

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การศึกษาสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์
สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

THE STUDY OF CURRENT PROBLEMS IN STUDYING, INSTRUCTING AND
WRITING THESIS OF EDUCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE STUDENTS IN THAI UNIVERSITIES

ห้ามยืมหรือสำเนา
ห้ามนำออกนอกห้องสมุด

นางสาวกัญญา วีระวรธนา

MISS KANYA WERAYAWANTANA



T 0 1 9 8 2 6

เลขหมู่ _____
เลขทะเบียน 19826
วัน เดือน ปี 13 ส.ค. 2538
วัน, เดือน, ปี _____

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิตสาขานิติ
สาขาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2538

ISBN 974-8158-88-8

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

THE STUDY OF CURRENT PROBLEMS IN STUDYING, INSTRUCTING AND
WRITING THESIS OF EDUCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE STUDENTS IN THAI UNIVERSITIES



A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT

OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE

MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION

GRADUATE SCHOOL

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

1993

ISBN 974-8158-88-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการ
วิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

นักศึกษา

นางสาวกัญญา วีระวรรณ

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.เมธี บิลันธานานนท์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดร.ศิริพรรณ ชุ่มนม

ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์

ระดับการศึกษา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา

ภาควิชา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.

2536

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหา การเรียน การสอน และ
การวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาไทย และ
เปรียบเทียบเกี่ยวกับสภาพปัญหาทั้ง 3 ด้าน ตามความคิดเห็นของนักศึกษาจำแนกตาม เพศ
อายุ สาขาวิชา และเขตสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารการศึกษา จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 277 คน ซึ่งสุ่ม
ตัวอย่างจากประชากร 1,850 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบคละ (Stratified Random
Sampling) แยกการวิเคราะห์เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 ในเขตกรุงเทพมหานครโดย
สุ่มจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสมมิตร 28 คน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 11 คน
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 36 คน และสำหรับในเขตภูมิภาคได้
สุ่มตัวอย่างจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้ 16 คน มหาวิทยาลัยขอนแก่น 20 คน
และจากมหาวิทยาลัยนเรศวร 28 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

2. กลุ่มนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ในเขตกรุงเทพมหานครลุ่มจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาธน์ 26 คน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 12 คน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง 39 คน และสำหรับในเขตภูมิภาคได้ลุ่มตัวอย่างจาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้ 17 คน มหาวิทยาลัยขอนแก่น 23 คน และจาก มหาวิทยาลัยนเรศวร 21 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยยึดกรอบแนวความคิดในการวิจัยจากทฤษฎีการจัดการเรียน การสอน ในระดับบัณฑิตศึกษา ที่ประสบความสำเร็จของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ มาตั้งเป็นข้อคำถามให้ครอบคลุมตั้งแต่ตอนที่ 2 ถึงตอนที่ 4 รวม 87 ข้อ

แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการสำรวจสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์

ลักษณะข้อคำถามตอนที่ 2 - 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) และได้แยกแบบสอบถามเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1, 2 ประกอบด้วยข้อคำถามตอนที่ 1 - 3 และชุดที่ 2 สำหรับนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วยข้อคำถามตอนที่ 1 - 4 ได้ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.80 สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละ ค่า \bar{X} , S.D. และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่า t-test

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัญหาการเรียน และด้านการสอน เป็นปัญหาในระดับน้อย สำหรับนักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 และนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ แต่ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาในระดับปานกลางตามความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ และสาขาวิชา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามเขตสถานศึกษา

พบว่า มีความแตกต่างกันในปัญหาด้านการเรียน โดยนักศึกษาในเขตภูมิภาคเห็นว่า เป็นปัญหา มากกว่านักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร แต่ความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในปัญหาด้านการสอน

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันทั้งปัญหาด้านการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ โดยนักศึกษายายเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากกว่าทุกด้าน แต่เมื่อจำแนกตามอายุ กลับพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันทั้ง 3 ด้าน และเมื่อจำแนกตามสาขาวิชาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในปัญหาด้านการเรียนและด้านการสอน แต่แตกต่างกันในด้านการวิทยานิพนธ์ โดยนักศึกษาสาชาวิชาการบริหารอาชีพศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาสาชาวิชาการบริหารการศึกษา และประการสุดท้ายเมื่อจำแนกตามเขตสถานศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันเฉพาะในปัญหาด้านการเรียน ซึ่งนักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาผลการค้นพบครั้งนี้ พบว่ามีความสอดคล้องกันระหว่างความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้คือ

เมื่อจำแนกตามเพศ ส่วนมากระดับปัญหาของนักศึกษายายจะสูงกว่าของนักศึกษาหญิง เมื่อจำแนกตามอายุ ส่วนมากระดับปัญหาของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี จะสูงกว่านักศึกษาที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป

เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา ส่วนมากนักศึกษาสาชาวิชาการบริหารอาชีพศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับสูงกว่านักศึกษาสาชาวิชาการบริหารการศึกษา

เมื่อจำแนกตามเขตสถานศึกษา พบว่า นักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับสูงกว่านักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

Thesis Title The Study of Current Problems in Studying,
Instructing and Writing Thesis of
Educational Administration Graduate Students
in Thai Universities

Student Miss Kanya Werayawantana

Thesis Advisor Assoc. Prof. Dr. Methi Pилanthananond

Thesis Co-advisors Dr. Siripan Choomnoom
Assist. Prof. Dr. Naowarat Wilaichon

Level of Study Master of Industrial Education in Vocational
Administration

Department Industrial Education, King Mongkut's
Institute of Technology Ladkrabang

Year 1993

ABSTRACT

The objectives of this research were to assess the current problems in studying, instructing and writing thesis of Educational Administration graduate students in Thai Universities.

Data were collected from 2 groups of students from 6 universities in Thailand : the students who were taking course work and those who were writing thesis. A total of 315 constructed questionnaires were distributed to selected samples of students, and 277 completed questionnaires (87.93 percent) were received, 139 from the students who were taking course work and 138 from the students who were writing thesis. The collected data were classified by sex,

age, major and residence for comparison. Results of the study can be summarized as follows :

1. The problems in studying and instructing were less for both groups of students, but problems in writing thesis were moderate for the students who were writing thesis.

2. For the students who were taking course work, when classified by sex and major, the study revealed that there were no difference in studying and instructing problems; but there were differences in studying problems when classified by residence.

3. For the students who were writing thesis, when classified by sex, the study shown that there were difference in all aspects. When classified by age, there were no difference at all; but there were difference just only in writing thesis problems when classified by major. However, when classified by residence, there were difference only in studying problems.

More over, the study pointed out that both groups of the students had the same opinion in the following items:

When classified by sex, male had higher level of problems than female.

When classified by age, the students who were lower than 40 years of age had higher level of problems than the groups of 40 years of age and upper.

When classified by major, the students who majored in the Vocational Education Administration had higher level of problems than ones who majored in Educational Administration.

When classified by residence, the students who studied out of Bangkok area had higher level of problems than ones who studied in Bangkok.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบผลสำเร็จลง ได้ด้วยดีก็เพราะความกรุณาของ รศ.ดร. เมธี บิลันธานนท์ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ท่านได้ให้ความช่วยเหลือ เอาใจใส่ กรุณา ให้คำแนะนำปรึกษาและชี้แนวทางตลอดจนตรวจแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด และรวดเร็วมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ด้วยความเคารพ นับถือเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ศิริพรรณ ชุ่มนม และ ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชน์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางเป็นอย่างดี และ ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้สั่งสอน อบรม และประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ ให้กับผู้วิจัยจนสามารถนำความรู้เหล่านั้นมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยครั้งนี้ ได้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบ เครื่องมือวิจัย ขอขอบคุณอาจารย์สุภาณี เล็งศรี ที่ได้กรุณาถ่ายทอดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ ให้ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลได้ด้วยตนเอง สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณนิสิตนักศึกษานับพันที่ศึกษาทุกท่าน ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

นางสาวกัญญา วีรยวรรธ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ	VI
สารบัญ	VII
สารบัญตาราง	IX
สารบัญภาพ	XV
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	6
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย	8
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	9
เชิงอรรถ	12
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	14
จุดมุ่งหมายของการจัดการอุดมศึกษา	14
การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	15
หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารการศึกษา	19
องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอน	22
องค์ประกอบด้านอาจารย์ผู้สอน	23
องค์ประกอบด้านผู้เรียน	30
วงจรการเรียนการสอน	37
สภาพแวดล้อมการเรียนการสอน	39
การเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา	40
รูปแบบวิธีการสอนในระดับอุดมศึกษา	40

	กระบวนการหลักของการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา	43
	ลักษณะเฉพาะของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	44
	สภาพปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา	45
	รูปแบบการเรียนการสอนสาขาวิชาการบริหารการศึกษา	48
	การทำวิทยานิพนธ์ในประเทศไทย	51
	สภาพปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา	52
	เชิงอรรถ	56
3	วิธีดำเนินการวิจัย	65
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	65
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	65
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	70
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	72
	การประมวลข้อมูล	72
	เชิงอรรถ	74
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
5	สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	218
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	218
	กลุ่มตัวอย่าง	218
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	218
	การวิเคราะห์ข้อมูล	219
	สรุปผลการค้นคว้า	219
	อภิปรายผล	225
	ข้อเสนอแนะ	244
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	245
	เชิงอรรถ	246
	บรรณานุกรม	250
	ภาคผนวก ก.	258
	ภาคผนวก ข.	267
	ประวัติผู้วิจัย	297

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
-	แสดงจำนวนนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา....	68
-	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา จำแนกตามเขตสถานศึกษา และกลุ่มนักศึกษา	69
1	แสดงค่าร้อยละของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ สาขาวิชา และ เขตสถานศึกษา	77
2	แสดงค่าร้อยละของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ สาขาวิชา และ เขตสถานศึกษา	78
3	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาด้านการเรียนของกลุ่มนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 กับกลุ่ม นักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์	80
4	สรุป ระดับปัญหาเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียนของกลุ่มนักศึกษาที่ศึกษา อยู่ในชั้นปีที่ 1,2 กับกลุ่มนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์	84
5	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาด้านการสอนของกลุ่มนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 กับกลุ่ม นักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์	85
6	สรุป ระดับปัญหาเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอนของกลุ่มนักศึกษาที่ศึกษา อยู่ในชั้นปีที่ 1,2 กับกลุ่มนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์	89
7	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ของกลุ่มนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์	90
8	สรุป ระดับปัญหาเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ของกลุ่มนักศึกษา ที่กำลังทำวิทยานิพนธ์	95
9	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ ความคิดเห็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง เกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน	97

10	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างเพศชายและเพศหญิงเกี่ยวกับสภาพปัญหา ด้านการเรียน	101
11	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ ความคิดเห็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน	102
12	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง เกี่ยวกับสภาพปัญหา ด้านการสอน	106
13	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ ความคิดเห็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีและนักศึกษาที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน....	107
14	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีและนักศึกษา ที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน	111
15	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ ความคิดเห็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีและนักศึกษาที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน	112
16	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีและนักศึกษา ที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน	116
17	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ ความคิดเห็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาใน สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและที่ศึกษาในสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน	117

18	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบริหาร การศึกษาและที่ศึกษาในสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา เกี่ยวกับสภาพ ปัญหาด้านการเรียน	122
19	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ ความคิดเห็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาใน สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและที่ศึกษาในสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน	123
20	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบริหาร การศึกษาและที่ศึกษาในสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหา ด้านการสอน	128
21	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ ความคิดเห็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ใน เขตกรุงเทพมหานครกับเขตภูมิภาค เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน	130
22	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร กับเขตภูมิภาค เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน	134
23	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ ความคิดเห็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ใน เขตกรุงเทพมหานครกับเขตภูมิภาค เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน.....	136
24	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษา ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร กับเขตภูมิภาค เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน	140
25	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของ ความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างเพศชายและหญิง เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน	142

ตารางที่		หน้า
26	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างเพศชายและหญิง เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน	146
27	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างเพศชายและหญิง เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน	147
28	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างเพศชายและหญิง เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน	151
29	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างเพศชายและหญิง เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	152
30	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างเพศชายและหญิง เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	157
31	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีและที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน	159
32	สรุประดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีและที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน	163
33	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีและที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน	164
34	สรุประดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีและที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน	168

35	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีและที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	169
36	สรุประดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีและที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	174
37	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษากับสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน	176
38	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษากับสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน	180
39	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษากับสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน	181
40	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษากับสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน	186
41	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษากับสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	187
42	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษากับสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ ...	193

43	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกับเขตภูมิภาค เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน	195
44	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกับเขตภูมิภาค เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน	199
45	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกับเขตภูมิภาค เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน	200
46	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกับเขตภูมิภาค เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน	204
47	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกับเขตภูมิภาคเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	205
48	สรุป ระดับปัญหา และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความคิดเห็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครกับเขตภูมิภาค เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	211
-	แสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ในส่วนที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด	212

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แสดงการจัดระบบการเรียนการสอน	22
2	แสดงวงจรการเรียนการสอน	37



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สภาพปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตของประเทศไทยเรา มีความต้องการอย่างเร่งด่วนที่จะต้องพัฒนาประเทศทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ในการพัฒนาดังกล่าวย่อมมีความต้องการทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูงมากยิ่งขึ้น และการที่จะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มี คุณภาพ ประสิทธิภาพ เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับจัดการให้การศึกษาแก่บุคลากรในชาติ ดังที่ ชวน หลีกภัย ได้แสดงทัศนะไว้ว่า "การบริหารการศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาบุคลากรของชาติที่จะสนองตอบความต้องการ การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ"¹ ดังนั้น การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญยิ่ง เพราะมีภารกิจโดยตรงในการผลิตกำลังคนระดับสูงและการค้นคว้าวิจัยในสาขาวิชาการต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าวของชาติ ซึ่ง ระเบียบ สาคกริก ได้ให้ทัศนะไว้ว่า "สถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์กรพัฒนาการศึกษาระดับสูง ที่ไม่เพียงส่งด้วยตำรา ด้วยสาระที่เป็นข้อมูล และรูปแบบของเทคโนโลยี หากน่าจะเป็นความสูงด้วยระดับคุณภาพของคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสูงด้วยภูมิปัญญาและศีลธรรม"²

การจัดการเรียนการสอน ระดับอุดมศึกษาที่สูงกว่าระดับปริญญาตรี หรือที่เรียกว่า "ระดับบัณฑิตศึกษา" หมายถึง

การศึกษาที่เกิดขึ้นหลังจากผู้เรียนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้ว สำหรับในประเทศไทยที่จัดอยู่ในขณะนี้ มี 3 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรเฉพาะระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอก เป้าหมายในการผลิตก็เพื่อผลิตกำลังคนออกไปปฏิบัติงานตามสาขาวิชาที่ได้ศึกษา ทั้งในหน่วยงานราชการ และในงานเอกชน นอกจากนี้ยังมีจุดมุ่งหมายที่จะผลิตบุคคลที่มีความรู้สูงยิ่งขึ้น ไปด้านการค้นคว้าและวิจัยขั้นสูง³

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาก็มุ่งผลิตและพัฒนานักบริหารที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถบริหารการศึกษาของประเทศระดับต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะ กระบวนการการจัดการศึกษาของสถานศึกษาหรือหน่วยงานใด ๆ จะสัมฤทธิ์ผลตามจุดหมายได้ย่อมต้องอาศัยการบริหารที่มีประสิทธิภาพ และการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพย่อมต้องการผู้บริหารที่ได้รับการศึกษาแล้ว เรียนหรือฝึกฝนด้านการบริหารให้มีทักษะสำคัญ 3 ประการคือ

....ทักษะของการทำความเข้าใจและรู้อย่างแจ่มแจ้งในปัญหาต่าง ๆ ของงานในภาระหน้าที่อย่างถ่องแท้ (Conceptual Skill) ประการหนึ่ง ประการที่สองทักษะการเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ (Human Skill) และการใช้เทคนิค (Technical Skill) อันเป็นทักษะการใช้วิธีต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา รวมทั้งต้องสามารถพัฒนาคุณลักษณะอื่น ๆ ที่จำเป็นในตำแหน่งการบริหารงานอีกด้วย เพราะผู้บริหารจะเป็นบุคคลหลักของหน่วยงานที่จะทำให้อุบลการอื่น ๆ ทำงานได้ดีตามไปด้วย⁴

หลักการดังกล่าวสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรบริหารศึกษามหาบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ดังตัวอย่าง เช่น หลักสูตรชั้นบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ระบุไว้ว่า

1. เพื่อเตรียมผู้ที่จะ ๑. ไปทำหน้าที่ทางการบริหารการศึกษา
2. เพื่อพัฒนาคุณภาพของบุคคลทางด้านการบริหารการศึกษา
3. เพื่อให้มีความสามารถในการวิจัยและนำเสนอผลวิจัย ไปใช้แก้ไขและปรับปรุงการบริหารการศึกษา⁵

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก ได้กำหนดความมุ่งหมายเฉพาะของหลักสูตรมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษาไว้ 7 ประการ ได้แก่

1. เพื่อฝึกอบรมผู้บริหารการศึกษาในระดับต่าง ๆ โดยมุ่งหวังที่จะให้มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้ในวิชาการ มีคุณลักษณะในการเป็นผู้นำทางการศึกษา เป็นผู้มีวัฒนธรรม เมตตาธรรม จริยธรรม มีความสำนึกทางสังคมและมีกระบวนการตัดสินใจที่ถูกต้อง

2. เพื่อให้ผู้บริหารการศึกษาเป็นผู้มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ทั้งในด้านการค้นคว้าและวิจัย
3. เพื่อให้ผู้บริหารการศึกษาเป็นผู้มีความรู้ความสามารถทั้งเชิงวิชาการและเชิงปฏิบัติ
4. เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าของผู้บริหารการศึกษา และเจ้าหน้าที่การศึกษาในระดับต่าง ๆ
5. เพื่อผลิตกำลังคนระดับผู้บริหารชั้นสูงสนองความต้องการของสังคมและประเทศชาติ
6. เพื่อส่งเสริมประชาธิปไตยในการบริหารการศึกษา
7. เพื่อพัฒนาระบบบริหารการศึกษาของไทยและผลิตผู้นำทางการศึกษา⁶

สำหรับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังซึ่งเปิดสอนหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษานั้น ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อผลิตมหาบัณฑิตด้านการบริหารอาชีวศึกษา ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญา โครงสร้าง เทคนิคในการบริหารอาชีวะและเทคนิคศึกษา
2. เพื่อส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า และวิจัย ด้านการบริหารอาชีวศึกษาของอาจารย์ และ นักศึกษา⁷

ในด้านสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ได้วิเคราะห์ว่า อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้เรียนซึ่งพิจารณาได้ 3 ด้านได้แก่

1. วิธีการเรียนการสอน ยังเป็นแบบบรรยายอยู่มาก ทำให้ผู้สอนมีบทบาทสำคัญ
2. หนังสือ อุปกรณ์ ตำราเรียน ยังมีน้อย จึงต้องพึ่งผู้สอนอยู่มาก
3. วิธีการประเมินผล ยังขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอนเป็นหลัก⁸

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพปัญหาที่จะพบในการเรียนการสอนอีกด้านหนึ่ง คือจากตัวผู้เรียนเองซึ่งในกรณีนี้ อ่ำไพ สุจริตกุล ได้สรุปไว้ดังนี้

1. ประเภทของนิสิตได้แก่กลุ่มที่เรียนเต็มเวลาและเรียนภาคคนนอกเวลา ประเภทแรกจะไม่ค่อยมีปัญหาเท่าประเภทหลังซึ่งต้องเรียนและทำงานไปด้วย ทำให้ผลที่ได้ออกมาไม่เต็มที่ทั้งด้านการศึกษาและการงาน ในหน้าที่ที่ยังคงต้องปฏิบัติอยู่ประจำก็ด้อยลง คุณภาพของการศึกษาภาคคนนอกเวลาจึงไม่สามารถจะทัดเทียมกับการศึกษาภาคปกติได้
2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ซึ่งเป็นคุณสมบัติสำคัญของการเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา ยังเป็นสิ่งที่ขาดอยู่มากในตัวผู้เรียน
3. การเขียนวิทยานิพนธ์ ซึ่งถือว่าเป็นผลงานสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความรู้รอบรู้และวิถีของผู้เรียนในสาขานั้น ๆ และเป็นจุดสำคัญที่จะก่อให้เกิดความคิดริเริ่ม ต่อจากสิ่งที่ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นคือ
 - 3.1 ผู้เรียนขาดความรู้เรื่องระเบียบวิธีวิจัย
 - 3.2 การกำหนดจำนวนหน่วยกิตของแต่ละสถาบันแตกต่างกัน บางแห่งมีหน่วยกิตน้อยผู้เรียนไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร
 - 3.3 อาจารย์ที่ปรึกษาทำงานมากไม่สามารถให้คำแนะนำได้อย่างทั่วถึง
 - 3.4 แหล่งค้นคว้า ไม่เพียงพอ และให้บริการในเวลาจำกัด
4. โอกาสในการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นระหว่างวิชาการตลอดจนทัศนคติต่าง ๆ เพื่อช่วยเพิ่มพูนความรู้และคุณภาพของผู้เรียนในระดับนี้ยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ ทั้งนี้เพราะการเรียนการสอนในระดับนี้เน้นความรู้เฉพาะคน จึงไม่มีการพบปะรู้จักกับผู้เรียนในสาขาอื่น ๆ

สภาพการณ์ที่การจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารการศึกษา ตามจุดมุ่งหมายที่สถาบันแต่ละแห่งกำหนดไว้ ได้ดำเนินการมาหลายทศวรรษแล้วประกอบกับสภาพปัญหา และความต้องการในด้านการจัดการศึกษาในระดับและสาขาดังกล่าว ยังไม่ชัดเจนว่าเป็นจริงและกระจ่างชัดทั่วทุกสถาบันที่จัดการศึกษาด้านการบริหารการศึกษาหรือไม่ ดังที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจิตร ศรีสอาน ได้เสนอข้อคิดไว้ว่า

....การศึกษาเป็นกิจการที่สำคัญยิ่ง เป็นกิจการขนาดใหญ่จะต้องมีระบบบริหารที่ดี จะต้องมีการพัฒนาผู้บริหาร ให้มีความรู้ ความสามารถ ที่จะบริหารกิจการที่สำคัญ และกิจการที่ใหญ่โตซับซ้อน คงไม่มีใครปฏิเสธ แต่ปัญหาอยู่ที่เราพัฒนาศาสตร์ทาง บริหารมาถึงจุดนี้ เท่าที่เราพัฒนาวิชาชีพทางบริหารมาถึงจุดนี้ เรามั่นใจได้แค่ไหน หรือยังว่าจะสามารถผลิตและพัฒนาผู้ที่เรียนทางบริหารออกไปบริหารการศึกษาให้สม กับความสำคัญ ให้ทันสมัย ให้ทัดเทียมกับการบริหารของแขนงอื่น ¹⁰

สภาพปัญหา ความต้องการ จุดมุ่งหมาย และข้อคิดต่าง ๆ ดังกล่าวก็ยังไม่ชัดเจน ว่า การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ ซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา สาขาการบริหารการศึกษาของไทย มีสภาพและปัญหามากน้อยเพียงไร และอย่างไร จึงทำให้ ผู้วิจัยซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา และดำรงตำแหน่ง เป็นผู้ช่วยผู้บริหาร สถานศึกษามีความสนใจที่จะทำการวิจัยในเรื่อง "การศึกษาสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย" เพราะการเรียนการสอนเป็นภาระกิจหลัก และเป็นหัวใจของการดำเนินการของสถาบันการ ศึกษา สำหรับการวิทยานิพนธ์หรือการทำการวิจัยนั้น เป็นเครื่องมือในการบริหารงานที่สำคัญ และทันสมัยที่สุด ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ในการเสนอแนวทางและข้อมูล เพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาดังกล่าว และเพื่อให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการศึกษา สาขาวิชาดังกล่าวได้ทราบปัญหาของ คณาจารย์ นิสิต นักศึกษา ในการจัด การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ อันจะเป็นข้อมูลที่เอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินการใน การพัฒนาปรับปรุงการจัดการศึกษา เพื่อให้ได้มาตรฐานที่เทียบพร้อมด้วย คุณภาพ ประสิทธิภาพ เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่าของประเทศชาติสืบไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียน การสอน การวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหาร การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทยตามความคิดเห็นของนักศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 แยกตาม เพศ อายุ สาขาวิชาและเขตสถานศึกษาเกี่ยวกับ สภาพปัญหาการเรียน และการสอน สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ แยกตาม เพศ อายุ สาขาวิชา และเขตสถานศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาเพศชาย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาเพศหญิง
2. นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาบริหารการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบริหาร อาชีวศึกษา
4. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในเขตภูมิภาค

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยยึดกรอบแนวความคิดของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ เป็นแนวทางในการออกแบบการวิจัย ซึ่ง ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ได้จำแนกรูปแบบการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จในระดับบัณฑิตศึกษาเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การเรียนรู้ เน้นความรู้เป็นหลัก ผู้สอนจะเป็นอาจารย์ที่จบปริญญาโท ปริญญาเอกใหม่ ๆ และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ ร่วมประชุมอภิปรายกับวงวิชาการ เขียนตำรา บทความ แลกเปลี่ยนในวงวิชาชีพเสมอ ๆ ประสบการณ์ตรงมีไม่มากนัก แต่ได้ประสบการณ์ทางอ้อมจากการอ่าน ฟัง สัมมนา ทำให้ความรู้ ความคิด วิชาการกว้างขวาง ผู้สอนในแนวนี้จะใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ แบบให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น การอภิปราย การทำงาน การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ไม่บรรยายหรืออภิปรายอย่างเดียว ส่วนด้านของความสัมพันธ์ ผู้สอนจะพยายามทำความรู้จักเข้าใจผู้เรียน กระจ้อหรือร่วมที่จะช่วยเหลือเห็นอกเห็นใจผู้เรียนมาก และให้ความคุ้นเคย

2. การสอน เน้นที่ประสบการณ์ของผู้สอน ผู้สอนในลักษณะนี้เป็นผู้ที่มีพื้นความรู้ดี ได้ทำงานในหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมานานพอ รู้จักที่จะประยุกต์ทฤษฎี และประสบการณ์เข้าด้วยกัน ส่วนใหญ่จะจบปริญญาโทและปริญญาเอกมานาน มีตำแหน่งหน้าที่ มีผลงาน ลักษณะการสอนส่วนใหญ่จะเป็นการบรรยาย และเปิดให้ซักถาม อภิปรายเป็นครั้งคราว ไม่ค่อยมีกิจกรรมอื่น ๆ ในการสอน แต่บรรยายดี ชัดเจน เป็นขั้นตอนวิเคราะห์อภิปรายเนื้อหาอย่างกว้างขวาง ผู้ฟังเข้าใจและน่าสนใจ

3. การวิจัยในพันธ เน้นความเป็นนักวิจัยและสนใจงานวิจัยของผู้สอน โดยจะนำงานวิจัยต่าง ๆ มาสนับสนุนการสอนของตน ให้ผู้เรียนอ่าน ทำความเข้าใจงานวิจัยต่าง ๆ ผูกทดลองวิจัยในระหว่างเรียน การอธิบายชี้แจงจะต้องอาศัยผลการวิจัยสนับสนุน การดำเนินการสอนเป็นไปในลักษณะการอภิปรายทางวิชาการ โดยผู้สอนวิเคราะห์งานหรือผลการวิจัยให้ฟัง แล้วให้ผู้เรียนอภิปรายวิเคราะห์โต้ตอบกัน โดยมีผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ผู้สอนในลักษณะนี้ให้ความสนใจผู้เรียนน้อย สนใจงานวิจัย

แต่ส่วนที่จะโต้แย้งกับผู้เรียน ทางวิชาการ บรรยาย อภิปรายเล่าถึงผลงานต่าง ๆ ที่ผ่านมา และชี้ให้เห็นถึงจุดที่ควรจะนำมาศึกษาเพิ่มเติม¹¹

รูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า บทบาทของผู้สอนมีอยู่มาก เช่น ผู้สอนมีความรู้ เนื้อหาอย่างดีมีประสบการณ์หรือมีผลการวิจัยค้นคว้าประกอบ ในขณะเดียวกัน ด้านการเรียน การสอน บทบาทของผู้สอนก็ยังคงมีอยู่มาก เช่น ผู้สอนต้องบรรยายดี จัดกิจกรรมอย่างดี มีความกระตือรือร้นสนใจและตั้งใจที่จะสอน และในการวิจัยครั้งนี้ได้ยึดตามแนวคิดดังกล่าวทั้ง 3 ประการนี้เท่านั้นเป็นกรอบในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ จากความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษารายวิชาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 และที่กำลังทำวิทยานิพนธ์อยู่ในสถาบันอุดมศึกษาที่มีหลักสูตรด้านการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทุกแห่งในประเทศไทยเท่านั้น

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาบริหารการศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐรวม 13 แห่ง จำแนกตาม

2.1.1 เพศ แยกเป็น เพศชาย เพศหญิง

2.1.2 อายุ แยกเป็น

- อายุต่ำกว่า 40 ปี

- อายุ 40 ปีขึ้นไป

2.1.3 สาขาการบริหารการศึกษาแยกเป็น

- สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

- สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

2.1.4 เขตสถานศึกษา แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

- สถาบันอุดมศึกษาตั้งที่อยู่ในเขต กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

- สถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตภูมิภาค

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 2.2.1 สภาพปัญหาเกี่ยวกับการเรียนของนักศึกษา ในสาขาบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
- 2.2.2 สภาพปัญหาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ผู้สอนในสาขาบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
- 2.2.3 สภาพปัญหาเกี่ยวกับการวิทยานิพนธ์ในสาขาบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยให้ความหมายของนิยามศัพท์ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. สถาบันอุดมศึกษาไทย หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เปิดสอนสาขาการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา รวม 13 สถาบัน ได้แก่

- 1.1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 1.2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 1.3 มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 1.4 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 1.5 มหาวิทยาลัยนเรศวร
- 1.6 มหาวิทยาลัยบูรพา
- 1.7 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- 1.8 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
- 1.9 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา
- 1.10 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
- 1.11 มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
- 1.12 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- 1.13 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สาขาการบริหารการศึกษา หมายถึง สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาและเทคนิคศึกษา และสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทั้ง 13 แห่ง

3. ระดับบัณฑิตศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาในระดับปริญญาโท

4. อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ทำการสอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทั้ง 13 แห่ง ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ประสบการณ์ และเทคนิควิธีสอน โดยเน้นการสอนในด้านการให้ความรู้ ประสบการณ์ และการวิจัยเป็นหลัก

5. นักศึกษา หมายถึง นิสิต นักศึกษา ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทั้ง 13 แห่ง

5.1 กลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1,2 ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษารายวิชาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 และ/หรือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชาจบแล้ว และอยู่ในระหว่างการเริ่มทำวิทยานิพนธ์

5.2 กลุ่มนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ หมายถึง นักศึกษาที่ผ่านการศึกษารายวิชาต่าง ๆ แล้ว และกำลังอยู่ในระหว่างการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์

6. การเรียน หมายถึง ผลจากพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ที่ทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ มีส่วนร่วมในกิจกรรม ตลอดจนประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ผสมกับการศึกษาค้นคว้า และพัฒนาตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนทั้งในด้านความรู้ พฤติกรรม และบุคลิกภาพ

7. การสอน หมายถึง การที่อาจารย์ผู้สอนถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ โดยใช้เทคนิควิธีการ การจัดดำเนินการด้านการเรียนการสอนเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้าน ความรู้ พฤติกรรม และบุคลิกภาพ

8. การวิทยานิพนธ์ หมายถึง งานวิจัยและเรียบเรียงเป็นเอกสารทางวิชาการอย่างมีระบบและรูปแบบของนักศึกษา ซึ่งบางสถาบันใช้คำว่า "ปริญญาโท" อันเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต แผน ก. สาขาการบริหารการศึกษา ในสถาบัน¹ อุดมศึกษาของรัฐ 13 แห่ง

9. สภาพปัญหาในการเรียน หมายถึง ปัญหาที่กำลังประสบอยู่ในด้านการเรียนของนักศึกษา เกี่ยวกับความรู้ การร่วมกิจกรรมการเรียน การศึกษาค้นคว้า ความกระตือรือร้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ตลอดจนความสัมพันธ์กับอาจารย์และเพื่อนนักศึกษา

10. สภาพปัญหาในด้านการสอน หมายถึง ปัญหาที่กำลังประสบอยู่ในด้านการสอนของอาจารย์เกี่ยวกับความรู้ ประสบการณ์การสอน เทคนิคการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

11. สภาพปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ หมายถึง ปัญหาที่กำลังประสบอยู่ในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า เทคนิค กฎ ระเบียบ ในการดำเนินการวิจัย ตลอดจนการสนับสนุนส่งเสริมจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

12. การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษา หมายถึง การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเฉพาะในกลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์

13. เขตสถานศึกษา หมายถึง การแบ่งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐตามเขตพื้นที่ โดยแยกเป็นสถานศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และสถานศึกษาในเขตภูมิภาค

14. สถานศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยบูรพา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

15. สถานศึกษาในเขตภูมิภาค หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้

เชิงอรรถ

¹ชวน หลีกภัย, คำกล่าวเปิดการประชุมสัมมนาเรื่อง "การเรียน การสอน และการวิจัย ด้านบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย," ณ โรงแรมบางกอกพาเลส วันที่ 21 กันยายน 2535, ในเอกสารสรุปผลการสัมมนา ฯ , หน้า 16. (มปท.)

²ระพี สาคริก, "การอุดมศึกษากับงานบริการชุมชนทางวิชาการ," ศาสตร์อุดมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 72-79.

³สังัด อุทรานันท์, "หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย," ศึกษาศาสตร์ (เมษายน-มิถุนายน, 2520), หน้า 43.

⁴ชুমพล สุรินทรบูรณ์, "ปัญหาของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย," เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 147.

⁵บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คู่มือและหลักเกณฑ์ขึ้นบัณฑิตศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ประเสริฐการพิมพ์, 2523), หน้า 105.

⁶มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยุโลก, คู่มือนิสิต 2521-2522 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนต, 2521), หน้า 122-123.

⁷คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, คู่มือนักศึกษา ปีการศึกษา 2535 - 2536 (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2535), หน้า 149.

⁸ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, "การศึกษาทักษะของนิสิตบัณฑิตศึกษาที่มีต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา," เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 184.

⁹อำไพ สุจริตกุล, "คุณภาพของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย," เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 142.

¹⁰วิจิตร ศรีสอ้าน, "ความสำคัญและความจำเป็นของศาสตร์การบริหารการศึกษาไทย," ในเอกสารสรุปผลการสัมมนา เรื่อง "การเรียน การสอน และการวิจัย ด้านบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย" ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, วันที่ 21 กันยายน 2535, หน้า 27. (มปท.)

¹¹ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 181-183.

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยเรื่อง "การศึกษาสภาพปัญหา การเรียน การสอน และ การวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาไทย" นี้ ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอรายละเอียดและสาระ ดังต่อไปนี้

จุดมุ่งหมายของการจัดการอุดมศึกษา

ในการจัดการศึกษาไม่ว่าระดับใดก็ตาม สิ่งสำคัญประการแรกได้แก่การกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา สำหรับจุดมุ่งหมายของการจัดการอุดมศึกษานั้น สิปป์นัท เกตุทัต ได้กำหนดความมุ่งหมายของการจัดการอุดมศึกษาไว้ว่า

1. เพื่อพัฒนาสติปัญญาและความคิดอันจะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ และความเจริญของมนุษยชาติ
2. เพื่อสร้างสรรค์ปัญญาชนในระดับวิชาชีพชั้นสูง เพื่อนำมาพัฒนาสังคม
3. เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการพัฒนาชุมชน
4. เพื่อทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
5. การศึกษาระดับอุดมศึกษา ต้องจัดกระทำเพื่อพัฒนาคนให้สมบูรณ์ด้วยคุณธรรม และจริยธรรมอันจะนำไปสู่การดำรงชีวิตที่มีคุณค่าของบุคคลตลอดจนสังคม¹

วิจิตร ศรีสอ้าน เสนอแนวคิดสำหรับจุดมุ่งหมายเฉพาะของการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาไว้ว่า "การจัดการอุดมศึกษานั้นจะต้องถึงซึ่งความเป็นเลิศทางวิชาการเป็นอันดับแรก ในขณะที่เดียวกันความเป็นเลิศทางวิชาการนั้น ต้องมีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการใช้วิชาการเพื่อสนองความต้องการของสังคมด้วย"²

Jevons ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของสถาบันอุดมศึกษาในด้านเกี่ยวกับลักษณะของบัณฑิตไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้บัณฑิตสามารถวิเคราะห์สถานการณ์และปัญหาอย่างฉลาด มีจุดมุ่งหมายและมีเหตุผล
2. เพื่อให้บัณฑิตสามารถรับข้อเท็จจริงและสมมติฐานที่แตกต่างจากความเชื่อของตน มาใช้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาความคิดของตน
3. เพื่อให้บัณฑิตสามารถรับฟังข้อเสนอนะของผู้อื่นได้
4. เพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในฐานะที่ตนเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา
5. เพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถในการนำเอาข่าวสาร และความคิดเห็นมาประสานกัน และสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นให้ผู้อื่นเข้าใจได้เป็นอย่างดี
6. เพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถคิดอย่างสมเหตุสมผล และแก้ไขข้อผิดพลาดของตนได้เป็นอย่างดี³

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการจัดการ การอุดมศึกษา ก็เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นเลิศ ทั้งทางด้านความรู้ คุณธรรมและจริยธรรม ตลอดจนสามารถนำสิ่งเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไว้ 4 ประการ คือ

1. ส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัย หรือสถาบันนั้น ๆ ได้เปิดสอนในชั้นปริญญาตรี โดยมีผลงานที่ตีมาแล้ว หรือ
2. ส่งเสริมหลักสูตรที่ประกอบด้วยสาขาต่าง ๆ จัดโดยคณะกรรมการจากภาควิชาต่าง ๆ หรือ
3. ส่งเสริมหลักสูตรที่มีลักษณะเฉพาะของสถาบันที่ตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
4. เป็นการสนับสนุนการผลิตอาจารย์มหาวิทยาลัยและนักวิชาการชั้นสูง

ชั้นบัณฑิตศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้ง
เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของประเทศ⁴

วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาดัง ได้กล่าวมาข้างต้น ชี้ให้
เห็นว่า การศึกษาระดับนี้มีความแตกต่างจากการศึกษาระดับอื่น ๆ ดังที่ วิจิตร ศรีสอ้าน ได้
ให้ทัศนะเกี่ยวกับลักษณะของบัณฑิตศึกษาโดยทั่ว ๆ ไปว่ามีลักษณะ 4 ประการ ดังนี้

1. ลักษณะของบัณฑิตศึกษานั้น จะมุ่งเน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง
(Specialization) คือ มีจุดมุ่งหมายสำคัญที่จะเสริมสร้างความรู้ที่ลึกซึ้ง ใน
สาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ให้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ
2. บัณฑิตศึกษามุ่งเน้นในเรื่องการวิจัย ค้นคว้า (Research Oriented)
ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมสำคัญหรือเป็นผลงานที่วัดความเป็นมหาบัณฑิตหรือคณบดีบัณฑิต
และที่จำเป็นอย่างยิ่งก็คือ งานวิจัย ถือเป็นภารกิจอย่างหนึ่งของมหาวิทยาลัยไทย
อีกด้วย
3. บัณฑิตศึกษาต้องสามารถทำงานได้ตามมาตรฐานวิชาชีพ (Pro-
fessionalization) ซึ่งส่วนใหญ่จะมีในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง 1 ปี
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีแล้ว ได้ศึกษา
ต่ออีก 1 ปี เพื่อสามารถทำหน้าที่ในสาขาวิชาชีพได้ตามมาตรฐานวิชาชีพ
4. บัณฑิตศึกษามุ่งพัฒนาให้เป็นนักวิชาการ (Scholarship) ที่มีระดับ
ความสามารถทางวิชาการสูงพอที่จะเป็นผู้นำทางวิชาการในสาขาวิชานั้น ๆ⁵

ในด้านเป้าหมายของบัณฑิตศึกษานั้น นักการศึกษาหลาย ๆ ท่านได้แสดงทัศนะ
ไว้ ดังเช่น วิจิตร ศรีสอ้าน กล่าวว่า

"เป้าหมายของบัณฑิตศึกษาต้องการให้นักศึกษามีความเป็นนักวิชาการและ
นักวิชาชีพชั้นสูง ฉะนั้นจึงมุ่งส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้การค้นคว้าวิจัยด้วยตนเอง
ให้มากที่สุด โดยมีอาจารย์เป็นผู้นำแนะแนวทางแก่นักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดการ

ศึกษาที่ตั้งเดี่ยว เกิดความชำนาญพิเศษ และเกิดกระบวนการถ่ายทอดพลังความคิด สืบเสาะแสวงหาทางวิชาการ รวมทั้งกระตุ้นให้นักศึกษามีความเป็นเลิศทางสติปัญญาด้วย⁶

แนวคิดดังกล่าว สอดคล้องกับแนวความคิดของสโลนีย์ ช่างเจริญ ซึ่งกล่าวไว้ว่า

เป้าหมายของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มุ่งผลิตนักวิชาการที่เชี่ยวชาญพอที่จะเป็นผู้นำทางวิชาการในสาขาต่าง ๆ มุ่งหวังที่จะให้ศึกษาดังเดี่ยวยกลงไปในสายวิชาชีพหรือสายวิชาการที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นไป เพราะฉะนั้น ปรัชญาของการศึกษาระดับนี้ จึงควรได้รับการพัฒนาความรู้ขั้นสูง ส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการที่ลุ่มลึกระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความรู้ใหม่⁷

สำหรับคุณลักษณะของมหาบัณฑิตในทัศนะของ สุนน อมรวีวัฒน์ เห็นว่าควรมีลักษณะดังนี้ "ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จะเป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมที่พึงประสงค์ เป็นนักวิชาการที่รอบรู้ เป็นนักค้นคว้าหาวิทยาการใหม่ ๆ รวมทั้งเป็นนักคิด และ นักทำ ไปพร้อม ๆ กัน"⁸

ในด้านการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประชุมสุข อาชวบำรุง ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาว่า

"การศึกษาระดับนี้แตกต่างจากระดับปริญญาตรี ในหลักสูตรและการสอน จึงไม่ควรมีวิชาภาควิทยาการทั่วไป ควรคงเหลืออยู่ส่วนเดียวคือ วิชาขึ้นที่เป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา และเป็นความเชี่ยวชาญที่สูงพอที่จะเป็นผู้นำในสาขานั้น ๆ ได้"⁹

ขณะที่ ไพฑูรย์ ลินลาร์ตัน ได้ให้ความหมายของบัณฑิตศึกษาว่าเป็นการศึกษาระดับบัณฑิต

วิทยาลัยคือเป็นการศึกษาสำหรับผู้ที่จบปริญญาตรีแล้ว โดยแบ่งออกเป็นสองสายใหญ่ ๆ ดังนี้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สายวิชาการ (Academic) ในสายนี้เน้นหนักในเรื่องของความรู้ของ วิชาการ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการบุกเบิก แสวงหาความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ความ ก้าวหน้าในวิชาการด้านต่าง ๆ ดังนั้น การจัดการศึกษาสายนี้จึงมีเป้าหมาย ในการผลิตบุคลากรหลัก คือ ผลิตผู้สอนในมหาวิทยาลัย (College Teacher) และผลิตนักวิจัย หรือ นักวิชาการ (Researcher or Scholar)

สายวิชาชีพ (Profession) ในสายนี้มีเป้าหมายอยู่ที่การผลิตผู้เชี่ยวชาญ หรือ ผู้ชำนาญการเฉพาะเรื่อง (Specialist) สามารถปฏิบัติและทำงานใน สาขานั้น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะที่ประเมินแต่ละเอเยนต์และเฉพาะเจาะจง ยิ่งขึ้น ดังนั้น ในสายนี้จึงเน้นทางการฝึกฝนหาความชำนาญเฉพาะสาขาลง ไป ไม่เน้นการวิจัยอย่างสาขาแรก¹⁰

การที่การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาสำหรับมุ่งเน้นความเป็นผู้ เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาคือตามความคิดที่ได้กล่าวมาข้างต้นซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ สุวิทย์ อารีกุล ที่กล่าวไว้ว่า

ปริญญามหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตนั้น เป็นการศึกษาเฉพาะ ในสาขาวิชาที่ผู้ศึกษา มีความสนใจเท่านั้น เพื่อให้มีความรู้ความชำนาญในวิชานั้น ๆ อย่างแท้จริง โดย นักศึกษาจะต้องแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ นอกจากตำราและคำสอนในห้องเรียน จะ ต้องคิดอย่างมีหลักการ เหตุผล และทำการวิจัยเพื่อเพิ่มความรู้ในเรื่องที่ตนสนใจ ใคร่จะรู้ เพื่อจะ ได้สามารถตอบปัญหาหรือข้อข้องใจต่าง ๆ ได้ ด้วยเหตุนี้นักศึกษา ในระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตจึงต้องทำการวิจัยที่ เรียกว่าวิทยานิพนธ์ซึ่ง ได้กำหนด ไว้เป็นวิชาบังคับในหลักสูตร ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียน มีความรู้และประสบการณ์ เพิ่มขึ้นอีก เช่น

1. ให้โอกาสและเสรีภาพแก่นักศึกษา ในการค้นคว้าหาข้อเท็จจริงและทดสอบ

เนื้อหาทางวิชาการ

2. เป็นการเริ่มต้น ใช้วิธีการศึกษาด้วยตนเองตามลัทธิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เป็นการตัดใช้วิธีการค้นคว้าโดยวิธีวิทยาศาสตร์
4. เป็นการฝึกหัดให้มีนิสัยรู้จักคิด แสดงความคิดเห็น มีความคิดริเริ่ม มีเหตุผล ดำเนินงานตามขั้นตอนอย่างมีระเบียบแบบแผน และมีความสามารถในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ¹¹

ในด้านหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษานั้น ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ว่า การเปิดสอนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ 3 ประการคือ

1. เพื่อสนองความต้องการกำลังคนระดับสูงในสาขาวิชานั้น ๆ
2. เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยอาศัยผลการวิจัยค้นคว้าเป็นปัจจัยสำคัญ และส่งเสริมประสิทธิภาพการสอน
3. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ศึกษาเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถทางวิชาการในระดับสูง และเป็นผู้มีจริยธรรม ¹²

หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารการศึกษา

การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาภายใต้การควบคุมดูแลของทบวงมหาวิทยาลัย ได้มีการพัฒนาปรับปรุงมาเป็นระยะ จนในปี พ.ศ. 2533 ทบวงมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้ร่วมกันปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2522 เป็นเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2533 เพื่อประโยชน์ในการรักษามาตรฐานวิชาการและวิชาชีพ การรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อให้การบริหารงานวิชาการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้หลักสูตรปริญญาโททุกสาขาใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาคี โดยหนึ่งปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์ มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต ทั้งนี้ต้องใช้เวลาศึกษาอย่างมากไม่เกิน 5 ปี แบ่งเป็น 2 แผนการศึกษาคือ

1. แผน ก. เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ มี 2 แบบ คือ ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และต้องศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว่า 12 หน่วยกิต

2. แผน ข. เน้นการศึกษางานรายวิชาโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 6 หน่วยกิต¹³

หลักสูตรสาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ที่เปิดทำการสอนในสถาบันอุดมศึกษาของไทยโดยทั่ว ๆ ไปจะกำหนดจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไว้ไม่ต่ำกว่า 48 หน่วยกิต แยกได้ 2 แผน ได้แก่

1. แผน ก. ประกอบด้วยรายวิชาไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต และวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต ทั้งนี้รายวิชาเรียน และวิทยานิพนธ์รวมกันต้องไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต

2. แผน ข. ประกอบด้วยรายวิชาเรียนไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต ไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการสอบรวบยอด

ระยะเวลาในการศึกษาในแต่ละแผนไม่น้อยกว่า 4 ภาคการศึกษา หรือเทียบเท่า แต่ไม่เกิน 10 ภาคการศึกษาหรือเทียบเท่า นับจากวันเปิดภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา¹⁴

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษาไว้ว่า

เพื่อต้องการยกระดับความรู้ความสามารถของผู้บริหารการศึกษาให้สูงขึ้น เตรียมผู้ที่จะไปทำหน้าที่ด้านการบริหารการศึกษา และเพื่อผลิตผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถในเรื่องหลักและทฤษฎีทางการบริหาร การจัดการ และการดำเนินงานบริหาร รวมทั้งให้มีความรู้ในด้านพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์ อันเป็นพื้นฐานของทฤษฎีการบริหารด้วย และให้สามารถค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับปัญหาทางการบริหารการศึกษาได้¹⁵

สำหรับหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 3 ประการดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เพื่อเตรียมบุคลากรให้มีความสามารถในการบริหารการศึกษา ตามความต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน
2. เพื่อปรับปรุงคุณภาพและส่งเสริมวิถะฐานะของผู้บริหารการศึกษา
3. เพื่อผลิตบุคลากรให้มีความสามารถในการวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ในการบริหารและพัฒนาการศึกษาได้¹⁶

จุดมุ่งหมายดังกล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าคล้ายคลึงกันและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อผลิตบัณฑิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ให้เป็นนักบริหาร และเป็นผู้นำทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และพึงประสงค์

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการบริหารการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
2. เพื่อเตรียมบุคคลให้มีความพร้อมและความสามารถที่จะเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหารการศึกษา
3. เพื่อให้ผู้ได้รับการศึกษาได้มีความรู้และความเข้าใจหลักการและทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหาร และสามารถประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง
4. เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความสามารถด้านการวิจัยทางการศึกษา และมีความสามารถในการนำผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวางแผนและพัฒนาการศึกษา¹⁷

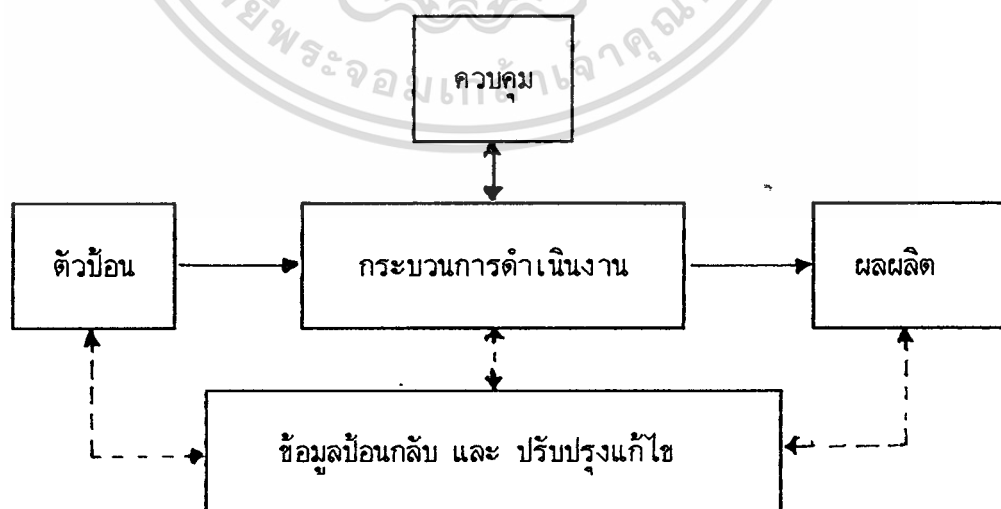
สมหวัง นิธิยานุวัฒน์ และศิริชัย กาญจนวาสี ได้กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่สำคัญคือ มุ่งผลิตผู้นำทางการศึกษาที่ประกอบด้วยความรู้ความสามารถในศาสตร์เฉพาะสาขาเป็นยอด และคุณธรรมเป็นเยี่ยมโดยเน้นให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการแสวงหาและบุกเบิกความรู้ใหม่ในสาขาที่ว่าด้วยการศึกษา¹⁸

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาแนวคิดดังกล่าว และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของหลาย ๆ สถาบันดังกล่าวข้างต้นแล้ว พอจะสรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายประการสำคัญของหลักสูตรนี้คือ การมุ่งที่จะผลิต และพัฒนาบุคลากรด้านการบริหารการศึกษาให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ซึ่งถึงพร้อมด้วยความรู้ คุณธรรม และความสามารถที่จะเป็นผู้นำทางด้านการศึกษาของชาติต่อไป

องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา มีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะถือว่าเป็นกระบวนการผลิตกำลังคนระดับสมองของประเทศ และถือว่าเป็นการศึกษาขั้นสูงสุดในระบบการศึกษาที่จะพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม ดังนั้นการเรียนการสอนในระดับนี้จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการเรียนการสอน อันเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ในการที่จะส่งเสริมให้ผลผลิต คือ บัณฑิตที่จะออกไปสู่สังคมมีคุณภาพ นักการศึกษาหลายคนได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการจัดระบบการเรียนการสอน เช่น Carroll และ Bloom ได้เสนอความคิดออกมาในรูปของการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการเรียน การสอนให้เป็นระบบ หมายถึง การจัดการเรียน การสอน ให้มีความสัมพันธ์กัน เพื่อสะดวกต่อการนำไปสู่จุดหมายปลายทางของการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้ โดยเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้



ภาพที่ 1 แสดงการจัดการระบบการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาถึงแนวความคิดของนักการศึกษาดังกล่าว สามารถจัดแนวคิดเป็นหมวดหมู่โดยสรุปดังนี้

1. ตัวป้อน (Input) ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหาวิชา และสิ่งแวดล้อมทางการเรียน เช่นการจัดเวลาเรียน การจัดห้องเรียน ห้องสมุด ฯลฯ
2. กระบวนการดำเนินงาน (Process) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมเสริมทักษะการเรียน
3. การควบคุม (Control) เป็นการเสริมให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพ เช่น การตรวจสอบความรู้ของผู้เรียนขณะเรียน การใช้คำถาม การให้กำลังใจ
4. ผลผลิต (Output) หมายถึงการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนตั้งไว้ โดยอาจพิจารณาจากความรู้ความสามารถของผู้เรียนหลังจากจบการเรียนในวิชานั้น ๆ
5. ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เป็นการวิเคราะห์ผลผลิตโดยวิธีการวัดผลทั้งในด้านผู้เรียน และการประเมินผลการสอนของผู้สอน เพื่อนำผลมาวิเคราะห์หาข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไข

นักการศึกษาหลายท่าน ได้เสนอแนวคิดเพื่อจัดระบบการเรียนการสอนดังกล่าวให้เป็นหมวดหมู่เด่นชัดขึ้น อาทิเช่น ไพบูรย์ สีนลารัตน์ สัจด์ อูทรานนท์ วิชัย วงษ์ใหญ่ และ วัลภา เทพหัสติน ณ ออยุธยา ซึ่งสรุปได้ 4 ด้าน ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านอาจารย์ผู้สอน
2. องค์ประกอบด้านผู้เรียน
3. วงจรการเรียนการสอน
4. สภาพแวดล้อมการเรียนการสอน

1. องค์ประกอบด้านอาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ผู้สอน เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการดำเนินกิจกรรม การเรียน การสอนให้บรรลุผล ประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดการสอนของอาจารย์เอง ซึ่งเป็นสิ่งที่จะต้องใช้เวลาฝึกฝนและเรียนรู้วิธีการหนึ่งที่จะใช้เป็นข้อมูลที่จะช่วยชี้แนะหรือใช้ประกอบการพิจารณาในการปรับปรุงตัวผู้สอนให้เป็นผู้สอนที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน คือ การสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนซึ่งนับว่าเป็น

- แหล่งข้อมูลที่สามารถให้ข้อคิดเห็น โดยตรง เกี่ยวกับลักษณะของอาจารย์ที่สอนดีหรือที่พึงปรารถนา ของผู้เรียนซึ่งบางครั้งก็ใช้ชื่อ เรียกว่าอาจารย์ในอุดมคติ มีผู้ที่ศึกษาและวิจัย เรื่องอาจารย์ใน อุดมคติของนักศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศไว้ เช่น Wilbert M. Leonard ได้ทำ การศึกษาว่า ลักษณะของครูที่ดีนั้นเป็นอย่างไร ผลการศึกษาพบว่า ครูในอุดมคติของนักศึกษามี ลักษณะดังต่อไปนี้

อนุญาตให้นักศึกษาเลือกวิธีเรียนของตนเอง ใช้นโยบายการสอนที่ยืดหยุ่นได้ บรรยาย โดยใช้อุปกรณ์และเปิด โอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วม ยินดีที่จะ เป็นมิตรและ เป็นกันเองกับนักศึกษา มีความเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอน อุทิศเวลาเพื่อให้นักศึกษา ได้รับการชมเชย สรรเสริญจากนักศึกษาในด้านเป็นอาจารย์ที่ทำการสอนดีเด่น แต่ ให้ระดับคะแนน (grade) ค่อนข้างต่ำกว่าของอาจารย์ท่านอื่น ๆ

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา โดยแบ่งตามคะแนนเฉลี่ยสะสม ออกเป็น กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ ครูอาจารย์ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ กลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ย สะสมสูงให้ความเห็นว่า ครูจะเป็นครูที่ดีถ้าอุทิศเวลา ให้กับนักศึกษา ทำการสอนดีเด่น และให้ระดับคะแนนค่อนข้างต่ำกว่าอาจารย์ท่านอื่น ๆ และเมื่อแบ่งนักศึกษาตามแผน การเรียนต่อในระดับบัณฑิตศึกษาในอนาคต โดยแบ่งเป็น กลุ่มที่จะเรียนแน่นอน ไม่นั่น นอนและไม่เรียน พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อครูของกลุ่มที่ตั้งใจเรียนต่อแน่นอน แตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ เรียนต่ออย่างมีนัยสำคัญ โดยกลุ่มแรกมีความคิดเห็นว่า ครูที่ดีจะต้องกระตุ้น ให้นักศึกษาคิดหาความจริงมากกว่าการใช้คำถามต่าง ๆ มีผลการ สอนดีเด่นและให้ระดับคะแนนค่อนข้างต่ำกว่าอาจารย์ท่านอื่น ๆ ¹⁹

นักการศึกษาไทยที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะอาจารย์ในอุดมคติคือ อุทุมพร ทองอุไทย ผลการวิจัยพบว่านิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความเห็นว่า ลักษณะอาจารย์ในอุดมคติที่พึงปรารถนามากที่สุด 5 อันดับ ได้แก่

1. ใช้ตัวอย่างที่เปรียบเทียบและความจริง ในการอภิปรายได้อย่างเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. มีการเตรียมการการสอนที่ดี
3. มีความสนใจและสนุกในการสอน
4. เสนอความคิดใหม่แก่นิสิตเพื่อเปิดความสนใจให้กว้างขวาง
5. จูงใจให้นิสิตทำงานอย่างดีที่สุด²⁰

นอกจากจะพิจารณาจากความคิดเห็นของผู้เรียนแล้ว การรับฟังความคิดเห็นจากผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการเรียนการสอนก็สามารถจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาประสิทธิภาพการสอนได้อย่างดีอีกทางหนึ่ง นักการศึกษาซึ่งประสบความสำเร็จในด้านการสอนมาเป็นเวลานานชื่อ Kilgo แห่ง Alabama University ได้กลั่นกรองประสบการณ์ของท่านถึงการเป็นครูที่ดี และได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. ใช้กระบวนการกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ หมายถึง ผู้สอนต้องพยายามรู้จักกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล และจะต้องพยายามทำให้ผู้เรียนในห้องเรียน ได้รู้จักกันด้วย
2. ใช้การวางแผนการสอนร่วมกับผู้เรียน
3. รู้ความแตกต่างระหว่างบุคคล และช่วยเหลือผู้เรียนได้โดยการจัดการเรียนการสอนที่สามารถยืดหยุ่นได้ตามความสามารถของผู้เรียนพร้อมทั้งใช้อุปกรณ์และการสอนหลาย ๆ วิธี ละเว้นการสอนแบบทางเดียว (One Way)
4. ทำในสิ่งที่เป็นไปได้จริง ๆ เช่น การให้งาน หรือ การสอน ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา ขนาดของชั้นเรียน ความสามารถที่แตกต่างกัน ภูมิหลังและอุปกรณ์การสอน
5. มีความสุขกับการสอนและการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลพลอยได้ให้ผู้เรียนมีความสบายใจและมีความสุขตามไปด้วย
6. การสอนทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อม ๆ กับเนื้อหาวิชา
7. สนใจในวิชาที่สอน
8. คำนึงถึงการแสดงสีหน้าท่าทางและน้ำเสียงในห้องเรียน เพราะสิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เหล่านี้ส่งผลต่อการเรียนรู้และความสบายใจและอบอุ่นใจของผู้เรียนเมื่อเรียนด้วย

9. เข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการสอน และพยายามให้ผู้เรียนเกิดทักษะการแสวงหาความรู้ (Learn how to learn)

10. จะต้องศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ²¹

นักการศึกษาไทยที่มีประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษามากท่านหนึ่งคือ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ซึ่งได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า ผู้สอนที่ดีในระดับอุดมศึกษานั้นควรมีลักษณะดังต่อไปนี้คือ

1. มีความรู้
2. มีความรักความศรัทธาในอาชีพครู
3. รู้จักคิด วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์
4. มีความสามารถในการทำหรือปฏิบัติได้
5. มีความสามารถในการประยุกต์และใช้ความรู้ต่าง ๆ
6. มีความสามารถในการโต้ตอบ ถกเถียง อภิปราย กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดี
7. มีเทคนิคในการกระตุ้นผู้เรียนให้ศึกษาด้วยตนเอง²²

สภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์²³ ได้ระบุถึงคุณสมบัติที่คาดหวังของอาจารย์ผู้สอนไว้ดังนี้ อาจารย์เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ทั้งในด้านกิจกรรมรายวิชา หลักสูตร ตลอดจนการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยจึงได้มีการกำหนดคุณลักษณะที่คาดหวังของอาจารย์ ที่สามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน ดังนี้

ด้านการสอน

1. มีการวางแผนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ผลการสอนตามวัตถุประสงค์รายวิชาและหลักสูตร
2. มีความสามารถสอนให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ วิจารณ์ ในรายวิชาที่สอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. มีความสามารถในการใช้เทคนิควิธีสอนต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาเกิดความสนใจ และติดตามการสอนตลอดเวลา เช่น ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ยกตัวอย่างสอดแทรกประสบการณ์ ใช้คำถามเพื่อให้นักศึกษาคิดตอบคำถามให้เข้าใจชัดเจน
4. มีความสามารถชี้ให้นักศึกษามอง เห็นความสัมพันธ์ของรายวิชาที่เรียนกับรายวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง
5. มีความสามารถแนะนำให้นักศึกษารู้จักแหล่งสนเทศที่จะค้นคว้าศึกษาเพิ่มเติม
6. มีความสามารถจัดให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ตามความเหมาะสม
7. มีความสามารถในการใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนที่เหมาะสมเป็นอย่างดี
8. มีความสามารถในการประเมินความรู้ ด้านปัญญา ทักษะ และ เจตคติของนักศึกษาในรายวิชาที่สอน
9. ปฏิบัติงานสอนตรงต่อเวลา และสอนชัดเจนให้นักศึกษาในกรณีที่มาดการสอน
10. มีการแสดงออกซึ่งความสำนึกต่อปัญหาสังคมที่เกี่ยวกับรายวิชาที่สอนและชี้แนะแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข
11. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สำนึก และมีความรับผิดชอบที่จะช่วยเหลือสังคมต่อไป
12. มีความสามารถอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอน เช่น การผลิตและการใช้สื่อและเอกสารประกอบการสอนการใช้ทักษะการสอน การประเมินผลการศึกษาและการพัฒนาการสอน

ด้านเนื้อหาวิชา

1. ใฝ่หาและมีความรู้ในเนื้อหาวิชาการและประสบการณ์ในวิชาที่สอน
2. มีความสนใจติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการในสาขาวิชาที่สอนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ใหม่
3. มีการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการในสาขาวิชาที่สอนอยู่เสมอ เช่น การเขียนหนังสือ หรือตำรา การวิจัยในสาขาวิชาของตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านคุณธรรมผู้สอน

1. มีความเมตตากรุณา ยุติธรรม ปราศจากอคติต่อผู้เรียน
2. มีความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน
3. มีความเต็มใจในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถ และเต็มเวลา
4. มีความประพฤติและปฏิบัติตนให้เป็นที่เคารพนับถือของผู้เรียนทั้งในและนอกเวลา

ด้านอื่น ๆ

1. มีความสามารถในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
2. มีความสามารถในการให้บริการวิชาการ
3. มีความสามารถในด้านการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
4. มีความสามารถในการบริหารงานและเป็นกรรมการต่าง ๆ
5. มีมนุษยสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน

ในด้านคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน ได้มีผลงานวิจัยที่น่าสนใจดังนี้

Ernest McDaniel และ Leonard Revitz ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ระดับวิทยาลัย โดยการให้นักศึกษาจาก Kentucky University จำนวน 51 คน เขียนบรรยายถึงลักษณะของอาจารย์ที่นักศึกษาเห็นว่า มีประสิทธิภาพในการสอนในสาขาวิชาของเขา แล้วรวบรวมและสรุปผลได้ว่า อาจารย์ที่นักศึกษาเห็นว่า มีประสิทธิภาพในการสอนมีลักษณะดังนี้

1. เตรียมการเสนอบทเรียนอย่างดี
2. สามารถใช้อุปกรณ์การสอนอย่างเหมาะสม
3. สร้างข้อเสนอซึ่งครอบคลุมเนื้อหา
4. แสวงหาความสนใจในตัวผู้เรียน
5. มีความยุติธรรมในการให้อันดับคะแนน (grade)

ลักษณะของอาจารย์ที่นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ไม่ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการสอน

คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ละเลยงาน ในหน้าที่
2. ไม่สนใจความรู้สึกของผู้เรียน
3. ใช้กระบวนการวัดผลตามอำเภอใจ
4. เน้นกิจกรรมที่ไม่ต้อง ใช้สติปัญญา²⁴

Johnston ได้ทำการศึกษาสภาพการเรียนการสอน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักศึกษา จำนวน 2,193 คน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่าง

1. การสอนของอาจารย์ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก
2. การสอนของอาจารย์ที่มีอายุมากกว่า 39 ปี กับน้อยกว่า 39 ปี
3. การสอนของอาจารย์ในสถาบันนั้นน้อยกว่า 9 ปี กับมากกว่า 9 ปี
4. การสอนของอาจารย์ชายและอาจารย์หญิง²⁵

ในด้านความหมายของคำว่า การเรียน การสอนนั้น อารี สักเหล็ก และคณะ ได้เสนอความคิดเห็นไว้ว่า การเรียนและการสอนมีความหมายต่างกัน การเรียนหมายถึง การที่ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ส่วนการสอนหมายถึงการจัดกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี เมื่อมีองค์ประกอบต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนโดยตรง (Active Participation)
2. การได้ทราบข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เช่น ได้ทราบว่ารายงานที่ทำไปนั้นมีข้อดีหรือข้อบกพร่อง ที่ควรแก้ไขอย่างไร เป็นต้น
3. การที่รู้สึกว่าคุณได้รับความสำเร็จบ้างแล้ว (Success Experience) เช่น สามารถทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้อง หรือมีความรู้สึกว่าคุณเข้าใจในสิ่งที่อาจารย์สอนแล้ว เป็นต้น
4. การเรียนรู้ไปทีละขั้น ทีละน้อย ๆ (Gradual Approximation or Small Steps)²⁶

แนวความคิดและผลงานวิจัยของนักการศึกษาต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น สามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปคุณสมบัติของผู้สอนที่ดีได้ 3 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ คือมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ สามารถที่จะให้ความรู้แก่ผู้เรียน ได้ดีทั้งหลักเกณฑ์ ทฤษฎี ตัวอย่าง และการนำไปปฏิบัติจริง

2. ด้านวิธีการสอน ผู้สอนที่ดีนั้นนอกจากจะต้องมีความรู้ ในเนื้อหาวิชาอย่าง ดีแล้ว ยังต้องมีความรู้และทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดสู่ผู้เรียนอย่างดี รู้จักเลือก เทคนิคการสอนต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะกับธรรมชาติของวิชา ขนาดกลุ่มของผู้เรียน และ ความแตกต่างของผู้เรียน

3. ด้านบุคลิก ได้แก่ การเป็นผู้มีคุณธรรม ความประพฤติ กิริยา ท่าทาง การ พูด แสดงออกถึงการเป็นผู้มีความรู้ดี มีความเข้าใจในผู้เรียน

2. องค์ประกอบด้านผู้เรียน

การเรียนการสอน ในสถาบันการศึกษา จะประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนเท่านั้น หากจะต้องขึ้นอยู่กับผู้เรียนด้วย ดังนั้นจึงต้องมีการพิจารณาคัดเลือกตัวบุคคลเข้าศึกษา โดยพิจารณาได้ 2 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ของผู้เข้าเรียน เกณฑ์การคัดเลือกที่กำหนดกันนั้น ได้แก่ จะต้องเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด หรือกำหนดเงื่อนไข ในส่วนของประสบการณ์ในการผ่านงานในด้านหรือสาขาที่จะ เข้าศึกษาต่อ

2. วิธีการคัดเลือกและจำนวนที่รับเข้าศึกษาต่อ อาจมีการสอบข้อเขียน สอบ ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นจะต้อง ใช้ในการค้นคว้าจากตำราชั้นสูง และการสอบ สัมภาษณ์เพื่อพิจารณาด้านบุคลิกภาพ ความสามารถในการใช้ภาษาสื่อความหมาย ตลอดจน ทักษะคิดและค่านิยมของผู้สมัคร บางสถาบัน ใช้การสอบสัมภาษณ์เพียงอย่างเดียว สำหรับ จำนวนที่รับจะแตกต่างกันไปตามความพร้อมของสถาบัน

เมื่อได้มีการคัดเลือกนักศึกษาเข้ามาแล้ว สิ่งสำคัญประการหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลต่อ ผลการเรียนของนักศึกษาคือการจัดการเรียนการสอน ซึ่ง Withhall ได้ทำการทดลองและ พบว่า เมื่อจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางผู้เรียนจะตอบสนองในทางบวก ต่อครูมากกว่าเมื่อจัดชั้นเรียนแบบครูเป็นศูนย์กลาง นอกจากนี้ Bovard ยังได้ค้นพบว่า

การจัดห้องเรียนแบบกลุ่มศูนย์กลาง (group-centered class) ทำให้เกิดความร่วมมือในระดับที่สูง ทำให้ผู้เรียนมีความรักใคร่ซึ่งกันและกันมากกว่าการจัดการเรียนแบบมีผู้นำกลุ่ม (leader-centered class) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Anderson และ Kell ซึ่งได้ทดลองจัดห้องเรียนเป็น 4 ชนิด ผู้เรียนที่เรียนในชั้นเรียนแบบกลุ่มศูนย์กลาง มีความรู้สึกที่ตนเองเป็นสมาชิกผู้เข้าร่วมในกิจกรรมกลุ่มมากกว่าผู้เรียนในชั้นเรียนแบบมีผู้นำกลุ่มซึ่งมีความรู้สึกสับสนในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น

ในด้านบุคลิกภาพของผู้เรียนอันจะมีผลต่อวิธีการสอนนั้น Tallmadge และ Shearer ได้ทำการศึกษาและพบว่า ไม่มีปฏิกริยาร่วมอย่างมีนัยสำคัญระหว่างวิธีการสอนและบุคลิกภาพของผู้เรียน แต่ Doty ได้ทำการศึกษาในเรื่องทำนองเดียวกันนี้ พบว่า นักศึกษาซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแบบบรรยายในห้องประชุมใหญ่สูง จะได้รับการจัดว่าเป็นผู้มีผลสัมฤทธิ์และความต้องการทางสังคมปานกลางและมีความคิดริเริ่มต่ำ ส่วนนักศึกษาที่ได้รับการจัดว่าเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสูง และมีความต้องการทางสังคมสูงมีแนวโน้มจะเรียนได้ดีที่สุดในการเรียนแบบอภิปรายในกลุ่มเล็ก ๆ

นอกจากบุคลิกภาพของผู้เรียนจะมีผลต่อวิธีการสอนแล้วยังมีผลเกี่ยวกับลักษณะกลุ่มที่เรียนด้วย ดังผลการวิจัยของ Bigelow และ Egbert ซึ่งได้ทำการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านบุคลิกภาพของผู้เรียนในกลุ่มที่เรียนอย่างอิสระ (independent study group) และ กลุ่มที่เรียนตามแบบแผน (traditional study group) โดยให้ทั้งสองกลุ่มเรียนเนื้อหาเดียวกัน ผลปรากฏว่า ผู้เรียนที่เรียนตามแบบแผนสามารถทำคะแนนได้ดีเท่ากับผู้เรียนที่เรียนอย่างอิสระ แต่กลุ่มที่เรียนอย่างอิสระมีการพัฒนาประสิทธิภาพด้านเชาว์ปัญญา และความรับผิดชอบดีกว่าภายในกลุ่มที่เรียนตามแบบแผน นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้เรียนซึ่งได้รับระดับคะแนนสูง หรือพวกที่มีความต้องการทางสังคมสูงมีแนวโน้มว่า จะมีความพึงพอใจต่อการที่จะต้องเรียนด้วยตนเองทั้งหมด²⁷

เมื่อพิจารณาในด้านความพึงพอใจของนิสิตนักศึกษาต่อกระบวนการเรียนการสอน ได้มีผลงานวิจัยของ ประพัฒน์ จำปาไทย ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนิสิต ต่อกระบวนการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาโทบัณฑิต คณะครุศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคที่ 1 ปีการศึกษา 2524 จำนวน 615 คน โดยส่วนหนึ่งได้วิเคราะห์ถึงตัวประกอบ ที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนทั้งหมด 16 ตัวประกอบ โดยเรียงลำดับตามค่าผลรวมความแปรปรวนร่วม จากมากไปหาน้อย ดังนี้คือ

1. บทบาทและบุคลิกภาพของอาจารย์ในระดับบัณฑิตศึกษา
2. บทบาทและบุคลิกภาพเพื่อนนิสิตด้านการเรียน การสอนในระดับบัณฑิตศึกษา
3. สภาพห้องทำงานนิสิตนักศึกษาที่ภาควิชาจัดไว้ให้
4. สภาพห้องเรียน
5. ด้านเนื้อหาวิชาที่จัดสอบ
6. ลักษณะข้อสอบที่เหมาะสม
7. วิธีการสอนของอาจารย์
8. บุคลิกภาพของนิสิตนักศึกษาด้านสังคมกับเพื่อน
9. หลักการประเมินผลการเรียนที่เหมาะสม
10. บทบาทของนิสิตที่แสดงถึงความมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
11. ความมีคุณธรรมและมนุษยสัมพันธ์ของอาจารย์ต่อนิสิต
12. การบริหารจัดการสอนของอาจารย์
13. การเตรียมการสอนของอาจารย์
14. การจูงใจให้นิสิตมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
15. การจัดกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมให้ประสบการณ์แก่นิสิต
16. การจัดบรรยากาศในห้องเรียน

นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า ระดับความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาด้านต่าง ๆ นั้นอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับมากไปหาน้อย คือ ด้านอาจารย์ผู้สอน บทบาทและบุคลิกภาพของเพื่อนนิสิต การประเมินผล เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยที่สนับสนุนต่อการเรียนการสอน ในรูปแบบของกระบวนการเรียนการสอนที่นิสิตมีความต้องการสอดคล้องกัน คือ อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนิสิต เนื้อหาวิชาทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์และเน้นการนำไปใช้²⁸

สำหรับความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาเข้าใหม่ชั้น โปศุภย์ สิ้นลารัตน์ ได้ศึกษาความต้องการ และความคาดหวังของนิสิตบัณฑิตศึกษาเข้าใหม่ในปีการศึกษา 2521 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยแจกแบบสอบถามในวันปฐมนิเทศซึ่งผลการวิจัยพบว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้องการของนิสิตในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน นิสิตส่วนใหญ่ต้องการความรู้ที่นำไปปฏิบัติ หรือใช้งานได้ พร้อม ๆ กับความรู้ที่เป็นความรู้ใหม่ ทันสมัย ในด้านผู้สอนนั้นอยากให้ผู้สอนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ ในวิชาที่สอน มีความรู้เนื้อหา และมีการเตรียมการสอนต่าง ๆ ตีตำรา กิจกรรมการเรียนการสอนอยากให้มีโอกาสได้อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในชั้นเรียน ได้ฝึกปฏิบัติด้านต่าง ๆ และศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล ด้านการประเมินผลอยากให้พิจารณาทั้งผลสอบและการทำรายงาน บางกลุ่มไม่ขอให้มีการสอบ และบางกลุ่มอยากให้มีการให้คะแนนในการร่วมอภิปรายในชั้นเรียนด้วย²⁹

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน จัดได้ว่าเป็นสถาบันที่น่าสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับสภาพปัญหา การจัดการเรียน การสอน ในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ผู้สดี ภาวกรุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหา การจัดการเรียน การสอน ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งงานวิจัยส่วนหนึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนระดับบัณฑิตศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษา ปริญญาโท ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รวม 83 คน ผลงานวิจัยพบว่า

1. วัตถุประสงค์การเรียนการสอน นักศึกษามีความเห็น ว่า อาจารย์มุ่ง ให้มีความรู้ ในทฤษฎี และหลักวิชา มากเป็นการ เน้นถึงกระบวนการแสวงหาความรู้ควบคู่กับการ เน้นเนื้อหา วิชา
2. การประกอบอาชีพ อาชีพที่อาจารย์มุ่งสอนมากคือ การทำงานเอกชน และประกอบอาชีพอิสระ
3. ด้านการประเมินการสอน นักศึกษาเห็นว่าอาจารย์ให้นักศึกษาทำ การบ้าน งาน รายงานมาก ซึ่งตรงกับจุดมุ่งหมายที่มุ่ง เน้น ให้นักศึกษาเป็นนักคิด นักค้นคว้า นักวิจัย เป็นสำคัญ
4. ด้านการประเมินผลการสอนนักศึกษาเห็นว่า ข้อสอบส่วนใหญ่ เน้นความ เข้าใจ และการนำไปประยุกต์ใช้มาก³⁰

สมหวัง ชัยตามล ได้ทำการศึกษาสภาพการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในปีการศึกษา 2528 ในเชิง เปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา โดยพิจารณา ด้าน ทัศนคติ การศึกษา และประสบการณ์การสอนของอาจารย์ สภาพและสถานที่ตั้งของสถาบัน โดย ใช้แบบสอบถาม ถ้ามถึงสภาพการเรียนการสอน 5 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านจุด มุ่งหมาย เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่ออุปกรณ์การสอน และด้านการวัดและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเมินผล ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. อาจารย์ประจำที่มีระดับวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน เพศ และที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่มีวิถะฐานะเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน แต่อาจารย์ที่สอนในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่ตั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดมีทัศนคติต่อสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน

2. นักศึกษาชายและหญิง มีทัศนคติต่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่มีวิถะฐานะเป็นมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย และนักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่ตั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดมีทัศนคติต่อสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน

3. อาจารย์และนักศึกษามีทัศนคติต่อสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน³¹

ยุพา บุษณะ ได้ศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวะครูในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาหลักสูตร วิธีสอน อุปกรณ์การสอน การวัดและประเมินผล โดยศึกษาจากอาจารย์และนักศึกษา จากการศึกษาพบว่า

1. อาจารย์ชายมีความเห็นว่า ด้านโครงสร้างของหลักสูตรเป็นปัญหามากกว่าอาจารย์หญิง ส่วนในด้านอื่น ๆ มีความเห็นไม่แตกต่างกัน

2. อาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน และอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนวิชาชีวะครูไม่แตกต่างกันกับนักศึกษา

3. นักศึกษาชายมีความเห็นว่า ด้านเนื้อหาวิชาเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง แต่ในด้านอื่นมีความเห็นไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความเห็นต่อปัญหาการเรียนวิชาชีวะครูไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาระดับปริญญาตรี ปัญหาด้านโครงสร้างของหลักสูตร และด้านอุปกรณ์การสอนเป็นปัญหามากกว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับชั้นสูง³²

ไพฑูรย์ ลินลาวัฒน์ และคณะ ศึกษาการประเมินหลักสูตรมหานัทิต คณะครุศาสตร์ จำนวน 19 สาขาวิชา วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้คือ เพื่อจะสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ มหานัทิต และนิสิตนัทิตศึกษาที่มีต่อหลักสูตรครุศาสตร์มหานัทิตในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ (1) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (2) โครงสร้างของหลักสูตร (3) การเรียนการสอน

(4) การบริหารหลักสูตร ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยบุคคล 3 กลุ่มคือ คณาจารย์บัณฑิตศึกษาของทุกภาควิชาจำนวน 58 คน ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาต่าง ๆ จำนวน 515 คน และนิสิตบัณฑิตศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาเป็นภาคที่ 2 ในภาควิชาต่าง ๆ ในคณะ ครุศาสตร์จำนวน 318 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปของ SPSS ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะสรุปภาพรวมที่เป็นข้อเสนอแนะทั่วไปของประชากรทั้ง 3 กลุ่ม คือ อาจารย์บัณฑิตศึกษา มหาบัณฑิต และนิสิตบัณฑิตศึกษา ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกันพอสมควรว่า การปรับปรุงหลักสูตรควรทำอย่างสม่ำเสมอ ควรปรับปรุงให้ทันสมัยเหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคม ลดความซ้ำซ้อนและเปิดโอกาส ให้นิสิตมีส่วนร่วมและแสดงความคิดเห็น ใช้เทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ ในด้านการดำเนินงาน นั้นควรเป็นประสิทธิภาพของบ ในปัจจุบัน จัดกิจกรรมทางวิชาการให้มากขึ้น จัดบริการห้องสมุด ให้มีประสิทธิภาพ และบริการในเรื่องที่พักและที่นบปะของนิสิตด้วยกันเอง ซึ่งเป็นเรื่องที่คณะ ควรให้ความสำคัญเป็นการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขอย่างจริงจังต่อไป และอยู่ในวิสัยที่จะทำได้ โดยไม่ยากนัก³³

ประพัฒน์ จำปาไทย ได้ศึกษาความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอน ระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยศึกษา 6 ด้านคือ เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน ปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน การประเมินผล อาจารย์ผู้สอน และบทบาทและบุคลิกภาพของเพื่อนนิสิต ปรากฏพิสัย (Range) ของระดับความพึงพอใจจาก ช่วงพึงพอใจน้อยจนถึงพึงพอใจมาก ตามรายละเอียดดังนี้

1. ด้านเนื้อหาวิชา นิสิตบัณฑิตคณะครุศาสตร์พึงพอใจต่อด้านเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับปานกลาง และพึงพอใจมากต่อประโยชน์ของเนื้อหาวิชาที่เรียน แสดงว่านิสิตมองเห็นประโยชน์ของการนำความรู้ที่เรียน ไปใช้ในอาชีพการงาน
2. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นิสิตพอใจระดับปานกลาง และพอใจระดับมาก กับประโยชน์ที่ได้รับจากการทำรายงาน และศึกษาค้นคว้าตามที่อาจารย์กำหนดแต่มีความพึงพอใจระดับน้อยต่อการใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง และเวลา การใช้วิธีสอนหลาย ๆ แบบไม่ซ้ำซาก การจัดสภาพห้องเรียนที่ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงสภาพการเรียนการสอนของอาจารย์ที่ทำการสอนด้วยวิธีเดียวตลอดทั้งภาคการศึกษา ขาดการเร้าใจนิสิตโดยการใช้วัสดุอุปกรณ์เข้ามาประกอบ ตลอดจนไม่พยายามสร้างบรรยากาศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการเรียนการสอนในชั้นเรียน

3. ปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน

3.1 ห้องสมุดคณะครุศาสตร์ นิสิตบัณฑิตคณะครุศาสตร์ทุกภาควิชามีระดับความพึงพอใจน้อยในด้านต่าง ๆ คือ การให้บริการของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด ความเพียงพอของหนังสือที่จะค้นคว้าทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ การรักษาระเบียบการใช้ห้องสมุด และการป้องกันการสูญหายของตำราและเอกสาร

3.2 ห้องทำงานที่ภาควิชาจัดให้ นิสิตบัณฑิตมีความพึงพอใจน้อย ทั้งนี้เพราะบางภาควิชาไม่มีห้องทำงานให้นิสิตเป็นสัดส่วน

3.3 ห้องเรียน นิสิตพอใจระดับปานกลาง

4. การประเมินผล นิสิตมีความพึงพอใจต่อการประเมินผล โดยสรุปรวมอยู่ในระดับปานกลางแต่พึงพอใจมากต่อการประเมินผล โดยการทำงานและการสอบ ส่วนการประเมินโดยการสอบไล่เพียงครั้งเดียว และคะแนนการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ นิสิตพอใจระดับน้อย

5. อาจารย์ผู้สอน นิสิตมีระดับความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง แต่ค่ามัธยฐานของคะแนนความพึงพอใจต่ออาจารย์ผู้สอนสูงกว่าด้านอื่น ๆ ลักษณะเด่นที่นิสิตพึงพอใจมากคือ เป็นผู้ที่มีความรู้ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี ความเป็นที่เชื่อถือในวงวิชาการ ความเชื่อมั่นในตนเองและความเป็นกันเอง

6. บทบาทและบุคลิกภาพของเพื่อนนิสิต นิสิตพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลางรองลงมาจากด้านอาจารย์ผู้สอน³⁴

ลดาพร รวีรัฐ ศึกษาการติดตามผลมหาบัณฑิตทางครุศาสตร์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ประเภท คือ ผู้สำเร็จการศึกษาครุศาสตร์มหาบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2518-2530 จำนวน 390 คน และผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิต จำนวน 60 คน ผลการวิจัย ได้สรุปข้อเสนอแนะของมหาบัณฑิตเกี่ยวกับผู้สอนวิธีการสอน หลักสูตรการบริหารงาน (ภายในภาควิชา คณะ นวัตกรรมศึกษา นวัตกรรมวิทยาลัย) ห้องสมุด และวัสดุอุปกรณ์การศึกษา การวัดผล สรุปได้ดังนี้

เกี่ยวกับผู้สอน ควรปรับปรุงผู้สอนให้มีความรู้ ความชำนาญ ในวิชาชีพที่สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ใช้เทคนิคและอุปกรณ์การสอนหลาย ๆ แบบตามความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา

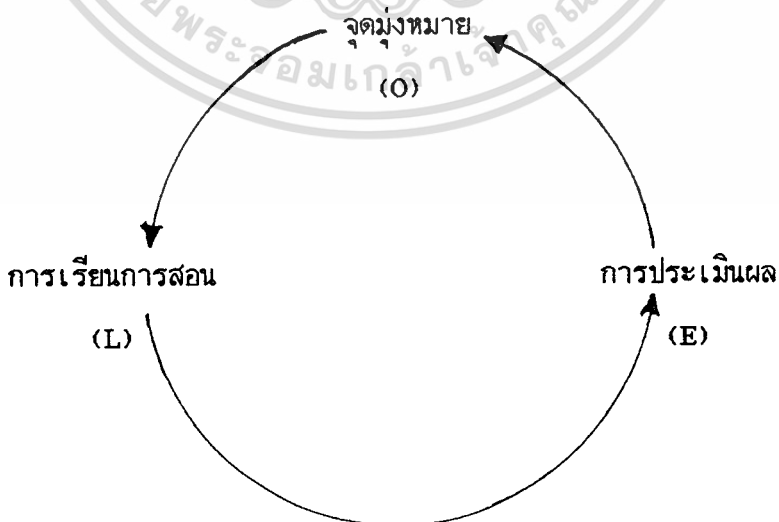
วิธีการสอน ไม่ควรใช้วิธีสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว ควรใช้เทคนิค วิธีการสอน ตลอดจนอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ ตามความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา

การบริหารงานภายในภาควิชา คณะ บัณฑิตศึกษา และบัณฑิตวิทยาลัย ควรมีการประสานงานเพิ่มขึ้น และจัดงานให้เป็นระบบระเบียบเพื่อความสะดวกและความคล่องตัวในการติดต่อประสานงาน

ห้องสมุดและวัสดุอุปกรณ์ประกอบการศึกษา ควรจัดหาหนังสือที่ทันสมัยและหนังสือเฉพาะสาขาวิชาเพิ่มขึ้น ควรให้บริการที่สะดวกและคล่องตัว และให้เวลาในการขอยืมหนังสือนาน ๆ ³⁵

การศึกษาของนักวิจัยหลายท่านที่กล่าวมาข้างต้น เป็นแนวคิดสำหรับการสอนระดับบัณฑิตศึกษาว่าควรใช้วิธีการอย่างไร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นผู้ที่มีเชาว์ปัญญาและประสบการณ์สูงกว่านักศึกษาทั่ว ๆ ไป อาจารย์ผู้สอนควรเลือกใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน เพื่อประสิทธิภาพของมหานักศึกษาที่จะเรียนสำเร็จออกไปรับใช้ประเทศชาติต่อไป

3. วงจรการเรียนรู้การสอน มักประกอบด้วยจุดมุ่งหมาย (Educational Objective) การเรียนการสอน (Learning and Instruction) และอวประเมิผล (Evaluation) ดังภาพ



ภาพที่ 2 แสดงวงจรการเรียนรู้การสอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 จุดมุ่งหมายทางการศึกษา (Educational Objectives) เป็นสิ่งสำคัญที่จะชี้แนะให้นักการศึกษา ครู อาจารย์ผู้สอน และผู้เรียนมองและมุ่งในสิ่งเดียวกัน

3.2 การเรียนการสอน (Learning and Instruction) หมายถึงการเรียนของนักศึกษา และการสอนของอาจารย์ นั่นคือ แบ่งบุคคลออกเป็น 2 กลุ่ม ทำหน้าที่ต่างกัน แต่มีความสัมพันธ์กัน โดยมีองค์ประกอบที่เชื่อมการเรียนการสอนเข้าด้วยกัน 5 ประการได้แก่

3.2.1 สภาพของผู้สอนและผู้เรียน ในด้านบุคลิกภาพและภูมิหลัง

3.2.2 การตั้งจุดมุ่งหมายในการสอน และการตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียน

3.2.3 ความรู้ของผู้สอน และความรู้ของผู้เรียน

3.2.4 พฤติกรรมของผู้สอน และพฤติกรรมของผู้เรียน

3.2.5 สิ่งแวดล้อมในการสอน และการเรียน

3.3 การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนและการศึกษา (Evaluation) งานหลักของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยที่สำคัญยิ่ง คือ การสอนนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีความรู้และคุณธรรม การที่จะสอนนักศึกษาให้ได้ความรู้และคุณธรรมดังกล่าวอาจารย์จะต้องเป็นทั้งผู้ทรงความรู้ และมีคามประพฤติที่เหมาะสมด้วย การเป็นผู้ทรงความรู้นั้น ได้มาจากความรู้ที่อาจารย์เอง ได้ศึกษาค้นคว้ามาตั้งแต่ต้น และค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เป็นอาจารย์ผู้ทันโลก ส่วนคุณธรรมความประพฤติที่เหมาะสมได้มาจากการอบรมจาก บ้าน โรงเรียน และสังคมมาตั้งแต่เล็ก

การตรวจสอบว่า อาจารย์ได้ทำงานหลักดังกล่าวไปได้ผลมากน้อยเพียงใด คือ การวัดและประเมินผลการเรียน การสอน และการศึกษานั้นเอง³⁶ ดังนั้น การวัดและประเมินผล จึงเป็นกระบวนการต่อเนื่องจากการเรียนการสอน ซึ่งแยกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

3.3.1 การประเมินผลการเรียนของผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ การประเมินผลก่อนเรียน การประเมินผลระหว่างเรียน และการประเมินผลหลังเรียน

3.3.2 การประเมินผลการสอนของอาจารย์เพื่อนำผลการประเมินผลมาปรับปรุงการสอนของอาจารย์เอง (self-improvement) ซึ่งอาจใช้วิธีการพูดคุยโดยตัวผู้สอนเอง การใช้เครื่องมือโสตทัศนอุปกรณ์ เช่น เทปหรือวีดิเทป หรือการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) นอกจากนี้ยังสามารถนำผลการประเมินมาปรับปรุงบริเวณด้านการ

สอน ปรับปรุงด้านการบริหาร ตลอดจนถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลงานอาจารย์โดยทั่วไป (Faculty Evaluation) เช่น การประเมินเพื่อเลื่อนขั้นตำแหน่งทางวิชาการ เลื่อนเงินเดือนหรือความดีความชอบอื่น ๆ และการประเมินเพื่อจัดและคัดเลือกคนสอนที่เหมาะสม³⁷

4. สภาพแวดล้อมการเรียนการสอน

องค์ประกอบการเรียนการสอนประการสุดท้าย ได้แก่องค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อม ที่อาจมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม อันได้แก่

4.1 สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่ หมายถึงอาคารสถานที่ภายในสถานศึกษาที่จะส่งผลถึงพฤติกรรมการสอนของครูและพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ เช่น

4.1.1 ขนาดและรูปร่างของห้องเรียน ควรมีความเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียนและมีขนาดพอเหมาะที่ผู้นั่งข้างหลังสามารถที่จะมองเห็นผู้สอน กระดานดำ หรือแผนภูมิต่าง ๆ ได้ชัดเจน

4.1.2 อากาศภายในห้องเรียน อุณหภูมิภายในห้องเรียนมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะห้องเรียนที่อากาศร้อนจะทำให้ผู้เรียนง่วงนอนอึดอัด และถ้าอากาศเย็นเกินไปจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกครั่นเนื้อครั่นตัว และอาจไม่สบายได้

4.1.3 เสียงและแสงสว่าง สภาพห้องเรียนควรออกแบบให้ปลอดจากเสียงรบกวนต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีสมาธิในการรับรู้อย่างเต็มที่ตลอดจนการจัดแสงสว่างให้เพียงพอ และพอเหมาะแก่สายตาของผู้เรียนทุกจุดในห้อง

4.1.4 การจัดพื้นที่ใช้สอยในสถาบัน โดยเฉพาะพื้นที่ในสถานศึกษาที่เป็นบริเวณที่ว่างนอกเหนือจากอาคารสถานที่เรียน ควรดัดแปลงใช้สอยให้เกิดประโยชน์ ในด้านการศึกษา เช่น จัดเป็นที่ฝึกประสบการณ์ หรือเป็นที่อ่านหนังสือ ตลอดจนใช้เป็นที่นั่งสำหรับพักผ่อน³⁸

4.2 สภาพแวดล้อมทางด้านการบริหาร หมายถึง การดำเนินงานด้านการบริหาร สถาบันการศึกษา รวมทั้งนโยบาย กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับที่มีผลบังคับใช้กับนักศึกษา และบุคลากรของสถาบันนั้น ๆ

4.3 สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน หมายถึงสภาพหรือบรรยากาศใน

การเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนิสิต ในขณะที่มีการเรียนการสอน ตลอดจนบรรยากาศทางวิชาการ ทั้งภายในและภายนอกสถาบันการศึกษา³⁹

อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนที่จะนำไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นผู้เรียนกับผู้สอนจัดได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ดังที่ เนาวรัตน์ วิไลรัมย์ และ สมมาท นาคนคร ได้แสดงทัศนะไว้ร่วมกันว่า

ในการเรียนการสอนวิชาการบริหาร ไม่ว่าจะเป็นการบริหารการศึกษา การบริหารโรงเรียน การบริหารธุรกิจ รัฐกิจ หรืออื่น ๆ การบริหารที่ต้นนี้ ทั้งผู้เรียนผู้สอนจะต้องร่วมมือกัน เพื่อนำสิ่งที่เรียนนั้น ไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์กับหน้าที่การงานที่รับผิดชอบอยู่ หรืออาจกล่าวได้ว่า จะต้องนำสิ่งที่เรียนนั้นออกมาเป็นรูปธรรม และสามารถนำไปใช้บริหารได้⁴⁰

การเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา

1. รูปแบบและวิธีการสอนในระดับอุดมศึกษา ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ ได้เสนอรูปแบบการสอนทั่วไปสำหรับการสอนในระดับอุดมศึกษาไว้ดังนี้

1. รูปแบบที่เน้นตัวครู
2. รูปแบบที่เน้นเนื้อหา
3. รูปแบบที่เน้นเครื่องมือและอุปกรณ์
4. รูปแบบที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก
5. รูปแบบที่เน้นสุขภาพจิตของผู้เรียน
6. รูปแบบที่เน้นตัวผู้เรียน
7. รูปแบบที่เน้นประสบการณ์จำลอง
8. รูปแบบที่เน้นประสบการณ์จริง

รูปแบบในการสอนของอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาข้างต้นอาจมีแหล่งที่มาดังต่อไปนี้ .

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. วิธีการที่อาจารย์ท่านนั้นเคยเรียนมา
2. พื้นฐานทางสังคมของผู้สอน
3. ความนิยมในนักปรัชญา
4. ความถนัดและความต้องการของอาจารย์เอง
5. ความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์การศึกษา
6. สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาหรือสังคม⁴¹

การสอนในรูปแบบต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเป็นเพียงรูปแบบการสอนทั่ว ๆ ไป แต่สำหรับการสอนในระดับอุดมศึกษานั้นน่าจะนำรูปแบบต่าง ๆ มาประสมประสานกัน และมุ่งเป้าหมายไปที่วิธีการส่งเสริมให้ผู้เรียน รู้วิธีการหาความรู้ ดังที่ วิจารย์ พานิช ได้แสดงทัศนะไว้ว่า

เป้าหมายสำคัญของการสอนไม่ใช่เนื้อหาของความรู้ แต่เป็นเรื่องของวิธีการหาความรู้ เพราะหากเราเน้นที่เนื้อหาวิชา โดยละทิ้งวิธีการให้นักศึกษามีความสามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองแล้ว สิ่งใดที่อาจารย์ไม่บอกนักศึกษา ก็จะไม่รู้ แต่หากนักศึกษามีความคล่องแคล่วในการแสวงหาความรู้ แม้อาจารย์ไม่บอกนักศึกษาก็สามารถหาเอาเองได้ ดังนั้นในเรื่องการเรียนการสอนอาจารย์ต้องเน้นที่การเรียนรู้ของนักศึกษา สร้างบรรยากาศให้นักศึกษาไม่รู้ กระตุ้นความใคร่รู้ของนักศึกษาให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองเป็น มีความคิดริเริ่ม และสนุกสานกับการเรียนรู้ โดยให้กระบวนการเรียนรู้เน้นที่ตัวนักศึกษาไม่ใช่ที่อาจารย์ที่การเรียนไม่ใช่การสอน และเน้นที่วิธีการเรียนรู้ไม่ใช่ที่เนื้อหาความรู้เพียงอย่างเดียว ซึ่งกระบวนการเรียนการสอนดังกล่าวจะเอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนด้วย เพราะจะทำให้อาจารย์ได้จัดลักษณะ และวิธีทำงานให้อยู่ในฐานะผู้อำนวยความสะดวก และส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยอาจารย์จะต้องทำงานวิจัย เขียนบทความหรือตำราเพื่อเผยแพร่ความรู้ ซึ่งจะทำให้ต่อเมื่ออาจารย์ต้องอ่าน ศึกษา ค้นคว้า และติดตามความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ซึ่งจะทำให้อาจารย์ต้องช่วยเหลือ ต้องเสริมสร้างศักยภาพของตนเองให้สามารถทำสิ่งที่ยาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว่าการสอนในรูปแบบอื่น ๆ อย่างที่ทำกันอยู่ทั่วไป ได้แก่ การวิจัย การเขียนบทความ การเขียนตำรา การทำชุดสไลด์ประกอบเสียง การทำภาพยนตร์หรือวิดีโอ เพื่อช่วยการเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้ต่อเมื่ออาจารย์ต้องค้นคว้ามาก อ่านมาก ฟังมาก ชัยมาก และต้องเป็นคนเปิดกว้างรับความรู้ใหม่ ๆ เทคนิคใหม่ ๆ เทคโนโลยีใหม่ ๆ เามาใช้ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา และทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นอยู่ตลอดเวลา⁴²

อย่างไรก็ตาม การสอนของอาจารย์ก็ย่อมจะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่ขาดไม่ได้ นั่นคือ ตัวผู้เรียน ซึ่ง เจลิม วราวาทย์ และ สมคิด แก้วสนธิ ได้รวบรวมทฤษฎีการเรียนรู้ที่สำคัญ เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนพิจารณาเลือกให้เหมาะสมและดีที่สุดในแต่ละสถานการณ์ ดังนี้

1. วิธีการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน หรือการเรียนรู้เป็นเรื่องของแต่ละบุคคล กล่าวคือ ผู้เรียนบางคนชอบเริ่มวิธีการเรียนจากประสบการณ์ โดยตรง โดยไม่ต้องมีพื้นฐานความรู้ในเรื่องนั้นมาก่อน เมื่อผู้เรียนประสบปัญหาจากประสบการณ์ตรงนั้นแล้ว ผู้เรียนจะแสวงหาความรู้จากประสบการณ์ด้วยตนเองนั้นต่อไปได้ ผู้เรียนบางคนชอบวิธีการเรียนโดยการคิดไตร่ตรองจากสิ่งที่สังเกตเห็นแล้วอภิปรายกับเพื่อนหรือผู้สอนจนเกิดการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ผู้เรียนบางคนชอบวิธีการเรียนโดยวิธีการรับความคิดที่ถูกต้องจากผู้อื่นโดยตรง แล้วจดจำสิ่งนั้นเป็นความรู้ไว้ และผู้เรียนบางคนชอบวิธีการเรียนรู้โดยต้องมีพื้นฐาน ในสิ่งที่จะเรียนรู้นั้นพอสมควร

2. การเรียนรู้จะได้ผลดียิ่งขึ้นถ้ามีแรงกระตุ้นที่เหมาะสม กล่าวคือ ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีต่อเมื่อผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็นซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดในตัวผู้เรียนเอง การที่จะให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียนรู้นั้น ผู้สอนต้องสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ แก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดการกระตุ้นที่จะให้เกิดความอยากรู้อยากเรียนรู้อย่างแท้จริงที่ผู้สอนสร้างขึ้น ควรเป็นประสบการณ์ที่จะทำให้เกิดความอยากรู้อยากเรียนรู้อย่างแท้จริงตามที่ต้องการ

3. การเรียนรู้จะได้ผลดีถ้าผู้เรียนทราบผลของการเรียนรู้เป็นระยะและ
อย่างมีความหมาย กล่าวคือ ขณะที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่นั้น ถ้าผู้เรียนทราบ
 ผลของการเรียนรู้ว่าผิดถูกอย่างไร และควรแก้ไขอย่างไร จะทำให้การเรียนรู้
 รวดเร็วยิ่งขึ้น

4. การเรียนรู้จะได้ผลดีเมื่อผู้เรียนทราบว่ากิจกรรมที่ตนกระทำอยู่นั้น
สัมพันธ์กับจุดประสงค์ที่ต้องเรียนรู้ การทำให้ผู้เรียนทราบว่ากิจกรรมที่ตน
 ปฏิบัตินั้น มีความสัมพันธ์กับจุดประสงค์ที่ต้องเรียนรู้อย่างไร จะช่วยส่งเสริมให้
 การเรียนรู้ดียิ่งขึ้น ⁴³

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการศึกษาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การเรียนการสอน
 นั้นเป็นกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน จึงน่าสนใจว่า รูปแบบการสอนแบบใดที่ผู้เรียนเห็น
 ว่าเหมาะสมที่สุด ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2523 ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และ ศรีเพ็ญ ศุภนิทยากุล
 จึงได้ทำการสำรวจทัศนคติของนิสิตชั้นปีที่ 1 และ 2 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 เกี่ยวกับวิธีการสอนแบบบรรยาย พบว่า นิสิตชอบวิธีการสอนแบบบรรยายเป็นอันดับแรก วิธี
 สอนที่นิสิตชอบเป็นอันดับรองลงไปตามลำดับ ได้แก่ วิธีอภิปราย วิธีฝึกปฏิบัติ และวิธีศึกษา
 ด้วยตนเอง แต่สำหรับวิธีสอนที่นิสิตคิดว่าจะทำให้ นิสิตได้ประโยชน์มาก อันดับแรกได้แก่ วิธี
 ฝึกปฏิบัติ อันดับรองลงไปได้แก่ วิธีบรรยาย วิธีอภิปราย และวิธีศึกษาด้วยตนเอง ซึ่งจะเห็น
 ได้ว่าวิธีสอนที่นิสิตชอบกับวิธีสอนที่นิสิตคิดว่าเป็นประโยชน์ ไม่มีความสอดคล้องกันมากนัก ⁴⁴

2. กระบวนการหลักของการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

สำหรับกระบวนการหลักของการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษานั้น ไพฑูรย์
 สินลารัตน์ เห็นว่า ควรใช้หลัก PQR Model กล่าวคือ

1. **Practical** หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้
 ประโยชน์ได้ ซึ่งในกรณีนี้ผู้สอนควรมีประสบการณ์ในเรื่องที่สอนมาแล้ว

2. **Question** คือการตั้งคำถาม ผู้เรียนเป็นผู้มีประสบการณ์สูง และ
 มีความคิดอ่านสูงอยู่แล้ว การจะทำให้ผู้เรียนได้ คิด วิเคราะห์ ประเมิน อย่าง
 ลึกซึ้งก็โดยการตั้งคำถาม ชั่วๆ ให้ผู้เรียนคิดคำตอบและถกเถียงอภิปรายกัน วิธี

การสอนแบบอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด

3. Research ได้เน้นการวิจัย หรือ การเสาะแสวงหาความรู้ใหม่ การเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาไม่ว่าจะเป็นสายวิชาการหรือสายวิชาชีพก็ตาม ควรมุ่งเพื่อการแสวงหาความรู้ ความคิด ความชำนาญใหม่ ๆ ผู้สอนจึงควรเป็น นักวิจัย ค้นคว้า ในขณะที่เดียวกันก็ให้ผู้เรียนเป็นนักวิจัย ค้นคว้าด้วยพร้อมกันไป แล้วนำเรื่องที่วิจัยค้นคว้าแล้ว มาสอน มาเรียนกัน⁴⁵

3. ลักษณะเฉพาะของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญในระบบการเรียนการสอน ดังนั้น การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงตัวผู้เรียนเช่นกัน ซึ่ง สิปปนนท์ เกตุทัต ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไว้ว่า "มหาดบัณฑิตควรมีความรักและนิยมในการแสวงหาปัญญาความรู้ มีความคงแก่เรียน ความเป็นนักปราชญ์ การคิดสร้างสรรค์ และการมีจินตนาการ"⁴⁶ ซึ่งความเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ อ่ำไพ สุจริตกุล ที่ได้กล่าวถึงลักษณะเฉพาะของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาว่า ต้องเน้นในด้านความเป็นนักคิด นักค้น และนักวิจัยเป็นสำคัญ เพราะการเรียนในระดับนี้ มิได้มุ่งแต่ความรู้ที่ได้รับจากการบรรยายหรือสาธิตจากอาจารย์เท่านั้น แต่นักศึกษาจะต้องเป็นผู้เสาะแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เทคนิค และกลวิธีใหม่ ๆ ด้วยตนเอง⁴⁷

ในด้านคุณสมบัติการเป็นนักวิเคราะห์และการใช้ภาษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานั้น ชุมพล สุรินทรบุรณ ได้ให้ความเห็นว่า

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจะต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ และมีความสามารถในการใช้ภาษา กล่าวคือ ในด้านการวิเคราะห์จะต้องเป็นผู้ที่ให้ความสนใจในการถกเถียงปัญหาต่าง ๆ การแสดงความคิดเห็น รู้จักใช้สมอง ค้นหาเหตุผลเพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้อง ส่วนความสามารถในการใช้ภาษานั้น คือ การใช้ภาษาเพื่อ การพูด การเขียน การสื่อสาร กับบุคคลอื่น ได้อย่างเหมาะสม⁴⁸

สำหรับความคิดเห็นของ สุนน อมรวิวัฒน์ ได้ระบุว่า สถาบันอุดมศึกษาที่จะ

ประสบความสำเร็จในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานั้น จะต้องแสดงว่า นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีคุณสมบัติของนักวิชาการ 7 ประการ คือ

1. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้องรู้จัก รู้รอบ
2. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้องรู้จักค้นคว้า และคิดวิเคราะห์
3. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้องรู้ซึ่ง และสามารถแสดงออกให้ปรากฏ
4. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้องสามารถนำหลักวิชาไปประยุกต์ใช้ได้
5. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้องมีความฉับไว และคล่องตัว
6. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้อง ไม่ยึดติดอดีต
7. นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้องมีคุณธรรมของนักวิชาการ⁴⁹

สมหวัง นิธิยานูวัฒน์ ได้ทำวิจัย โดยศึกษาเปรียบเทียบลักษณะและระดับปัญหาของการบัณฑิตศึกษา ด้วยวิธีคำนวณค่าสถิติที่ต่างกัน และสำรวจปัญหาของการเป็นนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ตามทัศนะของคณาจารย์ บัณฑิตศึกษา สรุปผลได้ดังนี้

1. นิสิตขาดทักษะในการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
 2. ขาดการติดต่อกับสมาคมวิชาชีพและหน่วยงานภายนอก
 3. อาจารย์ขาดความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการวิจัย
 4. อาจารย์ไม่มีเวลาร่วมเทกับการสอนและการวิจัย
 5. นิสิตขาดความสนใจในตนเอง
 6. บริการการเรียนการสอนไร้ประสิทธิภาพ
 7. นิสิตไม่มีบทบาทในการเรียนการสอน
 8. ผู้บริหารไม่สามารถมอบหมายงานอย่างทั่วถึง
 9. นิสิตมีพื้นฐานความรู้ทางวิชาการไม่ดี
 10. การบัณฑิตศึกษาไม่เป็นศูนย์ทางวิชาการ⁵⁰
4. สภาพปัญหาเกี่ยวกับการเรียน การสอน ระดับอุดมศึกษา

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีใช่จะเฟื่องฟูในด้านปัญญาความรอบรู้ในด้านวิทยาการและประสบการณ์เท่านั้น แต่ยังคงเน้นในด้านการเป็นนักคิด นักค้น และนักวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นสิ่งสำคัญ นั่นคือ ผู้เรียนจะต้องสามารถพัฒนาศักยภาพ (Potential) ของตนให้สูงสุด และพร้อมกันนั้นก็ต้องพัฒนาบุคลิกภาพไปด้วย เพื่อให้ได้คนที่มีคุณภาพและสามารถใช้คุณสมบัตินี้ไปพัฒนาสังคมได้

ผลการศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิตวิชาเอกการบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ซึ่ง ดำเนินการวิจัยโดย นิเวศน์ ธรรมรักษ์ พบว่า

1. ด้านปรัชญา ควรจะต้องมีการกล่าวถึงหรือมีการปลูกฝัง ให้เห็นถึงความสำคัญอย่างจริงจัง
2. ด้านความมุ่งหมายจะต้องมีลักษณะสอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นและสังคมและสามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริง
3. ด้านการจัดรายวิชาและเนื้อหา เป็นแก่นทางทฤษฎีและเน้นการปฏิบัติให้มากขึ้นและมีการฝึกสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพ
4. การจัดประสบการณ์เรียนรู้ ควรจะมีการปรับปรุงการเรียนการสอนตลอดจน การวัดและการประเมินร่วมกัน
5. การวัดและประเมินผล ควรจะมีลักษณะเป็นการวัด เพื่อนำผลไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และพัฒนาพฤติกรรมทางด้านการเรียนรู้
6. สภาพแวดล้อมในการศึกษา จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้สอนและผู้เรียนมีความก้าวหน้าศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม และมีการจัดบริการอย่างเพียงพอ⁵¹

ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนได้แก่ บุคลากร ซึ่ง อารี สัญทณี และคณะ⁵² ได้ทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาด้าน การเรียน การสอน ที่เกิดขึ้นกับ นิสิตนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และผู้บริหาร โดยเฉพาะหัวหน้าภาควิชาแยกได้ดังนี้

ปัญหาของนิสิต ที่เกิดจากอาจารย์ผู้สอน ได้แก่การที่ผู้สอนไม่ได้เตรียมการสอนมาก่อน สอนโดยใช้ตำรา และวิธีการต่าง ๆ ซ้ำกันทุกปี ไม่มีการเรียงลำดับเนื้อหา อาจารย์ผู้สอนไม่อุทิศเวลาให้กับการสอนเท่าที่ควร นอกจากนี้บางคนยังใช้อารมณ์กับนักศึกษาในการสอน อาจารย์มีภาระหลายด้าน ทำให้ไม่มีเวลาเอาใจใส่ต่อภาระกิจการสอนหรือหาความรู้เพิ่มเติม

บางท่านไม่มีเกณฑ์การวัดผลที่แน่นอน ไม่มีความสัมพันธ์กับนักศึกษา ตลอดจนการวางแผนในการทำงานที่แน่นอน มักทำงานให้เสร็จเฉพาะหน้า

ปัญหาของอาจารย์ แยกเป็น 2 ประเด็น ได้แก่

ก. ปัญหาระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา ได้แก่ การที่นักศึกษาไม่ตั้งใจเรียน ขาดความรับผิดชอบในการเรียน สนใจงานอื่น ๆ มากกว่าการเรียน และเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์มักไม่ถามหรือบอกผู้สอนโดยตรงมักนำไปวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง

ข. ปัญหาระหว่างอาจารย์กับผู้บังคับบัญชา ได้แก่ การที่หัวหน้าภาควิชาไม่มีเวลาให้อาจารย์ในภาควิชาพบปะปรึกษาหารือ หัวหน้าภาควิชาบางคนไม่รับผิดชอบงานสอน ไม่ให้ความสำคัญของงานสอน เป็นต้น

ปัญหาของหัวหน้าภาควิชา ได้แก่ การที่ไม่ได้รับความร่วมมือจากอาจารย์ในการเข้าประชุม สัมมนา ปัญหาด้านการปฏิบัติตนต่ออาจารย์ในภาควิชา โดยเฉพาะที่เป็นอาจารย์ต่างเพศกับหัวหน้าภาควิชา หัวหน้าภาควิชาบางคนรับงานสอนกลางวันแต่น้อยแต่รับสอนภาคค่ำมาก เป็นต้น

ปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมามีแนวทางแก้ไข ได้ดังนี้

1. อาจารย์และนิสิตควรมีความสัมพันธ์กันนอกเหนือจากในห้องเรียนบ้าง เพื่อต่างฝ่ายจะได้เข้าใจบทบาทของตนเองและเข้าใจซึ่งกันและกัน ได้มากขึ้นเพื่อหาทางแก้ปัญหที่เกิดขึ้นร่วมกัน

2. ควรให้นักศึกษาและเพื่อนอาจารย์ด้วยกันมีส่วนร่วมในการประเมินผลการสอน

3. ผู้บริหารควรพยายามทุกวิถีทางที่จะใช้บุคลากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพโดยการส่งเสริมให้อาจารย์ได้ทำงานตรงกับความถนัด แบ่งงานให้อย่างยุติธรรม จัดบรรยากาศการทำงานให้ส่งเสริมการเรียนการสอน พิจารณาความดีความชอบเน้นทางด้านวิชาการให้มากขึ้น และทำตนให้เป็นตัวอย่างที่ดี

4. อาจารย์จะต้องเห็นความสำคัญของการเตรียมการสอน และหาทางปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ ทั้งด้านวิธีสอนและเนื้อหาวิชา

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ได้กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาไว้ว่า บัณฑิตศึกษายังมีเป้าหมายสับสน ซึ่งส่งผลกระทบต่อหลักสูตรและการเรียนการสอน คุณภาพของผู้เรียน ซึ่งมีคุณสมบัติไม่ตรงตามที่ต้องการ การขาดบรรยากาศทางวิชาการ และการขาดการวิจัย ตลอดถึงผู้สอน ไม่มีคุณสมบัติตามหลักการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา⁵³

รูปแบบการเรียนการสอนสาขาวิชาการบริหารการศึกษา

สำหรับรูปแบบการจัดการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหาร การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษานั้น เนื่องจากคนที่จะเป็นผู้บริหารนั้นต้องมีความรู้กว้าง โดยเฉพาะในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจะต้องรู้หลักการบริหารทั่วไป แล้วค่อยมาเจาะลึก ลงในเรื่องการบริหารการศึกษาเป็นการเฉพาะแล้วถึงมาทำวิทยานิพนธ์ เรื่องเกี่ยวกับการ บริหารการศึกษาโดยเฉพาะ⁵⁴ จึงเป็นเรื่องน่าสนใจว่า ในการจัดการศึกษา ในระดับและ สาขาวิชาดังกล่าวนั้น ปัจจุบันมีสภาพเป็นอย่างไร และผู้เรียนผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาและแนวทางแก้ไขอย่างไร ดังนั้น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยคณะนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหาร อาชีวศึกษา จึงได้จัดสัมมนาเรื่อง "การเรียน การสอน และการวิจัย ด้านบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย" ขึ้น เมื่อปี 2535 และสรุปแนวคิดและสภาพปัญหา พร้อมแนวทางแก้ไขจากวิทยากร และผู้เข้าร่วมสัมมนาได้ดังนี้

ไพฑูริย์ สีนลาร์ต⁵⁵ แสดงทัศนะเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน ระดับบัณฑิต ศึกษาในปัจจุบัน สรุปได้ว่า

1. การเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษายังไม่เน้นการวิจัยเต็มที่
2. การบัณฑิตศึกษาในประเทศไทย ยังเป็นเหมือนการฝึกอบรมระดับสูง
3. การบัณฑิตศึกษาในประเทศไทย จัดขึ้นเพื่อช่วยในด้านการพัฒนาบุคลากร ประจําการค่อนข้างสูง

สำหรับประเด็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอน สาขาการบริหารการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษานั้นสรุปได้ 3 ประการคือ

1. การบริหารการศึกษานั้น เป็นศาสตร์ทางสังคม มีความผูกพันในเชิงวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ แต่การจัดการเรียนการสอนของเราที่ยึดตาม ตำรา และระบบการศึกษา ของอเมริกา ซึ่งยังขัดแย้งกับสภาพวัฒนธรรม ความเชื่อ และธรรมเนียมประเพณีของไทยอยู่
2. การจัดการเรียนการสอน เน้นทางด้านทฤษฎีมาก และนำไปประยุกต์ปฏิบัติใช้ในสังคมไทยค่อนข้างน้อย
3. ด้านการเรียน จะเน้นเชิงเทคนิค หรือ เชิง process ไม่ได้เรียนในเชิง

เนื้อหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวทางแก้ปัญหาที่นั้น ควรเน้นด้านการวิจัย ทั้งการเป็นผู้ทำวิจัย (Research Producer) และเป็นผู้ใช้ผลงานวิจัย (Research Consumer) โดยเป็นการวิจัยในลักษณะกว้าง หลากหลายวิธี อย่างมีระบบสอดคล้อง โดยเน้นขบวนการ PQR และประการสุดท้ายจะต้องมีทฤษฎีแนวคิด และหลักการใหม่ ๆ ของไทยเราเองที่สอดคล้องกับความคิด ความเชื่อ วัฒนธรรมประเพณี ของเราให้มากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติใหม่ ๆ

สำหรับอติปัตย์ คลี่สุนทร⁵⁰ ได้ให้ทัศนะไว้สรุปได้ว่า

1. หลักสูตรการบริหารการศึกษาในปัจจุบันควรเพิ่มเติมเกี่ยวกับ
 - การจัดองค์การที่ทันสมัย เช่น เรื่องของ Office Automation
 - ผู้บริหารควรจะรู้เรื่อง Computer Application เพื่อใช้คอมพิวเตอร์ให้เกิดประโยชน์ในการบริหารงานอย่างคุ้มค่า
 - ควรเน้นด้านนโยบาย และการวิเคราะห์นโยบาย
2. การนำทฤษฎีสู่การปฏิบัติ ยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากยังยึดทฤษฎีของต่างประเทศ ควรปรับทฤษฎีให้มุ่ง ไปสู่การปฏิบัติให้มากยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันควรปรับช่องว่างระหว่างผู้สอนซึ่งเป็นนักทฤษฎี กับนักศึกษาซึ่งเป็นนักปฏิบัติ โดยการที่ผู้สอนจะต้องศึกษาเข้าร่วมสัมมนา และฝึกปฏิบัติการภาคสนามในสถานศึกษาบ้าง เพื่อรับประสบการณ์ตรง แล้วนำไปปรับปรุงทฤษฎี และการสอนให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน
3. การบัณฑิตศึกษายังขาดการติดตามผล ควรยึดหลักทฤษฎีของ Peter โดยการจัดสัมมนาสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไปแล้วเป็นระยะ ๆ
4. การทำวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา โดยมากทำเพื่อจบมากกว่านำไปแก้ปัญหาควรลดการวิจัยทางด้านเชิงปริมาณ แล้วหันไปทำวิจัยเชิงคุณภาพให้มากขึ้น เพราะงานวิจัยเชิงคุณภาพนั้นผลที่ได้ออกมาคือเหตุผล ไม่ใช่ตัวเลขเหมือนการวิจัยเชิงปริมาณ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยในระดับนี้ควรจะมีที่คุณภาพของงาน ไม่จำเป็นต้องมีความหนาแน่นมาก

ปัญหาด้านการเรียน การสอน และการวิจัยในทัศนะของคณาจารย์ ผู้สอนด้านการบริหารการศึกษา ที่เข้าร่วมประชุมสัมมนาครั้งนี้ รวม 24 ท่าน สรุปความคิดเห็นแยกเป็นด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

ปัญหาด้านการเรียน ผู้เรียนมีเวลาศึกษาค้นคว้าน้อย ขาดแรงจูงใจในการเรียน และนักศึกษางานบางส่วน ไม่ได้เรียนเกี่ยวกับวิชาการศึกษามาก่อน ปัญหาสุดท้ายคือ ด้านเศรษฐกิจ

ของผู้เรียน และได้เสนอแนวทางแก้ไขไว้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาควรมีบทบาทให้มากขึ้น ในการช่วยแก้ปัญหาให้นักศึกษา โดยการเชิญนักศึกษามาพบเพื่อสอบถาม และช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น สำหรับนักศึกษาที่ลาศึกษาต่อในภาคปกติ ควรได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนประจำปีในปีที่ลาศึกษาต่อด้วย

ปัญหาด้านการสอน พบว่า ขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน ตลอดจนวุฒิของอาจารย์ผู้สอนยังไม่ค่อยเหมาะสมกับการสอนระดับบัณฑิตศึกษา สำหรับแนวทางแก้ไขปัญหานั้น มีข้อเสนอว่า อาจารย์ผู้สอนควรอุทิศเวลาให้กับการเรียน การสอน และการวิจัยให้มากขึ้น ควรมีการแลกเปลี่ยนคนอาจารย์ระหว่างสถาบันที่สอนหลักสูตรปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา และประกาศนียบัตร ทบวงมหาวิทยาลัยควรจัดพัฒนาอาจารย์ในสาขาวิชานี้ โดยการให้ทุนศึกษาต่อเพื่อให้กลับมาสอนในสถาบันที่ขาดแคลนอาจารย์

ปัญหาด้านการวิจัย สรุปได้ว่ามีสาเหตุ 2 ประการ ได้แก่ คุณภาพของงานวิจัยซึ่งควรให้ความช่วยเหลือนักศึกษา โดยการให้แนวทางในการเสนอหัวข้อ ให้คำแนะนำ ตูความซับซ้อน ความถูกต้อง ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ พร้อมให้คำแนะนำแนวทางการแก้ไข ประการที่สอง ได้แก่ การควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกทำวิทยานิพนธ์ในเรื่องที่นักศึกษาสนใจ และตรงกับหัวข้อที่นักศึกษาได้เรียนมา⁵⁷

ในการสัมมนาครั้งเดียวกัน กลุ่มนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษาจำนวน 116 คน ได้เสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน พบว่า ขาดเครื่องมืออุปกรณ์ในการผลิตสื่อ ปัญหาด้านงบประมาณในการเรียนเพราะผู้เรียนส่วนใหญ่มีรายได้น้อย ในด้านงานที่มอบหมายให้ทำมีค่อนข้างมาก สถาบันควรจัดหาวัสดุสิ้นเปลืองมาสนับสนุนนักศึกษาให้มากขึ้น

ปัญหาการเรียนเรียงวิทยานิพนธ์ แยกเป็นข้อย่อย ๆ ได้ดังนี้

1. การเลือกหัวข้อ พบว่า นักศึกษายังไม่เข้าใจในหัวข้อที่เลือกทำอย่างแท้จริง อาจารย์และนักศึกษามีความเข้าใจในหัวข้อไม่ตรงกัน มีความซ้ำซ้อน และการที่นักศึกษาไม่มีอิสระในการเลือกทำหัวข้อ ซึ่งกลุ่มนักศึกษาได้เสนอแนวทางแก้ไขไว้ว่า ตัวนักศึกษาเองจะต้องศึกษาจากทฤษฎี งานวิจัย เอกสารตำราต่าง ๆ ให้มากขึ้นและอย่างถ่องแท้ ต้องมีการพบปะอาจารย์ที่ปรึกษาให้มากขึ้นและต้องตรงต่อเวลานัดหมาย เกี่ยวกับอิสระในการเลือกหัวข้อนั้น ควรชี้แจงทำความเข้าใจกับหน่วยงานต้นสังกัดให้ทราบถึงความจำเป็น ความต้องการที่ต้องเลือกหัวข้อที่ตรงกับ เรื่องที่ได้ศึกษาแล้วเรียน

2. ข้อจำกัดในด้านเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ มีสาเหตุสำคัญ 2 ประการคือนักศึกษามีภารกิจเกี่ยวกับการทำงานประจำ และอีกประการหนึ่งคือการทำวิทยานิพนธ์อยู่ห่างไกลจากแหล่งข้อมูลที่จะศึกษา แนวทางแก้ไข คือ ควรมีการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัดที่จะให้เวลาเพื่อการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เช่น การอนุญาตให้ลาช่วงระยะเวลาหนึ่ง เพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ให้เสร็จ ตัวนักศึกษาเองควรแบ่งเวลาให้เหมาะสม ควรมีการจัดการบริหารเวลาให้เหมาะสม สำหรับแหล่งข้อมูลที่จะศึกษาค้นคว้า ซึ่งอยู่ห่างไกลนั้นมีแนวทางแก้ไขโดยการขอความร่วมมือช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ ที่อยู่ใกล้แหล่งข้อมูล

3. กระบวนการในการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า คู่มือเอกสารแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์ไม่สมบูรณ์ เอกสารอ้างอิง มีน้อยและหายาก ซึ่งประการแรกคู่มือเอกสารแนะนำการทำวิทยานิพนธ์ควรมีการปรับปรุง แก้ไข ให้ชัดเจน เกี่ยวกับเอกสารอ้างอิง ซึ่งมีน้อยและหายากนั้น นักศึกษาควรจะต้องพยายาม ติดตามค้นคว้าให้มากยิ่งขึ้น⁵⁸

การทำวิทยานิพนธ์ในประเทศไทย

วิทยานิพนธ์ เป็นวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิตทุกหลักสูตรและหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิตบางหลักสูตร ในการศึกษาในระดับปริญญาตรีบัณฑิตนั้น นักศึกษาทุกคนจำเป็นต้องทำวิทยานิพนธ์ เพื่อสิทธิในการรับปริญญาบัตร แต่จำนวนหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ของแต่ละสถานศึกษาไม่เท่ากัน

ส่วนการศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิตนั้นนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องทำวิทยานิพนธ์ ยกเว้นการศึกษาในบางหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกได้ระหว่างวิทยานิพนธ์กับการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมแล้วสอบรวบยอด (Comprehensive Examination)⁵⁹ เช่น หลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หลักสูตรศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร และหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าพระนครเหนือ เป็นต้น

อนึ่งการพิจารณาเลือกหัวข้อเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์นั้นมักเป็นปัญหาอยู่ไม่น้อย สำหรับผู้ที่ทำวิทยานิพนธ์ นพพร พานิชสุข จึงได้เสนอข้อสังเกตกว้าง ๆ ในการเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์ไว้ 2 ประการคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์นั้นควรจะเป็นเรื่องที่ใหม่ถ้าจะสอดคล้องกับภาวะเหตุการณ์ปัจจุบันได้ จะเป็นการดียิ่งเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่วงการอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้ผู้ทำวิทยานิพนธ์สมควรที่จะได้ศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำขึ้นเรียบร้อยแล้ว เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการคิดเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ได้ง่ายขึ้น

2. ลักษณะหัวข้อเรื่องที่จะเลือกทำวิทยานิพนธ์ ควรให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ได้ศึกษา ตลอดจนเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหน่วยงานของตนที่ได้ปฏิบัติอยู่ จะทำให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ของผลที่ได้ลงทุนลงแรงไป^{๑๐}

สภาพปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

นางลักษณ์ วิรัชชัย ได้รวบรวมปัญหาเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไว้ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับการสำรวจค้นหาปัญหาวิจัย มีสาเหตุอยู่ 3 ประการคือ

1.1 แนวทางการเลือกปัญหา ซึ่งโดยหลักการที่ค้นแล้วควรจะมาจกตัวผู้ทำวิทยานิพนธ์ด้วยความสนใจอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังควรเป็นเรื่องที่มีความถนัด หรือมีความรู้ความสามารถเป็นอย่างดี ตลอดจนควรเน้นเรื่องที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้ในเชิงวิชาการหรือเป็นประโยชน์ในทางหนึ่งทางใดในสังคมปัจจุบัน แนวทางดังกล่าวนี้ต้องอาศัยการอ่าน การฟัง การสนทนากับผู้อื่นให้มาก และคิดไตร่ตรองอย่างมาก เพื่อให้มีความรู้ความคิดกว้างขวางพอที่จะพิจารณาตัดสินใจได้ง่ายขึ้น ปัญหาที่พบคือ การที่นิสิตนักศึกษายังอ่านไม่กว้างขวางพอ ขาดข้อมูลและแนวความคิดที่จะช่วยในการตัดสินใจว่าควรนำปัญหาใดมาทำวิทยานิพนธ์

1.2 ความสามารถในการคิด นิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาควรจะต้องคิดเป็น คิดอย่างมีเหตุผล คิดเป็นระบบ และมีทิศทาง แฝงไว้ด้วยความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ซึ่งคุณสมบัติเช่นนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ สภาพการเรียน การสอนเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียน กระตุ้นและท้าทายให้ผู้เรียนคิดค้นคว้า ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติโดยหึ่งตนเอง ให้มากที่สุด อาจารย์ควรเป็นผู้ชี้แนะและจุดประกายความคิดให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเท่านั้น แต่ในสภาพความเป็นจริงนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรายังสอนกับแบบก่อนความรู้ ทำให้ผลลงเอยด้วยการที่ผู้เรียนให้อาจารย์ช่วยบอกหรือลอกเลียนจากงานที่ผู้อื่นเคยทำไว้

1.3 เจตคติต่อการวิจัย นิสิตนักศึกษา จำนวน ไม่น้อยที่มีเจตคติที่ไม่ดีต่องานวิจัย เป็นผลให้พยายามหลีกเลี่ยงไม่อ่านเอกสาร หรือผลงานวิจัยต่าง ๆ โดยเฉพาะวรรณคดีวิจัย หรืองานวิจัยต่าง ๆ ที่ผู้ทำไว้ ดังนั้นพื้นฐานความคิดที่จะนำไปสู่หัวข้อปัญหาวิจัยจึงไม่เกิดขึ้น ดังนั้นปริญญาบัตรของนิสิตนักศึกษาเหล่านี้ส่วนมากจะค่อนข้างไม่มีคุณค่าเท่าที่ควร

2. การนำเสนอความคิดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัย มีปัญหาที่ควรจะต้องพิจารณาปรับปรุงแก้ไข 2 ประการดังนี้

2.1 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตนักศึกษา ซึ่งส่วนมากไม่สามารถเสนอความคิดเห็นให้ชัดเจนได้ว่าตนต้องการทำอะไร มีจุดมุ่งหมายที่จะตอบคำถามอะไรและไม่ทราบวิธีการที่เหมาะสมที่สุดที่จะช่วยให้สามารถตอบปัญหาวิจัย ได้ถูกต้องมากที่สุด สาเหตุสำคัญของปัญหานี้เนื่องจากขาดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในปัญหาวิจัยพื้นฐาน

2.2 ปัญหาเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียด ซึ่งผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ในการให้คำปรึกษาหารือ เกี่ยวกับการทำวิจัยยังมีอยู่น้อย ไม่สอดคล้องกับจำนวนนิสิตนักศึกษา ดังนั้นการมีคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของวิทยานิพนธ์จึงมีความจำเป็นอยู่ เพื่อทำหน้าที่ช่วยอาจารย์ที่ปรึกษาอีกทางหนึ่ง ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งคือการที่กรรมการที่ปรึกษาและกรรมการที่ปรึกษาเค้าโครงละเอียดมีความขัดแย้งกัน ในทางความคิดเชิงวิชาการ ซึ่งสถานการณ์การศึกษาจะต้องหาวิธีการแก้ไขปัญหา โดยการส่งเสริมและพัฒนามูลากรส่วนใหญ่ ในทุกสาขาวิชาให้มีความรู้ความสามารถ ในเรื่องระเบียบวิธีการวิจัย ให้ถึงขั้นที่จะควบคุมดูแลการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา ได้เองอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การนำเสนอผลงานวิจัย เกี่ยวกับเรื่องนี้ประเด็นปัญหาที่น่าสนใจ 2 ประการคือ

3.1 ความสามารถในการสื่อความหมาย นิสิต นักศึกษา ส่วนใหญ่ในปัจจุบันมีทักษะและความสามารถในการด้านภาษาเขียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ประกอบกับการที่ขาดการฝึกฝนให้รู้จักคิดอย่างเป็นระบบ จึงทำให้การแสดงความคิดต่าง ๆ

วทวน ไม่ชัดเจน ขาดการต่อเนื่อง ไม่สามารถสื่อความหมายได้ดีเท่าที่ควร

3.2 ความสามารถในการแปลผลให้เป็นที่เข้าใจได้ง่าย ผู้วิจัยต้องแปลความหมายของผลงานวิจัยซึ่งส่วนใหญ่มักจะออกมาเป็นตัวเลข ให้เป็นภาษาเขียน เพื่อบอกให้ผู้อ่านทราบความหมาย ปัญหาคือ นิสิต นักศึกษาแปลออกมาแล้วผู้อ่านไม่รู้เรื่อง⁶¹

แนวความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด⁶² ซึ่งได้ประมวลข้อบกพร่องที่มักพบในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ชั้นบัณฑิตศึกษาจำแนกไว้ 6 ด้าน สรุปได้ดังนี้

1. การวางแผนวิจัย มีความล่าช้าในการหาหัวข้อเรื่อง ขาดการวางแผนการวิจัยทุกขั้นตอน ทำให้การดำเนินการไม่ทัน และจบช้า นอกจากนี้ยังคลาดเคลื่อนไม่เป็นไปตามแผน ขาดการพิจารณาถึงลักษณะข้อมูล ลักษณะของผลวิเคราะห์ไว้ล่วงหน้า และไม่ไตร่ตรองให้รอบคอบ ทำการวิจัยอย่างรีบร้อน ทำให้ผลงานวิจัยขาดคุณภาพ
2. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การศึกษาค้นคว้ายังไม่เพียงพอ และไม่พยายามแสวงหา ทำให้ขาดรากฐานที่สำคัญทางทฤษฎี และผลงานวิจัย ขาดการศึกษาเกี่ยวกับวิธีดำเนินการ การวัดค่าตัวแปร และข้อสันนิษเหตุที่มีคุณค่าอื่น ๆ ทำให้การวิจัยไม่รัดกุมเพียงพอ
3. การรวบรวมข้อมูลการวิจัย ข้อบกพร่องที่พบได้แก่ การที่ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือวิจัยเอง โดยที่ไม่มีความถนัด การเลือกผู้เชี่ยวชาญที่ไม่ถนัดในเรื่องที่จะทำวิจัยนั้น ๆ หรือไม่ให้ข้อเสนอแนะที่มีคุณค่าอย่างจริงจัง มีผลให้เครื่องมือมีคุณภาพต่ำ ขาดความเที่ยงตรง (Validity) อีกกรณีหนึ่งคือ การที่ผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่มีผู้สร้างไว้ เครื่องมือที่ใช้นั้นอาจไม่สอดคล้องกับกรณีที่ตนศึกษาอย่างแท้จริง นอกจากนี้บางครั้งข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างก็ขาดความเที่ยงตรง เนื่องจากการไม่เข้าใจคำถาม ตอบไม่จริงใจ ไม่เต็มใจ หรือไม่เห็นประโยชน์
4. การออกแบบการวิจัย ข้อบกพร่องที่พบได้แก่การใช้กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นตัวแทนที่ดี เช่น น้อยเกินไป ยึดเอาความสะดวกในการรวบรวมข้อมูล มากกว่าการเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ใช้แบบการวิจัยที่มีจุดอ่อน และขาดเหตุผลที่ดีในการเลือกตัวแปร
5. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อบกพร่องที่พบเกี่ยวกับการที่ผู้วิจัยขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัยอย่างถ่องแท้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การเขียนรายงาน มีข้อบกพร่องทั่ว ๆ ไป เช่น ภาษา แบบฟอร์ม การจัดระบบหัวข้อไม่ได้มองภาพรวมขาดความคงเส้นคงวา และข้อบกพร่องในส่วนต่าง ๆ เช่น การเขียนภูมิหลังความเป็นมา จุดมุ่งหมายการวิจัย เขียนไม่ชัดเจนไม่ครอบคลุม

จะเห็นได้ว่า ผลจากการสัมมนา และการวิเคราะห์วิจัย ที่ผ่านมานั้น ส่วนใหญ่ เป็นการศึกษาสภาพปัญหาของการศึกษาในด้านการจัดการเรียนการสอน ระดับบัณฑิตศึกษา โดยทั่ว ๆ ไปเท่านั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการวิเคราะห์สภาพปัญหาในด้าน การเรียน การสอน และ การวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาไทย เพื่อจะได้เห็นภาพที่ชัดเจนว่าสภาพปัญหาของการจัดการศึกษาสาขาการบริหาร การศึกษาอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้บริหารการศึกษา และการพัฒนาการศึกษาของไทย ในการใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อวางแผนพัฒนาการจัดการศึกษา ในสาขาวิชาบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาต่อไป



¹⁶ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532), หน้า 11.

¹⁷ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา (สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2530), หน้า 2.

¹⁸ สมหวัง นิธิยานุวัฒน์ และศิริชัย กาญจนวาสี, "การทำวิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต : สภาพปัจจุบัน," ใน การอบรมเกี่ยวกับการวิจัย หรือค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ สำหรับบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522), หน้า 1.

¹⁹ Wilbert M. Leonard, "Student Preference for What Makes a Good College Teacher," Improving College and University Teaching 18 (Autumn 1970), pp. 251-253.

²⁰ อุทุมพร ทองอุไทย, "ลักษณะอาจารย์มหาวิทยาลัยในอุดมคติ," การวิจัยการศึกษา 3 (ธันวาคม, 2523), หน้า 74-86.

²¹ Reese Danley Kilgo, "What the Good Teacher Does," Improving College and University Teaching 18 (Autumn 1970), pp. 251-253.

²² ไพฑูรย์ สินลารัตน์, "รูปแบบและวิธีการในการสอนระดับอุดมศึกษา," การเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 102-104.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²³ สภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, "การศึกษาที่พึงประสงค์," ใน เอกสารประกอบการสัมมนาอาจารย์ใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ณ วนอุทยานแห่งชาติทะเลบัน จังหวัดสตูล, 23-25 สิงหาคม 2527, หน้า 205-207. (อัครสำเนา)

²⁴ Ernest McDaniel and Leonard Revitz, "Students Perceptions of College Instruction," Improving College and University Teaching 19 (Summer 1971) pp. 217-218.

²⁵ James Kennet Johnston, "A Comparision of Mid-Semester and End-of-Semester Student Evaluation of Faculty," Dissertation Abstracts International 39(May 1979) : 2671-A.

²⁶ อารี สักทนต์ และคณะ, "ระเบียบวิธีสอนและสื่อการสอน," ใน รวมบทความอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2525, หน้า 13. (อัครสำเนา)

²⁷ ประพัฒน์ จำปาไทย, "ความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 53-55.

²⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 1 - 6.

²⁹ ไพฑูรย์ สินลารัตน์, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, 2523, หน้า 151-167.

³⁰ ผู้สตี ภาวกรกุล, "สภาพ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531), หน้า 15-16.

³¹สมหวัง ชัยตามล, "การศึกษาสภาพการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน ปี พศ. 2528," (ผลงานวิจัยได้รับทุนอุดหนุนจากทบวงมหาวิทยาลัย, 2529), หน้า 65-73.

³²ยุพา บุษณะ, "การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวะครูในวิทยาลัยครูใน กทม," (ปริญยานิพนธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2522), หน้า 114.

³³ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และคณะ, การประเมินหลักสูตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531), หน้า 150.

³⁴ประพัฒน์ จำปาไทย, "ความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับ บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย," (วิทยานิพนธ์ปริญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต, ภาควิชาวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 161-165.

³⁵ลดทาวร รวีรัฐ, "การติดตามผลมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์," (วิทยานิพนธ์ปริญา มหาบัณฑิต, ภาควิชาอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 78.

³⁶วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, อุดมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530, หน้า 70-71.

³⁷ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์, 2524), หน้า 117.

³⁸เมธี ปิลันธนานนท์, การวางแผนอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2524), หน้า 105-114.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³⁹นิเวศ ธรรมรักษ์, "ทัศนของอาจารย์ บัณฑิตและนิสิต ต่อหลักสูตร กศม. วิชา เอกบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร," (ปริญาณานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2524), หน้า 6-7.

⁴⁰เนาวรัตน์ วิไลชน์ และสมมาท นาคนคร, "ภาพลักษณ์ผู้บริหาร," บริหารสัมพันธ์ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2535), หน้า 55.

⁴¹ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, การเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 91-95.

⁴²วิจารณ์ พานิช, "วัฒนธรรมของอาจารย์มหาวิทยาลัย," ใน เอกสารประกอบการสัมมนาอาจารย์ใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ณ วนอุทยานแห่งชาติทะเลบัน จังหวัดสตูล 23-25 สิงหาคม 2527, หน้า 213-214. (อัดสำเนา)

⁴³เฉลิม วราวิทย์ และสมคิด แก้วสนธิ, "การสอนแบบกลุ่มย่อย," ใน เอกสารประกอบการสัมมนาอาจารย์ใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ณ วนอุทยานแห่งชาติทะเลบัน จังหวัดสตูล 23-25 สิงหาคม 2527, หน้า 247-248. (อัดสำเนา)

⁴⁴ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และศรีเพ็ญ ศุภพิทยากุล, "รายงานการศึกษาทัศนะของผู้เรียนที่มีต่อการสอนแบบบรรยาย," การเรียน การสอน ระดับอุดมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 128.

⁴⁵ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, "การจัดการเรียนการสอน ระดับบัณฑิตศึกษา," ใน พูดเรื่องอุดมศึกษา (กรุงเทพมหานคร , 2526), หน้า 122-123.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁴⁶ลีปนันท์ เกตุทัต, "แนวคิดในการสร้างบัณฑิต," การพัฒนาหลักสูตรระดับ
อุดมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 3.

⁴⁷แก้วตา คณะวรรณ, "รำพึงถึงการศึกษาในระดับปริญญาโท," ศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีที่ 11 เล่มที่ 1 (1-5 ตุลาคม 2529 - มกราคม 2530), หน้า 4.

⁴⁸ชুমพล สุรินทรบูรณ์, "ปัญหาของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย," เสริมสมรรถภาพ
บัณฑิตศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523),
หน้า 148-149.

⁴⁹สุมน อมรวิวัฒน์, บุคลิกภาพนักวิชาการ (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530), หน้า 17.

⁵⁰สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, "สาเหตุการออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันของนักศึกษาใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ," วารสารการศึกษาแห่งชาติ 4 (เมษายน - พฤษภาคม, 2523),
หน้า 68-82.

⁵¹นิเวศ ธรรมรักษ์, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 43.

⁵²อารี สัณฺหวิ, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 13-16.

⁵³ไพฑูรย์ สินลาร์ตัน, "ปัญหาการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา," ใน เอกสาร
ประกอบการสัมมนา เรื่อง บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น : ปรัชญาปัญหา และแนวทาง
แก้ไข (ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2529), หน้า 96-104.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁵⁴ วิจิตร ศรีสอ้าน, "ความสำคัญและความจำเป็นของศาสตร์การบริหารการศึกษา," ใน สรุปผลการสัมมนา เรื่อง การเรียน การสอน และการวิจัย ด้านการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535, หน้า 23. (อัดสำเนา)

⁵⁵ ไพฑูรย์ สินลารัตน์, "การอภิปรายเรื่อง ปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหา และแนวทางการดำเนินการใหม่ ๆ ด้านการเรียน การสอน และการวิจัย การบริหารการศึกษาไทย," ใน สรุปผลการสัมมนาเรื่อง การเรียน การสอน และการวิจัยด้านการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535, หน้า 29-35. (อัดสำเนา)

⁵⁶ อธิปัตย์ คลัสันทร, "การอภิปรายเรื่อง "ปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหา และแนวทางการดำเนินการใหม่ ๆ ด้านการเรียนการสอน และการวิจัย การบริหารการศึกษาไทย," ใน สรุปผลการสัมมนาเรื่อง การเรียน การสอน และการวิจัย ด้านการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535, หน้า 29-35. (อัดสำเนา)

⁵⁷ การสัมมนากลุ่ม : กลุ่มอาจารย์ผู้สอนด้านบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา เรื่อง "ปัญหา แนวทางแก้ปัญห และแนวทางใหม่ ๆ ด้านการเรียน การสอน และการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์," ใน สรุปผลการสัมมนา เรื่อง การเรียน การสอนและการวิจัย ด้านการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535, หน้า 60-61. (อัดสำเนา)

⁵⁸ การสัมมนากลุ่ม : กลุ่มนิสิตนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา เรื่อง "ปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหา และแนวทางการดำเนินการใหม่ ๆ ด้านการเรียนการสอน และการวิจัย การบริหารการศึกษาไทย," ใน สรุปผลการสัมมนา เรื่อง การเรียน การสอน และการวิจัย ด้านการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย 21 กันยายน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2535 ณ โรงแรมบางกอกพลาเลข, 2535, หน้า 62-64. (อัดสำเนา)

⁵⁹รัตติกง ทิมเจริญ, "การวิเคราะห์ข้อความรู้ในวิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในช่วงปีการศึกษา 2525-2528," (วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2531), หน้า 15-16.

⁶⁰นพพร พานิชสุข, "ประสบการณ์การทำวิทยานิพนธ์ที่มีประสิทธิภาพ," มิตรครู, 22(15เมษายน 2523), หน้า 14-17.

⁶¹นงลักษณ์ วิรัชชัย, "ปัญหาในการทำวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา," ข่าวสาร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2532), หน้า 23-26.

⁶²บุญชม ศรีสะอาด, "ข้อบกพร่องที่มักพบในการทำปริญญาโทของนิสิตนักศึกษา ชั้นบัณฑิตศึกษา," วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 (เมษายน 2532), หน้า 18-21.

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นการวิจัยแบบสำรวจ เพื่อศึกษาความคิดเห็นจากนักศึกษา สาขาบริหารการศึกษา ระดับปริญญาโท เกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียน การสอน และ การวิทยานิพนธ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และเพื่อให้การศึกษาวิจัยดำเนินการไปตามจุดมุ่งหมายผู้วิจัยได้ ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่าง สร้างเครื่องมือ รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่เป็นเป้าหมายสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ใน สาขาการบริหารการศึกษา ในระดับปริญญาโท จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,850 คน รวม 13 สถาบัน ได้แก่

1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. มหาวิทยาลัยขอนแก่น
4. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
5. มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
6. มหาวิทยาลัยบูรพา
7. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
8. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม
9. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา
10. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
11. มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
12. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
13. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สุ่มจากประชากรที่เป็นนักศึกษาที่กำลัง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาการบริหารการศึกษาระดับ นวัตกรรมศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 13 สถาบัน ใช้วิธีสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage stratified random sampling) โดยแต่ละขั้นตอนมีวิธีการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เลือกสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มเขตกรุงเทพมหานคร และ เขตภูมิภาค มาเป็นหน่วยตัวอย่าง จำนวนเขตละ 3 สถาบัน โดยการเลือกอย่างเจาะจง (Purposive sampling) ดังนี้

สถานศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มประชากรประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ผู้วิจัยได้พิจารณาคัดเลือกสถาบันการศึกษาในเขตนี้เพื่อใช้เป็นตัวแทนกลุ่มเพื่อการศึกษาวิจัยมา 3 สถาบัน ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ด้วยเหตุผลที่ว่าสองสถาบันแรกนั้นเป็นสถาบันที่ก่อตั้งมานานและได้เปิดทำการสอนสาขาวิชาการบริหารการศึกษามานานกว่าศวรรษ มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป สมควรที่จะพิจารณาเลือกสถาบันการศึกษาทั้งสองแห่งดังกล่าวเป็นตัวแทนเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยซึ่งจะทำให้ผลการศึกษาวิจัยเชื่อถือได้อย่างดีเยี่ยม และสำหรับเหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นตัวแทนสถาบันในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยเหตุผลว่า นอกจากสถาบันนี้จะเป็สถานศึกษาที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่และมีความตั้งใจที่จะนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ต่อคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน ในระดับนี้ต่อไปแล้วผู้วิจัยยังได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัยไว้ข้อหนึ่งว่าต้องการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่าง นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา กับนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นสถาบันการศึกษาแห่งเดียวที่เปิดสอนสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาอยู่ในขณะนี้

สำหรับสถาบันการศึกษาในเขตภูมิภาคที่เป็นกลุ่มประชากรนั้น ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกสถาบันที่จะมาเป็นตัวแทนในการศึกษาวิจัยที่ตั้งอยู่ในเขตภูมิภาคซึ่งมีรวมทั้งสิ้น 6 แห่ง โดยแบ่งออกเป็น 3 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แล้วพิจารณาเลือก

สถาบันที่เหมาะสมเป็นตัวแทนของภาคออกมาภาคละ 1 สถาบัน เริ่มจากภาคเหนือซึ่งมีสถาบันที่เป็นประชากรที่จะศึกษา 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกมหาวิทยาลัยนเรศวรเป็นตัวแทนในภาคนี้ เนื่องจากมหาวิทยาลัยนเรศวรมีจำนวนนักศึกษามากพอที่จะใช้เป็นตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า สำหรับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีนักศึกษาที่เลือกเรียนแผน ก. คือต้องทำวิทยานิพนธ์ อยู่เป็นจำนวนน้อยจนไม่สามารถจะใช้เป็นตัวแทนในการศึกษาวิจัยได้ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสถาบันการศึกษาที่เป็นกลุ่มประชากรอยู่ 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม ผู้วิจัยได้เลือกมหาวิทยาลัยขอนแก่น เนื่องจากเป็นสถาบันการศึกษาที่ก่อตั้งมานาน มีนักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษาเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังเป็นมหาวิทยาลัยอิสระมาตั้งแต่แรกตั้งจึงสามารถเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยอิสระได้อีกทางหนึ่งด้วย ในขณะที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคามนั้นเคยเป็นวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก่อน สำหรับในภาคใต้ที่ประกอบด้วยสถาบันที่เป็นกลุ่มประชากร 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้ และ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ผู้วิจัยได้เลือกมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้ เป็นตัวแทนในการศึกษาวิจัยเนื่องจากสถาบันแห่งนี้ได้เปิดทำการสอนสาขาวิชาการบริหารการศึกษามานาน และมีนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชานี้เป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยเห็นว่าข้อมูลที่จะได้รับย่อมเชื่อถือและยอมรับได้

ขั้นตอนที่ 2 แบ่งนักศึกษาของทั้ง 6 สถาบันออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่กำลังเรียนอยู่ชั้นปีที่ 1-2 ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 440 คน และกลุ่มที่กำลังทำวิทยานิพนธ์มีจำนวน 334 คน รวมนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มของ 6 สถาบันมีจำนวน 774 คน ตามตารางแสดงจำนวนนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ในหน้า 68

ขั้นตอนที่ 3 เลือกนักศึกษาในสถาบันที่ได้รับเลือกเป็นหน่วยตัวอย่าง โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลากมาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25 ของจำนวนนักศึกษาที่มีอยู่จริง¹ ผู้วิจัยจึงได้ส่งแบบสอบถามจำนวน 315 ฉบับไปยังนักศึกษาของทั้ง 6 สถาบัน และได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์พอที่จะนำมาวิเคราะห์ได้กลับคืนมา 277 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 35.66 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมดของหน่วยตัวอย่าง และคิดเป็นร้อยละ 87.93 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด ตามรายละเอียดในตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ในหน้า 69

ตารางแสดงจำนวนนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

เขตสถานศึกษา	สถาบัน	จำนวนนักศึกษา					
		ชั้นปีที่ 1-2			ทำวิทยานิพนธ์		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
กรุงเทพฯ	1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*	34	12	46	13	13	26
	2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*	37	14	51	27	20	47
	3. สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง**	53	27	80	84	44	128
	รวมเขตกรุงเทพฯ	124	53	177	124	77	201
ภูมิภาค	1. มหาวิทยาลัยขอนแก่น*	112	18	130	37	6	43
	2. มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*	74	16	90	29	14	43
	3. ม.ศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้*	23	20	43	38	9	47
	รวมเขตภูมิภาค	209	54	263	104	29	133
	รวมทั้งสิ้น	333	107	440	228	106	334

ที่มา * ภาควิชาการบริหารการศึกษา, 2536.

** งานบัณฑิตศึกษา, 2536.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
จำแนกตามเขตสถานศึกษาและกลุ่มนักศึกษา

เขต	สถาบัน	นักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2				นักศึกษาทำวิทยานิพนธ์				รวมทั้งสองกลุ่ม
		จำนวนแบบสอบถาม		จำนวนแบบสอบถาม		จำนวนแบบสอบถาม		จำนวนแบบสอบถาม		
		ส่งไป	ได้คืน	ร้อยละ	ส่งไป	ได้คืน	ร้อยละ	ส่งไป	ได้คืน	
กทม.	1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	15	11	73.33	15	12	80.00	30	23	76.67
	2. ม.ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร	30	28	93.33	30	26	86.67	60	54	90.00
	3. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	40	36	90.00	40	39	97.50	80	75	93.75
รวมเขตกรุงเทพมหานคร		85	75	88.24	85	77	90.59	170	152	89.41
ภูมิภาค	1. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	25	20	80.00	25	23	92.00	50	43	86.00
	2. มหาวิทยาลัยแม่โจ้	30	28	93.33	26	21	84.00	55	49	91.80
	3. ม.ศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้	20	16	80.00	20	16	80.00	40	32	80.00
รวมเขตภูมิภาค		75	64	85.33	70	60	85.71	145	124	85.52
รวมทั้งสิ้น		160	139	86.88	155	137	88.39	315	276	87.62

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการและข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

2.1.1 จุดมุ่งหมายและหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารการศึกษาใน มหาวิทยาลัยไทย

2.1.2 องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอน

2.1.3 สภาพปัญหาเกี่ยวกับการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์

2.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 การสร้างแบบสอบถามดำเนินการดังนี้

2.2.1 ศึกษา และสร้างแบบสอบถาม ตามกรอบแนวความคิดของ ไททอร์ย์ สีนลาร์ตัน ในเรื่องการจำแนกรูปแบบการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จในระดับบัณฑิตศึกษา โดยแบ่งเป็นคำถามในด้านการเรียน 27 ข้อ คำถามเกี่ยวกับด้านการสอน จำนวน 30 ข้อ และคำถามในด้านการวิทยานิพนธ์ 30 ข้อ

2.2.2 นำแบบสอบถามเสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรง ในด้านเนื้อหา (content validity) และด้านการใช้ภาษาให้ถูกต้อง โดยผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์ อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม รวม 5 ท่าน ได้แก่

(1) ผศ.นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(2) รศ.ประถม แสงสว่าง หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย ศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

(3) ผศ.ดร.ธร สุนทรายุทธ์ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

(4) ดร.สุริยัน นนทศักดิ์ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

(5) รศ.วนิดา ภูวนารณรักษ์ อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2.2.3 นำแบบสอบถามและข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญหรืออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจแก้ จากนั้นจึงนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปทดลองใช้

2.2.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงสุดท้าย ไปทดลองใช้ (try-out) กับบุคคลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยได้นำไปทดลองใช้กับศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาบริหารอาชีวศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 30 คน จากนั้นได้นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาแบบ Cronbach's Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เกี่ยวกับสภาพปัญหาแยกเป็นรายด้านได้แก่ ด้านการเรียน 0.93 ด้านการสอน 0.94 ด้านการวิทยานิพนธ์ 0.97 แต่เนื่องจากผู้วิจัยได้แยกกลุ่มทดลองดังกล่าวออกเป็น 2 กลุ่ม คือให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1, 2 จำนวน 20 คน กรอกแบบสอบถามชุดที่ 1 ซึ่งมีข้อคำถามจำนวน 57 ข้อ และให้นักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์จำนวน 10 คน กรอกแบบสอบถามในชุดที่ 2 ซึ่งมีข้อคำถามจำนวน 87 ข้อ ทำให้ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามรวมทั้งฉบับ 0.80 หลังจากนั้นได้ปรับปรุงข้อคำถามให้ดีขึ้น เพื่อนำไปใช้เป็นแบบสอบถามฉบับจริงต่อไป

สรุปลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ ชื่อสถาบันที่กำลังศึกษาอยู่ สาขาวิชาที่ศึกษา และลักษณะหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพปัญหาการเรียนในด้านความรู้ ด้านการศึกษาค้นคว้า และด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น รวม 27 ข้อ

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพปัญหาการสอนของอาจารย์ในด้านเทคนิควิธีสอน และด้านการดำเนินการด้านการสอน โดยภาพรวม รวม 30 ข้อ

ตอนที่ 4 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพปัญหาการจัดทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา รวม 30 ข้อ ได้แก่ด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า ด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์ ด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ และด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์

การตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้แยกแบบสอบถามเป็น 2 ชุด และแยกผู้ตอบแบบสอบถามเป็น 2 กลุ่ม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ชุดที่ 1 สำหรับ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ประกอบด้วยข้อคำถามตอนที่ 1 ถึงตอนที่ 3 ใช้ปกสีชมพู

ชุดที่ 2 สำหรับ นักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ชุดนี้ประกอบด้วยข้อคำถามครบทั้ง 4 ตอน ใช้ปกสีฟ้า

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ติดต่อขออนุญาตเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยได้ทำหนังสือขออนุญาตหัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษา พร้อมกับขอชื่อที่อยู่ของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างของแต่ละสถาบัน จากนั้นผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามถึงตัวผู้ตอบแบบสอบถาม โดยส่วนหนึ่งจัดส่งไปทางไปรษณีย์ พร้อมกับขอให้ผู้ตอบแบบสอบถาม กรอกแบบสอบถาม แล้วจัดส่งกลับคืนให้ผู้วิจัย โดยผู้วิจัยได้จัดส่งซองติดแสตมป์จำหน่ายถึงผู้วิจัยส่งไปพร้อมกับแบบสอบถาม อีกส่วนหนึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากผู้วิจัยคุ้นเคยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ ซึ่งผู้วิจัยได้เริ่มดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 16 มีนาคม 2536 และได้ติดตามให้ส่งแบบสอบถามคืนในครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 19 เมษายน 2536 ได้ติดตามครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2536 และติดตามครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2536 และสิ้นสุดการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2536

การประมวลข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับที่ได้รับกลับคืนมา เพื่อคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์พอที่จะนำมาวิเคราะห์ได้ไว้ทำการวิเคราะห์ ปรากฏว่ามีแบบสอบถามที่ใช้ได้ 277 ฉบับ จำแนกเป็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 รวม 139 ฉบับ จากจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไป 160 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 86.88 และแบบสอบถามของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ส่งไป 155 ฉบับ ได้รับคืนมา 138 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.03

2. นำแบบสอบถามมาศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาทั้ง 3 ด้าน ด้วยวิธีทางสถิติ คือ การใช้ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ t-test ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป SPSS/PC⁺

แยกรายละเอียดได้ดังนี้

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชา และ เขตสถานศึกษา วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ และนำเสนอเป็นรูปตาราง

2.2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ ทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เสนอเป็นตาราง โดยกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ผลค่าเฉลี่ยไว้ดังนี้

$$4.50 - 5.00 = \text{มากที่สุด}$$

$$3.50 - 4.49 = \text{มาก}$$

$$2.50 - 3.49 = \text{ปานกลาง}$$

$$1.50 - 2.49 = \text{น้อย}$$

$$1.00 - 1.49 = \text{น้อยที่สุด}^2$$

2.3 เปรียบเทียบความคิดเห็น โดยนำความคิดเห็นของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 กับ กลุ่มที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ มาแยกวิเคราะห์และทดสอบความแตกต่างเฉพาะในกลุ่ม โดยจำแนกตาม เพศ อายุ สาขาวิชา และ เขตสถานศึกษา โดยการหาค่า t-test และนำเสนอเป็นตาราง

เชิงอรรถ

¹ ประคอง กรรณสูต, สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข)
(กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า), 2528, หน้า 8.

² John W. Best, Research in Education (4th ed., Englewood Cliff,
New Jersey : Prentice-Hall, 1981), p. 204.



ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 และกลุ่มที่กำลังทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน สภาพปัญหาด้านการสอน และสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ และเปรียบเทียบความคิดเห็นของแต่ละกลุ่ม จำแนกตาม เพศ อายุ สาขาวิชา และเขตสถานศึกษา โดยผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอเป็นคำร้อยละ

ตอนที่ 2 สภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ นำเสนอเป็นค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษา แยกการวิเคราะห์เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 ทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน และสภาพปัญหาด้านการสอน กลุ่มที่ 2 คือกลุ่มนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ได้ทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มนี้เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน สภาพปัญหาด้านการสอน และสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์โดยจำแนกตามตัวแปร ต่อไปนี้

3.1 เพศ ได้แก่ เพศ ชาย หญิง

3.2 อายุ ได้แก่ กลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี และกลุ่มอายุตั้งแต่ 40 ปี ขึ้นไป

3.3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา และสาขาวิชาการบริหาร

อาชีวศึกษา

3.4 เขตสถานศึกษา ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสาธมิตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ตั้งอยู่ในเขตภูมิภาค 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ ในการหาค่าสถิติต่าง ๆ แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบการบรรยายตามลำดับ

โดยตัดทอนข้อความของข้อคำถามให้เหลือเฉพาะใจความสำคัญ ส่วนรายละเอียดโปรดอ่านจากแบบสอบถามในภาคผนวก อนึ่ง ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ผลจากค่าคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 4.50 - 5.00 แสดงว่าเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 3.50 - 4.49 แสดงว่าเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 2.50 - 3.49 แสดงว่าเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.50 - 2.49 แสดงว่าเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย ระหว่าง 1.00 - 1.49 แสดงว่าเป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนน้อยที่สุด¹

และพิจารณาความมีนัยสำคัญของความแตกต่างที่ระดับ .05



ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ สาขาวิชา และ เขตสถานศึกษา ตามตารางที่ 1 - 2

ตารางที่ 1

แสดงค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 ที่ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตาม เพศ อายุ สาขาวิชา และเขตสถานศึกษา

ตัวแปร	จำนวน N = 139	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	94	67.60
หญิง	45	22.40
2. อายุ		
ต่ำกว่า 40 ปี	57	41.00
40 ปี ขึ้นไป	82	59.00
3. สาขาวิชา		
บริหารการศึกษา	103	74.10
บริหารอาชีวศึกษา	36	25.90
4. เขตสถานศึกษา		
กรุงเทพมหานคร	75	54.00
ภูมิภาค	64	46.00

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 รวม 139 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายซึ่งมีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 67.60 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เมื่อพิจารณาในแง่อายุของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า ร้อยละ 59.00 หรือ 82 คน อยู่ในกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 74.10 ของผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาในสาขาวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบริหารการศึกษา และร้อยละ 54.00 หรือผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 75 คน ศึกษาอยู่ใน
เขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2

แสดงค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ที่ตอบแบบสอบถาม
จำแนกตาม เพศ อายุ สาขาวิชา และเขตสถานศึกษา

ตัวแปร	จำนวน N = 138	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	81	58.70
หญิง	57	41.30
2. อายุ		
ต่ำกว่า 40 ปี	64	46.40
40 ปี ขึ้นไป	74	53.60
3. สาขาวิชา		
บริหารการศึกษา	99	71.70
บริหารอาชีวศึกษา	39	28.30
4. เขตสถานศึกษา		
กรุงเทพมหานคร	77	55.80
ภูมิภาค	61	44.20

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ รวม
138 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายซึ่งมีจำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 58.70 ของผู้ตอบแบบสอบถาม
ทั้งหมด เมื่อพิจารณาในแง่อายุ พบว่า ร้อยละ 53.60 หรือ 74 คนอยู่ในกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปี
ขึ้นไป และร้อยละ 71.70 ของผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาด้านสาขาวิชาการบริหารการศึกษา และ
ร้อยละ 55.80 หรือผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 77 คน ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 วัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1

เพื่อศึกษาสภาพปัญหา การเรียน การสอน การวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหาร การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

การสำรวจสภาพปัญหาด้านการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ ตามความคิดเห็น ของนักศึกษา สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาค้นคว้า เป็นค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายด้านและสรุปรวมแต่ละด้าน ตามตารางที่ 3 - ตารางที่ 8



ตารางที่ 3

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน
ของกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1, 2 กับกลุ่มที่กำลังทำวิทยานิพนธ์

ข้อที่	ปัญหาด้านการเรียน	น.ศ.ปี 1,2 N=139			น.ศ.ทำวิทยานิพนธ์ N=138		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ปัญหาด้านความรู้							
1.	ความเพียงพอของประสบการณ์เดิม ในด้านบริหารการศึกษา	2.85	.95	ปานกลาง	2.58	.95	ปานกลาง
2.	ความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎี กับประสบการณ์ใช้ให้เกิดประโยชน์	2.84	.94	ปานกลาง	2.61	.84	ปานกลาง
3.	พินความรู้ทั่วไป	2.37	.92	น้อย	2.47	.82	น้อย
4.	พินความรู้ภาษาอังกฤษ	3.04	1.12	ปานกลาง	3.07	1.07	ปานกลาง
5.	พินความรู้ทางการผลิตสื่อ	2.62	.99	ปานกลาง	2.68	.94	ปานกลาง
6.	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	2.72	.89	ปานกลาง	2.64	.95	ปานกลาง
7.	ความรู้และความเข้าใจศัพท์เฉพาะ ด้านการบริหารการศึกษา	2.47	.98	น้อย	2.42	.82	น้อย
รวมเฉลี่ย		2.71	.62	ปานกลาง	2.64	.61	ปานกลาง
ปัญหาด้านการศึกษาขั้นคว่ำ							
1.	ความสามารถในการแสวงหาความรู้ ใหม่ ๆ ด้านการบริหารการศึกษา	2.64	.87	ปานกลาง	2.50	.85	ปานกลาง
2.	ความเพียงพอของเวลาศึกษาขั้นคว่ำ	3.15	1.13	ปานกลาง	3.17	1.03	ปานกลาง
3.	ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียน	2.61	1.16	ปานกลาง	2.56	1.10	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาด้านการเรียน	น.ศ.ปี 1,2 N=139			น.ศ.ทำวิทยานิพนธ์ N=138		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
4.	ความสะดวกในการใช้มัลติมีเดีย สื่อ	2.76	1.10	ปานกลาง	2.79	1.08	ปานกลาง
5.	ความสะดวกในการหาตำราและเอกสารประกอบการเรียน	2.97	.99	ปานกลาง	2.84	1.08	ปานกลาง
6.	ความสะดวกในการใช้แหล่งค้นคว้า	3.04	.97	ปานกลาง	2.89	1.06	ปานกลาง
7.	ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งศึกษาดูงานนอกสถานที่	2.66	.95	ปานกลาง	2.58	.96	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.84	.69	ปานกลาง	2.77	.73	ปานกลาง
ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น							
1.	ความสามารถในการฝึกฝนพัฒนาตนในการทำกิจกรรมกับผู้อื่น	2.12	.86	น้อย	2.18	.82	น้อย
2.	การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรม	2.33	.85	น้อย	2.28	.81	น้อย
3.	ความรับผิดชอบกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น	2.07	.90	น้อย	2.17	.90	น้อย
4.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนในห้องเรียน	2.00	.86	น้อย	2.02	.81	น้อย
5.	การมีส่วนร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร	2.22	.90	น้อย	2.17	.85	น้อย
6.	ความเชื่อมั่นในการแสดงออกของตน	2.28	1.07	น้อย	2.21	.89	น้อย
7.	การมีโอกาสร่วมตัดสินใจในกิจกรรม	2.30	.87	น้อย	2.18	.73	น้อย
8.	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในการทำงานร่วมกัน	2.10	.85	น้อย	1.96	.74	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาด้านการเรียน	น.ศ.ปี 1,2 N=139			น.ศ.ทำวิทยานิพนธ์ N=138		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
9.	การเป็นผู้นำในกิจกรรมการเรียน	2.38	.84	น้อย	2.37	.80	น้อย
10.	การเป็นผู้ตามในกิจกรรมการเรียน	2.05	.76	น้อย	2.10	.81	น้อย
11.	ความมีจริยธรรม สำนักทางสังคม	1.74	.69	น้อย	1.82	.79	น้อย
12.	การเสียสละเพื่อส่วนรวม	1.69	.70	น้อย	1.87	.79	น้อย
13.	การมีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	1.65	.73	น้อย	1.73	.76	น้อย
	รวมเฉลี่ย	2.08	.62	น้อย	2.09	.61	น้อย

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน ในปัญหาด้านความรู้ และด้านการศึกษา ค้นคว้า อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง สำหรับปัญหาด้านการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมนั้นระดับปัญหา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้านพบว่า ปัญหาด้านความรู้ นั้น กลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 เห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหา 3 ลำดับแรก จากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1. พื้นความรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.04 2. ความเพียงพอของประสบการณ์เดิมในด้านบริหารการศึกษา ค่าเฉลี่ย 2.85 และความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย 2.84

สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์นั้น เห็นสอดคล้องกับนักศึกษากลุ่มแรกในข้อที่เป็นปัญหามากลำดับแรกเช่นกัน คือ พื้นความรู้ภาษาอังกฤษ ได้ค่าเฉลี่ย 3.07 แต่ปัญหาระดับรอง ๆ ลงมาได้แก่ 1. พื้นความรู้ทางด้านการผลิตสื่อ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ซึ่งปรากฏค่าเฉลี่ย 2.68 และ 2.64 ตามลำดับ

ด้านการศึกษา ค้นคว้า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นสอดคล้องกันว่า สิ่งที่เป็นปัญหามาก 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1. ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า โดยค่าเฉลี่ยของ

กลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 เท่ากับ 3.15 และของกลุ่มนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์เท่ากับ 3.17
 ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า ได้ค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1,2 เท่ากับ 3.04
 และของกลุ่มนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์เท่ากับ 2.89 และความสะดวกในการหาตำราและ
 เอกสารประกอบการเรียน ปรากฏค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1,2 เท่ากับ 2.97 และ
 ของกลุ่มนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์เท่ากับ 2.84 ตามลำดับ

สำหรับปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรม นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นสอดคล้องกันในข้อ
 ปัญหาสองลำดับแรก ว่าสิ่งที่เป็นปัญหามากได้แก่ การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน ได้ค่า
 เฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1,2 เท่ากับ 2.38 และของกลุ่มนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์เท่ากับ
 2.37 รองลงมาได้แก่ การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรม ได้ค่าเฉลี่ยของ
 กลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1,2 เท่ากับ 2.33 และของกลุ่มนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์เท่ากับ 2.28



ตารางที่ 4

ตารางสรุป ระดับปัญหาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนของกลุ่มนักศึกษา
ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 กับกลุ่มที่กำลังทำวิทยานิพนธ์

ข้อที่	ปัญหาด้านการเรียน	น.ศ.ปี 1,2 N=139			น.ศ.ทำวิทยานิพนธ์ N=138		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1	ปัญหาด้านความรู้	2.71	.62	ปานกลาง	2.64	.61	ปานกลาง
2	ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า	2.84	.69	ปานกลาง	2.77	.73	ปานกลาง
3	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรม และความสัมพันธ์กับผู้อื่น	2.08	.52	น้อย	2.09	.61	น้อย
	รวมเฉลี่ย	2.44	.52	น้อย	2.17	.47	น้อย

จากตารางที่ 4 พบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่าสภาพปัญหาการเรียนนั้นเป็นปัญหาสำหรับนักศึกษาในเกณฑ์เฉลี่ยระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 เท่ากับ 2.44 และกลุ่มนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ เท่ากับ 2.17 และสิ่งที่เป็นปัญหามากลำดับแรก ได้แก่ ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า รองลงมาได้แก่ ปัญหาด้านความรู้ และ ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น ตามลำดับ

ตารางที่ 5

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการสอน
ของกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 กับกลุ่มที่กำลังทำวิทยานิพนธ์

ข้อที่	ปัญหาด้านการสอน	น.ศ.ปี 1,2 N=139			น.ศ.ทำวิทยานิพนธ์ N=138		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน						
1.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลักโดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี	2.17	.77	น้อย	2.52	.86	ปานกลาง
2.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์เข้าด้วยกัน	2.16	.69	น้อย	2.21	.78	น้อย
3.	การใช้วิธีนำผลงานวิจัยต่างๆ มาสนับสนุนการสอน	2.39	.74	น้อย	2.23	.83	น้อย
4.	การใช้วิธีให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนโดยการร่วมอภิปราย	2.05	.83	น้อย	2.10	.81	น้อย
5.	การใช้วิธีเปิดโอกาสให้ซักถามแสดงความคิดเห็น	2.11	.79	น้อย	2.10	.86	น้อย
6.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล	2.50	.87	ปานกลาง	2.43	.98	น้อย
7.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม	2.63	.88	ปานกลาง	2.66	.89	ปานกลาง
8.	การใช้วิธีวิเคราะห์ผลงานวิจัยให้ฟังแล้วให้ผู้เรียนอภิปรายโต้ตอบ	2.51	.80	ปานกลาง	2.44	.85	น้อย
9.	การใช้วิธีการสังเคราะห์ประเมินผล	2.64	.76	ปานกลาง	2.46	.83	น้อย
10.	การใช้วิธีให้นักศึกษาค้นคว้าทำรายงานและนำเสนอในชั้นเรียน	2.51	.89	ปานกลาง	2.24	.80	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาด้านการสอน	น.ศ.ปี 1,2 N=139			น.ศ.ทำวิทยานิพนธ์ N=138		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
11.	การใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนของอาจารย์	2.30	.89	ปานกลาง	2.16	.77	น้อย
	รวมเฉลี่ย	2.41	.49	น้อย	2.33	.80	น้อย
	ปัญหาด้านการดำเนินงานด้านการสอน						
1.	การใช้เวลาในการปฏิบัติงานสอน	2.31	.82	น้อย	2.26	.89	น้อย
2.	การให้นักศึกษาแสดงความเป็นผู้นำ	2.15	.84	น้อย	2.12	.78	น้อย
3.	การเน้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ	1.95	.80	น้อย	1.94	.79	น้อย
4.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการคิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	2.12	.80	น้อย	2.13	.80	น้อย
5.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาทำงานร่วมกัน	2.10	.83	น้อย	2.16	.83	น้อย
6.	การจัดให้นักศึกษาดูงานนอกสถานที่	2.23	.96	น้อย	2.15	.89	น้อย
7.	การเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามหรือปรึกษานอกเวลาเรียน	2.38	.96	น้อย	2.24	.96	น้อย
8.	การสอนเนื้อหาวิชาครบถ้วน	2.38	.97	น้อย	2.13	.88	น้อย
9.	ความสนใจนักศึกษาขณะทำการสอน	2.30	.91	น้อย	2.19	.84	น้อย
10.	ความเป็นธรรมชาติในการประเมินผลการเรียนของอาจารย์	2.41	1.10	น้อย	2.41	1.09	น้อย
11.	ความรู้ ความคิดทางวิชาการ	2.28	.94	น้อย	2.31	.88	น้อย
12.	ความกระตือรือร้นช่วยเหลือนักศึกษา	2.40	1.14	น้อย	2.19	.95	น้อย
13.	ความกระตือรือร้นตั้งใจสอน	2.20	.98	น้อย	2.09	.88	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาด้านการสอน	น.ศ.ปี 1,2 N=139			น.ศ.ทำวิทยานิพนธ์ N=138		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
14.	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา	2.67	.80	ปานกลาง	2.45	1.01	น้อย
15.	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงขนาดของชั้นเรียน	2.28	.77	น้อย	2.26	.84	น้อย
16.	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน	2.28	.84	น้อย	2.31	.88	น้อย
17.	ความสามารถในการสอนให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์	2.40	.82	น้อย	2.35	.91	น้อย
18.	การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนสนใจ ติดตามการสอน	2.50	.95	ปานกลาง	2.23	.89	น้อย
19.	ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนที่ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน	2.41	.89	น้อย	2.39	.84	น้อย
	รวมเฉลี่ย	2.31	.58	น้อย	2.23	.58	น้อย

จากตารางที่ 5 พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอนทั้งปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน และปัญหาด้านการดำเนินงานด้านการสอนอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยในระดับน้อย ข้อคำถามที่นักศึกษากลุ่มปีที่ 1, 2 เห็นว่าเป็นปัญหาในด้านเทคนิควิธีสอน 3 ลำดับแรก ได้แก่ การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลัก โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี มีค่าเฉลี่ย 2.17 การใช้วิธีการสังเคราะห์และประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 2.64 และการใช้วิธีมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม ค่าเฉลี่ย 2.63 และข้อคำถามที่เห็นว่าเป็นปัญหาต่ำที่สุด คือ การใช้วิธีให้ผู้เรียนมีส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้การสอน โดยการให้ร่วมอภิปราย

สำหรับกลุ่มนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ พบว่า ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 2.66 ได้แก่ การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม รองลงมาคือ การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลักโดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี มีค่าเฉลี่ย 2.52 และลำดับที่ 3 ได้แก่ การใช้วิธีการสังเคราะห์และประเมินผล มีค่าเฉลี่ย 2.46

เกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอนนั้น ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดซึ่งปรากฏค่าเฉลี่ยของนักศึกษากลุ่มปีที่ 1,2 เท่ากับ 2.67 และค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์เท่ากับ 2.45 คือ การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา และนอกจากนี้นักศึกษาทั้งสองกลุ่มยังเห็นสอดคล้องกันว่าข้อคำถามที่เป็นปัญหาค่าสุดในด้านนี้คือข้อ 3 การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยของนักศึกษากลุ่มปีที่ 1,2 เท่ากับ 1.95 และค่าเฉลี่ยของนักศึกษากลุ่มนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ เท่ากับ 1.94

ตารางที่ 6

ตารางสรุป ระดับปัญหาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการสอนของกลุ่มนักศึกษา
ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 กับกลุ่มที่กำลังทำวิทยานิพนธ์

ข้อที่	ปัญหาด้านการสอน	น.ศ.ปี 1,2 N=139			น.ศ.ทำวิทยานิพนธ์ N=138		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1.	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน	2.41	.49	น้อย	2.33	.80	น้อย
2.	ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน	2.31	.58	น้อย	2.23	.58	น้อย
	รวมเฉลี่ย	2.35	.50	น้อย	2.27	.55	น้อย

จากตารางที่ 6 พบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นว่าสภาพปัญหาด้านการสอนนั้น เป็นปัญหาสำหรับนักศึกษาในระดับน้อย และเป็นปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนเป็นปัญหามากกว่าการดำเนินงานด้านการสอน

ตารางที่ 7

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับปัญหาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการวิทยานิพนธ์
ของกลุ่มนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์

ข้อที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	น.ศ.ทำวิทยานิพนธ์ N=138		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า			
1	ความรู้ด้านเนื้อหาเรื่องที่ทำการวิจัย	2.79	.92	ปานกลาง
2	ความรู้ด้านเทคนิควิธีการวิจัย	3.21	.86	ปานกลาง
3	ความสามารถในการหาแนวทาง ปัญหาหรือหัวข้อที่จะทำวิทยานิพนธ์	2.86	.87	ปานกลาง
4	ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา ของการวิจัย	3.00	.88	ปานกลาง
5	ความรู้ด้านสถิติเพื่อการวิจัย	3.30	1.09	ปานกลาง
6	การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์	3.39	1.05	ปานกลาง
7	ประสบการณ์ในการทำวิจัย	3.53	.96	มาก
8	ความเพียงพอของเอกสารตำราสิ่ง อำนวยความสะดวกต่าง ๆ	3.28	1.10	ปานกลาง
9	ความสามารถในการใช้ห้องสมุด	3.15	1.15	ปานกลาง
10	ความสามารถในการแปรผลการวิจัย	3.29	1.00	ปานกลาง
11	ความสามารถในการอภิปรายผลการ วิจัยและการสื่อความหมาย	3.31	.99	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	3.20	.73	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	น.ศ.ทำวิทยานิพนธ์ N=138		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
	ปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์			
1	การแสวงหาหัวข้อเพื่อทำวิทยานิพนธ์	2.81	.92	ปานกลาง
2	การให้นักศึกษาเลือกปัญหา/หัวข้อเอง	2.71	.92	ปานกลาง
3	ความรู้ของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเสนอหัวข้อให้เลือก	2.38	.92	น้อย
4	การเลือกปัญหาหรือหัวข้อที่เป็นประโยชน์แก่หน่วยงาน	2.46	.96	น้อย
5	การที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายหัวข้อให้	2.49	1.10	น้อย
6	ความถนัดและความรู้ความสามารถที่จะทำการวิจัย	2.88	.86	ปานกลาง
7	การใช้ตัวอย่างใกล้เคียงศึกษาเป็นแนวทางในการเลือกหัวข้อ	2.50	.82	ปานกลาง
8	การยอมรับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา	2.44	.88	น้อย
9	การยอมรับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับคณะกรรมการพิจารณาโครงการวิทยานิพนธ์	2.57	.92	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.59	.65	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	น.ศ.ทำวิทยานิพนธ์ N=138		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์				
1	นักศึกษาเลือกอาจารย์โดยอิสระ	2.02	.86	น้อย
2	ภาควิชาดำเนินการกำหนดอาจารย์ผู้ควบคุมให้	2.58	1.14	ปานกลาง
3	การนัดหมายอาจารย์เพื่อทำวิทยานิพนธ์	2.77	1.16	ปานกลาง
4	ช่วงเวลาที่อาจารย์ให้พบเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ	2.73	1.07	ปานกลาง
5	ความรู้ประสบการณ์ความชำนาญของอาจารย์ในด้านการทำวิทยานิพนธ์	2.05	.92	น้อย
รวมเฉลี่ย		2.43	.78	น้อย
ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์				
1	การดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครง	2.34	.95	น้อย
2	การดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์	2.42	1.03	น้อย
3	การนัดหมายคณะกรรมการเพื่อกำหนดวันสอบป้องกันวิทยานิพนธ์	2.72	1.03	น้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาด้านการทำวิทยานิพนธ์	น.ศ.ทำวิทยานิพนธ์ N=138		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
4	รูปแบบการจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์	2.77	1.12	ปานกลาง
5	ความเหมาะสมของระยะเวลาที่กำหนดให้จัดทำวิทยานิพนธ์	2.77	1.03	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.61	.83	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัญหาด้านการทำวิทยานิพนธ์ ด้านแรกคือ ด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.20 เรียงลำดับตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำวิจัย (3.53) การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ (3.39) และความเหมาะสมในการอภิปรายผลการวิจัย และการสื่อความหมาย (3.31) ตามลำดับ

สำหรับปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์นั้นพบว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 5.29 และมีข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก ได้แก่ ความถนัดและความรู้ความสามารถในการทำวิจัย (2.88) การแสวงหาหัวข้อเพื่อทำการวิจัย (2.81) และการให้นักศึกษาเลือกปัญหาหรือหัวข้อเอง (2.71)

ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า ระดับปัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.43 โดยมีข้อคำถามข้อ 3 การนัดหมายอาจารย์เพื่อทำวิทยานิพนธ์เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (2.77) รองลงมาได้แก่ข้อคำถามข้อ 4 ช่วงเวลาที่อาจารย์ให้พบเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ (ค่าเฉลี่ย 2.73) และลำดับ 3 ได้แก่ ข้อคำถามข้อ 2 ภาควิชาดำเนินการกำหนดอาจารย์ผู้ควบคุมให้ (ค่าเฉลี่ย 2.58)

ปัญหาด้านกฎ ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ พบว่าระดับปัญหา มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.61) ปัญหา 3 ลำดับแรกได้แก่ รูปแบบการจัดพิมพ์ วิทยานิพนธ์ ความเหมาะสมของระยะเวลาที่กำหนดให้จัดทำวิทยานิพนธ์ โดยมีค่าเฉลี่ยในข้อ คำถามสองข้อแรกนี้เท่ากับคือ 2.77 และการนัดหมายคณะกรรมการเพื่อกำหนดวันสอบป้องกัน วิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรองลงมาเท่ากับ 2.72



ตารางที่ 8

ตารางสรุประดับปัญหาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการวิทยานิพนธ์
ของกลุ่มนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์

ข้อที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	น.ศ.ทำวิทยานิพนธ์ N=138		
		\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
1.	ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า	3.20	.73	ปานกลาง
2.	ปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อ วิทยานิพนธ์	2.59	.65	ปานกลาง
3.	ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำ วิทยานิพนธ์	2.43	.78	น้อย
4.	ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับ วิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์	2.61	.83	ปานกลาง
	รวมเฉลี่ย	2.79	.61	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่านักศึกษามีความเห็นว่าเป็นว่าสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์นั้นเป็น ปัญหาสำหรับนักศึกษาในระดับปานกลาง และสิ่งที่ เป็นปัญหามากลำดับแรกได้แก่ ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า มีค่าเฉลี่ย 3.20 รองลงมาได้แก่ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.61 และปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อ วิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.59 และที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือ ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำ วิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ย 2.43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 2

เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 แยกตาม เพศ อายุ สาขาวิชา และ เขตสถานศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน และการสอน สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย

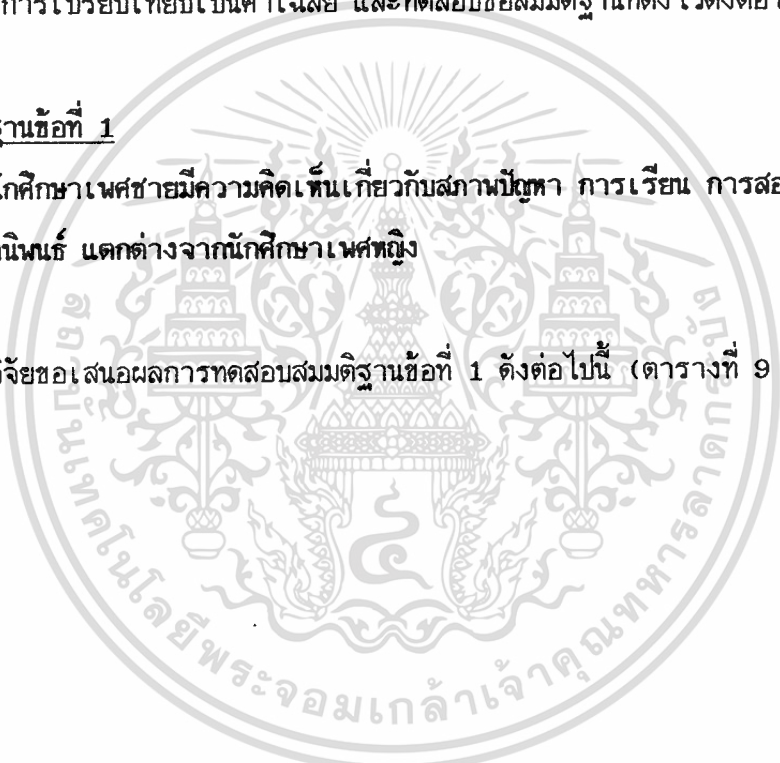
ในการเสนอการค้นพบเรื่องการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เสนอการเปรียบเทียบเป็นค่าเฉลี่ย และทดสอบข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังต่อไปนี้

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

นักศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาเพศหญิง

ผู้วิจัยขอเสนอผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 9 - ตารางที่

12)



ตารางที่ 9

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างเพศชายและหญิง
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	น.ศ.ชาย N = 94		น.ศ.หญิง N = 45		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	ปัญหาด้านความรู้					
1.	ความเพียงพอของประสบการณ์เดิมด้านบริหาร	2.78	.94	3.00	.95	-1.23
2.	ความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์มา ใช้เกิดประโยชน์ในการเรียน	2.82	.96	2.86	.89	-.22
3.	พินความรู้ทั่วไป	2.40	.93	2.31	.92	.55
4.	พินความรู้ภาษาอังกฤษ	3.11	1.01	2.88	1.31	1.02
5.	พินความรู้ทางการผลิตสื่อ	2.54	.92	2.80	1.12	-1.34
6.	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	2.62	.82	2.93	1.03	-1.74
7.	ความรู้ความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหาร	2.42	.94	2.57	1.05	-.82
	รวมเฉลี่ย	2.67	.57	2.76	.69	-.77
	ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า					
1.	ความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านการ บริหารการศึกษา	2.58	.83	2.75	.95	-1.01
2.	ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า	3.01	1.08	3.44	1.19	-2.06*
3.	ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียน	2.53	1.03	2.80	1.39	-1.15
4.	ความสะดวกในการใช้ การยืม อุปกรณ์ สื่อการสอน	2.67	.97	2.95	1.33	-1.28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	น.ศ.ชาย N = 94		น.ศ.หญิง N = 45		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5.	ความสะดวกในการหาตำรา เอกสาร	2.94	.92	3.02	1.13	-.39
6.	ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษา ค้นคว้า	2.97	.90	3.17	1.09	-1.06
7.	ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งดูงานนอกสถานที่	2.69	.85	2.62	1.13	.36
	รวมเฉลี่ย	2.77	.61	2.96	.81	-1.42
	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น					
1.	ความสามารถในการฝึกฝนพัฒนาตนเอง ในการทำ กิจกรรมกับผู้อื่น	2.13	.79	2.08	.99	.29
2.	การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	2.24	.79	2.51	.94	-1.63
3.	ความรับผิดชอบ ในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น	2.06	.85	2.11	1.02	-.27
4.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนในห้องเรียน	1.95	.78	2.11	1.00	-.90
5.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร	2.21	.80	2.24	1.09	-.17
6.	ความเชื่อมั่นในการแสดงออกของตนเอง	2.22	1.02	2.42	1.15	-.98
7.	การมีโอกาสร่วมตัดสินใจในกิจกรรม	2.27	.88	2.35	.85	-.50
8.	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในการทำงาน	2.04	.78	2.24	.98	-1.21
9.	การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	2.32	.80	2.48	.92	-.99
10.	การเป็นผู้ตามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	2.04	.77	2.08	.76	-.33
11.	ความเป็นผู้มีจริยธรรม และสำนึกทางสังคม	1.80	.70	1.60	.65	1.71
12.	การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการทำกิจกรรม	1.74	.74	1.60	.61	1.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาด้านการเรียน	น.ศ. ชาย N = 94		น.ศ. หญิง N = 45		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
13	การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	1.71	.77	1.53	.66	1.42
	รวมเฉลี่ย	2.06	.60	2.10	.64	-.41

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 นักศึกษาเพศชายมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.54 - 3.11 เว้นแต่ปัญหาเกี่ยวกับพื้นความรู้ทั่วไป และ ความรู้ความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหารการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ 2.40 และ 2.42 ตามลำดับ สำหรับนักศึกษาเพศหญิงพบว่า มีความเห็นว่าปัญหาด้านความรู้เป็นปัญหาอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.57 - 3.00 เว้นแต่ปัญหาเกี่ยวกับ พื้นความรู้ทั่วไป มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.31

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านความรู้ ระหว่างนักศึกษาเพศชายกับเพศหญิง พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 1

สำหรับข้อคำถามด้านการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักศึกษาเพศชายมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้าอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.53 - 3.01 ส่วนนักศึกษาเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้าอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.66 - 3.44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้าระหว่าง นักศึกษาชายกับหญิง พบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะ ข้อคำถามข้อ 2 คือ ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า โดยนักศึกษาหญิงเห็นว่าเป็นปัญหา ในระดับสูงกว่านักศึกษาชาย ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนี้ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง สรุปได้ว่าผลการค้นพบปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้าไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน การวิจัยข้อที่ 1

สำหรับปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น พบว่านักศึกษาชาย มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.71 - 2.32 ส่วนนักศึกษาหญิงมี ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านนี้อยู่ในระดับน้อยเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.53 - 2.48 เว้นแต่ปัญหาเกี่ยวกับการเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรม พบว่า มี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.51

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรม และความสัมพันธ์กับผู้อื่น ระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 1

ตารางที่ 10

ตารางสรุประดับปัญหาและการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างเพศชายและหญิง
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	น.ศ.ชาย N = 94		น.ศ.หญิง N = 45		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านความรู้	2.67	.57	2.76	.69	-.77
2.	ปัญหาด้านการศึกษาขั้นคว่ำ	2.77	.61	2.96	.81	-1.42
3.	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมกิจกรรม ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	2.06	.60	2.10	.64	-.41
	รวมเฉลี่ย	2.40	.47	2.50	.60	-.94

$p > .05$

จากตารางที่ 10 พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลางเฉพาะปัญหาด้านความรู้ และปัญหาด้านการศึกษาขั้นคว่ำ แต่สำหรับปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่นนั้น ทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน โดยสรุปเป็นรายด้านย่อย พบว่าทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตารางที่ 11

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของความ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 ระหว่างเพศชาย และเพศหญิง
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	น.ศ. ชาย N = 94		น.ศ. หญิง N = 45		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		1.	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน			
1.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลักโดยเน้น ความรู้เชิงทฤษฎี	2.65	.77	2.71	.78	-.36
2.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์ เข้าด้วยกัน	2.12	.70	2.24	.67	-.94
3.	การใช้วิธีนำผลงานวิจัยต่าง ๆ มาสนับสนุนการสอน	2.43	.78	2.31	.66	.97
4.	การใช้วิธีให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอน โดยการให้ร่วมอภิปราย	2.05	.78	2.06	.93	-.08
5.	การใช้วิธีเปิดโอกาสให้ซักถามแสดงความคิดเห็น	2.12	.77	2.08	.84	.26
6.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล	2.59	.79	2.31	.99	1.68
7.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม	2.61	.79	2.66	1.06	-.28
8.	การใช้วิธีวิเคราะห์ผลงานวิจัยให้ฟังแล้วให้ผู้เรียน อภิปรายโต้ตอบ	2.50	.75	2.55	.89	-.36
9.	การใช้วิธีการสังเคราะห์และประเมินผล	2.63	.74	2.64	.80	-.04
10.	การใช้วิธีให้นักศึกษาค้นคว้าทำรายงาน นำเสนอ	2.61	.80	2.31	1.04	1.74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	น.ศ. ชาย N = 94		น.ศ. หญิง N = 45		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11	การใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนของอาจารย์	2.43	.82	2.04	.92	2.41*
	รวมเฉลี่ย	2.43	.46	2.35	.53	.83
	ปัญหาด้านการดำเนินการสอน					
1.	การใช้เวลาในการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์	2.35	.77	2.24	.93	.67
2.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาแสดงออกถึงความเป็นผู้นำ	2.22	.76	2.02	.98	1.20
3.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ	2.03	.78	1.77	.82	1.73
4.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการคิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	2.14	.77	2.06	.86	.54
5.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกัน	2.14	.81	2.00	.87	.76
6.	การจัดให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่	2.25	.90	2.20	1.10	.29
7.	การให้โอกาสนักศึกษาซักถาม/ปรึกษานอกเวลาเรียน	2.36	.92	2.42	1.05	-.33
8.	การสอนเนื้อหาวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้	2.39	.94	2.37	1.05	.09
9.	การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน	2.31	.88	2.28	.99	.17
10.	ความเป็นธรรมชาติในการประเมินผลการเรียน	2.42	1.04	2.40	1.23	.12
11.	ความรู้ ความคิดทางวิชาการของอาจารย์	2.32	.88	2.20	1.05	.71
12.	ความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือนักศึกษาของอาจารย์	2.36	.94	2.48	1.23	-.61
13.	ความกระตือรือร้นตั้งใจสอนของอาจารย์	2.26	.91	2.08	1.12	.92
14.	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา	2.63	.87	2.75	1.22	-.57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	น.ศ.ชาย N = 94		น.ศ.หญิง N = 45		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
15	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงขนาดของชั้นเรียน	2.30	.70	2.24	.90	.42
16	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงความสามารถที่ แตกต่างกันของผู้เรียน	2.30	.79	2.22	.95	.53
17	ความสามารถในการสอน ให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ในรายวิชาที่สอน	2.42	.83	2.35	.80	.47
18	การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียน เกิดความสนใจ ติดตามการสอนตลอดเวลา	2.61	.97	2.26	.86	2.15*
19	ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน	2.35	.79	2.53	1.07	1.01
	รวมเฉลี่ย	2.32	.56	2.26	.62	.63

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 พบว่านักศึกษาชายมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านเทคนิค
วิธีสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.12 - 2.65 และมีค่าเฉลี่ยรวม 2.43
สำหรับนักศึกษาหญิงนั้นพบว่า มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยรวม
2.35 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.04 - 2.71 เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยว
กับปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนแล้วพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ในข้อ 11 การใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนของอาจารย์ โดยนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชายมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนี้ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

สำหรับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน พบว่า นักศึกษาชายมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านนี้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรายด้าน 2.32 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.03 - 2.42 และมีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.63 เฉพาะข้อคำถามที่ 14 การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา สำหรับนักศึกษาหญิงพบว่า มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.26 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.00 - 2.48 และมีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลางเฉพาะข้อคำถามที่ 14 และ 19 ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.75 และ 2.53 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอนแล้วพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะข้อคำถามที่ 18 การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ติดตามการสอนตลอดเวลา โดยนักศึกษาชายมีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนี้ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตารางที่ 12

ตารางสรุประดับปัญหาและการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 ระหว่างเพศชายและหญิง
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ชื่อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	น.ศ.ชาย N = 94		น.ศ.หญิง N = 45		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน	2.43	.46	2.35	.53	.83
2.	ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน	2.32	.56	2.26	.62	.63
	รวมเฉลี่ย	2.36	.47	2.29	.55	.75

$p > .05$

จากตารางที่ 12 พบว่าทั้งนักศึกษาชายและหญิง ที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1, 2 มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาชาย 2.36 นักศึกษาหญิง 2.29 และทั้งสองกลุ่มเห็นว่า ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนมีระดับปัญหาสูงกว่าปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาชายกับหญิงเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน โดยสรุปเป็นรายด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักศึกษาชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนไม่แตกต่างจากนักศึกษาหญิง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

เมื่อพิจารณาผลจากตารางที่ 10 และตารางที่ 12 แสดงว่านักศึกษาทั้งชายและหญิง ที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน และปัญหาการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาเพศหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างกัน

ผู้วิจัยขอเสนอผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 13

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่าง
นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และ นักศึกษาที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	ต่ำกว่า 40 ปี N = 57		40 ปีขึ้นไป N = 82		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	ปัญหาด้านความรู้					
1.	ความเพียงพอของประสบการณ์เดิมด้านบริหาร	2.80	.97	2.89	.94	-.50
2.	ความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์มา ใช้เกิดประโยชน์ในการเรียน	2.92	.92	2.78	.95	.92
3.	พินความรู้ทั่วไป	2.31	.94	2.41	.91	-.61
4.	พินความรู้ภาษาอังกฤษ	2.98	1.21	3.08	1.05	-.52
5.	พินความรู้ทางด้านการผลิตสื่อ	2.49	1.10	2.71	.90	-1.29
6.	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	2.77	.92	2.69	.88	.49
7.	ความรู้ความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหาร	2.42	.92	2.51	1.02	-.55
	รวมเฉลี่ย	2.67	.61	2.72	.62	-.51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	ต่ำกว่า40ปี N = 57		40 ปีขึ้นไป N = 82		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ปัญหาทางการศึกษาค้นคว้า						
1.	ความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านการบริหารการศึกษา	2.75	.87	2.56	.87	1.28
2.	ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า	3.22	1.21	3.09	1.08	.65
3.	ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียน	2.61	1.20	2.62	1.14	-.04
4.	ความสะดวกในการใช้ การยืม อุปกรณ์ สื่อการสอน	2.75	1.19	2.76	1.04	-.07
5.	ความสะดวกในการหาตำรา เอกสาร	2.92	1.14	3.00	.87	-.39
6.	ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษา ค้นคว้า	3.21	1.11	2.92	.84	1.63
7.	ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งงานนอกสถานที่	2.89	.77	2.79	.63	.87
	รวมเฉลี่ย	2.89	.77	2.79	.63	.87
ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น						
1.	ความสามารถในการฝึกฝนพัฒนาตนเอง ในการทำกิจกรรมกับผู้อื่น	2.08	.73	2.14	.94	-.41
2.	การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	2.29	.84	2.35	.86	-.38
3.	ความรับผิดชอบในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น	2.15	.94	2.02	.88	.84
4.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนในห้องเรียน	2.10	.92	1.93	.82	1.09
5.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร	2.45	.98	2.06	.80	2.50*
6.	ความเชื่อมั่นในการแสดงออกของตนเอง	2.28	1.14	2.29	1.02	-.06

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	ต่ำกว่า 40 ปี		40 ปีขึ้นไป		t
		N = 57		N = 82		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
7.	การมีโอกาสร่วมตัดสินใจในกิจกรรม	2.24	.89	2.34	.86	-.63
8.	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	2.10	.90	2.10	.83	-.03
9.	การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	2.42	.84	2.35	.85	.46
10.	การเป็นผู้ตามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	2.15	.75	1.98	.77	1.09
11.	ความเป็นผู้มีจริยธรรม และสำนึกทางสังคม	1.75	.60	1.73	.75	.20
12.	การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการทำกิจกรรม	1.68	.57	1.70	.79	-.20
13.	การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	1.57	.59	1.70	.82	-1.07
	รวมเฉลี่ย	2.10	.57	2.05	.64	.43

* $p < .05$

จากตารางที่ 13 พบว่านักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนในด้านแรกคือ ปัญหาด้านความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.77 - 2.98 เว้นแต่ข้อคำถามข้อ 3 พื้นความรู้ทั่วไป มีค่าเฉลี่ย 2.31 ข้อ 5 พื้นความรู้ทางด้านการผลิตสื่อ มีค่าเฉลี่ย 2.49 และ ความรู้ความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหารการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือ 2.42 แต่เมื่อพิจารณารวมทั้งด้านพบว่า ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.67

สำหรับนักศึกษาที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.08 และค่าเฉลี่ยรวม 2.72 และมีข้อคำถามข้อ 3 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เดียวเท่านั้นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านความรู้ ระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะเห็นว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

สำหรับข้อคำถามด้านการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้าอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.89 และ 2.79 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นเป็นรายข้ออยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของกลุ่มนักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปีอยู่ระหว่าง 2.61 - 3.22 และสำหรับกลุ่มนักศึกษาอายุ 40 ปีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.56 - 3.09

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า ระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มนี้ พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

สำหรับปัญหาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น พบว่านักศึกษามีอายุต่ำกว่า 40 ปี มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.57 - 2.45 และมีค่าเฉลี่ยรวมในด้านนี้ 2.10 ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไปที่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านนี้ในระดับน้อยเช่นกัน กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.70 - 2.35

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น พบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะข้อคำถามที่ 5 การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร ซึ่งกลุ่มนักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี มีความเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนั้นไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ซึ่งเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเฉพาะปัญหานี้ทั้งด้านจะเห็นว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ตารางที่ 14

ตารางสรุประดับปัญหาและการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่าง
นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และ นักศึกษาที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน .

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	ต่ำกว่า40ปี N = 57		40 ปีขึ้นไป N = 82		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านความรู้	2.67	.61	2.72	.62	.51
2.	ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า	2.89	.77	2.79	.63	.87
3.	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมกิจกรรม ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	2.10	.57	2.05	.64	.43
	รวมเฉลี่ย	2.45	.52	2.42	.52	.39

$p > .05$

จากตารางที่ 14 พบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า
ปัญหาด้านการเรียนนั้น เป็นปัญหาในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี
เท่ากับ 2.45 และของนักศึกษาอายุ 40 ปีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ย 2.42 และพบว่าปัญหาที่มีค่า
เฉลี่ยสูงเป็นลำดับแรกคือ ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า รองลงมาคือปัญหาด้านความรู้ และ
สุดท้ายได้แก่ ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งเมื่อพิจารณา
เปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียนรวมทั้ง 3 ด้านดังกล่าว จะเห็นว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
การวิจัยข้อที่ 2

ตารางที่ 15

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
 ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่าง
 นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และ นักศึกษาที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป
 เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	ต่ำกว่า 40 ปี N = 57		40 ปีขึ้นไป N = 82		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน					
1.	การทำอาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลักโดยเน้น ความรู้เชิงทฤษฎี	2.66	.85	2.68	.71	-.12
2.	การทำอาจารย์ใช้วิธีการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์ เข้าด้วยกัน	2.08	.66	2.21	.72	-1.11
3.	การใช้วิธีนำผลงานวิจัยต่าง ๆ มาสนับสนุนการสอน	2.35	.79	2.42	.72	-.58
4.	การใช้วิธีให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอนโดยการให้ร่วมอภิปราย	2.14	.87	2.00	.80	.96
5.	การใช้วิธีเปิดโอกาสให้ซักถามแสดงความคิดเห็น	2.29	.73	1.98	.82	2.34*
6.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล	2.50	.90	2.50	.85	.06
7.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม	2.57	.86	2.67	.90	-.60
8.	การใช้วิธีวิเคราะห์ผลงานวิจัยให้ฟังแล้วให้ผู้เรียน อภิปรายโต้ตอบ	2.49	.88	2.53	.74	-.32
9.	การใช้วิธีการส่งเคราะห์และประเมินผล	2.66	.83	2.62	.71	.33
10.	การใช้วิธีให้นักศึกษาค้นคว้าทำรายงาน นำเสนอ	2.49	.88	2.53	.90	-.29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	ต่ำกว่า 40 ปี N = 57		40 ปีขึ้นไป N = 82		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11	การใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนของอาจารย์	2.22	.78	2.36	.93	-.94
	รวมเฉลี่ย	2.40	.47	2.41	.50	-.04
	ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน					
1.	การใช้เวลาในการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์	2.21	.81	2.39	.82	-1.27
2.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาแสดงออกถึงความเป็นผู้นำ	2.12	.88	2.18	.81	.41
3.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ	1.96	.84	1.93	.77	.18
4.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการคิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	2.15	.81	2.09	.79	.43
5.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกัน	2.10	.83	2.09	.87	.05
6.	การจัดให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่	2.36	.99	2.14	.94	1.32
7.	การให้โอกาสนักศึกษาซักถาม/ปรึกษานอกเวลาเรียน	2.42	1.01	2.35	.93	.40
8.	การสอนเนื้อหาวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้	2.21	.90	2.51	1.00	-1.85
9.	การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน	2.33	.91	2.29	.92	.26
10.	ความเป็นธรรมในการประเมินผลการเรียน	2.40	1.16	2.42	1.06	-.12
11.	ความรู้ ความคิดทางวิชาการของอาจารย์	2.29	1.05	2.28	.86	.11
12.	ความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือนักศึกษาของอาจารย์	2.33	1.05	2.45	1.04	-.65
13.	ความกระตือรือร้นตั้งใจสอนของอาจารย์	2.14	.99	2.25	.99	-.68
14.	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา	2.70	1.01	2.65	.99	.25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อ ท.	ปัญหาด้านการสอน	ต่ำกว่า 40 ปี N = 57		40 ปีขึ้นไป N = 82		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
15	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงขนาดของชั้นเรียน	2.35	.81	2.24	.74	.79
16	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน	2.29	.88	2.26	.81	.20
17	ความสามารถในการสอนให้นักศึกษารู้จักคิดวิเคราะห์ วิจาร์ณ ในรายวิชาที่สอน	2.35	.83	2.43	.81	-.62
18	การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ ติดตามการสอนตลอดเวลา	2.56	.98	2.46	.93	.59
19	ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน	2.63	.91	2.25	.85	2.43*
	รวมเฉลี่ย	2.31	.60	2.30	.57	.11

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ได้แก่กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และกลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป เกี่ยวกับปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนนั้น สอดคล้องกัน คือมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษากลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปีเท่ากับ 2.40 และนักศึกษากลุ่มที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปมีค่าเฉลี่ย 2.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของนักศึกษากลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี ระหว่าง 2.08 - 2.49 และกลุ่มที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.98 - 2.42 และมีค่าเฉลี่ยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในระดับปานกลางสำหรับนักศึกษากลุ่มแรกระหว่าง 2.50 - 2.66 และกลุ่มหลังมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 - 2.68 เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะข้อคำถามที่ 5 การใช้วิธีเปิดโอกาสให้ซักถามความคิดเห็น ซึ่งนักศึกษากลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษากลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนี้ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ซึ่งเมื่อพิจารณารวมในด้านนี้ทั้งด้านสรุปได้ว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

สำหรับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านนี้ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี เท่ากับ 2.31 และมีค่าเฉลี่ยของกลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไปเท่ากับ 2.30 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏค่าเฉลี่ยของกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี อยู่ระหว่าง 1.96 - 2.70 และของกลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป อยู่ระหว่าง 1.93 - 2.65 เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอนแล้วพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะข้อคำถามที่ 19 ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ไม่เข้าใจหรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน โดยพบว่านักศึกษากลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนี้ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ซึ่งเมื่อพิจารณารวมในด้านนี้ทั้งด้าน สรุปได้ว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ตารางที่ 16

ตารางสรุประดับปัญหาและการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่าง
นักศึกษที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และ นักศึกษที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ข้อ ร	ปัญหาด้านการสอน	ต่ำกว่า40ปี N = 57		40 ปีขึ้นไป N = 82		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน	2.40	.47	2.41	.50	-.04
2.	ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน	2.31	.60	2.30	.57	.11
	รวมเฉลี่ย	2.34	.50	2.34	.50	.06

$$p > .05$$

จากตารางที่ 16 พบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ย 2.34 เท่ากัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่า ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนเป็นปัญหาสูงกว่าปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแล้ว พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งสองด้าน

ผลจากตารางที่ 14 และตารางที่ 16 ทำให้สรุปได้ว่านักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1; 2 ทั้งที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป ต่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าปัญหาด้านการเรียน และปัญหาด้านการสอน เป็นปัญหาในระดับน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนการสอน และการวิทยานิพนธ์ ต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ผู้วิจัยได้แยกแสดงรายละเอียดตามตารางที่ 17 - ตารางที่ 20

ตารางที่ 17

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา และที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน

ข้อ	ปัญหาด้านการเรียน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา		อาชีพศึกษา		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		N = 103		N = 36		
	ปัญหาด้านความรู้					
1.	ความเพียงพอของประสบการณ์เดิมด้านบริหาร	2.80	1.01	3.00	.75	-1.21
2.	ความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์มาให้เกิดประโยชน์ในการเรียน	2.79	.94	2.97	.94	-.97
3.	พินความรู้ทั่วไป	2.33	.96	2.47	.81	-.80
4.	พินความรู้ภาษาอังกฤษ	2.99	1.14	3.19	1.06	-.97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา N = 103		อาชีวศึกษา N = 36		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
5.	พินความรู้ทางด้านการผลิตสื่อ	2.49	.94	3.00	1.04	-2.56*
6.	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	2.65	.91	2.94	.82	-1.79
7.	ความรู้ความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหาร	2.33	.98	2.89	.86	-2.99*
	รวมเฉลี่ย	2.63	.60	2.92	.60	-2.48*
	ปัญหาทางการศึกษาค้นคว้า					
1.	ความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านการบริหารการศึกษา	2.63	.88	2.66	.86	-.21
2.	ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า	3.04	1.16	3.44	.99	-1.96
3.	ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียน	2.71	1.14	2.33	1.19	1.68
4.	ความสะดวกในการใช้ การยืม อุปกรณ์ สื่อการสอน	2.75	1.10	2.77	1.12	-.09
5.	ความสะดวกในการหาดำรา เอกสาร	2.92	.98	3.11	1.00	-.97
6.	ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษา ค้นคว้า	3.00	.99	3.13	.89	-.72
7.	ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งดูงานนอกสถานที่	2.74	.99	2.44	.77	1.87
	รวมเฉลี่ย	2.83	.69	2.84	.68	-.09

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา N = 103		อาชีวศึกษา N = 36		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ปัญหาด้านการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น						
1.	ความสามารถในการฝึกฝนพัฒนาตนเอง ในการทำ กิจกรรมกับผู้อื่น	2.13	.87	2.08	.84	.32
2.	การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	2.32	.86	2.36	.83	-.25
3.	ความรับผิดชอบ ในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น	2.10	.94	2.10	.79	.66
4.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนในห้องเรียน	2.03	.88	1.91	.80	.76
5.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร	2.27	.95	2.08	.73	1:23
6.	ความเชื่อมั่น ในการแสดงออกของตนเอง	2.24	1.10	2.41	.96	-.87
7.	การมีโอกาสร่วมตัดสินใจในกิจกรรม	2.28	.91	2.36	.76	-.51
8.	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	2.01	.84	2.19	.88	-.69
9.	การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	2.31	.84	2.58	.84	-1.67
10.	การเป็นผู้ตามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	2.14	.74	2.08	.84	-.22
11.	การเป็นผู้มีจริยธรรม และสำนึกทางสังคม	1.75	.72	1.69	.62	.50
12.	การเสียสละ เพื่อส่วนรวมในการทำกิจกรรม	1.69	.71	1.69	.71	.03
13.	การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	1.64	.75	1.69	.71	-.38
รวมเฉลี่ย		2.07	.61	2.08	.61	-.15

* $p < .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 17 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามีระดับความคิดเห็นว่าปัญหาด้านความรู้เป็นปัญหาอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.63 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อระดับปานกลางระหว่าง 2.65 - 2.99 และค่าเฉลี่ยรายข้อในระดับน้อยระหว่าง 2.33 - 2.49 ซึ่งข้อที่เป็นปัญหาที่สุดคือ พื้นความรู้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 2.99 รองลงมาคือ ความเพียงพอของประสบการณ์ในด้านการบริหารการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.80 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.92 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.86 - 3.19 เว้นแต่ข้อคำถามข้อ 3 พื้นความรู้ทั่วไป มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.47 และข้อที่เป็นปัญหาที่สุดคือ พื้นความรู้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ย 3.19 รองลงมาคือ ความเพียงพอของประสบการณ์ในด้านการบริหารการศึกษา และ พื้นความรู้ทางการผลิตสื่อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.00 เท่ากัน

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านความรู้ ระหว่างนักศึกษากลุ่มทั้งสอง พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวม 2 ข้อ ได้แก่ พื้นความรู้ทางการผลิตสื่อ และ ความรู้ความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านบริหารการศึกษา โดยนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษาทั้งสองข้อ และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรวมทั้งด้านพบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับสูงกว่า นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

สำหรับข้อคำถามด้านการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านนี้ในระดับปานกลาง กล่าวคือ นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.63 - 3.04 และค่าเฉลี่ยรวมทั้งด้าน 2.83 ส่วนนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษานั้น ระดับความคิดเห็นรายข้อมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.66 - 3.44 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อในระดับน้อย 2 ข้อ คือ ข้อ 3 ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียน และ ข้อ 7 ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งศึกษาดูงานนอกสถานที่ สำหรับข้อที่เป็นปัญหาที่สุดนั้น ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า คือ ข้อคำถามที่ 2 ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า รองลงมาคือ ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า ระหว่างเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักศึกษาทั้งสองกลุ่มนี้ พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

สำหรับปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น พบว่า มีระดับความคิดเห็นในระดับน้อย โดยนักศึกษาที่ศึกษาระดับปริญญาตรีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 1.64 - 2.36 และค่าเฉลี่ยรวมทั้งด้าน 2.07 และนักศึกษาที่ศึกษาระดับปริญญาโทค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 1.69 - 2.58 และค่าเฉลี่ยรวมทั้งด้าน 2.08 และข้อที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดของทั้งสองกลุ่มคือ การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3



ตารางที่ 18

ตารางสรุป ระดับปัญหา และ การทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษา
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา และที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา		อาชีพศึกษา		
		N = 103		N = 36		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านความรู้	2.63	.60	2.92	.60	-2.48*
2.	ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า	2.83	.69	2.84	.68	-.09
3.	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมกิจกรรม ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	2.07	.61	2.08	.61	-.15
	รวมเฉลี่ย	2.41	.52	2.50	.51	-.87

* $p < .05$

จากตารางที่ 18 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมทั้งสามด้าน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชา
การบริหารการศึกษามีระดับความคิดเห็นในระดับน้อย คือ 2.41 ขณะที่นักศึกษาสาขาวิชาการ
บริหารอาชีพศึกษามีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง คือ 2.50 นักศึกษาสาขาวิชาการ
บริหารการศึกษาเห็นว่าปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า เป็นปัญหามากกว่าปัญหาด้านความรู้ แต่สำหรับ
นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษากลับเห็นว่าปัญหาด้านความรู้ เป็นปัญหามากกว่าปัญหาด้าน
การศึกษาค้นคว้า อย่างไรก็ตามทั้งสองกลุ่มตามมีความเห็นตรงกันว่าปัญหาด้านการมีส่วนร่วมใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่นนั้น เป็นปัญหาในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียนเป็นรายด้านย่อย พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในปัญหาด้านความรู้ ส่วนอีกสองด้านที่เหลือนั้น ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนสรุปรวมทั้งด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ตารางที่ 19

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา และที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาการเรียน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา		อาชีวศึกษา		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		N = 103		N = 36		
	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน					
1.	การทำอาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลัก โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี	2.66	.79	2.72	.70	-.44
2.	การทำอาจารย์ใช้วิธีการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์เข้าด้วยกัน	2.16	.68	2.16	.73	-.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา N = 103		อาชีวศึกษา N = 36		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
3.	การใช้วิธีนำผลงานวิจัยต่าง ๆ มาสนับสนุนการสอน	2.39	.73	2.38	.80	.06
4.	การใช้วิธีให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการให้ร่วมอภิปราย	2.01	.79	2.16	.94	-.84
5.	การใช้วิธีเปิดโอกาสให้ซักถามแสดงความคิดเห็น	2.04	.75	2.30	.88	-1.55
6.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล	2.49	.88	2.52	.84	-.02
7.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม	2.57	.85	2.80	.95	-1.30
8.	การใช้วิธีวิเคราะห์ผลงานวิจัยให้ฟังแล้วให้ผู้เรียนอภิปรายโต้ตอบ	2.47	.80	2.63	.79	-1.05
9.	การใช้วิธีการสังเคราะห์และประเมินผล	2.62	.78	2.69	.71	-.52
10.	การใช้วิธีให้นักศึกษาค้นคว้าทำรายงาน นำเสนอ	2.49	.89	2.58	.90	-.50
11.	การใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนของอาจารย์	2.29	.78	2.36	.89	-.40
	รวมเฉลี่ย	2.38	.47	2.48	.52	-1.03
	ปัญหาด้านการดำเนินการสอน					
1.	การใช้เวลาในการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์	2.26	.85	2.47	.73	-1.41
2.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาแสดงออกถึงความเป็นผู้นำ	2.18	.83	2.08	.87	.60
3.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ	1.98	.81	1.86	.76	.79

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา		อาชีวศึกษา		
		N = 103	N = 36	N = 103	N = 36	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
4.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการคิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	2.13	.82	2.08	.73	.36
5.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกัน	2.09	.83	2.11	.85	-.09
6.	การจัดให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่	2.30	1.03	2.05	.71	1.56
7.	การให้โอกาสนักศึกษาซักถาม/ปรึกษานอกเวลาเรียน	2.41	1.03	2.27	.74	.78
8.	การสอนเนื้อหาวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้	2.38	1.04	2.38	.76	-.00
9.	การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน	2.33	.93	2.25	.87	.46
10.	ความเป็นธรรมในการประเมินผลการเรียน	2.44	1.10	2.33	1.12	.52
11.	ความรู้ ความคิดทางวิชาการของอาจารย์	2.22	.94	2.47	.91	-1.40
12.	ความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือนักศึกษาของอาจารย์	2.46	1.01	2.22	1.12	1.50
13.	ความกระตือรือร้นตั้งใจสอนของอาจารย์	2.27	1.01	2.02	.91	1.34
14.	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา	2.55	.93	3.02	1.10	-2.30*
15.	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงขนาดของชั้นเรียน	2.23	.77	2.44	.77	-1.14
16.	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน	2.17	.79	2.58	.90	-2.40*
17.	ความสามารถในการสอน ให้นักศึกษารู้จักคิดวิเคราะห์ วิจัย ในรายวิชาที่สอน	2.37	.85	2.47	.73	-.63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา		อาชีวศึกษา		
		N = 103		N = 36		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
18	การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียน เกิดความสนใจ ติดตามการสอนตลอดเวลา	2.52	.96	2.44	.90	.45
19	ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน	2.39	.95	2.44	.73	-.30
	รวมเฉลี่ย	2.30	.59	2.31	.55	-.14

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษาที่มีต่อปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนมีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.38 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 2.01 - 2.66 สำหรับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาที่มีต่อปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนมีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.48 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ระหว่าง 2.16 - 2.80 และที่เป็นปัญหาที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 1 การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลัก โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี โดยมีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา 2.66 และมีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษามีค่าเท่ากับ 2.72 . ข้อ 7 การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม มีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา 2.57 และของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาชีวศึกษา 2.80 และข้อ 9 การใช้วิธีสังเกตและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาสาขา
วิชาการบริหารการศึกษา 2.62 และของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาเท่ากับ 2.69

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนระหว่าง
นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา กับ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา พบว่า ทั้ง
สองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับ
สมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

สำหรับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความ
คิดเห็นรวมทั้งด้านในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของ นักศึกษาสาขา
วิชาการบริหารการศึกษามีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.98 - 2.55 และของนักศึกษาสาขาวิชาการ
บริหารอาชีวศึกษามีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.86 - 3.02 โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่าข้อที่เป็นปัญหาที่สุด
คือข้อคำถามที่ 14 การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินการด้าน
การสอน ระหว่างนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา กับ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหาร
อาชีวศึกษา พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ประการแรก
คือ การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา และประการที่ 2 การมอบหมายงาน
โดยคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน ซึ่งทั้งสองประการนี้ ระดับความคิดเห็นของ
นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สูงกว่าของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ และ เมื่อสรุปรวมทั้งด้าน ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความ
แตกต่าง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ตารางที่ 20

ตารางสรุป ระดับปัญหา และ การทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษา
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา และที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ข้อ	ปัญหาด้านการสอน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา N = 103		อาชีพศึกษา N = 36		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน	2.38	.47	2.48	.52	-1.03
2.	ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน	2.30	.59	2.31	.55	-.14
	รวมเฉลี่ย	2.33	.50	2.38	.51	-.47

* $p > .05$

จากตารางที่ 21 พบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการสอนรวมเฉลี่ยในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา 2.33 และ ของนักศึกษสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา 2.38 และทั้งสองกลุ่มเห็นว่า ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนเป็นปัญหามากกว่าปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

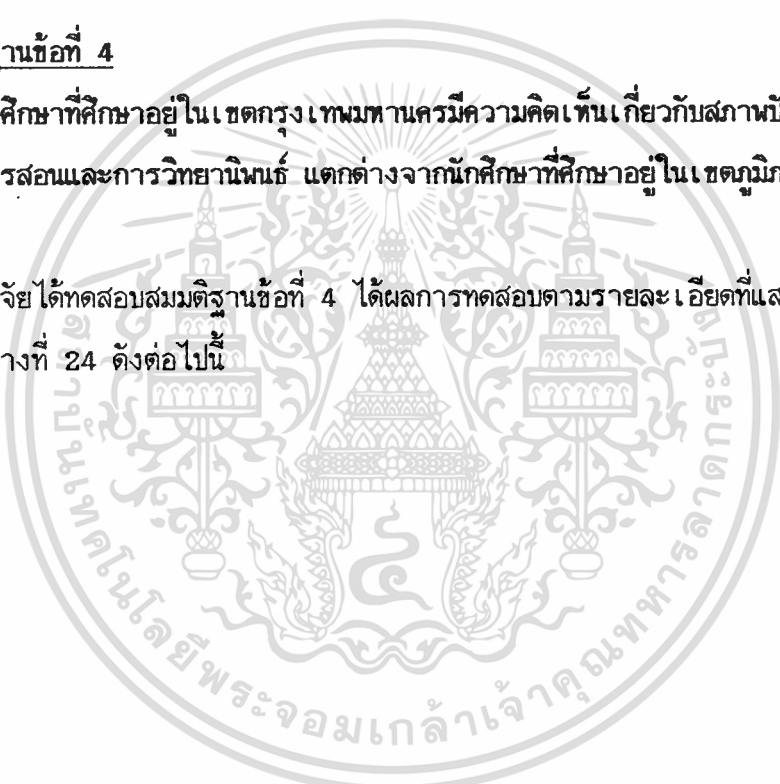
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาผลจากตารางที่ 18 และตารางที่ 20 สรุปได้ว่า สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 ทั้งกลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา และ กลุ่มนักศึกษาสาขาวิชาการบริหาร อาชีวศึกษาต่างมีความคิดเห็นตรงกันว่า ปัญหาด้านการเรียน และปัญหาด้านการสอน เป็นปัญหา ในระดับน้อย ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวไม่ตรงกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่เรียนสาขา วิชาการบริหารการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการ วิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียน การสอนและการวิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในเขตภูมิภาค

ผู้วิจัยได้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ได้ผลการทดสอบตามรายละเอียดที่แสดงไว้ในตาราง ที่ 21 - ตารางที่ 24 ดังต่อไปนี้



ตารางที่ 21

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
 ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่าง
 นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร กับ เขตภูมิภาค
 เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 75		N = 64		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	ปัญหาด้านความรู้					
1.	ความเพียงพอของประสบการณ์เดิมด้านบริหาร	2.76	.86	2.96	1.03	-1.27
2.	ความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์มาใช้เกิดประโยชน์ในการเรียน	2.70	.88	3.00	.99	-1.83
3.	พินความรู้ทั่วไป	2.21	.82	2.56	1.00	-2.21*
4.	พินความรู้ภาษาอังกฤษ	3.01	1.15	3.07	1.08	-.34
5.	พินความรู้ทางด้านการผลิตสื่อ	2.27	1.00	2.51	.97	1.21
6.	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	2.74	.94	2.70	.84	.29
7.	ความรู้ความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหาร	2.50	.96	2.43	1.00	.41
	รวมเฉลี่ย	2.66	.61	2.75	.61	-.81
	ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า					
1.	ความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านการบริหารการศึกษา	2.58	.80	2.70	.95	-.77
2.	ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า	3.21	1.10	3.07	1.17	.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 75		N = 64		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
3.	ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียน	2.62	1.18	2.60	1.14	.09
4.	ความสะดวกในการใช้ การยืม อุปกรณ์ สื่อการสอน	2.65	1.12	2.89	1.08	-1.27
5.	ความสะดวกในการหาตำรา เอกสาร	2.86	.96	3.09	1.01	-1.34
6.	ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษา ค้นคว้า	2.89	.84	3.21	1.07	-1.96*
7.	ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งดูงานนอกสถานที่	2.38	.76	3.00	1.03	-3.90*
	รวมเฉลี่ย	2.74	.66	2.94	.78	-1.66
	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น					
1.	ความสามารถในการฝึกฝนพัฒนาตนเอง ในการทำ กิจกรรมกับผู้อื่น	1.96	.87	2.31	.81	-2.46*
2.	การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
3.	ความรับผิดชอบในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น	1.89	.81	2.29	.97	-2.63*
4.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนในห้องเรียน	1.88	.82	2.15	.89	-1.88
5.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร	2.04	.86	2.43	.90	-2.64*
6.	ความเชื่อมั่นในการแสดงออกของตนเอง	2.13	.97	2.46	1.15	-1.83
7.	การมีโอกาสร่วมตัดสินใจในกิจกรรม	2.18	.78	2.43	.95	-1.67
8.	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	2.02	.78	2.20	.92	-1.20
9.	การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	2.33	.81	2.43	.88	-.72
10.	การเป็นผู้ตามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	1.96	.76	2.17	.76	-1.63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาด้านการเรียน	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 75		N = 64		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11	ความเป็นผู้มีจริยธรรม และสำนึกทางสังคม	1.58	.66	1.92	.69	-2.90*
12	การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการทำกิจกรรม	1.54	.66	1.87	.72	-2.77*
13	การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	1.54	.66	1.78	.80	-1.85
	รวมเฉลี่ย	1.94	.57	2.22	.62	-2.71*

* $p < .05$

จากตารางที่ 21 พบว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน ประการแรกคือ ปัญหาด้านความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.66 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางระหว่าง 2.50 - 3.01 เว้นแต่ข้อคำถามข้อ 3 พื้นความรู้ทั่วไป มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยกล่าวคือมีค่าเฉลี่ย 2.21 สำหรับนักศึกษาเขตภูมิภาค พบว่า มีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยในระดับปานกลางเช่นกัน คือมีค่าเฉลี่ยรวม 2.75 และมีค่าเฉลี่ยรายข้ออยู่ในระดับปานกลางระหว่าง 2.51 - 3.07 เว้นแต่ข้อคำถามข้อ 7 ความรู้ความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหารการศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยคือ 2.43 และมีข้อน่าสังเกตว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ข้อคำถามที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ข้อ 4 พื้นความรู้ภาษาอังกฤษ

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับปัญหาด้านความรู้ พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อคำถามที่ 3 พื้นความรู้ทั่วไป ซึ่งนักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่า ส่วนข้อคำถามเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อื่น ๆ นอกจากนี้ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ซึ่งผลการค้นพบด้านนี้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

สำหรับข้อคำถามด้านการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร 2.74 และของนักศึกษาเขตภูมิภาค 2.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครเห็นว่าระดับปัญหาอยู่ในเกณฑ์ปานกลางรวม 6 ข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.58 - 3.21 และเป็นปัญหาในระดับน้อย 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 7 ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งศึกษาดูงานนอกสถานที่ มีค่าเฉลี่ย 2.38 สำหรับนักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่าระดับปัญหาด้านนี้อยู่ในเกณฑ์ปานกลางทุกข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.60 - 3.21

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาเขตภูมิภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 2 ข้อ คือ ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า และ ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งศึกษาดูงานนอกสถานที่ ซึ่งนักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่า ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนี้ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ซึ่งผลการค้นพบนี้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

สำหรับปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่นพบว่า ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร 1.94 และของนักศึกษาเขตภูมิภาค 2.22 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มสรุปรวมทั้งด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร และผลการค้นพบในด้านนี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครอยู่ระหว่าง 1.54 - 2.33 และของนักศึกษาเขตภูมิภาคมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.78 - 2.46 และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับปัญหาด้านนี้เป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาเขตภูมิภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อคำถามที่ 1 ความสามารถในการฝึกฝนพัฒนาตนเองในการทำกิจกรรมกับผู้อื่น ข้อ 3 ความรับผิดชอบกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น ข้อ 5 การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร ข้อ 11 ความเป็น

ผู้มีจริยธรรมและสำนักทางสังคม และข้อ 12 การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการทำกิจกรรม โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเขตภูมิภาคมีค่าสูงกว่าของนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 5 ข้อ ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนั้นไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

ตารางที่ 22

ตารางสรุประดับปัญหาและการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่าง
นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร กับ เขตภูมิภาค
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 75		N = 64		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านความรู้	2.66	.61	2.75	.61	-.81
2.	ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า	2.74	.66	2.94	.71	-1.66
3.	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมกิจกรรม ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	1.94	.57	2.22	.62	-2.71*
	รวมเฉลี่ย	2.34	.48	2.54	.53	-2.37*

* $p < .05$

จากตารางที่ 22 พบว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครเห็นว่าปัญหาด้านการเรียน โดยสรุปเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยรวมในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อย พบว่า ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางคือ 2.74 เช่นเดียวกับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาด้านความรู้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.66 และปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ย 1.94 ซึ่งอยู่ในระดับน้อย สำหรับความเห็นของนักศึกษาเขตภูมิภาคนั้นพบว่า มีระดับความคิดเห็นในเกณฑ์ปานกลางคือ 2.54 โดยมีปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้าเป็นปัญหาที่ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ 2.94 รองลงมาคือปัญหาด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ย 2.75 และปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 2.22

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนรู้พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาเขตภูมิภาคมีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า และมีค่าเฉลี่ยรายด้านย่อยสูงกว่าของนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อยยังพบว่า ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งนักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร สำหรับปัญหาอีกสองด้านที่เหลือนั้นไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง อย่างไรก็ตาม สรุปได้ว่าเมื่อจำแนกตามเขตสถานศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเฉพาะในด้านการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

ตารางที่ 23

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่าง
นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร กับ เขตภูมิภาค
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 75		N = 64		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน					
1.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลักโดยเน้น ความรู้เชิงทฤษฎี	2.65	.70	2.70	.84	-.37
2.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์ เข้าด้วยกัน	2.09	.68	2.25	.71	-1.32
3.	การใช้วิธีนำผลงานวิจัยต่าง ๆ มาสนับสนุนการสอน	2.37	.78	2.42	.70	-.38
4.	การใช้วิธีให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอนโดยการให้ร่วมอภิปราย	2.02	.90	2.09	.75	-.48
5.	การใช้วิธีเปิดโอกาสให้ซักถามแสดงความคิดเห็น	2.12	.85	2.10	.73	.08
6.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล	2.45	.92	2.56	.81	-.74
7.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม	2.68	.96	2.57	.79	.68
8.	การใช้วิธีวิเคราะห์ผลงานวิจัยให้ฟังแล้วให้ผู้เรียน อภิปรายโต้ตอบ	2.56	.80	2.46	.79	.67
9.	การใช้วิธีการสังเคราะห์และประเมินผล	2.61	.73	2.67	.79	-.45
10.	การใช้วิธีให้นักศึกษาค้นคว้าทำรายงาน นำเสนอ	2.53	1.04	2.50	.69	.22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 75		N = 64		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11	การใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนของอาจารย์	2.22	.92	2.40	.81	-1.22
	รวมเฉลี่ย	2.39	.52	2.43	.49	-.47
ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน						
1.	การใช้เวลาในการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์	2.28	.78	2.35	.88	-.56
2.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาแสดงออกถึงความเป็นผู้นำ	2.00	.78	2.34	.87	-2.41*
3.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ	1.70	.69	2.23	.83	-4.02*
4.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการคิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	1.97	.77	2.29	.81	-2.40*
5.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกัน	1.97	.82	2.25	.83	-1.96*
6.	การจัดให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่	2.08	.86	2.42	1.05	-2.07*
7.	การให้โอกาสนักศึกษาซักถาม/ปรึกษานอกเวลาเรียน	2.30	.95	2.46	.97	-.98
8.	การสอนเนื้อหาวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้	2.38	.98	2.39	.97	.02
9.	การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน	2.22	.92	2.40	.90	-1.16
10.	ความเป็นธรรมชาติในการประเมินผลการเรียน	2.36	1.13	2.48	1.06	-.66
11.	ความรู้ ความคิดทางวิชาการของอาจารย์	2.29	.95	2.28	.93	.08
12.	ความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือนักศึกษาของอาจารย์	2.37	1.08	2.43	1.00	-.36
13.	ความกระตือรือร้นตั้งใจสอนของอาจารย์	2.04	.89	2.40	1.06	-2.18*
14.	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา	2.85	1.09	2.46	.83	2.34*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	เขตกทม. N = 75		เขตภูมิภาค N = 64		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
15	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงขนาดของชั้นเรียน	2.22	.78	2.35	.76	-1.01
16	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงความสามารถที่ แตกต่างกันของผู้เรียน	2.28	.90	2.28	.76	-.01
17	ความสามารถในการสอนให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ในรายวิชาที่สอน	2.33	.84	2.48	.79	-1.08
18	การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียน เกิดความสนใจ ติดตามการสอนตลอดเวลา	2.34	.93	2.68	.94	-2.13*
19	ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน	2.34	.84	2.48	.95	.89
	รวมเฉลี่ย	2.23	.56	2.39	.59	-1.68

* $p < .05$

จากตารางที่ 23 พบว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนนั้น โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.39 และเมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.02 - 2.68 ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษา
เขตภูมิภาคซึ่งมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหานั้น โดยเฉลี่ย 2.43 และมีค่าเฉลี่ย
รายข้อระหว่าง 2.09 - 2.70

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเป็นรายด้าน
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเป็นรายข้อไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

สำหรับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอนพบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านนี้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร 2.23 และของนักศึกษาเขตภูมิภาค 2.39 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อสำหรับนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.70 - 2.85 ในขณะที่นักศึกษาเขตภูมิภาคมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.23 - 2.68

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเป็นรายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อคำถามต่อไปนี้

- ข้อ 2 การมุ่งเน้นให้นักศึกษาแสดงออกถึงความเป็นผู้นำ
- ข้อ 3 การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ
- ข้อ 4 การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการคิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล
- ข้อ 5 การมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกัน
- ข้อ 6 การจัดให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่
- ข้อ 13 ความกระตือรือร้นตั้งใจสอนของอาจารย์
- ข้อ 14 การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา
- ข้อ 18 การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจติดตามการสอนตลอดเวลา

โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเขตภูมิภาคมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครทุกข้อ ยกเว้นข้อ 14 การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา ที่ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเขตภูมิภาค ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนั้นไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง อย่างไรก็ตามสรุปได้ว่าผลการค้นพบเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน โดยสรุปรวมทั้งด้านไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

ตารางที่ 24

ตารางสรุประดับปัญหาและการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ระหว่าง
นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร กับ เขตภูมิภาค
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 75		N = 64		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน	2.39	.52	2.43	.45	-.47
2.	ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน	2.23	.56	2.39	.59	-1.68
	รวมเฉลี่ย	2.29	.50	2.41	.49	-1.40

$p > .05$

จากตารางที่ 24 พบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
ด้านการสอนสรุปเป็นรายด้านอยู่ในระดับน้อยเหมือนกัน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของนักศึกษาเขต
กรุงเทพมหานคร 2.29 และค่าเฉลี่ยรวมของนักศึกษาเขตภูมิภาค 2.41 และปัญหาด้านเทคนิค
วิธีสอนเป็นปัญหามากกว่าปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน และเมื่อเปรียบเทียบระดับความ
คิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ทั้งเป็นรายด้าน และสรุปรวม ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ผลการค้นพบนี้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

เมื่อพิจารณาผลจากตารางที่ 22 และตารางที่ 24 สรุปได้ว่านักศึกษาในเขตภูมิภาค
เห็นว่าปัญหาการเรียนเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร แต่สำหรับปัญหาด้าน
การสอนนั้น พบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นตรงกันว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อ 3

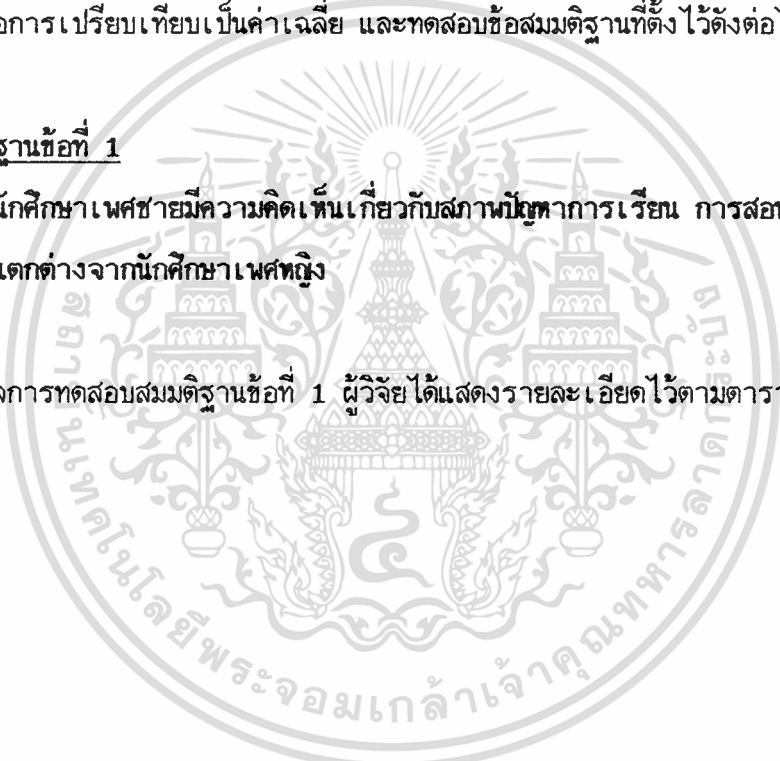
เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ แยกตาม เพศ อายุ สาขาวิชา และ เขตสถานศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย

ในการเสนอการค้นพบ เรื่องการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เสนอการเปรียบเทียบเป็นค่าเฉลี่ย และทดสอบข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังต่อไปนี้

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

นักศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาเพศหญิง

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ผู้วิจัยได้แสดงรายละเอียดไว้ตามตารางที่ 25 - ตารางที่ 30



ตารางที่ 25

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างเพศชายและหญิง
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	น.ศ. ชาย N = 81		น.ศ. หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		ปัญหาด้านความรู้				
1.	ความเพียงพอของประสบการณ์เดิมด้านบริหาร	2.65	.98	2.47	.88	1.12
2.	ความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์มา ใช้เกิดประโยชน์ในการเรียน	2.64	.84	2.54	.84	.67
3.	พินความรู้ทั่วไป	2.51	.83	2.40	.79	.82
4.	พินความรู้ภาษาอังกฤษ	3.37	1.06	2.64	.95	4.16*
5.	พินความรู้ทางการผลิตสื่อ	2.80	.96	2.52	.88	1.73
6.	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	2.66	.96	2.61	.94	.32
7.	ความรู้ความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหาร	2.64	.85	2.36	.79	.71
รวมเฉลี่ย		2.73	.61	2.51	.58	2.15*
ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า						
1.	ความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านการ บริหารการศึกษา	2.60	.84	2.35	.85	1.73
2.	ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า	3.19	1.08	3.14	.97	.32
3.	ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียน	2.59	1.11	2.52	1.08	.35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	น.ศ.ชาย N = 81		น.ศ.หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		4.	ความสะดวกในการใช้ การยืม อุปกรณ์ สื่อการสอน	2.88	1.00	
5.	ความสะดวกในการหาตำรา เอกสาร	2.86	1.10	2.80	1.07	.30
6.	ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษา ค้นคว้า	2.95	1.07	2.80	1.06	.78
7.	ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งดูงานนอกสถานที่	2.66	.92	2.47	1.02	1.14
	รวมเฉลี่ย	2.82	.70	2.68	.75	1.12
	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น					
1.	ความสามารถในการฝึกฝนพัฒนาตนเองในการทำกิจกรรมกับผู้อื่น	2.43	.83	1.84	.67	4.57*
2.	การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	2.37	.87	2.15	.70	1.58
3.	ความรับผิดชอบ ในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น	2.32	.97	1.96	.75	2.42*
4.	การได้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียน ในห้องเรียน	2.13	.81	1.87	.80	1.85
5.	การได้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร	2.38	.83	1.87	.80	3.59*
6.	ความเชื่อมั่น ในการแสดงออกของตนเอง	2.33	.86	2.03	.90	1.94
7.	การมีโอกาสร่วมตัดสินใจในกิจกรรม	2.30	.70	2.00	.75	2.43*
8.	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	2.08	.80	1.78	.61	2.44*
9.	การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	2.59	.77	2.07	.75	3.97*
10.	การเป็นผู้ตามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	2.25	.83	1.89	.74	2.69*
11.	ความเป็นผู้มีจริยธรรม และสำนึกทางสังคม	2.00	.80	1.57	.70	3.25*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	น.ศ.ชาย N = 81		น.ศ.หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
12	การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการทำกิจกรรม	1.97	.86	1.73	.66	1.82
13	การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	1.87	.82	1.52	.63	2.82*
	รวมเฉลี่ย	2.23	.61	1.87	.52	3.71*

* $p < .05$

จากตารางที่ 25 พบว่า นักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ที่เป็นเพศชายมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านความรู้ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.72 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ระดับความคิดเห็นที่เป็นปัญหามากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.37 คือ ทัศนความรู้ภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ ทัศนความรู้ทางการผลิต มีค่าเฉลี่ย 2.80 ในขณะที่นักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ที่เป็นเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน คือ มีค่าเฉลี่ย 2.51 นอกจากนี้ยังพบว่า ทัศนความรู้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเช่นกันคือ 2.64

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาเพศชายกับเพศหญิง พบว่า มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกี่ยวกับปัญหาด้านความรู้ โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาชายมีค่าสูงกว่านักศึกษาหญิง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในปัญหาเรื่อง ทัศนความรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนั้นไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง สรุปได้ว่าการค้นพบในด้านนี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

สำหรับปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นว่าเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของนักศึกษาชาย 2.82 และของนักศึกษาหญิง 2.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาทั้งชายและหญิงต่างมีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับข้อคำถามเรื่อง ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า สูงกว่าข้อคำถามอื่น ๆ รองลงมาคือข้อคำถามเรื่อง ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า แต่เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มทั้งรายด้านและรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าการค้นพบในด้านนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

สำหรับปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่นพบว่า นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีระดับความคิดเห็น โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาชาย 2.23 และของนักศึกษาหญิง 1.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาชายส่วนใหญ่อยู่ในระดับน้อย คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.87 - 2.43 เว้นแต่ข้อคำถามที่ 9 การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ 2.59 สำหรับค่าเฉลี่ยของนักศึกษาหญิง พบว่าอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ คือมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.52 - 2.15

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่นระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงพบว่า ค่าเฉลี่ยสรุปรวมรายด้านของทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 ความสามารถในการฝึกฝนพัฒนาตนเองในการทำกิจกรรมกับผู้อื่น
- ข้อ 3 ความรับผิดชอบในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น
- ข้อ 5 การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร
- ข้อ 7 การได้มีโอกาสร่วมตัดสินใจในกิจกรรม
- ข้อ 8 การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในการทำงานร่วมกัน
- ข้อ 9 การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน
- ข้อ 10 การเป็นผู้ตามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน
- ข้อ 11 ความเป็นผู้มีจริยธรรมและสำนึกทางสังคม
- ข้อ 13 การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

โดยพบว่าทุกข้อคำถามข้างต้นนักศึกษาชายมีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักศึกษาหญิงทุกข้อคำถาม
 เสร็จสรุปได้ว่าการค้นพบในด้านนี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 26

ตารางสรุประดับปัญหาและการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างเพศชายและหญิง
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	น.ศ.ชาย N = 81		น.ศ.หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านความรู้	2.73	.61	2.51	.58	2.15*
2.	ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า	2.82	.70	2.68	.75	1.12
3.	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมกิจกรรม ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	2.23	.61	1.87	.52	3.71*
	รวมเฉลี่ย	2.26	.47	2.02	.43	3.10*

* $p < .05$

จากตารางที่ 26 พบว่า นักศึกษานักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ทั้งชายและหญิงมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน โดยสรุป อยู่ในระดับน้อย โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่าปัญหาการเรียนด้านศึกษาค้นคว้า เป็นปัญหามากลำดับแรก รองลงมาคือ ปัญหาด้านความรู้ และสุดท้ายคือ ปัญหาการเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นสรุปเป็นรายด้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อยพบว่า ปัญหาด้านความรู้ และ ปัญหาการเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น นั้น นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง และผลการวิจัยในด้านนี้สรุปได้ว่าสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างเพศชายและหญิง
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	น.ศ. ชาย N = 81		น.ศ. หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน						
1.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลัก โดยเน้น ความรู้เชิงทฤษฎี	2.65	.83	2.35	.87	2.04*
2.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์ เข้าด้วยกัน	2.40	.80	1.74	.66	3.67*
3.	การใช้วิธีนำผลงานวิจัยต่าง ๆ มาสนับสนุนการสอน	2.39	.84	2.00	.75	2.88*
4.	การใช้วิธีให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอน โดยการให้ร่วมอภิปราย	2.29	.81	1.84	.75	3.38*
5.	การใช้วิธีเปิดโอกาสให้ซักถามแสดงความคิดเห็น	2.19	.90	1.96	.80	1.60
6.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล	2.69	1.02	2.07	.79	4.01*
7.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม	2.79	.93	2.49	.82	1.98*
8.	การใช้วิธีวิเคราะห์ผลงานวิจัยให้ฟังแล้วให้ผู้เรียน อภิปรายโต้ตอบ	2.59	.78	2.27	.90	2.45*
9.	การใช้วิธีการสังเคราะห์และประเมินผล	2.62	.79	2.22	.82	2.86*
10.	การใช้วิธีให้นักศึกษาค้นคว้าทำรายงาน นำเสนอ	2.45	.80	1.94	.69	3.97*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	น.ศ.ชาย N = 81		น.ศ.หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		11	การใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนของอาจารย์	2.35	.82	
	รวมเฉลี่ย	2.49	.57	2.08	.54	4.23*
	ปัญหาด้านการดำเนินการสอน					
1.	การใช้เวลาในการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์	2.44	.83	2.00	.90	2.93*
2.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาแสดงออกถึงความเป็นผู้นำ	2.16	.73	2.07	.86	.64
3.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ	2.04	.77	1.78	.81	1.88
4.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการคิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	2.19	.73	2.05	.89	1.01
5.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกัน	2.22	.83	2.08	.83	.93
6.	การจัดให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่	2.34	.85	1.87	.88	3.10*
7.	การให้โอกาสนักศึกษาซักถาม/ปรักษานอกเวลาเรียน	2.33	.93	2.12	1.00	1.25
8.	การสอนเนื้อหาวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้	2.32	.92	1.87	.78	3.05*
9.	การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน	2.41	.87	1.87	.68	4.08*
10.	ความเป็นธรรมชาติในการประเมินผลการเรียน	2.53	1.08	2.24	1.09	1.52
11.	ความรู้ ความคิดทางวิชาการของอาจารย์	2.45	.85	2.10	.90	2.31*
12.	ความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือนักศึกษาของอาจารย์	2.33	.97	2.00	.90	2.06*
13.	ความกระตือรือร้นตั้งใจสอนของอาจารย์	2.18	.86	1.96	.90	1.43
14.	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา	2.69	.97	2.12	.98	3.36*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	น.ศ. ชาย N = 81		น.ศ. หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
15	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงขนาดของชั้นเรียน	2.37	.79	2.10	.90	1.78
16	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงความสามารถที่ แตกต่างกันของผู้เรียน	2.43	.87	2.15	.88	1.80
17	ความสามารถในการสอนให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ วิจัย ในรายวิชาที่สอน	2.46	.96	2.19	.83	1.80
18	การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียน เกิดความสนใจ ติดตามการสอนตลอดเวลา	2.37	.87	2.03	.88	2.20*
19	ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน	2.54	.92	2.17	.65	2.73*
	รวมเฉลี่ย	2.36	.54	2.04	.58	3.22*

* $p < .05$

จากตารางที่ 27 พบว่านักศึกษาทั้งชายและหญิงมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา
ด้านเทคนิควิธีสอน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยนักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.19 -
2.79 และนักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 1.74 - 2.49

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มพบว่ามีความแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งสรุปเป็นรายด้านและรายข้อทุกข้อเว้นแต่ข้อคำถามที่
5 การใช้วิธีเปิดโอกาสให้ซักถามแสดงความคิดเห็น ที่ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความแตกต่าง และค่าเฉลี่ยของนักศึกษาชายทุกข้อมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของนักศึกษาหญิง สรุปได้ว่า ผลการค้นพบในด้านนี้ สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

สำหรับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอนนั้น พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีระดับความคิดเห็น โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยทั้งสองกลุ่ม โดยนักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.04 - 2.69 ขณะที่นักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.78 - 2.24

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน โดยเฉลี่ยรวมทั้งด้าน ซึ่งนักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่านักศึกษาหญิง

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อคำถามที่ 1 การใช้เวลาในการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ ข้อ 6 การจัดให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่ ข้อ 8 การสอนเนื้อหาวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ ข้อ 9 การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน ข้อ 11 ความรู้ความคิดทางวิชาการของอาจารย์ ข้อ 12 ความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือนักศึกษาของอาจารย์ ข้อ 14 การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา ข้อ 18 การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจติดตามการสอนตลอดเวลา และข้อ 19 ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน ซึ่งทุกข้อดังกล่าวข้างต้นนี้พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของนักศึกษาชายสูงกว่านักศึกษาหญิงทุกข้อ ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนั้น ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง อย่างไรก็ตาม สรุปได้ว่า ผลการค้นพบในด้านนี้ สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตารางที่ 28

ตารางสรุประดับปัญหาและการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างเพศชายและหญิง
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ข้อ	ปัญหาด้านการสอน	น.ศ.ชาย N = 81		น.ศ.หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน	2.49	.57	2.08	.54	4.23*
2.	ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน	2.36	.54	2.04	.58	3.22*
	รวมเฉลี่ย	2.41	.51	2.06	.54	3.82*

* $p < .05$

จากตารางที่ 28 พบว่าทั้งนักศึกษาชายและหญิงที่กำลังทำวิทยานิพนธ์มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนอยู่ในระดับน้อย โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่าปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนเป็นปัญหามากกว่าปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาชายกับหญิง โดยสรุปทั้งด้าน และพิจารณาเป็นรายด้านย่อย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน สรุปได้ว่า ผลการค้นพบเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนนี้ สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตารางที่ 29

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างเพศชายและหญิง
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	น.ศ.ชาย N = 81		น.ศ.หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า					
1	ความรู้ด้านเนื้อหา เรื่องที่ทำการวิจัย	2.90	.90	2.64	.95	1.56
2	ความรู้ด้านเทคนิควิธีการวิจัย	3.25	.84	3.15	.90	.67
3	ความสามารถในการหาแนวทางปัญหาหรือหัวข้อ ที่จะทำวิทยานิพนธ์	2.93	.84	2.75	.91	1.20
4	ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาของการวิจัย	3.08	.86	2.87	.90	1.36
5	ความรู้ความสามารถในด้านสถิติเพื่อใช้วิจัย	3.38	1.10	3.19	1.07	1.01
6	การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์	3.48	1.07	3.28	1.03	1.11
7	ประสบการณ์ในการทำวิจัย	3.50	1.01	3.57	.88	.45
8	ความเพียงพอของเอกสาร ตำรา สิ่งอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ	3.25	1.09	3.00	1.22	1.28
9	ความสามารถในการใช้ห้องสมุดเพื่อการศึกษาค้นคว้า	3.25	1.09	3.00	1.22	1.28
10	ความสามารถในการแปลผลการวิจัย	3.33	.94	3.22	1.08	.59
11	ความสามารถในการอภิปรายผลการวิจัยและการ สื่อความหมาย	3.34	.92	3.26	1.09	.46
	รวมเฉลี่ย	3.25	.69	3.08	.76	1.32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	น.ศ. ชาย N = 81		น.ศ. หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		ปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์				
1	การแสวงหาหัวข้อเพื่อทำวิทยานิพนธ์	2.88	.90	2.70	.94	1.16
2	การให้นักศึกษาเลือกปัญหาหรือหัวข้อเอง	2.79	.90	2.61	.95	1.09
3	ความรู้ของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเสนอหัวข้อให้เลือก	2.44	.90	2.29	.94	.91
4	การเลือกปัญหาหรือหัวข้อที่เป็นประโยชน์แก่หน่วยงาน	2.59	.99	2.28	.90	1.91
5	การที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายหัวข้อให้ทำ	2.64	1.05	2.28	1.14	1.89
6	ความถนัดและความรู้ความสามารถที่จะทำการวิจัย	2.98	.78	2.73	.95	1.63
7	การใช้ตัวอย่าง ใกล้เคียงศึกษาเป็นแนวทางในการเลือกหัวข้อ	2.65	.76	2.29	.86	2.50* --
8	การยอมรับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา	2.53	.89	2.31	.84	1.43
9	การยอมรับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับคณะกรรมการพิจารณาโครงการวิทยานิพนธ์	2.70	.86	2.40	.99	1.81
รวมเฉลี่ย		2.76	.59	2.51	.68	2.21*
ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์						
1	การที่นักศึกษาเลือกอาจารย์เองโดยอิสระ	2.11	.91	1.91	.78	1.37
2	ภาควิชาดำเนินการกำหนดอาจารย์ผู้ควบคุมให้	2.72	1.13	2.38	1.13	1.73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	น.ศ. ชาย N = 81		น.ศ. หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
3	การนัดหมายอาจารย์เพื่อทำวิทยานิพนธ์	3.01	1.19	2.43	1.05	2.97*
4	ช่วงเวลาที่อาจารย์ให้พบเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ	2.88	1.07	2.50	1.03	2.07*
5	ความรู้ประสบการณ์ความชำนาญของอาจารย์ใน ด้านการทำวิทยานิพนธ์	2.17	.96	1.87	.84	1.91
	รวมเฉลี่ย	2.58	.81	2.22	.69	2.77*
	ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์					
1	การดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการ พิจารณาเค้าโครงวิทยานิพนธ์	2.37	.97	2.29	.94	.46
2	การดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบป้องกันวิทยานิพนธ์	2.47	1.04	2.35	1.03	.65
3	การนัดหมายคณะกรรมการเพื่อกำหนดวันสอบ ป้องกันวิทยานิพนธ์	2.73	1.02	2.69	1.04	.23
4	รูปแบบการจัดนิพนธ์วิทยานิพนธ์	2.78	1.13	2.75	1.12	.17
5	ความเหมาะสมของระยะเวลาที่กำหนดให้จัดทำ วิทยานิพนธ์	2.85	1.00	2.66	1.07	1.01
	รวมเฉลี่ย	2.64	.83	2.55	.81	.66

* $p < .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 29 พบว่านักศึกษาชายมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านความรู้ ทัศนคติ การศึกษาค้นคว้า อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมรายด้าน 3.25 และค่าเฉลี่ยรายข้อในระดับปานกลางระหว่าง 2.90 - 3.48 เว้นแต่ข้อคำถามข้อ 7 ทัศนคติในการทำวิจัย ซึ่งเป็นปัญหาในระดับมาก กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ย 3.50

สำหรับนักศึกษาหญิงนั้น พบว่า มีระดับความคิดเห็นโดยเฉลี่ยในระดับปานกลางเช่นเดียวกับนักศึกษาชาย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ระหว่าง 2.64 - 3.28 และข้อคำถามที่ 7 ทัศนคติในการทำวิจัย เป็นปัญหาในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มทั้งสรุปเป็นรายด้าน และรายข้อ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 สำหรับปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของนักศึกษาชาย 2.76 และของนักศึกษาหญิง 2.51

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักศึกษาชายมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.53 - 2.98 เว้นแต่ข้อคำถามข้อ 3 ความรู้ของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเสนอหัวข้อให้เลือก มีค่าเฉลี่ยน้อยคือ 2.44

สำหรับนักศึกษาหญิง พบว่า มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยอยู่ระหว่าง 2.28 - 2.40 ในข้อคำถามข้อ 3, 4, 7, 8 และ 9 และค่าเฉลี่ยระดับปานกลางในข้อคำถามข้อ 1, 2 และ 6 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.61 - 2.73 และมีค่าเฉลี่ยรวมทั้งด้านในระดับปานกลาง คือ 2.51

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองเพศ ในปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์ พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อคำถามข้อ 7 การใช้ตัวอย่างใกล้เคียงศึกษาเป็นแนวทางในการเลือกหัวข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาชายสูงกว่านักศึกษาหญิงทั้งหมด ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนี้ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง อย่างไรก็ตามสรุปได้ว่าผลการค้นพบในด้านนี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า นักศึกษาชายมีระดับความคิดเห็นโดยเฉลี่ยรายด้านในระดับปานกลางคือ 2.58 ในขณะที่นักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยเฉลี่ยรายด้านในระดับน้อยคือ 2.22 และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งสองกลุ่ม โดยสรุปเป็นรายด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาชายสูงกว่าของนักศึกษาหญิง และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 3 การนัดหมายอาจารย์เพื่อทำวิทยานิพนธ์ และข้อ 4 ช่วงเวลาที่อาจารย์ให้พบเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับสูงกว่า ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนั้น ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง อย่างไรก็ตามสรุปได้ว่าผลการค้นพบในด้านนี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

สำหรับปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีดำเนินการทำวิทยานิพนธ์นั้น พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับค่าเฉลี่ยรวมเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษาชาย 2.64 และค่าเฉลี่ยของนักศึกษาหญิง 2.55 โดยนักศึกษาหญิงมีความเห็นว่า รูปแบบการจัดนิพนธ์วิทยานิพนธ์ เป็นปัญหามากกว่าข้อคำถามใด ๆ ในขณะที่นักศึกษาชายเห็นว่า ความเหมาะสมของระยะเวลาที่กำหนดให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหามากที่สุด แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ทั้งเป็นรายข้อ และโดยสรุปเป็นรายด้าน ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสรุปได้ว่าผลการค้นพบในด้านนี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตารางที่ 30

ตารางสรุประดับปัญหาและการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างเพศชายและหญิง
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	น.ศ. ชาย N = 81		น.ศ. หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า	3.25	.69	3.08	.76	1.32
2	ปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์	2.76	.59	2.51	.68	2.21*
3	ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์	2.58	.81	2.22	.69	2.77*
4	ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการ ทำวิทยานิพนธ์	2.64	.83	2.55	.81	.66
	รวมเฉลี่ย	2.88	.57	2.66	.62	2.08*

* $p < .05$

จากตารางที่ 30 พบว่า นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีระดับความคิดเห็นโดยเฉลี่ยรวม
ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเห็นสอดคล้องกันว่า ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษา
ค้นคว้า เป็นปัญหาลำดับแรก

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น โดยสรุปรวมทุกด้าน พบว่า มีความแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชายเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง
และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายด้านย่อย ๆ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ในปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์ และปัญหาด้านอาจารย์ผู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ควบคุมวิทยานิพนธ์ ส่วนปัญหาด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง และสรุปได้ว่าผลการค้นพบในด้านนี้สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

เมื่อพิจารณาผลจากตารางที่ 26, 28 และ 30 สรุปได้ว่า สำหรับนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์นั้น นักศึกษาชายมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียน ปัญหาการเรียนการสอน และปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ ว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาเพศหญิง

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างกัน

ผู้วิจัยขอเสนอผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 31

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญ
ของความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์
ระหว่างนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และ ที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป
เกี่ยวกับสภาพปัญหาทางการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาทางการเรียน	ต่ำกว่า 40 ปี		40 ปีขึ้นไป		t
		N = 64		N = 74		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	ปัญหาด้านความรู้					
1.	ความเพียงพอของประสบการณ์เดิมด้านบริหาร	2.73	.91	2.41	.96	1.80
2.	ความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์มา ใช้เกิดประโยชน์ในการเรียน	2.81	.77	2.41	.86	2.83*
3.	พื้นความรู้ทั่วไป	2.59	.83	2.36	.80	1.64
4.	พื้นความรู้ภาษาอังกฤษ	3.15	1.10	3.00	1.06	.85
5.	พื้นความรู้ทางด้านการผลิตสื่อ	2.73	.96	2.64	.92	.53
6.	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	2.78	.95	2.52	.94	1.58
7.	ความรู้ความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหาร	2.48	.85	2.37	.80	.75
	รวมเฉลี่ย	2.75	.53	2.54	.65	2.14*
	ปัญหาทางการศึกษาค้นคว้า					
1.	ความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านการ บริหารการศึกษา	2.51	.87	2.48	.84	.02
2.	ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า	3.28	1.10	3.08	.97	1.12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	ต่ำกว่า40ปี N = 64		40 ปีขึ้นไป N = 74		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		3.	ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียน	2.64	1.06	
4.	ความสะดวกในการใช้ การยืม อุปกรณ์ สื่อการสอน	2.78	1.07	2.81	1.09	-.16
5.	ความสะดวกในการหาตำรา เอกสาร	2.81	1.11	2.86	1.07	.28
6.	ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษา ค้นคว้า	2.87	1.09	2.70	1.04	.17
7.	ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งตุนงานนอกสถานที่	2.59	.98	2.56	.95	.08
	รวมเฉลี่ย	2.78	.71	2.74	.73	.31
	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น					
1.	ความสามารถในการฝึกฝนพัฒนาตนเอง ในการทำกิจกรรมกับผู้อื่น	2.20	.82	2.81	.83	.19
2.	การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	2.34	.85	2.22	.76	.82
3.	ความรับผิดชอบในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น	2.18	.88	2.16	.92	.16
4.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนในห้องเรียน	2.07	.82	1.99	.81	.65
5.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร	2.20	.85	2.14	.85	.37
6.	ความเชื่อมั่นในการแสดงออกของตนเอง	2.32	.92	2.10	.85	1.44
7.	การมีโอกาสร่วมตัดสินใจในกิจกรรม	2.28	.70	2.09	.76	1.50
8.	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	2.04	.77	1.89	.75	1.22
9.	การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	2.48	.83	2.28	.76	1.46
10.	การเป็นผู้ตามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	2.18	.90	2.04	.73	1.04

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	ต่ำกว่า 40 ปี N = 64		40 ปีขึ้นไป N = 74		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11	ความเป็นผู้มีจริยธรรม และสำนึกทางสังคม	1.92	.84	1.74	.74	1.31
12	การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการทำกิจกรรม	2.00	.81	1.77	.76	1.69
13	การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	1.79	.71	1.67	.81	.93
	รวมเฉลี่ย	2.15	.58	2.02	.62	1.31

* $p < .05$

จากตารางที่ 31 พบว่านักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และนักศึกษาที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน ในด้านความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี 2.75 และค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป 2.54 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 4 พื้นความรู้ภาษาอังกฤษ เป็นปัญหามากที่สุดในด้านนี้สำหรับนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านความรู้ โดยเฉลี่ยรวมทั้งด้านระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่า เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาอายุ 40 ปี ขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 2 ความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นว่า เป็นปัญหามากกว่า ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนั้น ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ซึ่งผลการวิจัยด้านนี้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

เมื่อพิจารณาปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวมในระดับปานกลางทั้งสองกลุ่ม โดยมีค่าเฉลี่ยรายข้อของนักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี ระหว่าง 2.51 - 3.28 และสำหรับนักศึกษาอายุ 40 ปีขึ้นไป พบว่ามีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.48 - 3.08

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ทั้งสรุปรายด้านและรายข้อ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง สรุปได้ว่าผลการวิจัยด้านนี้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

สำหรับปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และความสัมพันธ์กับผู้อื่นพบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย โดยกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี มีค่าเฉลี่ยรวม 2.15 และนักศึกษาอายุ 40 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยรวม 2.02 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อของนักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.79 - 2.48 และค่าเฉลี่ยของนักศึกษาอายุ 40 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.67 - 2.81

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม โดยสรุปทั้งด้านและพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง แสดงว่าผลการวิจัยด้านนี้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ตารางที่ 32

ตารางสรุประดับปัญหาและทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ระหว่างนักศึกษา
ที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และ นักศึกษาที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	ต่ำกว่า 40 ปี N = 64		40 ปีขึ้นไป N = 74		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านความรู้	2.75	.53	2.54	.65	2.14*
2.	ปัญหาด้านการศึกษา ค้นคว้า	2.78	.71	2.74	.73	.31
3.	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมกิจกรรม ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	2.15	.58	2.02	.62	1.31
	รวมเฉลี่ย	2.22	.42	2.11	.50	1.48

* $p < .05$

จากตารางที่ 32 พบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน โดยสรุปเป็นรายด้าน อยู่ในระดับน้อย โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่าปัญหาด้านการศึกษา ค้นคว้า เป็นปัญหามากกว่าปัญหาด้านความรู้ และที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดคือปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในปัญหาด้านความรู้ โดยนักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า ส่วนด้านอื่น ๆ และโดยสรุปรวมทุกด้าน ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง แสดงว่าผลการวิจัยด้านนี้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 33

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
 ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ระหว่าง
 นักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และ นักศึกษาที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป
 เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	ต่ำกว่า 40 ปี		40 ปีขึ้นไป		t
		N = 64		N = 74		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน					
1.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลักโดยเน้น ความรู้เชิงทฤษฎี	2.62	.74	2.44	.95	1.24
2.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์ เข้าด้วยกัน	2.34	.69	2.10	.83	1.81
3.	การใช้วิธีนำผลงานวิจัยต่าง ๆ มาสนับสนุนการสอน	2.25	.75	2.21	.89	.24
4.	การใช้วิธีให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอนโดยการให้ร่วมอภิปราย	2.15	.78	2.06	.84	.64
5.	การใช้วิธีเปิดโอกาสให้ซักถามแสดงความคิดเห็น	2.15	.82	2.05	.90	.70
6.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล	2.42	.92	2.44	1.03	-.14
7.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม	2.59	.88	2.72	.91	-.89
8.	การใช้วิธีวิเคราะห์ผลงานวิจัยให้ฟังแล้วให้ผู้เรียน อภิปรายโต้ตอบ	2.59	.71	2.31	.89	1.98*
9.	การใช้วิธีการสังเคราะห์และประเมินผล	2.53	.81	2.40	.84	.89
10.	การใช้วิธีให้นักศึกษาค้นคว้าทำรายงาน นำเสนอ	2.34	.80	2.16	.79	1.33

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	ต่ำกว่า40ปี N = 64		40 ปีขึ้นไป N = 74		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		11	การใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนของอาจารย์	2.21	.67	
	รวมเฉลี่ย	2.38	.48	2.27	.67	1.06
	ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน					
1.	การใช้เวลาในการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์	2.31	.77	2.21	.98	.64
2.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาแสดงออกถึงความเป็นผู้นำ	2.26	.76	2.00	.79	2.00*
3.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ	2.03	.77	1.86	.81	1.23
4.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการคิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	2.33	.77	2.05	.82	1.33
5.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกัน	2.12	.78	2.20	.87	.55
6.	การจัดให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่	2.26	.89	2.15	.89	1.39
7.	การให้โอกาสนักศึกษาซักถาม/ปรึกษานอกเวลาเรียน	2.29	.92	2.20	1.00	.57
8.	การสอนเนื้อหาวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้	2.17	.90	2.10	.88	.42
9.	การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน	2.26	.76	2.13	.91	.92
10.	ความเป็นธรรมในการประเมินผลการเรียน	2.57	1.00	2.27	1.15	1.68
11.	ความรู้ ความคิดทางวิชาการของอาจารย์	2.37	.82	2.25	.93	.79
12.	ความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือนักศึกษาของอาจารย์	2.25	.87	2.14	1.02	.63
13.	ความกระตือรือร้นตั้งใจสอนของอาจารย์	2.17	.84	2.02	.92	.96
14.	การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา	2.46	.99	2.44	1.03	.13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	ต่ำกว่า 40 ปี N = 64		40 ปีขึ้นไป N = 74		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
15	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงขนาดของชั้นเรียน	2.25	.79	2.27	.89	.14
16	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงความสามารถที่ แตกต่างกันของผู้เรียน	2.28	.86	2.35	.91	.46
17	ความสามารถในการสอนให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ในรายวิชาที่สอน	2.40	.92	2.31	.92	.61
18	การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียน เกิดความสนใจ ติดตามการสอนตลอดเวลา	2.32	.89	2.14	.88	1.18
19	ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน	2.32	.79	2.44	.87	.83
	รวมเฉลี่ย	2.28	.52	2.18	.62	1.02

* $p < .05$

จากตารางที่ 33 พบว่า นักศึกษาที่อายุต่ำกว่า 40 ปี และนักศึกษาที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป ต่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน ว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี 2.38 และกลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยรวม 2.27 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่าข้อที่เป็นปัญหามากอันดับแรก คือ การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลักโดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.62 รองลงมาคือ การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม และ การใช้วิธีวิเคราะห์ผลงาน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจัยให้ฟัง แล้วให้ผู้เรียนอภิปรายโต้ตอบ โดยทั้งสองข้อคำถามนี้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 2.59 ในขณะที่นักศึกษาอายุ 40 ปีขึ้นไป เห็นว่า สิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ การใช้วิธีมอบหมายงาน ให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม โดยมีค่าเฉลี่ย 2.72 รองลงมาคือ การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยาย เป็นหลักโดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี และ การใช้วิธีมอบหมายงานให้ค้นคว้าเป็นรายบุคคล โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 2.44

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเป็นรายด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะข้อคำถามที่ 8 การใช้วิธีวิเคราะห์ผลงานวิจัยให้ฟังแล้วให้ผู้เรียนอภิปรายโต้ตอบ โดยนักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่า เป็นปัญหามากกว่า ส่วนข้ออื่น ๆ นอกจากนั้น ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ซึ่งผลการวิจัยด้านนี้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน พบว่า โดยเฉลี่ยเป็นรายด้านแล้วนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่ปัญหาด้านนี้อยู่ในเกณฑ์น้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของนักศึกษา กลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี 2.28 และค่าเฉลี่ยของนักศึกษากลุ่มอายุ 40 ปี ขึ้นไปเท่ากับ 2.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี ระหว่าง 2.03 - 2.46 เว้นแต่ข้อคำถามข้อ 10 ความเป็นธรรมในการประเมินผลการเรียนของอาจารย์ มีค่าเฉลี่ย 2.57 และนักศึกษากลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยในระดับน้อยทุกข้อ กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.86 - 2.44 และที่ทั้งสองกลุ่มเห็นว่สิ่งที่เป็นปัญหาในระดับต่ำที่สุดในด้านนี้ได้แก่ ข้อคำถามที่ 3 การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับความคิดเห็น ในปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน รวมทั้งด้านพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อคำถามที่ 2 การมุ่งเน้นให้นักศึกษาแสดงออกถึงการเป็นผู้นำ มีระดับความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่เป็นปัญหามากกว่า ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนั้น ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง

ตารางที่ 34

ตารางสรุป ระดับปัญหา และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษา
ที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และ นักศึกษาที่มีอายุ 40 ปี ขึ้นไป
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	ต่ำกว่า 40 ปี N = 64		40 ปีขึ้นไป N = 74		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน	2.38	.48	2.27	.67	1.06
2.	ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน	2.28	.52	2.18	.62	1.02
	รวมเฉลี่ย	2.32	.46	2.21	.62	1.10

* $p > .05$

จากตารางที่ 34 พบว่านักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี และนักศึกษากลุ่มอายุ 40 ปี
ขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของกลุ่มอายุต่ำ
กว่า 40 ปี 2.32 และค่าเฉลี่ยของอายุ 40 ปีขึ้นไป เท่ากับ 2.21 และทั้งสองกลุ่มเห็นว่า
ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนเป็นปัญหามากกว่าปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มในด้านการสอน พบว่า
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ตารางที่ 35

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
 ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษา
 ที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป
 เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	น.ศ.ชาย N = 81		น.ศ.หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า					
1	ความรู้ด้านเนื้อหา เรื่องที่ทำการวิจัย	2.73	.78	2.85	1.04	-.75
2	ความรู้ด้านเทคนิควิธีการวิจัย	3.21	.78	3.21	.94	.02
3	ความสามารถ ในการหาแนวทางปัญหาหรือหัวข้อ ที่จะทำวิทยานิพนธ์	2.84	.73	2.87	.97	-.24
4	ความสามารถ ในการวิเคราะห์ปัญหาของการวิจัย	2.98	.70	3.01	1.02	-.20
5	ความรู้ความสามารถ ในด้านสถิติเพื่อใช้วิจัย	3.37	1.04	3.24	1.13	.71
6	การบริหารเวลา ในการทำวิทยานิพนธ์	3.37	.98	3.41	1.12	-.24
7	ประสบการณ์ ในการทำวิจัย	3.59	.93	3.48	.98	.66
8	ความเพียงพอของเอกสาร ตำรา สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	3.37	1.13	3.20	1.08	.91
9	ความสามารถ ในการใช้ห้องสมุดเพื่อการศึกษาค้นคว้า	3.12	1.13	3.17	1.17	-.26
10	ความสามารถ ในการแปรผลการวิจัย	3.39	.95	3.20	1.04	1.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ชื่อ ข้อ	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	น.ศ. ชาย N = 81		น.ศ. หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11	ความสามารถในการอภิปรายผลการวิจัยและการ สื่อความหมาย	3.43	1.02	3.20	.96	1.38
	รวมเฉลี่ย	3.20	.59	3.16	.82	.27
	ปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์					
1	การแสวงหาหัวข้อเพื่อทำวิทยานิพนธ์	2.82	.90	2.79	.95	.20
2	การให้นักศึกษาเลือกปัญหาหรือหัวข้อเอง	2.71	.88	2.71	.97	.02
3	ความรู้ของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเสนอ หัวข้อให้เลือก	2.45	.89	2.32	.95	.82
4	การเลือกปัญหาหรือหัวข้อที่เป็นประ โยชน์แก่หน่วยงาน	2.57	.94	2.36	.98	1.30
5	การที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายหัวข้อให้ทำ	2.70	1.09	2.31	1.08	2.11*
6	ความถนัดและความรู้ความสามารถที่จะทำการวิจัย	2.85	.81	2.90	.90	-.31
7	การใช้ตัวอย่างใกล้เคียงศึกษาเป็นแนวทางใน การเลือกหัวข้อ	2.57	.83	2.44	.81	.94
8	การยอมรับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับ อาจารย์ที่ปรึกษา	2.48	.79	2.40	.75	.53

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	น.ศ.ชาย N = 81		น.ศ.หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9	การยอมรับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับคณะกรรมการพิจารณาโครงการวิทยานิพนธ์	2.51	.87	2.63	.97	-.72
	รวมเฉลี่ย	2.71	.58	2.61	.69	.89
	ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์					
1	การที่นักศึกษาเลือกอาจารย์เอง โดยอิสระ	2.14	.94	1.93	.78	1.40
2	ภาคีวิชาดำเนินการกำหนดอาจารย์ผู้ควบคุมให้	2.62	1.10	2.54	1.17	.36
3	การนัดหมายอาจารย์เพื่อทำวิทยานิพนธ์	2.82	1.07	2.72	1.25	.51
4	ช่วงเวลาที่อาจารย์ให้พบเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ	2.85	1.05	2.61	1.08	1.33
5	ความรู้ประสบการณ์ความชำนาญของอาจารย์ในด้านการทำวิทยานิพนธ์	2.10	.99	2.00	.86	.68
	รวมเฉลี่ย	2.51	.77	2.36	.78	1.11
	ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์					
1	การดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงวิทยานิพนธ์	2.26	.99	2.41	.92	-.88
2	การดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์	2.31	.98	2.52	1.08	-1.15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	น.ศ.ชาย N = 81		น.ศ.หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
3	การนัดหมายคณะกรรมการเพื่อกำหนดวันสอบ ป้องกันวิทยานิพนธ์	2.73	.98	2.71	1.07	.10
4	รูปแบบการจัดนิพนธ์วิทยานิพนธ์	2.73	1.23	2.80	1.02	-.38
5	ความเหมาะสมของระยะเวลาที่กำหนดให้จัดทำ วิทยานิพนธ์	2.85	1.03	2.69	1.03	.91
	รวมเฉลี่ย	2.57	.83	2.63	.82	-.37

* $p < .05$

จากตารางที่ 35 พบว่านักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และนักศึกษาที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป ต่างมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์ ในปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยรายข้อของนักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี อยู่ระหว่าง 2.73 - 3.43 เว้นแต่ข้อคำถามที่ 7 ประสบการณ์ในการทำวิจัย เป็นปัญหาระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.59 สำหรับค่าเฉลี่ยรายข้อของนักศึกษาอายุ 40 ปีขึ้นไป พบว่า อยู่ระหว่าง 2.85 - 3.48 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางคือ กลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี มีค่าเฉลี่ยรวม 3.20 และของกลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยรวม 3.16

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น ทั้งเป็นรายด้าน และรายข้อ พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์พบว่า โดยเฉลี่ยเป็นปัญหาในระดับปานกลาง และที่เป็นปัญหามากที่สุดตามความเห็นของทั้งสองกลุ่ม คือ ข้อคำถามข้อที่ 6 ความถนัดและความรู้ความสามารถที่จะทำการวิจัย รองลงมาคือ การแสวงหาหัวข้อเพื่อทำวิทยานิพนธ์

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะข้อคำถามที่ 5 การที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายหัวข้อให้ทำ โดยนักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า ข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนี้ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบระดับความแตกต่าง ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

สำหรับปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์นั้นนักศึกษามีอายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่าเป็นปัญหาโดยเฉลี่ยในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.10 - 2.85 โดยเห็นว่า ช่วงเวลาที่อาจารย์ให้พบเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ เป็นปัญหามากกว่าข้ออื่น ๆ ในขณะที่นักศึกษาอายุ 40 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นโดยเฉลี่ยในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.36 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 1.73 - 2.72 โดยเห็นว่าข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดในด้านนี้คือ การนัดหมายอาจารย์เพื่อทำวิทยานิพนธ์

อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ทั้งเป็นรายข้อและรวมทั้งด้าน ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง แสดงว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

สำหรับปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า นักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี และกลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป ต่างมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านนี้ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.57 และ 2.63 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่า ข้อคำถามข้อ 5 ความเหมาะสมของระยะเวลาที่กำหนดให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาลำดับแรก มีค่าเฉลี่ย 2.85 รองลงมาคือ การนัดหมายคณะกรรมการเพื่อกำหนดวันสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ และ รูปแบบการจัดนิพนธ์วิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 2.73 ในขณะที่นักศึกษาอายุ 40 ปีขึ้นไป เห็นว่า ข้อคำถามข้อ 4 รูปแบบการจัดนิพนธ์วิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาลำดับแรก มีค่าเฉลี่ย 2.71 และ ความเหมาะสมของระยะเวลาที่กำหนดให้จัดทำวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ย 2.69 อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบความระดับความคิดเห็นของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งสองกลุ่มทั้งเป็นรายข้อและรวมทั้งด้าน พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน กล่าวคือ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง สรุปได้ว่าผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ตารางที่ 36

ตารางสรุป ระดับปัญหา และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษา
ที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปเกี่ยวกับ
สภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	น.ศ. ชาย N = 81		น.ศ. หญิง N = 57		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า	3.20	.59	3.16	.82	.27
2	ปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์	2.71	.58	2.61	.69	.89
3	ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์	2.51	.77	2.36	.78	1.11
4	ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการ ทำวิทยานิพนธ์	2.57	.83	2.63	.82	-.37
	รวมเฉลี่ย	2.82	.52	2.76	.66	.54

* $p > .05$

จากตารางที่ 36 พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ระหว่าง
นักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี กับนักศึกษาที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งสองกลุ่ม
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เห็นว่า ปัญหาด้านนี้เป็นปัญหาในระดับปานกลาง และมีปัญหาในด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า เป็นปัญหาที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 3.20 และ 3.16 ตามลำดับ แต่เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ทั้งเป็นรายด้านย่อย และสรุปรวมทุกด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

เมื่อพิจารณาผลจากตารางที่ 32 , 34 และ 36 สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มเห็นว่า ปัญหาด้านการเรียน และปัญหาด้านการสอนเป็นปัญหาในระดับน้อย แต่ปัญหาในด้านการวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นโดยสรุปพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างกัน



ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ผู้วิจัยได้แสดงรายละเอียดไว้ตามตารางที่ 37 - ตารางที่ 42

ตารางที่ 37

แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา กับ สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน

ข้อ	ปัญหาด้านการเรียน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา		อาชีวศึกษา		
		N = 99		N = 39		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านความรู้					
	ความเพียงพอของประสบการณ์เดิมด้านบริหาร	2.55	.91	2.64	1.03	-.45
2.	ความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์มา					
	ใช้เกิดประโยชน์ในการเรียน	2.48	.78	2.43	.91	.29
3.	สิ้นความรู้ทั่วไป	2.48	.78	2.43	.91	.29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 37 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา N = 99		อาชีวศึกษา N = 39		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
4.	พินความรู้ภาษาอังกฤษ	3.02	1.07	3.20	1.08	-.91
5.	พินความรู้ทางด้านการผลิตสื่อ	2.65	.94	2.76	.93	-.64
6.	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	2.67	.89	2.56	1.09	.57
7.	ความรู้ความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหาร	2.44	.78	2.38	.93	-.35
	รวมเฉลี่ย	2.64	.56	2.63	.71	.08
	ปัญหาทางการศึกษาค้นคว้า					
1.	ความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านการบริหารการศึกษา	2.46	.84	2.58	.88	-.76
2.	ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า	3.05	1.03	3.48	.99	-2.29*
3.	ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียน	2.59	1.09	2.53	1.12	.18
4.	ความสะดวกในการใช้ การยืม อุปกรณ์ สื่อการสอน	2.75	1.12	2.89	.96	-.73
5.	ความสะดวกในการหาตำรา เอกสาร	2.69	1.09	3.20	1.00	-2.61*
6.	ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษา ค้นคว้า	2.74	1.07	3.25	.96	-2.70*
7.	ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งดูงานนอกสถานที่	2.51	.96	2.76	.95	-1.40
	รวมเฉลี่ย	2.68	.73	2.96	.67	-2.12*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 37 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาด้านการเรียน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา N = 99		อาชีวศึกษา N = 39		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ปัญหาด้านการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น						
1.	ความสามารถในการฝึกฝนพัฒนาตนเอง ในการทำกิจกรรมกับผู้อื่น	2.13	.82	2.23	.80	-1.32
2.	การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	2.25	.83	2.35	.74	-.73
3.	ความรับผิดชอบ ในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น	2.20	.91	2.10	.88	.59
4.	การได้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียน ในห้องเรียน	2.00	.83	2.10	.78	-.68
5.	การได้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร	2.18	.86	2.15	.84	.17
6.	ความเชื่อมั่น ในการแสดงออกของตนเอง	2.22	.89	2.17	.88	.25
7.	การมีโอกาสร่วมตัดสินใจ ในกิจกรรม	2.19	.73	2.15	.74	.27
8.	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	1.98	.74	1.89	.75	.65
9.	การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	2.37	.84	2.38	.71	-.08
10.	การเป็นผู้ตามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	2.11	.84	2.10	.75	.06
11.	ความเป็นผู้มีจริยธรรม และสำนึกทางสังคม	1.88	.81	1.66	.70	1.60
12.	การเสียสละเพื่อส่วนรวม ในการทำกิจกรรม	1.85	.79	1.92	.80	-.42
13.	การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	1.72	.74	1.74	.85	-.11
	รวมเฉลี่ย	2.08	.61	2.08	.59	.02

* $p < .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 37 พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา และ นักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา ต่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียน ในด้านความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.64 และ 2.63 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่ 4 ทัศนความรู้ภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาที่สุุดสำหรับนักศึกษา ทั้งสองกลุ่ม กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยของกลุ่มสาขาวิชาการบริหารการศึกษาเท่ากับ 3.02 และของกลุ่มสาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษา เท่ากับ 3.20 และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น ระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มทั้งเป็นรายด้านและรายข้อ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการค้นพบนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

สำหรับปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้าพบว่า ทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นว่าเป็นปัญหา ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มสาขาวิชาการบริหารการศึกษามีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.46 - 3.05 และค่าเฉลี่ยรวมทั้งด้าน 2.68 สำหรับกลุ่มสาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษาพบว่ามีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.53 - 3.48 และทั้งสองกลุ่มเห็นว่าข้อที่เป็นปัญหาที่สุุดคือ ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ค้นคว้า เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มเกี่ยวกับ ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้าพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นรายด้าน ในข้อคำถามที่ 2 ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า ข้อ 5 ความสะดวกในการทูลำรา และเอกสารประกอบการเรียน และข้อ 6 ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า และสรุป รวมทั้งด้าน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษาเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาสาขา วิชาการบริหารการศึกษา ส่วนข้อคำถามที่เหลือนั้น ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อ เปรียบเทียบความแตกต่าง สรุปได้ว่านักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษาในปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า ซึ่งการค้นพบนี้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

สำหรับปัญหาในด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่นพบว่า ทั้งสอง กลุ่มมีระดับความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาสาขา วิชาการบริหารการศึกษาเป็นรายข้อระหว่าง 1.72 - 2.37 และค่าเฉลี่ยรวมทั้งด้าน 2.08 สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษามีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 1.66 - 2.38 และ ค่าเฉลี่ยรวมทั้งด้าน 2.08 และทั้งสองกลุ่มเห็นว่าที่เป็นปัญหาลำดับแรกคือ ข้อ 9 การเป็นผู้นำ เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน รองลงมาคือ การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรม อย่างไม่ไร้ก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มในปัญหาด้านนี้ พบว่า เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งเป็นรายด้าน และรายข้อสรุปได้ว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งการค้นพบนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ตารางที่ 38

ตารางสรุป ระดับปัญหา และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่าง นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบริหารการศึกษา กับ สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน

ข้อที่	ปัญหาด้านการเรียน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา		อาชีวศึกษา		
		N = 99	N = 39	N = 99	N = 39	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านความรู้	2.64	.56	2.63	.71	.08
2.	ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า	2.68	.73	2.96	.67	-2.12*
3.	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมกิจกรรม ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	2.08	.61	2.08	.59	.02
	รวมเฉลี่ย	2.14	.47	2.20	.48	-.67

* $p < .05$

จากตารางที่ 38 พบว่านักศึกษสาขาวิชาการบริหารการศึกษามีระดับความคิดเห็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่แตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาในปัญหาด้านการเรียน โดยทั้งสองกลุ่ม
 เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย และปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้าเป็นปัญหามากอันดับแรก รองลงมา
 คือ ปัญหาด้านความรู้ และ ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น ตามลำดับ
 เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของสภาพปัญหาทั้งรายด้านย่อย และสรุปรวมทุกด้านไม่พบความ
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิด
 เห็นไม่แตกต่างกันในปัญหาด้านการจัดการเรียน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ตารางที่ 39

แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
 ของความคิดเห็นของ นักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ระหว่างนักศึกษาที่เรียน
 สาขาการบริหารการศึกษา กับ สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
 เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา		อาชีวศึกษา		
		N = 99		N = 39		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน					
1.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลัก โดยเน้น ความรู้เชิงทฤษฎี	2.52	.83	2.53	.94	-.08
2.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์ เข้าด้วยกัน	2.19	.76	2.28	.82	-.59
3.	การใช้วิธีนำผลงานวิจัยต่าง ๆ มาสนับสนุนการสอน	2.17	.75	2.38	.99	-1.21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา N = 99		อาชีวศึกษา N = 39		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
4.	การใช้วิธีให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการให้ร่วมอภิปราย	2.02	.71	2.33	1.00	-1.77
5.	การใช้วิธีเปิดโอกาสให้ซักถามแสดงความคิดเห็น	2.13	.81	2.02	.98	.59
6.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล	2.38	.96	2.56	1.02	-.95
7.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม	2.63	.82	2.74	1.06	-.56
8.	การใช้วิธีวิเคราะห์ผลงานวิจัยที่ฟังแล้วให้ผู้เรียนอภิปรายโต้ตอบ	2.46	.84	2.68	.87	.49
9.	การใช้วิธีการสังเคราะห์และประเมินผล	2.41	.82	2.58	.85	-1.10
10.	การใช้วิธีให้นักศึกษาค้นคว้าทำรายงาน นำเสนอ	2.16	.71	2.46	.96	-1.76
11.	การใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนของอาจารย์	2.12	.70	2.28	.94	-.96
	รวมเฉลี่ย	2.29	.56	2.41	.67	-1.02
	ปัญหาด้านการดำเนินการสอน					
1.	การใช้เวลาในการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์	2.24	.85	2.30	.97	-.37
2.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาแสดงออกถึงความเป็นผู้นำ	2.09	.75	2.20	.86	-.72
3.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ	1.89	.67	2.05	1.05	-.84

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา		อาชีวศึกษา		
		N = 99	N = 39	N = 99	N = 39	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
4.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการคิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	2.11	.72	2.20	.97	-.54
5.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกัน	2.19	.81	2.10	.88	.55
6.	การจัดให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่	2.16	.87	2.12	.95	.19
7.	การเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามหรือปรึกษา นอกเวลาเรียน	2.26	.89	2.20	1.12	.28
8.	การสอนเนื้อหาวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้	2.21	.86	1.94	.94	1.51
9.	การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน	2.29	.87	1.94	.72	2.37*
10.	ความเป็นธรรมในการประเมินผลการเรียน	2.42	.99	2.38	1.33	.17
11.	ความรู้ ความคิดทางวิชาการของอาจารย์	2.33	.80	2.25	1.06	.41
12.	ความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือนักศึกษาของอาจารย์	2.32	.93	1.87	.95	2.52*
13.	ความกระตือรือร้นตั้งใจสอนของอาจารย์	2.16	.87	1.92	.90	1.41
14.	การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา	2.33	.95	2.76	1.08	-2.19*
15.	การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงขนาดของชั้นเรียน	2.16	.80	2.51	.91	-2.10*
16.	การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงความสามารถที่ แตกต่างกันของผู้เรียน	2.21	.74	2.58	1.14	-1.91
17.	ความสามารถในการสอนให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ในรายวิชาที่สอน	2.26	.81	2.58	1.11	-1.66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา N = 99		อาชีวศึกษา N = 39		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
18	การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียน เกิดความสนใจ ติดตามการสอนตลอดเวลา	2.22	.86	2.25	.96	-.19
19	ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน	2.47	.81	2.17	.88	1.81
	รวมเฉลี่ย	2.23	.55	2.23	.65	.03

* $p < .05$

จากตารางที่ 39 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพด้านการสอน ในปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.02 - 2.46 และระดับปานกลางในข้อคำถามที่ 1 การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลัก โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎีซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.52 และเมื่อพิจารณารวมทั้งด้านพบว่ามีค่าเฉลี่ย 2.29 สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาพบว่ามีระดับความคิดเห็นในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.02 - 2.46 และข้อที่เป็นปัญหาระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.53 - 2.74 และค่าเฉลี่ยรายด้าน 2.41 ซึ่งเป็นปัญหาในระดับน้อยเช่นกัน เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มทั้งเป็นรายด้านและรายข้อ พบว่า แตกต่างกันอย่างไรมิมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษากับนักศึกษสาขาวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การบริหารอาชีวศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน แสดงว่าผลการค้นพบนี้ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

สำหรับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน พบว่าเป็นปัญหาในระดับน้อยตามความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม โดยค่าเฉลี่ยรายข้อของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษาระหว่าง 1.89 - 2.47 และมีค่าเฉลี่ยรายด้าน 2.23 และนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษามีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 1.87 - 2.76 และค่าเฉลี่ยรายด้าน 2.23 เมื่อพิจารณาระดับปัญหาพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามองเห็นว่า ข้อคำถามที่ 19 ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ไม่เข้าใจหรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน เป็นปัญหาอันดับแรก รองลงมาคือความเป็นธรรมชาติในการประเมินผลการเรียนของอาจารย์ แต่นักศึกษาสาขาวิชาบริหารอาชีวศึกษากลับเห็นว่า ที่เป็นปัญหาอันดับแรกคือ ข้อ 14 การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา รองลงมาคือ ข้อ 16 การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน และข้อ 17 ความสามารถในการสอนให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์วิจารณ์ ในรายวิชาที่สอน ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มรวมเฉลี่ยรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามีระดับความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาในข้อคำถามที่ 9 การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน ข้อ 12 ความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือนักศึกษาของอาจารย์ ข้อ 14 การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา และข้อ 15 การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงขนาดของชั้นเรียน ซึ่งในสองข้อแรกนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามองว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาในสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสรุปรายด้านกล่าวได้ว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ตารางที่ 40

ตารางสรุป ระดับปัญหา และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่าง นักศึกษาที่เรียน
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กับ สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา N = 99		อาชีวศึกษา N = 39		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน	2.29	.56	2.41	.67	- 1.02
2.	ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน	2.23	.55	2.23	.65	.03
	รวมเฉลี่ย	2.25	.52	2.30	.62	-.42

$p > .05$

จากตารางที่ 40 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา และนักศึกษา
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษามีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งเมื่อพิจารณาเป็นราย
ด้านย่อยและสรุปรวมทั้งด้าน โดยทั้งหมดเป็นปัญหาในระดับน้อย และปัญหาด้านเทคนิควิธี
สอนเป็นปัญหามากกว่าปัญหาด้านการดำเนินการ ด้านการสอน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน
การวิจัย ข้อที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 41

แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
 ของความคิดเห็นของ นักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ระหว่างนักศึกษาที่เรียน
 สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กับ สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา
 เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์

ข้อ ร.บ.	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา		อาชีพศึกษา		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
		N = 99		N = 39		
	ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า					
1	ความรู้ด้านเนื้อหาเรื่องที่ทำการวิจัย	2.69	.88	3.05	.99	-1.94
2	ความรู้ด้านเทคนิควิธีการวิจัย	3.12	.87	3.46	.82	-2.15*
3	ความสามารถในการหาแนวทางปัญหาหรือหัวข้อที่จะทำวิทยานิพนธ์	2.80	.90	3.00	.79	-1.23
4	ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาของการวิจัย	2.95	.86	3.10	.94	-.82
5	ความรู้ความสามารถในด้านสถิติเพื่อใช้วิจัย	3.29	1.09	3.33	1.10	-.19
6	การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์	3.17	1.03	3.94	.90	-4.51*
7	ประสบการณ์ในการทำวิจัย	3.39	.94	3.89	.91	-2.89*
8	ความเพียงพอของเอกสาร ตำรา สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	3.09	1.12	3.76	.90	-3.70*
9	ความสามารถในการใช้ห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้า	2.96	1.15	3.61	1.01	-3.23*
10	ความสามารถในการแปรผลการวิจัย	3.19	1.00	3.53	.96	-1.87

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 41 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา N = 99		อาชีวศึกษา N = 39		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11	ความสามารถในการอภิปรายผลการวิจัยและการ สื่อความหมาย	3.17	.98	3.66	.95	-2.72*
	รวมเฉลี่ย	3.06	.72	3.47	.65	-3.19*
	ปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์					
1	การแสวงหาหัวข้อเพื่อทำวิทยานิพนธ์	2.70	.99	3.07	.66	-2.54*
2	การให้นักศึกษาเลือกปัญหาหรือหัวข้อเอง	2.65	.96	2.87	.83	-1.31
3	ความรู้ของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเสนอ หัวข้อให้เลือก	2.33	.91	2.51	.94	-1.02
4	การเลือกปัญหาหรือหัวข้อที่เป็นประโยชน์แก่หน่วยงาน	2.39	.95	2.64	.98	-1.34
5	การที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายหัวข้อให้ทำ	2.36	.93	2.82	1.14	-1.97*
6	ความถนัดและความรู้ความสามารถที่จะทำการวิจัย	2.76	.86	3.17	.79	-2.68*
7	การใช้ตัวอย่างใกล้เคียงศึกษาเป็นแนวทางใน การเลือกหัวข้อ	2.42	.80	2.71	.82	-1.89*
8	การยอมรับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับ อาจารย์ที่ปรึกษา	2.40	.84	2.53	.96	-.76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 41 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา N = 99		อาชีวศึกษา N = 39		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9	การยอมรับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับคณะกรรมการพิจารณาโครงการวิทยานิพนธ์	2.50	.86	2.76	1.06	-1.41
	รวมเฉลี่ย	2.57	.61	2.87	.67	-2.42*
	ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์					
1	การที่นักศึกษาเลือกอาจารย์เอง โดยอิสระ	2.01	.88	2.07	.87	-.41
2	ภาควิชาดำเนินการกำหนดอาจารย์ผู้ควบคุมให้	2.46	1.09	2.87	1.21	-1.79
3	การนัดหมายอาจารย์เพื่อทำวิทยานิพนธ์	2.72	1.10	2.89	1.33	-.72
4	ช่วงเวลาที่อาจารย์ให้พบเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ	2.74	1.06	2.69	1.10	.25
5	ความรู้ประสบการณ์ความชำนาญของอาจารย์ในด้านการทำวิทยานิพนธ์	1.98	.87	2.20	1.03	-1.15
	รวมเฉลี่ย	2.38	.77	2.54	.81	-1.06
	ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์					
1	การดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงวิทยานิพนธ์	2.21	.92	2.66	.98	-2.47*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 41 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา N = 99		อาชีวศึกษา N = 39		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
2	การดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบป้องกันวิทยานิพนธ์	2.28	.99	2.78	1.06	-2.51*
3	การนัดหมายคณะกรรมการเพื่อกำหนดวันสอบ ป้องกันวิทยานิพนธ์	2.47	.94	3.34	.99	-4.60*
4	รูปแบบการจัดนิพนธ์วิทยานิพนธ์	2.44	.94	3.58	1.14	-5.54*
5	ความเหมาะสมของระยะเวลาที่กำหนดให้จัดทำ วิทยานิพนธ์	2.57	.98	3.28	.99	-3.77*
	รวมเฉลี่ย	2.40	.74	3.13	.78	-4.97*

* $p < .05$

จากตารางที่ 41 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ในปัญหาย่อยด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.69 - 3.39 และค่าเฉลี่ยรวม 3.06 ในขณะที่นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษามีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 3.00 - 3.89 และค่าเฉลี่ยรวม 3.47 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อพบว่าที่เป็นปัญหาที่สุดของทั้งสองกลุ่ม คือ ข้อคำถามที่ 7 ประสบการณ์ในการทำวิจัย เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

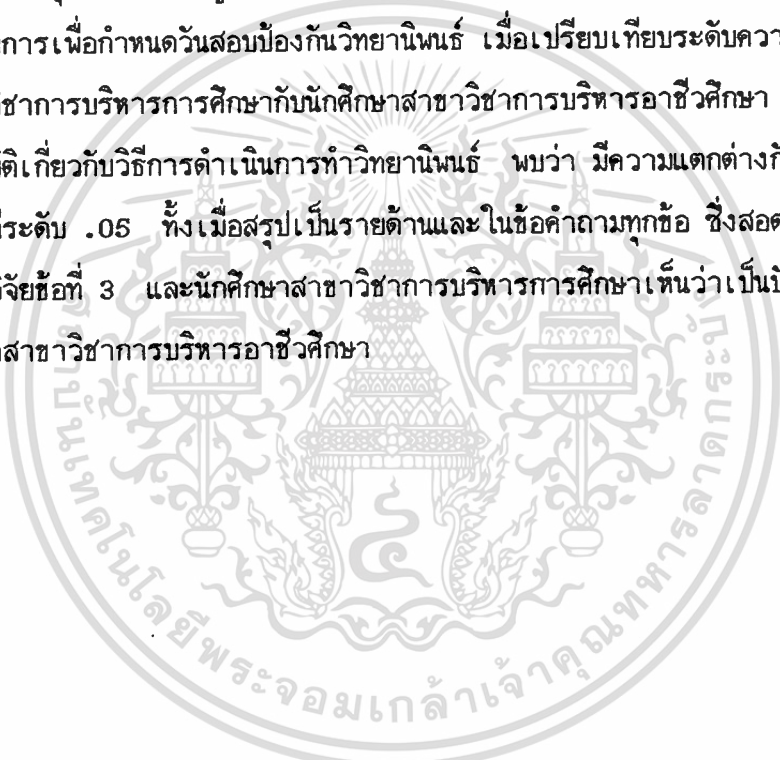
ทั้งสองกลุ่มพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อคำถามที่ 6 การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ ข้อ 7 ประสิทธิภาพในการทำวิจัย ข้อ 8 ความเพียงพอของเอกสารตำรา สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ข้อ 9 ความสามารถในการใช้ห้องสมุดเพื่อการศึกษาค้นคว้า และข้อ 11 ความสามารถในการอภิปรายผลการวิจัยและการสื่อความหมาย รวมถึงเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรวมทั้งด้าน โดยนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนี้ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสรุปรวมด้านนี้ทั้งด้านพบว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

สำหรับปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์ พบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีระดับความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษามีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.33 - 2.76 และมีค่าเฉลี่ยรวม 2.57 ในขณะที่นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษามีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.51 - 3.17 และมีค่าเฉลี่ยรวม 2.87 โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่าข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ความถนัดและความรู้ความสามารถที่จะทำการวิจัย รองลงมาคือ การแสวงหาหัวข้อเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กับ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เกี่ยวกับปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง โดยสรุปรายด้าน และ ข้อคำถามที่ 1 การแสวงหาหัวข้อเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ข้อ 6 ความถนัดและความรู้ความสามารถที่จะทำการวิจัย ซึ่งนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า สรุปได้ว่านักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์แตกต่างจากนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษามีระดับความคิดเห็นรายข้อระหว่าง 1.98 - 2.74 และรวมเฉลี่ยรายด้าน 2.38 ซึ่งเป็นปัญหาระดับน้อย ขณะที่นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษามีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.07 - 2.89 และ ค่าเฉลี่ยรวมรายด้าน 2.54 ซึ่งเป็นปัญหาระดับปานกลาง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น ทั้งเป็นรายข้อ และรายด้าน ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ประการใด สรุปได้ว่าศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างจากนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ในปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษาเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.40 และค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.21 - 2.57 และข้อที่เป็นปัญหามากคือ ข้อ 5 ความเหมาะสมของระยะเวลาที่กำหนดให้จัดทำวิทยานิพนธ์ รองลงมาคือ ข้อ 3 การนัดหมายคณะกรรมการเพื่อกำหนดวันสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ ในขณะที่นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวม 3.13 และค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.66 - 3.58 ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ข้อ 4 รูปแบบการจัดนิพนธ์วิทยานิพนธ์ รองลงมาคือ ข้อ 3 การนัดหมายคณะกรรมการเพื่อกำหนดวันสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษากับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ในปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งเมื่อสรุปเป็นรายด้านและในข้อคำถามทุกข้อ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 และนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษาเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับต่ำกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา



ตารางที่ 42

ตารางสรุป ระดับปัญหา และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่าง นักศึกษาที่เรียน
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กับ สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	สาขาวิชาการบริหาร				t
		การศึกษา N = 99		อาชีวศึกษา N = 39		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า	3.06	.72	3.47	.65	-3.19*
2	ปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์	2.57	.61	2.87	.67	-2.42*
3	ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์	2.38	.77	2.54	.81	-1.06
4	ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการ ทำวิทยานิพนธ์	2.40	.74	3.13	.78	-4.97*
	รวมเฉลี่ย	2.68	.58	3.06	.58	-3.46*

* $p < .05$

จากตารางที่ 42 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามีระดับความคิดเห็นว่าปัญหาด้านการทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.68 นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.06 เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มพบว่า มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์รวมทั้งด้าน และ ในรายด้านย่อย
 เว้นแต่ด้าน อาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ที่ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความ
 แตกต่าง แต่อย่างไรก็ตาม สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษามีความ
 คิดเห็นแตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เกี่ยวกับปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์
 โดยนักศึกษสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า อย่างไรก็ตามข้อค้นพบ
 ในการเปรียบเทียบความคิดเห็น ในด้านนี้สรุปได้ว่าสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 3

เมื่อพิจารณาผลสรุปจากตารางที่ 38 , 40 และ 42 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชา
 การบริหารการศึกษา มีความคิดเห็นสอดคล้องกับ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
 ในปัญหาการเรียน และปัญหาการสอน แต่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในปัญหาด้านการ
 วิทยานิพนธ์

ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

นักศึกษาที่ศึกษาศึกษาอยู่ใน เขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา
 การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ใน เขตภูมิภาค

ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ผู้วิจัยได้แสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 43 -
 ตารางที่ 48

ตารางที่ 43

แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ระหว่าง
นักศึกษาที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กับ เขตภูมิภาค
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 77		N = 61		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ปัญหาด้านความรู้						
1.	ความเพียงพอของประสบการณ์เดิมด้านบริหาร	2.50	1.03	2.68	.83	-1.04
2.	ความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์มา ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียน	2.49	.91	2.73	.72	-1.75
3.	พินความรู้ทั่วไป	2.31	.86	2.67	.72	-2.67*
4.	พินความรู้ภาษาอังกฤษ	3.00	1.14	3.16	.98	.90
5.	พินความรู้ทางด้านการผลิตสื่อ	2.49	.95	2.93	.87	-2.83*
6.	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	2.61	1.02	2.68	.84	-.49
7.	ความรู้ความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหาร	2.32	.86	2.55	.76	-1.68
รวมเฉลี่ย		2.53	.67	2.77	.48	-2.44*
ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า						
1.	ความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านการ บริหารการศึกษา	2.55	.83	2.42	.88	.89
2.	ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า	3.25	1.10	3.06	.94	1.11
3.	ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียน	2.51	1.13	2.62	1.04	-.55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 43 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 77		N = 61		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
4.	ความสะดวกในการใช้ การยืม อุปกรณ์ สื่อการสอน	2.72	1.08	2.88	1.08	-.85
5.	ความสะดวกในการหาตำรา เอกสาร	2.93	1.11	2.72	1.05	1.15
6.	ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษา ค้นคว้า	2.88	1.12	2.90	.99	.10
7.	ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งดูงานนอกสถานที่	2.61	1.02	2.55	.88	.33
	รวมเฉลี่ย	2.78	.76	2.74	.68	.36
	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น					
1.	ความสามารถในการฝึกฝนพัฒนาตนเอง ในการทำกิจกรรมกับผู้อื่น	2.10	.80	2.29	.84	-1.35
2.	การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	2.22	.78	2.36	.83	-1.00
3.	ความรับผิดชอบ ในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น	2.05	.85	2.32	.94	-1.78
4.	การได้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียน ในห้องเรียน	1.94	.75	2.13	.88	-1.28
5.	การได้มีส่วนร่วม ในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร	2.01	.88	2.37	.77	-2.57*
6.	ความเชื่อมั่น ในการแสดงออกของตนเอง	2.11	.90	2.32	.87	-1.39
7.	การมีโอกาสร่วมตัดสินใจ ในกิจกรรม	2.01	.73	2.39	.69	-3.13*
8.	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	1.89	.69	2.04	.80	-1.18
9.	การเป็นผู้นำ เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	2.19	.77	2.60	.78	-3.08*
10.	การเป็นผู้ตาม เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน	1.92	.72	2.34	.87	-3.04*
11.	ความเป็นผู้มีจริยธรรม และสำนึกทางสังคม	1.63	.70	2.06	.83	-3.21*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 43 (ต่อ)

ข้อ	ปัญหาทางการเรียน	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 77		N = 61		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
12	การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการทำกิจกรรม	1.74	.73	2.04	.84	-2.26*
13	การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	1.61	.74	1.88	.77	-2.10*
	รวมเฉลี่ย	1.95	.57	2.24	.61	-2.82*

* $p < .05$

จากตารางที่ 43 พบว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาทางการเรียนในปัญหาด้านความรู้ มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.31 - 3.00 และค่าเฉลี่ยรวม 2.53 ซึ่งเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ในขณะที่นักศึกษาเขตภูมิภาคมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.55 - 3.16 และมีค่าเฉลี่ยรวม 2.77 ซึ่งเป็นปัญหาระดับปานกลางเช่นกัน นอกจากนี้ทั้งสองกลุ่มยังมีความคิดเห็นตรงกันว่า ข้อที่เป็นปัญหาที่สุดคือ ข้อ 4 ฝนความรู้ภาษาอังกฤษ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร กับนักศึกษาเขตภูมิภาค เกี่ยวกับปัญหาด้านความรู้เป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อคำถามข้อ 3 ฝนความรู้ทั่วไป ข้อ 5 ฝนความรู้ทางการผลิตสื่อ ซึ่งนักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่าทุกข้อ และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นโดยสรุปทั้งด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่านักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาเขตภูมิภาค ในปัญหาด้านความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

สำหรับปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีระดับความคิดเห็น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฉลี่ย 2.78 อยู่ในระดับปานกลาง และมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.51 - 3.25 ในขณะที่ นักศึกษาเขตภูมิภาคมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.42 - 3.06 และมีค่าเฉลี่ยรวม 2.74 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง เช่นกัน และทั้งสองกลุ่มเห็นว่าข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ ข้อ 2 ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาเขต กรุงเทพมหานคร กับ นักศึกษาเขตภูมิภาค เกี่ยวกับปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า ทั้งเป็นรายข้อ และรวมทั้งด้าน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร กับ นักศึกษาเขตภูมิภาค มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันเกี่ยวกับ ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 4

ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย โดยนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ย 1.95 และมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 1.61 - 2.22 ในขณะที่นักศึกษเขตภูมิภาคมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 1.88 - 2.39 และมีค่าเฉลี่ยรวม 2.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ที่นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่สุด คือ การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 2.22 รองลงมา คือ การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย 2.19 ในขณะที่นักศึกษเขตภูมิภาคกลับมีความเห็นว่าเป็นปัญหาที่สุด คือ การมีโอกาสร่วมตัดสินใจในกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 2.39 รองลงมา คือ การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 2.37 และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร กับ นักศึกษาเขตภูมิภาค ในปัญหาด้านนี้เป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อคำถามที่ 5 การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร ข้อ 7 การมีโอกาสร่วมตัดสินใจในกิจกรรม ข้อ 9 การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 10 การเป็นผู้ตามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อ 11 ความเป็นผู้มีจริยธรรมและสำนึกทางสังคม ข้อ 12 การเสียสละเพื่อส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และข้อ 13 การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ซึ่งทุกข้อดังกล่าว พบว่า นักศึกษาเขตภูมิภาค เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร สรุปได้ว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร กับนักศึกษเขตภูมิภาคมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติข้อที่ 4

ตารางที่ 44

ตารางสรุป ระดับปัญหา และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษา
ที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กับ เขตภูมิภาค เกี่ยวกับ
สภาพปัญหาด้านการเรียน

ชื่อ ที่	ปัญหาด้านการเรียน	เขตกทม. N = 77		เขตภูมิภาค N = 61		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านความรู้	2.53	.67	2.77	.48	-2.44*
2.	ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า	2.78	.76	2.74	.68	.36
3.	ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมกิจกรรม ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	1.95	.57	2.24	.61	-2.82*
	รวมเฉลี่ย	2.09	.50	2.26	.42	-2.17*

* p < .05

จากตารางที่ 44 พบว่านักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ปัญหาการเรียนโดยเฉลี่ยในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.09 สำหรับนักศึกษาในเขตภูมิภาคมี
ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านนี้ในระดับน้อยเช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.26 แต่เมื่อ
เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ในปัญหาด้านความรู้ กับ ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความ
สัมพันธ์กับผู้อื่น โดยนักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร
ส่วนปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้านั้น ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตก
ต่าง แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสรุปรวมทั้งด้าน สรุปได้ว่า นักศึกษาเขต
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาเขตภูมิภาค ในปัญหาด้านการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 4

ตารางที่ 45

แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษา
ที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กับ เขตภูมิภาค เกี่ยวกับ
เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอน

ข้อ ที่	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
	N = 77	N = 61	N = 61	N = 77	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
ปัญหาด้านการสอน					
1. ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน					
1. การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลักโดยเน้น ความรู้เชิงทฤษฎี	2.51	.99	2.54	.67	-.15
2. การที่อาจารย์ใช้วิธีการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์ เข้าด้วยกัน	2.10	.85	2.36	.65	-2.00*
3. การใช้วิธีนำผลงานวิจัยต่าง ๆ มาสนับสนุนการสอน	2.19	.93	2.27	.68	-.61
4. การใช้วิธีให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอนโดยการให้ร่วมอภิปราย	2.06	.93	2.16	.63	-.74
5. การใช้วิธีเปิดโอกาสให้ซักถามแสดงความคิดเห็น	1.94	.90	2.29	.78	-2.42*
6. การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล	2.37	1.06	2.50	.86	-.80
7. การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม	2.67	.93	2.65	.85	-.13
8. การใช้วิธีวิเคราะห์ผลงานวิจัยให้ฟังแล้วให้ผู้เรียน อภิปรายโต้ตอบ	2.27	.86	2.65	.79	-2.70*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 45 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 77		N = 61		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9.	การใช้วิธีการสังเคราะห์และประเมินผล	2.36	.82	2.59	.82	-1.60
10	การใช้วิธีให้นักศึกษาค้นคว้าทำรายงาน นำเสนอ	2.19	.90	2.31	.64	-.88
11	การใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนของอาจารย์	2.07	.91	2.27	.55	-1.59
	รวมเฉลี่ย	2.25	.67	2.42	.46	-1.72
	ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน					
1.	การใช้เวลาในการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์	2.14	.98	2.40	.73	-1.82
2.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาแสดงออกถึงความเป็นผู้นำ	2.02	.87	2.24	.65	-1.70
3.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ	1.87	.90	2.03	.63	-1.24
4.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการคิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล	2.10	.89	2.18	.67	-.57
5.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกัน	2.12	.90	2.21	.73	-.60
6.	การจัดให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่	2.01	.91	2.32	.85	-2.09*
7.	การให้โอกาสให้นักศึกษาซักถาม/ปรึกษานอกเวลาเรียน	2.22	1.09	2.27	.77	-.36
8.	การสอนเนื้อหาวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้	2.03	.97	2.26	.75	-1.52
9.	การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน	2.02	.85	2.40	.78	-2.74*
10	ความเป็นธรรมชาติในการประเมินผลการเรียน	2.36	1.23	2.47	.88	-.62
11	ความรู้ ความคิดทางวิชาการของอาจารย์	2.23	.95	2.40	.78	-1.19
12	ความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือนักศึกษาของอาจารย์	2.11	1.01	2.29	.88	-1.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 45 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการสอน	เขตกทม. N = 77		เขตภูมิภาค N = 61		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
13	ความกระตือรือร้นตั้งใจสอนของอาจารย์	2.05	.93	2.14	.83	-.64
14	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา	2.49	1.13	2.40	.84	.50
15	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงขนาดของชั้นเรียน	2.27	.91	2.24	.76	.19
16	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน	2.38	1.02	2.22	.66	1.10
17	ความสามารถในการสอนให้นักศึกษารู้จักคิดวิเคราะห์ วิจาร์ณ ในรายวิชาที่สอน	2.45	1.04	2.22	.71	1.50
18	การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ติดตามการสอนตลอดเวลา	2.15	.96	2.32	.79	-1.15
19	ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน	2.25	.88	2.55	.76	-2.12*
	รวมเฉลี่ย	2.17	.66	2.29	.45	-1.28

* $p < .05$

จากตารางที่ 45 พบว่านักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอน ในปัญหาด้านเทคนิคการสอน อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 1.94 - 2.67 และมีค่าเฉลี่ยรวม 2.25 สำหรับนักศึกษาเขตภูมิภาค มีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.16 - 2.65 และมีค่าเฉลี่ยรวม 2.42 ซึ่งเป็นปัญหาในระดับน้อยเช่นกัน และทั้งสองกลุ่มเห็นว่า ข้อที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นปัญหามากที่สุดคือ ข้อ 7 การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อคำถามที่ 2 การที่อาจารย์ใช้วิธีการประยุกต์ทฤษฎีและประสบการณ์เข้าด้วยกัน ข้อ 5 การใช้วิธีเปิดโอกาสให้ซักถามแสดงความคิดเห็น และข้อ 8 การใช้วิธีวิเคราะห์ผลงานวิจัยให้ฟังแล้วให้ผู้เรียนอภิปรายโต้ตอบ โดยทุกข้อดังกล่าวข้างต้นนั้นนักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่า ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนี้ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นรวมในด้านเทคนิควิธีสอน ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร กับ นักศึกษาเขตภูมิภาค มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านเทคนิคการสอนไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 4

สำหรับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน พบว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน อยู่ในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 1.87 - 2.49 และค่าเฉลี่ยรวม 2.17 ข้อคำถามที่เป็นปัญหาที่สุด คือ ข้อ 14 การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา มีค่าเฉลี่ย 2.49 รองลงมาคือ ข้อ 17 ความสามารถในการสอนให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ในรายวิชาที่สอน มีค่าเฉลี่ย 2.45 ในขณะที่นักศึกษาเขตภูมิภาค มีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.03 - 2.55 และมีค่าเฉลี่ยรวม 2.29 ซึ่งเป็นปัญหาในระดับน้อยเช่นกัน และข้อที่นักศึกษากลุ่มนี้เห็นว่า เป็นปัญหาที่สุดคือ ข้อ 19 ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน มีค่าเฉลี่ย 2.55 รองลงมา คือ ข้อ 10 ความเป็นธรรมในการประเมินผลการเรียนของอาจารย์ มีค่าเฉลี่ย 2.47 เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มพบว่ามี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อคำถามที่ 6 การจัดให้นักศึกษาได้งานนอกสถานที่ ข้อ 9 การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน และข้อ 19 ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน โดยทุกข้อดังกล่าวนี้ มีระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเขตภูมิภาคสูงกว่านักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนี้ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง สรุปได้ว่านักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน ไม่แตกต่างกับนักศึกษาเขตภูมิภาค ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 46

ตารางสรุป ระดับปัญหา และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่างนักศึกษา
ที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กับ เขตภูมิภาค เกี่ยวกับ
สภาพปัญหาด้านการสอน

ข้อ	ปัญหาด้านการสอน	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 77		N = 61		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1.	ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน	2.25	.67	2.42	.46	-1.72
2.	ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน	2.17	.66	2.29	.45	-1.28
	รวมเฉลี่ย	2.20	.63	2.34	.42	-1.54

$p > .05$

จากตารางที่ 46 พบว่านักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่า ปัญหาด้าน
การสอนเป็นปัญหาในระดับน้อย เช่นเดียวกับนักศึกษาเขตภูมิภาค โดยเห็นสอดคล้องกันว่า ปัญหา
ด้านเทคนิควิธีสอนเป็นปัญหามากกว่าปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน สรุปได้ว่า นักศึกษา
เขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นไม่แตกต่างจากนักศึกษาเขตภูมิภาค ในปัญหาด้านการสอน
ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 4

ตารางที่ 47

แสดงค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่าง
 ของความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่าง
 นักศึกษาที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กับ เขตภูมิภาค
 เกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 77		N = 61		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
	ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า					
1	ความรู้ด้านเนื้อหาเรื่องที่ทำกรวิจัย	2.88	1.07	2.68	.69	1.28
2	ความรู้ด้านเทคนิควิธีการวิจัย	3.32	.99	3.08	.66	1.71
3	ความสามารถในการหาแนวทางปัญหาหรือหัวข้อ ที่จะทำวิทยานิพนธ์	2.94	.95	2.75	.74	1.34
4	ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาของการวิจัย	2.97	.98	3.03	.75	-.40
5	ความรู้ความสามารถในด้านสถิติเพื่อใช้วิจัย	3.25	1.14	3.36	1.03	-.54
6	การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์	3.59	1.11	3.14	.92	2.59*
7	ประสบการณ์ในการทำวิจัย	3.67	1.00	3.36	.87	1.96*
8	ความเพียงพอของเอกสาร ตำรา สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	3.33	1.11	3.21	1.09	.66
9	ความสามารถในการใช้ห้องสมุดเพื่อการศึกษาค้นคว้า	3.16	1.21	3.13	1.07	.19
10	ความสามารถในการแปรผลการวิจัย	3.16	1.21	3.13	1.07	.19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 47 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 77	N = 61	N = 77	N = 61	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
11	ความสามารถในการอภิปรายผลการวิจัยและการ สื่อความหมาย	3.37	1.01	3.22	.97	.87
	รวมเฉลี่ย	3.25	.80	3.10	.60	1.25
	ปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์					
1	การแสวงหาหัวข้อเพื่อทำวิทยานิพนธ์	2.97	.98	2.60	.90	2.36*
2	การให้นักศึกษาเลือกปัญหาหรือหัวข้อเอง	2.79	1.03	2.62	.77	1.10
3	ความรู้ของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเสนอ หัวข้อให้เลือก	2.45	1.00	2.29	.80	1.03
4	การเลือกปัญหาหรือหัวข้อที่เป็นประโยชน์แก่หน่วยงาน	2.49	1.03	2.42	.88	.41
5	การที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายหัวข้อให้ทำ	2.48	1.31	2.50	.76	-.15
6	ความถนัดและความรู้ความสามารถที่จะทำการวิจัย	2.96	.93	2.78	.75	1.21
7	การใช้ตัวอย่างใกล้เคียงศึกษาเป็นแนวทางใน การเลือกหัวข้อ	2.51	.85	2.49	.78	.20
8	การยอมรับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับ อาจารย์ที่ปรึกษา	2.48	.99	2.39	.71	.60

ตารางที่ 47 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 77		N = 61		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
9	การยอมรับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับคณะกรรมการพิจารณาโครงการวิทยานิพนธ์	2.75	1.03	2.36	.73	2.58*
	รวมเฉลี่ย	2.73	.74	2.57	.47	1.58
ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์						
1	การที่นักศึกษาเลือกอาจารย์เอง โดยอิสระ	2.01	.87	2.04	.86	-.24
2	ภาควิชาดำเนินการกำหนดอาจารย์ผู้ควบคุมให้	2.68	1.28	2.45	.92	1.19
3	การนัดหมายอาจารย์เพื่อทำวิทยานิพนธ์	2.80	1.25	2.73	1.06	.33
4	ช่วงเวลาที่อาจารย์ให้พบเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ	2.59	1.09	2.90	1.02	-1.70
5	ความรู้ประสบการณ์ความชำนาญของอาจารย์ในด้านการทำวิทยานิพนธ์	2.00	.98	2.11	.85	-.73
	รวมเฉลี่ย	2.41	.81	2.45	.75	-.25
ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์						
1	การดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงวิทยานิพนธ์	2.50	1.03	2.14	.81	2.23*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 47 (ต่อ)

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	เขตกทม.		เขตภูมิภาค		t
		N = 77		N = 61		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
2	การดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบป้องกันวิทยานิพนธ์	2.62	1.11	2.18	.88	2.61*
3	การนัดหมายคณะกรรมการเพื่อกำหนดวันสอบ ป้องกันวิทยานิพนธ์	2.94	1.10	2.44	.86	2.99*
4	รูปแบบการจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์	3.07	1.21	2.39	.86	3.85*
5	ความเหมาะสมของระยะเวลาที่กำหนดให้จัดทำ วิทยานิพนธ์	3.01	1.10	2.47	.86	3.20*
	รวมเฉลี่ย	2.83	.88	2.32	.65	3.82*

* $p < .05$

จากตารางที่ 47 พบว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ ในด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.25 และค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.88 - 3.37 ในขณะที่นักศึกษาเขตภูมิภาคมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยในระดับปานกลางเช่นกัน กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.68 - 3.36 และมีค่าเฉลี่ยรวม 3.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทั้งสองกลุ่มเห็นว่าเป็นปัญหาที่สุดคือ ข้อ 7 ประสบการณ์ในการทำวิจัย และข้อที่เป็นปัญหาน้อยที่สุดในด้านนี้คือ ความรู้ด้านเนื้อหาเรื่องที่ทำการศึกษา อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษา

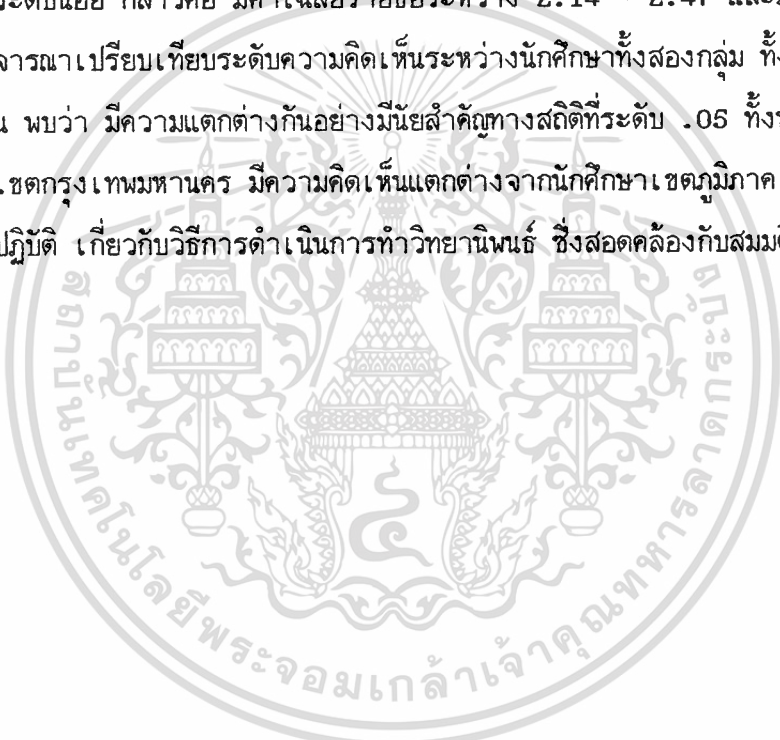
เขตกรุงเทพมหานคร กับ นักศึกษาเขตภูมิภาค เป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อคำถามที่ 6 การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ และ ข้อ 7 ประสบการณ์ในการทำวิจัย ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนี้ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร กับ นักศึกษาเขตภูมิภาค รวมเป็นรายด้าน ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน จึงสรุปได้ว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกับนักศึกษาเขตภูมิภาค ในปัญหา ด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 4

สำหรับปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์ พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อของนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่าง 2.45 - 2.97 และมีค่าเฉลี่ยรวม 2.73 ขณะที่นักศึกษาเขตภูมิภาค มีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.29 - 2.78 และมีค่าเฉลี่ยรวม 2.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทั้งสองกลุ่มเห็นว่าปัญหา 3 ลำดับแรกคือ การแสวงหาหัวข้อเพื่อทำวิทยานิพนธ์ การให้นักศึกษาเลือกปัญหาหรือหัวข้อเอง และ ความถนัดและความรู้ความสามารถที่จะทำการวิจัย และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเป็นรายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อคำถามที่ 1 การแสวงหาหัวข้อเพื่อทำวิทยานิพนธ์ และ ข้อ 9 การยอมรับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับคณะกรรมการพิจารณาโครงการวิทยานิพนธ์ ส่วนข้อคำถามอื่น ๆ นอกจากนี้ ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างทั้งนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม รวมทั้งด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นกัน จึงสรุปได้ว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกับนักศึกษาเขตภูมิภาค ในปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์ ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 4

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์พบว่า อยู่ในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.41 และค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.00 - 2.80 และนักศึกษาเขตภูมิภาคมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในระดับน้อย เช่นกัน โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.45 และค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.04 -2.90 โดยนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร เห็นว่า การนัดหมายอาจารย์เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหามากที่สุดในด้านนี้ แต่นักศึกษาเขตภูมิภาคกลับเห็นว่า ข้อที่เป็นปัญหาที่สุดคือ ช่วงเวลาที่อาจารย์ให้พบเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบเอกสารเป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทียบระดับความคิดระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ทั้งเป็นรายข้อ และรวมทั้งด้านพบว่าไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง จึงสรุปได้ว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกับนักศึกษาเขตภูมิภาค ในปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 4

เกี่ยวกับปัญหาด้าน กฎ ระเบียบปฏิบัติ เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.83 และค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.50 - 3.07 ในขณะที่นักศึกษาเขตภูมิภาคมีระดับความคิดเห็นเฉลี่ยในระดับน้อย กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยรายข้อระหว่าง 2.14 - 2.47 และมีค่าเฉลี่ยรวม 2.32 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ทั้งเป็นรายข้อ และ รายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งหมด สรุปได้ว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาเขตภูมิภาค ในปัญหาด้าน กฎ ระเบียบปฏิบัติ เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 4



ตารางที่ 48

ตารางสรุป ระดับปัญหา และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของ
ความคิดเห็นของ นักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ระหว่าง นักศึกษา
ที่ศึกษาใน เขตกรุงเทพมหานคร กับ เขตภูมิภาค เกี่ยวกับ
สภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์

ข้อ ที่	ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์	เขตกทม. N = 77		เขตภูมิภาค N = 61		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า	3.25	.80	3.10	.60	1.25
2	ปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์	2.73	.74	2.57	.47	1.58
3	ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์	2.41	.81	2.45	.75	-.25
4	ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการ ทำวิทยานิพนธ์	2.83	.88	2.32	.65	3.82*
	รวมเฉลี่ย	2.87	.69	2.68	.45	1.88

* $p < .05$

จากตารางที่ 48 พบว่า นักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นว่าปัญหาด้าน
การวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับกับนักศึกษาเขตภูมิภาค เมื่อพิจารณา
เปรียบเทียบเป็นรายด้านย่อย พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ในปัญหาด้านกฎ ระเบียบปฏิบัติ เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ส่วนในด้านอื่น ๆ นั้น
ไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความคิดเห็นระหว่างทั้งสองกลุ่ม สรุปรวมในด้านการทำวิทยานิพนธ์ทั้งด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงสรุปได้ว่า นักศึกษาเซตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างจากนักศึกษาเซตภูมิภาค ในปัญหาด้านการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 4

ผลจากตารางที่ 44 , 46 และ 48 สรุปได้ว่า นักศึกษาเซตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็น แตกต่างจากนักศึกษาเซตภูมิภาค เฉพาะปัญหาการเรียน แต่สำหรับปัญหา ด้านการสอน และ ด้านการวิทยานิพนธ์ นั้น ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่ง ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

อนึ่ง จากผู้ตอบแบบสอบถาม 277 ราย มีผู้ตอบแบบสอบถาม 126 ราย ที่ได้เสนอ ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในส่วนที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมประมวล ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่มีความถี่สูง 5 ลำดับแรกของแต่ละด้าน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม
ในส่วนที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ปัญหาด้าน	ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข	ความถี่ N=126	ร้อยละ
การเรียน ความรู้	1. ควรเปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชา บังคับ โดยไม่นับหน่วยกิต	16	12.70
	2. ควรมีเอกสารสรุปย่อทุกรายวิชาเพื่อช่วย ปรับพื้นฐานให้เท่ากัน	7	5.55
	3. ควรมีการแลกเปลี่ยนผู้สอนหรือให้ลง ทะเบียนเรียนข้ามสถาบันได้ในบางวิชา	3	2.40
	4. ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน	3	2.40
	5. อาจารย์ควรเขียนตำราให้มากขึ้น	2	1.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ปัญหาด้าน	ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข	ความถี่ N=126	ร้อยละ
การศึกษาค้นคว้า	1. ตำราเอกสารมีน้อย ไม่ทันสมัย	12	9.50
	2. เสียเวลาในการเดินทาง ไปแหล่งศึกษาค้นคว้ามากเกินไป	5	3.40
	3. ควรปรับปรุงเวลาในการให้บริการของห้องสมุด	5	3.40
	4. ควรแยกห้องศึกษาค้นคว้าสำหรับปริญญาโท	4	3.20
	5. ควรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น แหล่งศึกษาค้นคว้าระหว่างสถาบันอย่างเป็นทางการ	2	1.60
การมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น	1. ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้มากขึ้น	9	7.14
	2. ไม่มีเวลาที่จะร่วมกิจกรรม	4	3.20
	3. ควรกระจายความรับผิดชอบในกิจกรรมให้ทั่วถึง	4	3.20
	4. ควรเน้นการปรับปรุงบุคลิกภาพ การฝึกการเป็นผู้นำ	3	2.40
	5. ควรมีเกณฑ์การให้คะแนนกิจกรรมอย่างชัดเจน	2	1.60
การสอน เทคนิควิธีสอน	1. ควรใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลาย ทันสมัย มีการเตรียมการสอนอย่างดี ลดการสอน		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ปัญหาด้าน	ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข	ความถี่ N=126	ร้อยละ
	แบบบรรยาย	14	11.11
	2. การสอนควรผสมผสานทฤษฎีกับประสบการณ์ เพื่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารงาน และเน้นการวิเคราะห์ให้มากขึ้น	7	5.55
	3. ควรใช้อุปกรณ์ช่วยสอนที่ทันสมัยให้มากขึ้น	3	2.40
	4. ควรส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ของนักศึกษาให้มากขึ้น	3	2.40
	5. ควรจัดทำสรุปการบรรยายทุกครั้งที่ย่อ	2	1.60
การดำเนินการด้านการสอน	1. ควรปรับปรุงการประเมินผลให้ตรงตาม หลักเกณฑ์และเป็นธรรม	5	3.40
	2. ควรจัดให้มีการศึกษาดูงานทั้งในและนอก ประเทศ ตลอดจนสถาบันที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงาน	5	3.40
	3. ควรเป็นประชาธิปไตย ให้โอกาสนักศึกษา ได้อภิปราย และรับฟังความคิดเห็นซึ่งกัน และกัน	4	3.17
	4. ควรจัดอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ประสบการณ์ เข้าสอนให้เหมาะสมให้มากขึ้น	3	2.40
	5. การมอบหมายงานควรคำนึงถึงองค์- ประกอบด้านเวลา ความแตกต่างของกลุ่ม	3	2.40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ปัญหาด้าน	ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข	ความถี่ N=126	ร้อยละ
การวิทยานิพนธ์ ประสบการณ์การศึกษา ค้นคว้า	1. นักศึกษาขาดทักษะปฏิบัติ และความเข้าใจ ด้านการวิจัย อาจารย์ผู้สอนจึงควรมีความ เชี่ยวชาญและมีเทคนิคการสอนและแนะนำ ให้เข้าใจได้ง่าย	4	3.14
	2. แหล่งศึกษาค้นคว้า ไม่เพียงพอ	4	3.14
	3. ควรเปิดสอนการทำวิทยานิพนธ์เป็นราย วิชาที่ต้องเรียนในชั้นเรียน	2	1.60
	4. มีเวลาดศึกษาค้นคว้าน้อย	2	1.60
	5. ควรเพิ่มเวลาสอนวิชาสถิติวิจัยให้มากขึ้น	2	1.60
การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์	1. ควรเลือกหัวข้อที่เกี่ยวกับงานที่รับผิดชอบ เพราะจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้วิจัยมาก	3	2.40
	2. ควรให้นักศึกษาเลือกตามความสนใจ	3	2.40
	3. ควรมีการชี้แนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาก่อน ที่จะให้นักศึกษาตัดสินใจ	2	1.60
	4. ควรให้อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนร่วมในการ เลือกหัวข้อ	2	1.60
	5. สถาบันควรกำหนดหัวข้อให้เลือกให้มากขึ้น	2	1.60
อาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์	1. ควรกำหนดให้ควบคุมประมาณ 5 - 7 ราย เพื่อให้ดูแลได้ทั่วถึง	11	8.73

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ปัญหาด้าน	ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข	ความถี่ N=126	ร้อยละ
	2. อาจารย์มีงานมาก ไม่มีเวลาให้นักศึกษา	3	2.40
	3. ควรให้นักศึกษาเลือกอาจารย์เอง	3	2.40
	4. อาจารย์ควรดูแล ให้คำแนะนำอย่างชัดเจน	2	1.60
	5. ควรมีตารางนัดหมายให้แน่นอน	2	1.60
กฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์	1. ควรชัดเจนแน่นอน เป็นมาตรฐานเดียวกัน	6	4.80
	2. การนัดหมายกรรมการยุ่งยากมาก	3	2.40
	3. ควรมีการชี้แจงกฎระเบียบให้ชัดเจน	2	1.60
	4. ด้านเวลาควรยืดหยุ่นให้มากกว่าที่เป็นอยู่	2	1.60
	5. กฎ ระเบียบ มีความยุ่งยากมาก	2	1.60

เชิงอรรถ

¹ John W. Best, Research in Education (4th ed., Englewood Cliff, New Jersey : Prentice-Hall, 1981), p. 204.



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่อง "การศึกษาสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทย" มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเกี่ยวกับสภาพปัญหาที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อเป็นข้อมูลในการเสนอแนวทางสำหรับพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและเพื่อพัฒนาการผลิตผู้บริหารการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 และกลุ่มนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครรวม 3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในเขตภูมิภาครวม 3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาคใต้ และมหาวิทยาลัยนเรศวร รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 277 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย
ข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบ เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบ rating scale สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ระดับปัญหาด้านการเรียน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามแบบ rating scale สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ระดับปัญหาด้านการสอน

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามแบบ rating scale สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ระดับปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้วิจัยได้แยกแบบสอบถามเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 สำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ประกอบด้วยแบบสอบถามตอนที่ 1 - 3 และแบบสอบถามชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ประกอบด้วยแบบสอบถามตอนที่ 1 - 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการศึกษาตามความคิดเห็นของนักศึกษา โดยแยกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านการสอน และด้านการวิทยานิพนธ์ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นรายชื่อ และสรุปรวมค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษา ในด้าน การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ โดยแยกการเปรียบเทียบความคิดเห็นเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 กับ กลุ่มนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบความคิดเห็นจะแยกจากกัน โดยเปรียบเทียบเป็นรายชื่อ และรวมแต่ละด้านโดยใช้ค่า t-test

สรุปผลการค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สรุปได้ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 63.18 ที่เหลือเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 36.82
2. อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 56.32 ที่เหลือมีอายุต่ำกว่า 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.68
3. สาขาวิชา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 72.08
4. เขตสถานศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 54.87 ที่เหลือศึกษาในเขตภูมิภาค คิดเป็นร้อยละ 45.13

ตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัญหา การเรียนการสอน การวิทยานิพนธ์ สาขาการ

บริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย ตามความคิดเห็นของนักศึกษา

1. สภาพปัญหาด้านการเรียน ทั้งนักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1,2 และนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ โดยเฉลี่ยเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.44 และ 2.17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อยพบว่า

1.1 ปัญหาด้านความรู้ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1,2 เท่ากับ 2.71 และค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์เท่ากับ 2.64

1.2 ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า เป็นปัญหาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1,2 เท่ากับ 2.84 และค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์เท่ากับ 2.77

1.3 ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นปัญหาในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของนักศึกษาชั้นปีที่ 1,2 เท่ากับ 2.08 และค่าเฉลี่ยของนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์เท่ากับ 2.09

2. สภาพปัญหาด้านการสอน นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปี 1,2 และนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.35 และ 2.27 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อยพบว่า

2.1 นักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีที่ 1,2 และนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ เห็นว่าปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนเป็นปัญหาในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.41 และ 2.22 ตามลำดับ

2.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 1,2 และนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ เห็นว่าปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอนเป็นปัญหาในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.31 และ 2.23 ตามลำดับ

3. สภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ที่ทำวิทยานิพนธ์ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อยปรากฏผลดังนี้

3.1 ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์การศึกษาค้นคว้า อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 3.20

3.2 ปัญหาด้านการเลือกปัญหา หรือหัวข้อวิทยานิพนธ์ อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.59

3.3 ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ อยู่ในระดับน้อยมีค่าเฉลี่ย 2.43

3.4 ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติ เกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.61

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1,2

1. เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า

1.1 คะแนนเฉลี่ยด้านการเรียน โดยส่วนรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างไม่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1,2 ในด้านการเรียนไม่แตกต่างกันตามเพศ

1.2 คะแนนเฉลี่ยด้านการสอน โดยส่วนรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1,2 ในด้านการสอนไม่แตกต่างกันตามเพศ

ผลที่ได้จากการวิจัยทั้ง ข้อ 1.1 และ 1.2 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาเพศหญิง ในด้านการจัดการเรียนการสอน

2. เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า

2.1 คะแนนเฉลี่ยด้านการเรียน โดยส่วนรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1,2 ในด้านการเรียน ไม่แตกต่างกันตามอายุ

2.2 คะแนนเฉลี่ยด้านการสอน โดยส่วนรวมแล้วพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 ในด้านการสอน ไม่แตกต่างกันตามอายุ

ผลที่ได้จากการวิจัยในข้อ 2.1 และ 2.2 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียน และการสอนแตกต่างกัน

3. เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาพบว่า

3.1 คะแนนเฉลี่ยด้านการเรียน โดยส่วนรวมแล้วพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ในด้านการเรียนไม่แตกต่างกันตามสาขาวิชา แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อยพบว่า ปัญหาด้านความรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษามีค่าสูงกว่า

3.2 คะแนนเฉลี่ยด้านการสอน โดยส่วนรวมแล้วพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ในด้านการสอนไม่แตกต่างกันตามสาขาวิชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยในข้อ 3.1 และ 3.2 สรุปได้ว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่านักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาบริหารการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนและการสอน แตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาบริหารอาชีพศึกษา

4. เมื่อจำแนกตามเขตสถานศึกษาพบว่า

4.1 คะแนนเฉลี่ยด้านการเรียน โดยส่วนรวมแล้วพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อยพบว่า ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น ของนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกับนักศึกษาเขตภูมิภาค อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเขตภูมิภาคมีค่าสูงกว่า แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1,2 ด้านการเรียนแตกต่างกันตามเขตสถานศึกษา

4.2 คะแนนเฉลี่ยด้านการสอน โดยส่วนรวมแล้วพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1,2 ในด้านการสอน ไม่แตกต่างกันตามเขตสถานศึกษา

ผลการวิจัยในข้อ 4.1 และ 4.2 สรุปได้ว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1,2 มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในปัญหาการเรียน แต่มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในปัญหาการสอน

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์

1. เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการเรียน โดยส่วนรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเพศชาย มีค่าสูงกว่าและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อย พบว่า ปัญหาด้านความรู้ และปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่นของนักศึกษาเพศชาย แตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญของสถิติระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเพศชายมีค่าสูงกว่า แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ในปัญหาการเรียน แตกต่างกันตามเพศ

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการสอน โดยส่วนรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเพศชายมีค่าสูงกว่า และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อยพบว่า ทั้งปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน และปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน ของนักศึกษาเพศชายแตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเพศชายมีค่าสูงกว่าทั้ง 2 ด้าน แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยานิพนธ์ ในปัญหาด้านการสอน แตกต่างกันตามเพศ

1.3 ค่าเฉลี่ยด้านการวิทยานิพนธ์ โดยส่วนรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเพศชายมีค่าสูงกว่าและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อยพบว่า ปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์ และปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาเพศชาย แตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเพศชาย มีค่าสูงกว่า แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ในปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ แตกต่างกันตามเพศ

ผลการวิจัยจากข้อ 1.1, 1.2 และ 1.3 สรุปได้ว่าสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาเพศหญิง

2. เมื่อจำแนกตามอายุพบว่า

2.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการเรียน โดยส่วนรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ในปัญหาการเรียน ไม่แตกต่างกันตามอายุ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัญหาด้านความรู้ของนักศึกษากลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี แตกต่างกับกลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษากลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี มีค่าสูงกว่า

2.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการสอน โดยส่วนรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ในปัญหาการเรียน ไม่แตกต่างกันตามอายุ

2.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย ด้านการวิทยานิพนธ์ โดยส่วนรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ในปัญหาการเรียน ไม่แตกต่างกันตามอายุ

ผลการวิจัยจากข้อ 2.1, 2.2 และ 2.3 สรุปได้ว่า ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างกัน

3. เมื่อจำแนกตามสาขาวิชาพบว่า

3.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการเรียน โดยส่วนรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่าง

ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ในด้านการคำ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาด้านการเรียน ไม่แตกต่างกันตามสาขาวิชา อย่างไรก็ตามเมื่อนิยามเป็นรายด้านย่อยพบว่าปัญหาทางการศึกษาค้นคว้า ของนักศึกษาสาขาวิชาบริหารการศึกษา แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาบริหารอาชีพศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษามีค่าสูงกว่า

3.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการสอน โดยส่วนรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ในปัญหาทางการสอนไม่แตกต่างกันตามสาขาวิชา

3.3 ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการวิทยานิพนธ์ โดยส่วนรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ในปัญหาทางการวิทยานิพนธ์แตกต่างกันตามสาขาวิชา ซึ่งเมื่อนิยามเป็นรายด้านย่อยพบว่าปัญหาด้านความรู้ประสบการณ์การศึกษาค้นคว้า ปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์ และปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษามีค่าสูงกว่า

ผลการวิจัยจากข้อ 3.1, 3.2 และ 3.3 สรุปได้ว่า สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยซึ่งตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาการบริหารการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา เฉพาะปัญหาทางการวิทยานิพนธ์ แต่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในปัญหาด้านการเรียน และปัญหาทางการสอน

4. เมื่อจำแนกตามเขตสถานศึกษาพบว่า

4.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการเรียน โดยส่วนรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ในปัญหาด้านการเรียนแตกต่างกันตามเขตสถานศึกษา และเมื่อนิยามเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาด้านความรู้ และปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่นของนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกับนักศึกษาในเขตภูมิภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเขตภูมิภาคมีค่าสูงกว่า

4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการสอน โดยส่วนรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ในปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการสอน ไม่แตกต่างกันตามเขตสถานศึกษา

4.3 ค่าคะแนนเฉลี่ยด้านการวิทยานิพนธ์ โดยส่วนรวมแล้วมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ ในปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ ไม่แตกต่างกันตามเขตสถานศึกษา แต่เมื่อพิจารณาในรายด้านย่อย พบว่า ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาเขต กรุงเทพมหานคร แตกต่างกับนักศึกษาเขตภูมิภาคอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าสูงกว่า

ผลการวิจัยจากข้อ 4.1, 4.2 และ 4.3 สรุปได้ว่า สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยซึ่งตั้งไว้ว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ แตกต่างจากนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในเขตภูมิภาคเฉพาะ ปัญหาด้านการเรียน แต่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ในปัญหาด้านการสอน และการวิทยานิพนธ์

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย ตามความคิดเห็นของนักศึกษา ในการอภิปรายผลผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศชายมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.18 ในด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป โดยคิดเป็นร้อยละ 56.32 ส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คือร้อยละ 72.92 และศึกษาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครร้อยละ 54.87 อีกร้อยละ 45.13 อยู่ในเขตภูมิภาค แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่ที่ศึกษาสาขาการบริหารการศึกษาเป็นเพศชายมีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป ทั้งนี้เนื่องจาก ส่วนใหญ่สถาบันต่าง ๆ ที่เปิดสอนสาขาการบริหารศึกษามักจะระบุคุณสมบัติเฉพาะของผู้ที่จะเข้าศึกษาไว้ เช่น ต้องมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาก่อนไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือดำรงตำแหน่งในระดับหัวหน้างาน/ผู้บริหาร และเนื่องจากสังคมไทยยังติดยึดอยู่กับความเชื่อที่ว่าผู้ชายคือช้างเท้าหน้า คือเป็นผู้นำมาตั้งแต่สังคมระดับครอบครัว จึงมักพบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาด้านการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์

1. จากผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการเรียนของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 และที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย 2.44 และ 2.77 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัญหาด้านความรู้ กับปัญหาด้านการศึกษา ค้นคว้าตามความคิดเห็นของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มอยู่ในระดับปานกลาง แต่ปัญหาการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่นอยู่ในระดับน้อย จะเห็นได้ว่านักศึกษาศาขากการบริหารต่าง มีความตระหนักในความสำคัญของการแสวงหาความรู้ การศึกษาค้นคว้า เพื่อให้ถึงซึ่งความเป็นเลิศทางวิชาการเป็นอันดับแรก ในขณะที่เดียวกันความเป็นเลิศทางวิชาการนั้น ต้องมีความสัมพันธ์กันกับความสามารถในการใช้วิชาการเพื่อสนองความต้องการของสังคมด้วย¹ และในทำนองเดียวกัน สิปปนนท์ เกตุทัต ได้ให้แนวความคิดไว้ว่า "มหาวิทยาลัยควรมีความรักและนิยมในการแสวงหาปัญญา ความรู้ มีความคงแก่เรียน ความเป็นนักปราชญ์ การคิดสร้างสรรค์ และการมีจินตนาการ"² ซึ่งเป็นข้อสนับสนุนการค้นพบดังกล่าวข้างต้นที่นักศึกษาต่างตระหนักว่าปัญหาด้านความรู้และด้านการศึกษาค้นคว้ามีความสำคัญ เป็นปัญหาสำหรับตนมาก แต่ปัญหาด้านการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่นนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นปัญหารองลงมา

เมื่อพิจารณาดูรายละเอียดเป็นรายด้าน พบว่า ในปัญหาด้านความรู้นั้นข้อที่เป็นปัญหาที่สุดของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม คือพื้นความรู้ภาษาอังกฤษ และเมื่อพิจารณาข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ข้อเสนอแนะรวมทั้งสิ้น 126 ราย พบว่า 16 รายมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ควรจัดให้นักศึกษาได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ โดยไม่นับหน่วยกิต เพราะภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับนักบริหารมาก อย่างน้อยที่สุดก็เพื่อการติดต่อสื่อสารและศึกษาผลงานวิจัยทางการศึกษาของต่างประเทศซึ่งจะมีให้ศึกษามากกว่าผลงานวิจัยภาษาไทย และข้อค้นพบเรื่องนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ซึ่งได้ทำการวิจัยโดยศึกษาเปรียบเทียบลักษณะและระดับปัญหาของการบัณฑิตศึกษา และสำรวจปัญหาของการเป็นนักศึกษา คณะครุศาสตร์ตามทัศนะของคณาจารย์บัณฑิตศึกษา พบว่า ปัญหาแรกคือ การที่นักศึกษาขาดทักษะในการใช้ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ³

ในด้านการศึกษาค้นคว้าพบว่า ปัญหาสำคัญที่สุดของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มคือ ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า รองลงมาคือ ความสามารถในการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า และความสะดวกในการหาตำรา และเอกสารประกอบการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของคณาจารย์ที่เข้าร่วมสัมมนาเรื่อง "การเรียน การสอน และการวิจัย ด้านบริหารการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันอุดมศึกษาไทย" ซึ่งมีความเห็นว่า นักศึกษามีเวลาศึกษาค้นคว้าน้อย ขาดแรงจูงใจในการเรียน⁴ และมีข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนที่เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาด้านนี้สรุปได้ว่า ต้องการให้สถาบันปรับปรุงบริการห้องสมุดให้ทันสมัย ในด้านการจัดหาตำรา เอกสาร วารสารต่าง ๆ ควรให้มีจำนวนมากขึ้นให้เพียงพอสำหรับนักศึกษาทุกกลุ่ม และควรจัดหาตำรา เอกสารใหม่ ๆ เชื้อห้องสมุดอย่างสม่ำเสมอ ด้านสถานที่สำหรับศึกษาค้นคว้า ควรจัดห้องศึกษาค้นคว้าไว้บริการนักศึกษาในระดับนี้โดยเฉพาะแยกจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี และในด้านการให้บริการ ควรจัดเปิดบริการทุกวัน โดยเฉพาะวันหยุดราชการ และนอกเวลาทำการ เพราะนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้บริการห้องสมุดในเวลาทำการได้เนื่องจากติดภารกิจหลาย ๆ ด้าน และควรมีการส่งเสริมให้เกิดการศึกษา ค้นคว้าระหว่างสถาบันให้มากขึ้น จากข้อเสนอแนะดังกล่าวจะเห็นได้ว่าการที่นักศึกษาเห็นว่า เรื่องการบริหารเวลาเพื่อการศึกษาค้นคว้าเป็นปัญหาที่สุดนั้น สามารถจะแก้ไขจากข้อเสนอแนะของนักศึกษานั้นเอง โดยถ้าสถาบันจะพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ตามข้อเสนอแนะดังกล่าวก็จะช่วยนักศึกษาในการศึกษาค้นคว้าได้มาก และได้รับความสะดวกมากยิ่งขึ้น

สำหรับปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมพบว่า สิ่งที่เป็นปัญหามากสำหรับนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม คือ การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน และการเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรม โดยนักศึกษาได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในแบบสอบถามปลายเปิดไว้ว่า ควรมีการส่งเสริมกิจกรรม การแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์กับนักศึกษาและอาจารย์จากสถาบันต่าง ๆ ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น เช่น ควรจัดให้มีกิจกรรมสัมพันธ์ระหว่างรายวิชา และระหว่างสถาบันอื่น ๆ อย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง อีกส่วนหนึ่งเห็นว่าควรเน้นเรื่องการปรับปรุงบุคลิกภาพ การฝึกการเป็นผู้นำ มีการกระจายความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมให้มากขึ้น และควรมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีความตระหนักว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรม และการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นเป็นภาระสำคัญของผู้บริหาร การได้พบปะบุคคลจากหลาย ๆ สถาบัน หลาย ๆ อาชีพ จะช่วยให้มีประสบการณ์กว้างไกล มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความรู้ความคิดทันสมัยยิ่งขึ้น

2. สภาพปัญหาด้านการสอน พบว่านักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ยรวมทั้งด้านของนักศึกษาชั้นปีที่ 1, 2 เท่ากับ 2.31 และของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ย 2.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านย่อยพบว่า ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนนั้น ข้อที่เป็นปัญหาสำหรับนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มมาก 3 ลำดับ แรกคือ การที่อาจารย์ใช้วิธีการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรยายเป็นหลักโดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี การมอบหมายงานให้ค้นคว้าเป็นกลุ่ม และการใช้วิธี
 สังเคราะห์และประเมินผล ซึ่งแสดงว่า นักศึกษามองเห็นประโยชน์ของการนำความรู้ที่ได้ไปใช้
 ประโยชน์ในด้านการทำงานด้านการบริหารการศึกษาต่อไปในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัย
 เรื่อง "สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน" ของดุสิต ภาวกรกุล
 ซึ่งพบว่านักศึกษาเห็นว่าด้านวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนนั้นอาจารย์มุ่งให้มีความรู้ในทฤษฎี
 และหลักวิชามาก เป็นการเน้นถึงกระบวนการแสวงหาความรู้ควบคู่กับการเน้นเนื้อหาวิชา และ
 ในด้านการประเมินผลการสอนเน้นความเข้าใจ และการนำไปประยุกต์ใช้ให้มาก⁵ อย่างไรก็ตาม
 ตามข้อค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ทางด้านเทคนิควิธีสอนนั้นยังเป็นวิธีการบรรยายอยู่มากทำ
 ให้เป็นการเน้นทางด้านทฤษฎีมาก แต่มีการนำไปประยุกต์ใช้น้อย ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของ
 ไพฑูรย์ สินลารัตน์ ที่ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับเรื่อง "ปัญหาการจัดการเรียน การสอน สาขาการ
 บริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา" ว่าการจัดการเรียนการสอนเน้นทางด้านทฤษฎีมาก และ
 นำไปประยุกต์ใช้ในสังคมไทยค่อนข้างน้อย⁶ และอติปัทย์ คลี่สุนทร ได้เสนอแนวทางแก้ไขไว้ว่า
 "ควรปรับทฤษฎีให้มุ่ง ไปสู่การปฏิบัติให้มากยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันควรปรับช่องว่างระหว่างผู้สอน
 ซึ่งเป็นนักทฤษฎีกับนักศึกษา ซึ่งเป็นนักปฏิบัติ โดยการที่ผู้สอนจะต้องศึกษา เข้าร่วมสัมมนา และ
 ฝึกปฏิบัติการภาคสนามในสถานศึกษาบ้าง เพื่อรับประสบการณ์ตรงแล้วนำไปปรับปรุงทฤษฎี และ
 การสอนให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน⁷ และถ้าอาจารย์ผู้สอนด้านการบริหาร
 การศึกษามีประสบการณ์ด้านการบริหาร หรือดำรงตำแหน่งด้านการบริหารด้วยจะเป็นการดี
 อย่างยิ่ง

สำหรับด้านการดำเนินการด้านการสอน พบว่าสิ่งที่เป็นปัญหามากสำหรับนักศึกษา
 ทั้ง 2 กลุ่ม คือ การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา ทั้งนี้สืบเนื่องจากปัญหา
 ด้านการเรียนในแง่ของการศึกษาค้นคว้า ซึ่งนักศึกษาเห็นว่าเรื่องการบริหารเวลาเป็นปัญหา
 สำคัญอันดับแรกอยู่แล้ว ดังนั้นจึงมาสอดคล้องกับปัญหาด้านการสอนเกี่ยวกับการมอบหมายงาน
 ของอาจารย์ ซึ่งผู้เรียนต้องการให้อาจารย์ผู้สอนคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลาให้มากยิ่งขึ้น
 ดังจะเห็นได้จากข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถามว่า การที่อาจารย์ทุกรายวิชามอบหมายงาน
 ให้ศึกษาค้นคว้า ทำรายงาน และนำเสนอในชั้นเรียน โดยขาดการคำนึงถึงความเหมาะสม
 ด้านเวลาทำให้งานที่ได้ขาดคุณภาพ แต่ในขณะเดียวกันก็ยอมรับว่ามีความจำเป็นที่นักศึกษาจะ
 ต้องศึกษาค้นคว้าให้มาก จึงเห็นได้ว่าอาจารย์ผู้สอนควรใช้ดุลยพินิจในการที่จะมอบหมายงานให้
 นักศึกษาค้นคว้าให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kilgo ที่กล่าวไว้ว่า การจะเป็นครูที่ดี
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั้น มีข้อคำนึงถึงหลายประการ และส่วนหนึ่งที่จำเป็นคือต้อง

"รู้ความแตกต่างระหว่างบุคคล และช่วยเหลือผู้เรียนได้โดยการจัดการเรียน การสอนที่สามารถยืดหยุ่นได้ตามความสามารถของผู้เรียน ผู้สอนต้องทำในสิ่งที่เป็นไปได้จริง ๆ เช่น การให้งานหรือการสอนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา ขนาดของ ชั้นเรียน ความสามารถที่แตกต่างกัน ภูมิหลัง และอุปสรรคการสอน"⁶

3. สภาพปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ ซึ่งประเมินจากความคิดเห็นจากนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์รวม 138 ราย พบว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า มีปัญหามากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย 3.20 รองลงมาคือ ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ย 2.61 ปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์ มีค่าเฉลี่ย 2.59 และสุดท้ายคือ ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์มีค่าเฉลี่ย 2.43 ซึ่งเป็นปัญหาในระดับน้อย การที่นักศึกษาเห็นว่าด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้าเป็นปัญหามากกว่าทุกด้านนั้น เมื่อพิจารณาข้อค้นพบในด้านนี้พบว่าข้อคำถามที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ ประสบการณ์ในการทำวิจัย การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ ความสามารถในการอภิปรายผลการวิจัยและการสื่อความหมาย และความรู้ด้านสถิติเพื่อการวิจัย ตามลำดับ และมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากผู้ตอบแบบสอบถามว่า เนื่องจากแหล่งศึกษาค้นคว้าของสถาบันยังไม่เพียงพอทั้งด้านตำรา เอกสารวิชาการ และเวลาในการเปิดบริการ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะที่ได้เสนอไว้ในปัญหาด้านการเรียน ในด้านประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้านั้นมีข้อคิดเห็นว่านักศึกษายังขาดทักษะปฏิบัติในด้านสถิติและวิจัย จึงเห็นควรให้มีการเพิ่มชั่วโมงสอน วิชาสถิติวิจัย โดยเฉพาะหัวข้อการแปรผลและการอภิปรายผล และอาจารย์ผู้สอนควรมีความเชี่ยวชาญและมีเทคนิคในการสอน การชี้แนะเพื่อให้เข้าใจได้ง่าย ในด้านวิธีการวิจัยนั้นมีข้อเสนอแนะว่าควรจัดสอนให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการทำวิทยานิพนธ์แต่ละขั้นตอนให้มากกว่าที่เป็นอยู่ โดยอาจจัดให้เป็นวิชาเรียนในชั้นเรียน หรือมีการแนะนำขั้นตอนต่าง ๆ เป็นระยะ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่านักศึกษาเห็นว่าความรู้ด้านสถิติเพื่อการวิจัยเป็นปัญหาในระดับมาก ซึ่งเป็นปัญหาระดับที่สูงที่สุดตามความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยเห็นว่า นอกจากนักศึกษาปัจจุบัน กับ สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนสาขาวิชา การบริหารการศึกษาจะต้องปรับปรุงพัฒนาแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้แล้ว ผู้ที่จะเข้าศึกษาต่อในสาขา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชา นี้ และสถานศึกษาหรือหน่วยงานที่จะส่งบุคลากรเข้าศึกษาต่อควรที่จะได้รับทราบสภาพปัญหา ให้การส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้ผู้ที่เข้าศึกษาต่อมีความพร้อม เช่น ให้ศึกษาอบรมเพิ่มเติมเพื่อ ปรับพื้นฐานความรู้ หรือให้ทบทวนความรู้ ให้มีความรู้พื้นฐานเพียงพอเหมาะสมที่จะศึกษาต่อใน ระดับสูงต่อไป

สำหรับปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์การศึกษาค้นคว้าในการทำวิทยานิพนธ์นั้น นางลักขณ์ วิรัชชัย^๑ ได้ชี้ประเด็นปัญหาไว้สรุปได้ว่า ในการนำเสนอความคิดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยนั้น เป็นปัญหาที่เกิดจากตัวนักศึกษาเองส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งเกี่ยวกับอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียด ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับตัวนักศึกษานั้น เนื่องจาก นักศึกษาส่วนมากไม่สามารถเสนอความคิดเห็นให้ชัดเจนได้ว่าตนต้องการทำอะไร มีจุดมุ่งหมาย ที่จะตอบคำถามอะไร และไม่ทราบวิธีการที่เหมาะสมที่สุดที่จะช่วยให้สามารถตอบปัญหาวิจัยได้ ถูกต้องมากที่สุด สาเหตุสำคัญของปัญหานี้ เนื่องจากนักศึกษาขาดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ใน ปัญหาวิจัยพื้นฐานนั่นเอง

ปัญหาถัดมาคือ ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาที่สุดมี 2 ประการ คือ รูปแบบการจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ และความเหมาะสม ของระยะเวลาที่กำหนดให้จัดทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งข้อค้นพบนี้นสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษา ที่เข้าประชุมสัมมนาเรื่อง "การเรียน การสอน และการวิจัย ด้านการบริหารการศึกษา ระดับ บัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย" ซึ่ง ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า

2. ข้อจำกัดในด้านเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ มีสาเหตุสำคัญ 2 ประการคือ นักศึกษามีภารกิจเกี่ยวกับการทำงานประจำ และอีกประการหนึ่งคือการที่นักศึกษาอยู่ ห่างไกลจากแหล่งข้อมูลที่จะศึกษา แนวทางแก้ไข คือ ควรมีการสนับสนุนจากหน่วยงาน ต้นสังกัดที่จะให้เวลาเพื่อการเตรียมเรียงวิทยานิพนธ์ เช่น การอนุญาตให้ลาช่วงระยะเวลา หนึ่งเพื่อเตรียมเรียงวิทยานิพนธ์ให้เสร็จ ตัวนักศึกษาเองควรแบ่งเวลาให้เหมาะสม ควรมีการจัดการบริหารเวลาให้เหมาะสม สำหรับแหล่งข้อมูลที่จะศึกษาค้นคว้า ซึ่งอยู่ ห่างไกลนั้นมีแนวทางแก้ไข โดยการขอความร่วมมือช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ ที่อยู่ใกล้แหล่ง ข้อมูล

3. กระบวนการในการทำวิทยานิพนธ์ พบว่า คู่มือเอกสารแนะนำในการทำ

วิทยานิพนธ์ไม่สมบูรณ์ เอกสารอ้างอิง มีน้อยและหายาก ซึ่งประการแรกคู่มือเอกสาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนะนำการทำวิทยานิพนธ์ควรมีการปรับปรุง แก้ไข ให้ชัดเจน เกี่ยวกับเอกสารอ้างอิง ซึ่งมีน้อยและหายากนั้น นักศึกษาควรจะต้องพยายาม ติดตามค้นคว้าให้มากยิ่งขึ้น⁹

เกี่ยวกับปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์นั้น พบว่าเป็นปัญหาลำดับที่ 3 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาที่สุดคือ ความถนัดและความรู้ความสามารถที่จะทำการวิจัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.88 เกี่ยวกับปัญหาด้านนี้ นางลักษณ์ วิรัชชัย ได้ชี้ให้เห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับการสำรวจค้นหาปัญหาเพื่อทำวิทยานิพนธ์มีสาเหตุอยู่ 3 ประการคือ แนวทางการเลือกปัญหา ความสามารถในการคิด และเจตคติต่อการวิจัย ซึ่งนักศึกษาจะต้องปรับปรุงตนเองให้หมั่นศึกษาค้นคว้าให้กว้างขวาง โดยมีอาจารย์เป็นผู้ช่วยชี้แนะแนวทาง¹⁰

สำหรับปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์นั้น เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.43 และพบว่า สิ่งที่นักศึกษาเห็นว่า เป็นปัญหามากที่สุดในด้านนี้คือ การนัดหมายอาจารย์เพื่อทำวิทยานิพนธ์ รองลงมาคือ ช่วงเวลาที่อาจารย์ให้พบเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ จะเห็นได้ว่า ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้คือ เรื่องของการบริหารเวลา ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในปัญหาทุก ๆ ด้าน อย่างไรก็ตามปัญหานี้ทั้งสองฝ่ายคือ นักศึกษาและอาจารย์ควรจะได้มีการปรับปรุง แก้ไข ซึ่งนักศึกษาที่เข้าสัมภาษณ์เรื่อง "การจัดการเรียนการสอน และการวิจัย ด้านการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาสถาบันอุดมศึกษาไทย" ได้เสนอแนวทางแก้ไขว่า "ต้องมีการพบปะอาจารย์ที่ปรึกษาให้มากขึ้น และต้องตรงต่อเวลานัดหมาย"¹¹ สำหรับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์นั้น ในการสัมภาษณ์ เรื่องเดียวกัน กลุ่มคณาจารย์ได้สรุปปัญหาไว้ว่า "ขาดแคลนอาจารย์ผู้สอน ตลอดจนวุฒิของอาจารย์ผู้สอนยังไม่ค่อยเหมาะสมกับการสอนระดับบัณฑิตศึกษา"¹² และเมื่อพิจารณาลึก ไปถึงการควบคุมวิทยานิพนธ์ นางลักษณ์ วิรัชชัย¹³ ได้ให้ข้อคิดเห็นสรุปได้ว่า อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียด ที่มีความรู้ความสามารถในการให้คำปรึกษาหรือเกี่ยวกับการทำวิจัยยังมีอยู่น้อย ไม่สอดคล้องกับจำนวนนิสิตนักศึกษา จึงจำเป็นต้องมีคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงละเอียดของปริญญาโท เพื่อทำหน้าที่ช่วยอาจารย์ที่ปรึกษาอีกทางหนึ่ง สถาบันการศึกษาจะต้องหาวิธีการแก้ไข โดยการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากร ให้มีความรู้ความสามารถ ในเรื่องระเบียบวิธีการวิจัย ให้ถึงขั้นที่จะควบคุมดูแลการทำปริญญาโทของนักศึกษาได้เองอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยในตอนที่ 2 เกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนการสอนและการทำวิทยานิพนธ์

สรุปได้ว่า ปัญหาการเรียน และปัญหาด้านการสอนนั้นนักศึกษาเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับน้อย เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ตามรายละเอียดที่ผู้วิจัยได้นำเสนอมาข้างต้น ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะเป็นการสะท้อนภาพของปัญหา และความต้องการของนักศึกษา สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาไทยได้ชัดเจนพอสมควร และน่าจะเป็นแนวทางที่สถาบันการศึกษาจะนำมาเป็นข้อมูลเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาปรับปรุง การจัดการเรียน การสอน ให้สนองตอบความต้องการของผู้เรียน และเพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพได้ดียิ่ง ๆ ขึ้นต่อไป

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 เกี่ยวกับปัญหาการเรียน และปัญหาการเรียนการสอน

1. เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียน และปัญหาการเรียนการสอน ระหว่างนักศึกษาเพศชายกับนักศึกษาเพศหญิงที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเพศชายเห็นว่า ปัญหาการเรียน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.40 ในขณะที่นักศึกษาเพศหญิงเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย 2.50 และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม เฉพาะปัญหาการเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการค้นพบนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมหวัง ชัยตามล ซึ่งได้ทำการศึกษาศาภาพการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในปี 2528 โดยเปรียบเทียบทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอน 5 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน ด้านจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่ออุปกรณ์การสอน และด้านการวัดและประเมินผล ซึ่งผลการวิจัยส่วนหนึ่งพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนะต่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน¹⁴

นอกจากนี้ทั้ง 2 กลุ่มยังมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า สิ่งที่เป็นปัญหามากที่สุดในปัญหาการเรียน คือปัญหาการศึกษาค้นคว้า รองลงมาคือปัญหาด้านความรู้

ข้อค้นพบดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาตระหนักถึงบทบาทหน้าที่และคุณลักษณะของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารอาชีวศึกษาเป็นอย่างดีว่า นักศึกษาต้องเป็นผู้ที่ใฝ่ใจศึกษา ค้นคว้าเพื่อความ เป็นเลิศทางวิชาการ เป็นผู้นำทางด้านการศึกษา ดังที่อำเภอ สุจริตกุล ได้กล่าวไว้ว่า

นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต้องเน้น ในความเป็นนักคิด นักค้น และนักวิจัยเป็น

สำคัญ เพราะการเรียนในระดับนี้ มิได้มุ่งแต่ความรู้ที่ได้รับจากการบรรยาย หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาธิตจากอาจารย์เท่านั้น แต่นักศึกษาจะต้องเป็นผู้แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ
เทคนิคและกลวิธีใหม่ ๆ ด้วยตนเอง¹⁵

สำหรับปัญหาด้านการสอน ตามความคิดเห็นของนักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิง พบว่าปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน เป็นปัญหามากกว่าปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน และเมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่าง นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง สำหรับข้อคำถาม เป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน ได้แก่ ข้อ 11 การใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนของอาจารย์ และในปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน ได้แก่ ข้อ 18 การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ติดตามการสอนตลอดเวลา โดยทั้ง 2 ข้อ ดังกล่าวนั้น นักศึกษาเพศชายเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่า นักศึกษาเพศหญิง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เพศหญิงส่วนใหญ่จะมีความละเอียดอ่อน มีจินตนาการกว้างไกล ทำให้นักคิดตามการสอนของอาจารย์ที่สอนโดยใช้สื่อ อุปกรณ์ หรือเทคนิควิธีสอนต่าง ๆ ได้ดีกว่าเพศชาย อย่างไรก็ตามผลการวิจัยนี้ก็ยังผลให้อาจารย์ผู้สอนสาขาการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาได้รับทราบปัญหาและคำนึงถึงทฤษฎีการเรียนรู้ที่ระบุไว้ว่า "วิธีการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน หรือการเรียนรู้เป็นเรื่องของแต่ละบุคคล"¹⁶

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาเพศชาย กับ นักศึกษาเพศหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 ในปัญหาด้านการสอนสรุปรวมทั้งด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า สำหรับปัญหาด้านการสอนนั้น ไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามเพศ

2. เมื่อจำแนกตามอายุ โดยการแบ่งนักศึกษาเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี กับกลุ่มที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปพบว่า นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้ง 2 กลุ่มเห็นว่า ปัญหาด้านการเรียนและปัญหาด้านการสอน เป็นปัญหาในระดับน้อยเหมือนกัน

เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สำหรับปัญหาด้านการเรียน เมื่อจำแนกตามอายุ เป็นปัญหาในระดับน้อยสำหรับนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม และปัญหาการศึกษาค้นคว้า เป็นปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือปัญหาด้านความรู้ และปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย เมื่อจำแนกตามเพศ

เมื่อพิจารณาตามข้อคำถามเป็นรายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถิติที่ระดับ .05 เฉพาะปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น ในข้อคำถามข้อ 5 การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร ซึ่งนักศึกษาอายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาอายุ 40 ปีขึ้นไป ผู้วิจัยมีความเห็นว่าที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากนักศึกษากลุ่มอายุ ต่ำกว่า 40 ปี ส่วนมากมีประสบการณ์ในการปฏิบัติกิจกรรมค่อนข้างน้อยใน ด้านประสบการณ์ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการเป็นผู้นำ เนื่องจากอายุการทำงานยังน้อย อาจมีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมมาไม่มากนักจึงมองเห็นว่า การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม พิเศษในเสริมหลักสูตรเป็นปัญหามากกว่านักศึกษากลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป ซึ่งกลุ่มหลังนี้ส่วนมากจะ มีความเคยชินในการร่วมกิจกรรมพิเศษ การเป็นผู้นำ ผู้ตามในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ มามาก มามายจึง ไม่เห็นว่า เป็นปัญหามากนัก

3. เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา โดยแยกเป็นสาขาวิชาการบริหารการศึกษา กับสาขา วิชาการบริหารอาชีวศึกษา พบว่านักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งในปัญหา ด้านการเรียน และปัญหาด้านการสอน

เมื่อแยกพิจารณาเฉพาะ ปัญหาการเรียน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบริหาร การศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.41 แต่นักศึกษาสาขาวิชาการบริหาร อาชีวศึกษา เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.50 และเมื่อเปรียบเทียบระดับ ความคิดเห็นรวมเฉลี่ยทั้งด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน ปัญหาด้านความรู้ โดยนักศึกษา สาขาการบริหารอาชีวศึกษา เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับปัญหาย่อยด้านความรู้ ในข้อคำถามที่ 5 นั้นความรู้ด้าน การผลิตสื่อ และข้อ 7 ความรู้และความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหารการศึกษา ซึ่งทั้ง 2 ข้อคำถามดังกล่าว พบว่านักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าในปัญหาเรื่องนั้นความรู้ด้าน การผลิตสื่อ นั้น เป็นปัญหาสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษามากกว่า เนื่องจาก จุดเน้นของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา มุ่งเน้นให้ นักศึกษาซึ่งจะเป็นผู้บริหารในอนาคต ต้องมีความรู้เรื่องสื่ออุปกรณ์การสอน ทั้งด้านการผลิตการ จัดทำ และการนำไปใช้เป็นอย่างดี เพื่อนำไปพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอน สำหรับปัญหา เรื่องความรู้และความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหารการศึกษา ซึ่งเป็นปัญหาสำหรับนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาขาวิชาการบริหาร

อาชีวศึกษามากกว่านั้น เนื่องจากนักศึกษากลุ่มนั้นนอกจากจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในศัพท์เฉพาะ ด้านการศึกษาทั่ว ๆ ไป แล้วยังต้องมีความรู้เฉพาะลึกลงไปในการอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นอีก

สำหรับปัญหาด้านการสอนนั้น ทั้งสองกลุ่มเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อย ทั้งเมื่อพิจารณาสรุปรวมทุกด้าน และเมื่อแยกเป็นรายด้าน ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็น ระหว่างนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มไม่พบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ในทุกกรณีแสดงว่า เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านการสอนไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน ในข้อคำถามที่ 14 การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา และข้อ 16 การมอบหมายโดยคำนึงถึง ความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน โดยนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา เห็นว่า เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา เมื่อพิจารณาถึงภูมิหลังของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม จะเห็นว่าส่วนใหญ่ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาจะมีพื้นฐานการเรียนด้านสาย อาชีพมาก่อนเป็นส่วนมาก ดังนั้นทำให้เกิดปัญหาการเรียน การค้นคว้า การทำรายงาน ซึ่ง ต้องการเวลา ค่อนข้างมากกว่านักศึกษาที่ศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่มีพื้นฐาน การเรียนทางสายสามัญ มามากกว่า ดังนั้นจึงเป็นความแตกต่างในด้าน ความสามารถ ความรู้ และประสบการณ์ของแต่ละกลุ่ม ซึ่งมีพื้นฐานไม่เหมือนกัน ทำให้มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งปัญหาทั้ง 2 ประการนี้ได้ย้มาถึงคุณสมบัติของการเป็นอาจารย์ผู้สอนที่ดี ตามแนวความคิดของ Kilgo ดังต่อไปนี้

3. รู้ความแตกต่างระหว่างบุคคล และช่วยเหลือผู้เรียนได้โดยการจัดการ เรียนการสอนที่สามารถยืดหยุ่นได้ตามความสามารถของผู้เรียน พร้อมทั้งใช้อุปกรณ์ และการสอนหลาย ๆ วิธี ละเว้นการสอนแบบทางเดียว (One Way)

4. ทำในสิ่งที่เป็นไปได้จริง ๆ เช่น การทำงาน หรือการสอนต้องคำนึงถึง องค์ประกอบด้านเวลา ขนาดของชั้นเรียน ความสามารถที่แตกต่างกัน ภูมิหลัง และ อุปกรณ์การสอน¹⁷

4. เมื่อจำแนกตามเขตสถานศึกษา โดยการแบ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กับ ที่ศึกษาในเขตภูมิภาค พบว่า นักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่าปัญหาด้านการเรียน เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร แต่สำหรับปัญหาด้านการสอนพบว่า ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเห็นตรงกันว่า เป็นปัญหาในระดับน้อย

สำหรับปัญหาการเรียน ซึ่งแบ่งเป็นปัญหาด้านความรู้ ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า และปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่นพบว่า 2 ปัญหาแรกทั้ง 2 กลุ่ม เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง และด้านสุดท้ายคือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่นนั้น เป็นปัญหาในระดับน้อย และเป็นปัญหาที่ระดับความคิดเห็นของทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณารายข้อย่อยของปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งศึกษาดูงานนอกสถานที่ สำหรับปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติดังต่อไปนี้คือ ความสามารถในการฝึกฝนพัฒนาตนเองในการทำกิจกรรมกับผู้อื่น การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรม ความรับผิดชอบในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษ เสริมหลักสูตร ความเป็นผู้มีจริยธรรมและสำนึกทางสังคม และการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการทำกิจกรรม โดยนักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า แสดงว่านักศึกษาในเขตภูมิภาคมีความต้องการ การสนับสนุนในด้านแหล่งสารสนเทศและการให้บริการด้านการศึกษา ค้นคว้าการดำเนินกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การศึกษาดูงาน การสัมมนาเชิงวิชาการต่าง ๆ ให้มากขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมผู้เรียนให้ได้มีโอกาสค้นคว้าศึกษาหาความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษานั้น แตกต่างไปจากการศึกษาในระดับปริญญาตรี ดังที่ประชุมสุช อาชวามารุง ได้อธิบายลักษณะของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ไว้ว่า

การศึกษาในระดับนี้แตกต่างไปจากระดับปริญญาตรี ในหลักสูตรและการสอนจึงไม่ควรมีวิชาภาควิทยการทั่วไป ควรคงเหลืออยู่ส่วนเดียวคือวิชาชีพ ที่เป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา และเป็นความเชี่ยวชาญที่สูงพอ ที่จะเป็นผู้เ้าในสาขานั้น ๆ
ได้¹⁸

ดังนั้น ควรจะมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการศึกษาของแต่ละสถาบันให้เหมาะสม โดยต้องเปิดโอกาสให้ผู้สอนและผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างเต็มที่ และมีการจัดบริการอย่างเพียงพอ และสามารถจัดบริการให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนไม่ว่าในด้านการจัดหาตำราเอกสารข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ ให้มีเพียงพอ และทันสมัย การให้บริการนอกเวลาทำการเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักศึกษาที่เรียนภาคนอกเวลา ให้ได้มีโอกาสดูหาความรู้ได้ ตลอดจนการจัดสถานที่แหล่งศึกษาค้นคว้าให้มีสภาพ บรรยากาศที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ ค้นคว้า การประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ให้มีความสะดวกสบายยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่จะสำเร็จการศึกษาออกไปให้เป็น "ผู้นำ ในการเปลี่ยนแปลง ไปสู่สังคมที่พึงประสงค์ เป็นนักวิชาการที่รอบรู้ เป็นนักค้นคว้าหาวิทยาการใหม่ ๆ รวมทั้ง เป็นนักคิดและนักทำ ไปพร้อม ๆ กัน"¹⁹

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ เกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์

1. เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ นั่นคือ นักศึกษาเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการเรียน การสอนและการวิทยานิพนธ์แตกต่างจากเพศหญิง นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาชายเห็นว่าทุกด้านเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง เกี่ยวกับเรื่องนี้มีผลงานวิจัยที่มีข้อค้นพบคล้าย ๆ กัน ซึ่งเป็นผลงานวิจัยของยุพา บุษชะ เรื่องศึกษาปัญหาการเรียน การสอน วิชาชีวเคมี ในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาหลักสูตร วิธีสอน อุปกรณ์การสอน การวัดและประเมินผล โดยศึกษาจากอาจารย์และนักศึกษา ผลการวิจัยส่วนหนึ่งพบว่านักศึกษาชายมีความเห็นว่า ด้านเนื้อหาวิชาเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง แต่ในด้านอื่นมีความเห็นไม่แตกต่างกัน²⁰

อย่างไรก็ตามเมื่อนพิจารณาแยกเฉพาะแต่ละด้าน สำหรับด้านการเรียนพบว่า พื้นความรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่ เป็นปัญหาที่สุด และมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างเพศด้วย โดยนักศึกษาชายเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่านักศึกษาหญิง ซึ่งเป็นการชี้ให้เห็นเด่นชัดว่าพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งสำคัญ จำเป็นสำหรับนักบริหารในอนาคต ซึ่งผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1, 2 หรือที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ต่างตระหนักถึงความสำคัญของปัญหานี้ ดังจะเห็นได้จากข้อเสนอแนะถึงความต้องการที่จะให้มีการสอนวิชา

ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาในระดับนี้ ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว จึงสมควรที่สถาบันการศึกษาที่จัดสอนสาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา จะได้พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยเร่งด่วน

นอกจากนี้ผลการวิจัยในด้านการเรียนนี้ยังพบว่าปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีระดับความคิดเห็นของนักศึกษาชายว่าเป็นปัญหาสูงกว่านักศึกษาหญิง ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า มีเหตุผลเนื่องจากส่วนมากเพศชายจะปรับตัว ในด้านการเข้าสมาคม การร่วมกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ ได้ช้าและยากกว่าเพศหญิง จึงมองเห็นสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหามากกว่าเพศหญิง ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ วิจิตร ธีรกุล ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมผู้นำ กับ เพศ อายุ ประสบการณ์ และวุฒิของอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ปี 2515 ผลงานวิจัยส่วนหนึ่งพบว่า อาจารย์ใหญ่เพศหญิงมีพฤติกรรมผู้นำมีลักษณะมากกว่า อาจารย์ใหญ่เพศชาย²¹ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ บวร ประพฤติดี ทิพาพร นิมนิสฺฐ์ และ เจลิมพล ศรีหงษ์ ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับคุณลักษณะของสตรี สรุปลงได้ว่า สตรีจะเรียนรู้และนำข้อบกพร่องของบุรุษมาปรับปรุงตนเอง ขณะเดียวกันจะใช้เวลาอันน้อยและความเข้มแข็งไปพร้อม ๆ กัน สามารถทุ่มเทเวลาให้การทำงานอย่างเต็มที่ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ได้ทันที ใช้ความใจกล้าเผชิญกับเหตุร้าย และมีเป้าหมายในการทำงานเพื่อส่วนรวม²² และแม้ว่าผลการวิจัยจะปรากฏว่า ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่นทั้งนักศึกษาชาย และหญิงต่างเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับน้อยก็ตาม แต่ก็สมควรที่ผู้มีส่วนร่วมรับผิดชอบเกี่ยวข้อง ในการจัดการเรียนการสอนจะได้รับทราบปัญหาความต้องการและหาทางปรับปรุงแก้ไข เพราะเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องไปถึงบุคลิกภาพ ความเป็นผู้นำของนักบริหาร การจัดการเรียนการสอนจึงควรมุ่งเน้นในด้านการปรับปรุงบุคลิกภาพ การฝึกหัดสร้างเสริมประสบการณ์ในการร่วมกิจกรรมทั้งด้านวิชาการ และกิจกรรมสังคมต่าง ๆ เพื่อปลูกฝังความมั่นใจ ความเคยชินในการเข้าสมาคม ซึ่งข้อเสนอแนะดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับผลการสำรวจความคิดเห็นของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี 2523 ซึ่งพบว่า วิธีการสอนที่นิสิตคิดว่าจะทำให้นิสิตได้ประโยชน์มากอันดับแรกได้แก่วิธีฝึกปฏิบัติ รองลงไปได้แก่ วิธีบรรยาย วิธีอภิปราย และวิธีศึกษาด้วยตนเองตามลำดับ²³ และในปี 2524 นิเวศ ธรรมรักษ์ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการบริหารการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลงานวิจัยส่วนหนึ่งพบว่า ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการจัดรายวิชาและเนื้อหา ยังเป็นการเน้นด้านทฤษฎี ควรเพิ่มการปฏิบัติให้มากขึ้น และ มีการฝึกสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพ ให้มากขึ้น และในด้านความมุ่งหมายจะต้อง มีลักษณะสอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่นและสังคม สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง²⁴ จึงสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนสาขาการบริหารการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ควรมีการ พัฒนาปรับปรุงให้มีการฝึกภาคปฏิบัติให้มากยิ่งขึ้น

สำหรับปัญหาด้านการสอน พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่าง นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง ในปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนในทุกข้อคำถาม เว้นแต่ข้อ 5 การใช้ วิธีเปิดโอกาสให้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ที่ทั้ง 2 กลุ่มมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันและ สำหรับปัญหาการดำเนินการด้านการสอนนั้น มีข้อคำถามที่น่าสนใจเนื่องจากมีระดับความแตกต่าง ระหว่างเพศสูงมาก คือการให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน

สำหรับปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ มีข้อคำถามที่มีระดับความคิดเห็น ระหว่างเพศ แตกต่างกัน ได้แก่ การใช้ตัวอย่างใกล้เคียงศึกษาเป็นแนวทางในการเลือกหัวข้อ การนัดหมายอาจารย์เพื่อทำวิทยานิพนธ์ และช่วงเวลาอาจารย์ให้พบเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ

ระดับความคิดเห็นที่แตกต่างกันทั้งหมดนี้มีข้อน่าสังเกตว่า เพศชายจะเห็นว่า เป็นปัญหา มากกว่าเพศหญิงซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าสิ่งเหล่านี้มีผลมาจากคุณสมบัติที่แตกต่างระหว่างชาย หญิง ตามที่ผู้วิจัยได้เคยกล่าวมาแล้ว คือ ความเป็นผู้มีพลังละเอียดอ่อน ความถึถ้วน ช่างคิด พินิจ พิจารณา ความตั้งใจ ความอดทน และความเอาใจใส่ ฯลฯ ของเพศหญิงจะมีมากกว่าเพศชาย ตัวอย่างเช่น จากปัญหาด้านเทคนิควิธีสอนพบว่า การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็น รายบุคคล มีค่าความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงมากที่สุดใน ด้านนี้ โดยนักศึกษาชายเห็นว่า เป็นปัญหามากกว่า ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างด้านความสามารถ ความประณีต ความใส่ใจในการศึกษาค้นคว้า ทำรายงานของนักศึกษา ซึ่งทุกคนตระหนักว่าต้อง ทำให้ดีที่สุดด้วยตนเอง จึงทำให้นักศึกษาชายเห็นว่า เป็นปัญหามาก เพราะเป็นสิ่งที่ตนไม่ค่อยมี ความถนัดเท่านักศึกษาหญิง ซึ่งคุณลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างเพศนี้มีผลงานวิจัยของ เจลลิว บุรีภักดี และ หลุย จ่าปาเทศ ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะความอดทนบิกบินของคนไทย ผลงาน วิจัยส่วนหนึ่งพบว่า ในการทำงานอย่างง่ายทั่ว ๆ ไป และความอดทนในการประกอบภารกิจการ ของงานที่ใช้ประสาทที่แข็ง เพศหญิงมีระดับความอดทนสูงกว่าเพศชาย²⁵ จะเห็นได้ว่ามีความ สอดคล้องกันกับผลงานวิจัยที่ผู้วิจัยค้นพบดังกล่าวข้างต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้ในปัญหาด้านการสอนนี้ ได้มีผู้วิเคราะห์และนำเสนอไว้เกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาที่เกิดจากอาจารย์ผู้สอน ซึ่งได้แก่ การที่ผู้สอนไม่ได้เตรียมการสอนมาก่อน สอนโดยใช้ตำราและวิธีการต่าง ๆ ซ้ำกันทุกปี ไม่มีการเรียงลำดับเนื้อหา อาจารย์ผู้สอนไม่อุทิศเวลาให้การสอนเท่าที่ควร นอกจากนี้บางคนใช้อารมณ์กับนักศึกษาในการสอน อาจารย์มีภาระหลายด้านทำให้ไม่มีเวลาเอาใจใส่ต่อภาระกิจการสอน หรือหาความรู้เพิ่มเติม บางท่านไม่มีเกณฑ์การวัดผลที่แน่นอน ไม่มีความสัมพันธ์กับนักศึกษาตลอดจนไม่มีการวางแผนในการทำงานที่แน่นอน มักทำงานให้เสร็จเฉพาะหน้า²⁶

ปัญหาเหล่านี้รวมถึงผลการวิจัยที่ผู้วิจัยค้นพบ เป็นสิ่งที่อาจารย์ผู้สอนควรได้รับทราบ และผู้วิจัยเห็นว่าอยู่ในวิสัยของอาจารย์ผู้สอนที่จะช่วยเหลือนักศึกษาได้ อย่างน้อยที่สุดถ้าอาจารย์ผู้สอนจะยึดถือและปฏิบัติตามคุณสมบัติจากอาจารย์ผู้สอนที่คาดหวังต่อไปนี้

1. มีความเมตตากรุณา ยุติธรรม ปราศจากอคติ ต่อผู้เรียน
2. มีความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน ซึ่งไม่รู้ไม่เข้าใจหรือคิดตามเนื้อหาไม่ทัน
3. มีความเต็มใจในการถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนอย่างเต็มความสามารถ และเต็มเวลา
4. มีความประพฤติและปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างของผู้เรียนทั้ง ในและนอกเวลา²⁷

2. เมื่อจำแนกตามอายุ โดยแบ่งเป็นกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี กับกลุ่มอายุ 40 ปีขึ้นไป พบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยเห็นว่า ปัญหาด้านการเรียนและปัญหาการเรียนการสอนเป็นปัญหาระดับน้อย แต่ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน ในปัญหาการเรียนพบว่า ปัญหาด้านความรู้มีข้อความถามที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียน และปัญหาการเรียนการสอน มีข้อความถามที่ระดับความคิดเห็นของทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ การมุ่งเน้นให้นักศึกษาแสดงออกถึงการเป็นผู้นำ ซึ่งข้อค้นพบนี้คล้ายกับกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 1,2 นั่นคือกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี จะมีปัญหาที่มีผลเนื่องมาจากพื้นฐานของประสบการณ์การทำงาน การบริหารงาน การเป็นผู้นำ อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่า การเรียนการสอนในปัจจุบันยังเน้นทางด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีมากและนำไปประยุกต์ปฏิบัติใช้ค่อนข้างน้อย ซึ่งแนวความคิดเห็นนี้สอดคล้องกับ อธิปัตย์ คลัสเนอร์ ที่ให้ข้อคิดเห็นว่า การสอนสาขาบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ในปัจจุบันเน้นการ นำทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร จึงควรปรับปรุงให้มุ่ง ไปสู่การปฏิบัติให้มากยิ่งขึ้น²⁶

สำหรับปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันได้แก่ การที่ ผู้บังคับบัญชามอบหมายหัวข้อให้ทำ โดยกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่ากลุ่ม อายุ 40 ปี ขึ้นไป เกี่ยวกับปัญหานี้ นพพร พานิชสุข ได้ให้ข้อสังเกตกว้าง ๆ ในการเลือกหัวข้อ ไว้ 2 ประการคือ

1. เรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์นั้นควรจะเป็นเรื่องที่ใหม่ถ้าจะสอดคล้องกับภาวะ เหตุการณ์ปัจจุบันได้ จะเป็นการดียิ่ง เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่วงการอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้ผู้ทำวิทยานิพนธ์สมควรที่จะได้ศึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำขึ้นเรียบร้อยแล้ว เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องที่จะทำวิทยานิพนธ์ได้ง่ายขึ้น
2. ลักษณะหัวข้อเรื่องที่จะเลือกทำวิทยานิพนธ์ ควรให้มีความสัมพันธ์สอดคล้อง กับสาขาวิชาที่ได้ศึกษาตลอดจนเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหน่วยงานของตนที่ได้ปฏิบัติ อยู่จะทำให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ของผลที่ได้ลงทุนลงแรงไป²⁶

ข้อสังเกตที่กล่าวมานี้หากนักศึกษาจะได้นำไปชี้แจง พูดคุยทำความเข้าใจกับผู้บังคับ บัญชาให้ได้รับทราบและเข้าใจก็จะลดปัญหานี้ไปได้ สำหรับข้อสังเกตที่ว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี จะเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านั้น ผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องมาจากนักศึกษาในกลุ่มนี้เมื่อเปรียบเทียบกับ กลุ่มอายุ 40 ปี ขึ้นไป ในด้านตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบในสายงาน ตลอดจนประสบการณ์ การทำงาน โดยภาพรวมแล้ว ย่อมด้อยกว่ากลุ่มหลัง จึงมีปัญหาในการที่จะต้องเลือกหัวข้อตามที่ผู้ บังคับบัญชาต้องการให้ทำมากกว่ากลุ่มอายุ 40 ปี ขึ้นไป

3. เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา โดยแยกเป็นสาขาวิชาการบริหารศึกษากับสาขา วิชาการบริหารอาชีวศึกษา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างกลุ่มหลังนี้เป็นนักศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารเพียงแห่งเดียว ผลการวิจัยพบว่านักศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มีความคิดเห็นไม่แตกต่างจากนักศึกษาสาขารบริหารอาชีวศึกษา ในปัญหาด้านการเรียน และปัญหาด้านการสอน แต่มีความเห็นแตกต่างกับในปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ โดยนักศึกษาสาขา

วิชาการบริหารอาชีวศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า

เมื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม เป็นรายชื่อ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังต่อไปนี้

ด้านการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า ความสะดวกในการหาตำราและเอกสารประกอบการเรียน ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า โดยนักศึกษา สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าทั้ง 3 ข้อ

ด้านการดำเนินการด้านการสอน ได้แก่ การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน ความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือนักศึกษาของอาจารย์ ซึ่งทั้ง 2 ข้อนี้ นักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า

ด้านการวิทยานิพนธ์ ได้แก่ การแสวงหาหัวข้อเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ความถนัด และความรู้ ความสามารถที่จะทำวิทยานิพนธ์ และ ในปัญหาย่อยด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ ทุกข้อคำถาม ซึ่งปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ทั้งหมดที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินี้ พบว่านักศึกษสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า

สำหรับในปัญหาด้านการเรียน ซึ่งพบว่านักศึกษสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าในการหาตำรา เอกสาร การใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้า เป็นปัญหามากกว่านักศึกษสาขาวิชาการบริหารการศึกษานั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาในสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษานั้น กล่าวได้ว่าเป็นการศึกษาด้านการบริหารการศึกษาที่เจาะลึกลงไปเฉพาะด้านการอาชีวศึกษา นั่นคือนอกจากที่นักศึกษา กลุ่มนี้จะต้องศึกษาเกี่ยวกับหลักการบริหารการศึกษาทั่วไปแล้ว ยังต้องศึกษาค้นคว้า เจาะลึกลงไปเฉพาะเรื่องทำให้เกิดข้อจำกัดเกี่ยวกับ ตำรา เอกสาร ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ และ ทำให้มีข้อจำกัดไปถึงแหล่งที่จะใช้ศึกษาค้นคว้า ซึ่งย่อมมีน้อยกว่า ทำให้ต้องใช้เวลาในการเสาะแสวงหาตำรา เอกสารต่าง ๆ มากขึ้นไปอีก ในขณะที่นักศึกษสาขาวิชาการบริหารการศึกษาจะสามารถศึกษาค้นคว้าจากแหล่งต่าง ๆ ได้สะดวกและกว้างขวางกว่า เพราะเอกสารตำราที่เกี่ยวกับการบริหารการศึกษาทั่ว ๆ ไป จะมีมากและแพร่หลายกว่าการบริหารอาชีวศึกษา

สำหรับปัญหาด้านการสอนนั้น จากผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษสาขาวิชาการบริหารการศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ในข้อคำถามเกี่ยวกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน และความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือนักศึกษาของ อาจารย์ ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้บ่อยครั้งจะช่วยให้อาจารย์กับนักศึกษา มีโอกาสพบปะ พูดคุย ถ่ายทอดปัญหา ความสนใจ ความต้องการซึ่งกันและกันได้มาก จาก ประสบการณ์ด้านการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้รับการศึกษาสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังนั้น พบว่าจะมีการจัดกิจกรรมพิเศษ เสริมหลักสูตรอย่างน้อยภาคเรียนละ 2 ครั้ง นอกจากนี้ยังพบว่า อาจารย์ผู้สอนแต่ละท่านจะให้ความเป็นกันเอง เอาใจใส่ติดตามนักศึกษาทุกคนทั้งด้านการเรียนและด้านปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น กับนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ และจากแบบสอบถามปลายเปิดพบว่า มีข้อเสนอแนะจากนักศึกษา หลาย ๆ สถาบันต้องการให้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากขึ้น และต้องการให้อาจารย์มีความ เป็นกันเองกับนักศึกษา อกุศลเวลาในการสอนให้มากขึ้น ซึ่งความต้องการนี้สอดคล้องกับข้อเสนอ เนอะของ อารี สัตยณวี และคณะ ที่ได้ทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาด้านการเรียนการสอนที่ เกิดขึ้นกับนักศึกษา อาจารย์และผู้บริหาร และได้เสนอแนวทางแก้ไขไว้ว่า "อาจารย์และนิสิต ควรมีความสัมพันธ์กัน นอกเหนือจากในห้องเรียนบ้าง เพื่อต่างฝ่ายจะได้เข้าใจบทบาทของตนเอง และเข้าใจซึ่งกันและกันได้มากขึ้น เพื่อหาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกัน"³⁰

สำหรับปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์นั้น ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบริหาร อาชีพศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษาทุกด้าน ทั้งนี้ผู้วิจัยมี ความเห็นว่า เนื่องจากข้อจำกัดในด้านแหล่งศึกษาค้นคว้าซึ่งมีอยู่จำกัด ตลอดจนตัวอย่างงาน วิทยานิพนธ์ที่จะ ใช้ศึกษาเป็นแนวทางมีน้อย เนื่องจากสาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษาได้เปิดทำ การสอนมาได้เพียง 6 ปี และประการสุดท้ายคือความเป็นอิสระในด้านวิชาการและการบริหาร งานของแต่ละสถาบันที่ทำให้ระเบียบปฏิบัติของแต่ละสถาบันแตกต่างกันไป จึงเป็นเหตุให้นักศึกษา สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าดังกล่าว

4. เมื่อจำแนกตามเขตสถานศึกษา ได้แก่ เขตกรุงเทพมหานครกับเขตภูมิภาค ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในปัญหาด้านการสอน และ ปัญหาด้านการวิทยานิพนธ์ แต่มีความเห็นแตกต่างกันในปัญหาด้านการเรียน โดยนักศึกษาเขต ภูมิภาคเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่า ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในด้านความรู้นั้นข้อคำถาม ที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ พื้นความรู้ทั่วไป และพื้นความรู้ ด้านการผลิตสื่อ ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้แก่ การได้มีส่วนร่วม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร การได้มีโอกาสร่วมตัดสินใจในกิจกรรม การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน การเป็นผู้ตามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน ความเป็นผู้มีจริยธรรมและสำนึกทางสังคม การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการทำกิจกรรม และการเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ซึ่งข้อความทั้งหมดที่กล่าวมานี้ นักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในปัญหาด้านความรู้ที่นักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าในข้อความเรื่องพินความรู้ทั่วไป และพินความรู้ด้านการผลิตสื่อ นั้น เนื่องจากในเขตภูมิภาคนั้นความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์ ตำรา จะหาได้ยากและมีน้อยไม่ทันสมัยเท่าในเขตกรุงเทพมหานคร ทำให้นักศึกษาเขตภูมิภาคเห็นว่าตนเองต้องการการส่งเสริมในสิ่งเหล่านี้ให้มากขึ้น สำหรับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมฯ ในข้อความข้างต้นนั้น ข้อคำถามที่มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันมากที่สุด คือ ความเป็นผู้มีจริยธรรมและสำนึกทางสังคม รองลงมาคือ การมีโอกาสร่วมตัดสินใจในกิจกรรม ซึ่งข้อความทั้ง 2 นี้ชี้ให้เห็นว่าเมื่อนักศึกษาได้มาศึกษาต่อสาขาวิชาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ทำให้เกิดความตระหนักในหน้าที่ ความรับผิดชอบที่พึงปฏิบัติแต่ในขณะเดียวกันมีความรับผิดชอบด้านการเรียน ซึ่งเป็นภาระเพิ่มขึ้นทำให้งาน ในหน้าที่ด้านอาชีพที่ทำอยู่อาจจะลดลง หรือปฏิบัติได้ไม่เต็มที่ และปัญหานี้ส่งผลว่าเป็นปัญหามากสำหรับนักศึกษาในเขตภูมิภาค ทั้งนี้เพราะนักศึกษาเขตภูมิภาคอยู่ในวงสังคมที่เล็กกว่า บางคนอาจอยู่ในจังหวัดหรือพื้นที่เดิมที่ทำงานอยู่ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีปัญหาก็จะต้องจัดการกับตนเองให้ดำเนินกิจกรรมของทั้ง 2 ด้านให้ดีที่สุด ทำให้มีความเห็นว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรม และความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีปัญหามากกว่านักศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยขอสรุปเป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ดังนี้

1. ด้านการเรียน ควรจัดให้มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยจัดเป็นวิชาบังคับไม่นับหน่วยกิต สำหรับตัวนักศึกษาและสถาบันที่จะส่งบุคลากรเข้าศึกษาต่อ ควรได้มีการเตรียมตัวบุคลากรให้พร้อม ด้วยการฟื้นฟู ฝึกฝนวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาสถิติวิจัยให้มีความรู้พื้นฐานดีพอที่จะศึกษาต่อในระดับสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากนี้สถาบันควรมีการพัฒนาปรับปรุงการให้บริการห้องสมุด โดยจัดหาตำรา เอกสาร วารสารต่าง ๆ ที่ทันสมัย ให้มีเพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน และควรเปิดบริการนอกเวลาทำการ เพื่อบริการนักศึกษาที่มีภาระงานอื่น ๆ ตลอดจนควรจัดห้องสำหรับ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะ เพื่อศึกษาค้นคว้า ทำงาน แยกจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี สำหรับด้านกิจกรรมต่าง ๆ ควรมีการจัดกิจกรรมสัมพันธ์ระหว่างสถาบันการศึกษาที่สอนสาขา วิชาเดียวกันให้มากขึ้น เช่นกิจกรรมบริหารสัมพันธ์ควรกำหนดเป็นข้อบังคับว่า นักศึกษาทุกคน ที่กำลังศึกษาวิชาสัมมนาต้อง เข้าร่วมกิจกรรมนี้ จึงจะถือว่ามิลิทธิผ่านรายวิชานี้

2. ด้านการสอน ควรเน้นการนำทฤษฎีสู่การปฏิบัติให้มากขึ้น ซึ่งมีผลเกี่ยวโยงไป ถึงการจัดกิจกรรมสัมพันธ์ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว นอกจากนี้ควรมีการรณรงค์ส่งเสริมให้อาจารย์ ปรับปรุงพัฒนาการสอน ให้มีการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ ตลอดจนการนำผลงานวิจัยมาใช้ประกอบการ สอนให้มากขึ้น ทั้งนี้สถาบันอาจดำเนินการได้โดยส่งเสริมให้คณาจารย์ได้ศึกษาต่อในระดับ สูงขึ้นไป ส่งเข้าฝึกอบรมหรือศึกษาดูงานทั้ง ในและนอกประเทศ ส่งเสริมให้มีการจัดนิทรรศการ การนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการสอน มีการสัมมนาคณาจารย์ในสาขาวิชาการบริหารการ ศึกษาระหว่างสถาบันให้มากขึ้น

3. ด้านการวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นปัญหาที่พบว่ามึระดับความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาที่สุด นั้น สถาบันควรจัดให้มีการส่งเสริมการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา ให้เสร็จสิ้น ในระยะเวลาที่ เร็วขึ้น โดยจัดอบรมขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ พร้อมแนะนำเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะส่งเสริม ให้ผลงานมีคุณภาพ และคุณค่าน่าเชื่อถือ ควรมีการกำหนดตารางที่แน่นอนให้นักศึกษาต้องพบ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อเป็นการกวดขันเร่งรัดงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด ส่วน กฎระเบียบต่าง ๆ ควรมีการเสนอให้ทุกสถาบันปรับเปลี่ยนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ศึกษาสภาพปัญหาการเรียน การสอน การวิทยานิพนธ์ ตามความคิดเห็นของ อาจารย์ และนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ที่กำลังทำวิทยานิพนธ์
2. ศึกษาสภาพปัญหาการทำวิทยานิพนธ์สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
3. สสำรวจความคิดเห็นของมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา เกี่ยวกับความ พึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านการบริหารการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ วิจิตร ศรีสอ้าน, "จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาและการพัฒนาอาจารย์" รายงานสรุปการสัมมนาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน วันที่ 3-6 มิถุนายน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน 2519, หน้า 4. (อัดสำเนา)

² ลิปพนธ์ เกตุทัต, "แนวคิดในการสร้างบัณฑิต," การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 3.

³ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, "สาเหตุการออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ," วารสารการศึกษาแห่งชาติ 4 (เมษายน - พฤษภาคม, 2523), หน้า 68-82.

⁴ การสัมมนากลุ่ม : กลุ่มอาจารย์ผู้สอนด้านบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา เรื่อง "ปัญหา แนวทางแก้ปัญา และแนวทางใหม่ ๆ ด้านการเรียน การสอน และการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์," ในสรุปผลการสัมมนา เรื่อง การเรียน การสอนและการวิจัยด้านการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535, หน้า 60-61. (อัดสำเนา)

⁵ ผู้สดี ถาวรกุล, "สภาพ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา เอกชน," (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531), หน้า 15-16.

⁶ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, "การอภิปรายเรื่อง ปัญหา แนวทางแก้ไขปัญา และแนวทางการดำเนินการใหม่ ๆ ด้านการเรียนการสอน และการวิจัย การบริหารการศึกษาไทย," ใน สรุปผลการสัมมนาเรื่อง การเรียน การสอนและการวิจัย ด้านการบริหารการศึกษา ระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535,
หน้า 29-35. (อัคราเนนา)

⁷ อธิปัติย์ คลี่สุนทร, "การอภิปรายเรื่อง ปัญหา แนวทางแก้ไขปัญหา และแนวทางการดำเนินการใหม่ ๆ ด้านการเรียนการสอน และการวิจัย การบริหารการศึกษาไทย,"
ใน สรุปผลการสัมมนาเรื่อง การเรียน การสอนและการวิจัย ด้านการบริหารการศึกษา ระดับ
บัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535,
หน้า 29-35. (อัคราเนนา)

⁸ Reese Danley Kilgo, "What the Good Teacher Does," Improving
College and University Teaching 18(Autumn 1970), pp. 251-253.

⁹ การสัมมนากลุ่ม : กลุ่มนิสิตนักศึกษาสาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
เรื่อง "สรุปผลการสัมมนา เรื่อง การเรียน การสอนและการวิจัย ด้านการบริหารการศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย" 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ,
2535, หน้า 62-64. (อัคราเนนา)

¹⁰ นางลักษณ์ วิรัชชัย, "ปัญหาในการทำวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา," ข่าวสาร
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2532),
หน้า 23-26.

¹¹ การสัมมนากลุ่ม : กลุ่มนิสิตนักศึกษา, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

¹² การสัมมนากลุ่ม : กลุ่มอาจารย์ผู้สอนด้านการบริหารการศึกษา, เรื่องเดียวกัน หน้า
เดียวกัน.

¹³ นางลักษณ์ วิรัชชัย, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 25.

¹⁴สมหวัง ชัยตามล, "การศึกษาสภาพการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปี พศ. 2528," (ผลงานวิจัยได้รับทุนอุดหนุนจากทบวงมหาวิทยาลัย, 2529), หน้า 65-73.

¹⁵แก้วตา คณะวรรณ, "รำพึงถึงการศึกษาาระดับปริญญาโท," ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีที่ 11 เล่มที่ 1 (1-5 ตุลาคม 2529 - มกราคม 2530), หน้า 4.

¹⁶เฉลิม วราวิทย์ และสมคิด แก้วสนธิ, "การสอนแบบกลุ่มย่อย," ใน เอกสารประกอบการสัมมนาอาจารย์ใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ณ วนอุทยานแห่งชาติทะเลบัน จังหวัดสตูล 23-25 สิงหาคม 2527, หน้า 247-248. (อัดสำเนา)

¹⁷Kilgo, op. cit., pp. 251-253.

¹⁸ประชุมสุข อาชวบำรุง, "การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสตร์," ใน เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 48-59.

¹⁹แก้วตา คณะวรรณ, สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, หน้า 4.

²⁰ยุพา บุษชะ, "การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวะครูในวิทยาลัยครูในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร," (ปริญานินธ์ปริญากการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522), หน้า 114.

²¹วิจิตร ธีรกุล, "พฤติกรรมผู้นำ," วิทยาสาร, ปีที่ 28 ฉบับที่ 19 - 20 (สิงหาคม 2518), หน้า 19 - 20.

²²บวร ประพฤติดี , ทิพาพร พิมพ์สุทธิ และเฉลิมพล ศรีหงษ์, สตรีไทย : บทบาทในการเป็นผู้นำทางการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ไทยเซชม, 2520), หน้า 213 - 214.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²³ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ และศรีเพ็ญ ศุภนิทยากุล, "รายงานการศึกษาทัศนะของผู้เรียนที่มีต่อการสอนแบบบรรยาย," การเรียน การสอน ระดับอุดมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523), หน้า 128.

²⁴นิเวศ ธรรมรักษ์, "ทัศนของอาจารย์ นักคิดและนักคิด ต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร," (ปริญญาานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2524), หน้า 6-7.

²⁵เจสสิว บุรีภักดี และหลุย จำปาเทศ, "คุณลักษณะความอดทนบิกบิณของคนไทย," (ผลงานวิจัย 2523), หน้า 254 - 255. (อัดสำเนา)

²⁶อารี สัฎฐ์หลวี และคณะ, "ระเบียบวิธีสอนและสื่อการสอน," ใน รวมบทความ อุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2525, หน้า 13. (อัดสำเนา)

²⁷สภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, "การศึกษาที่พึงประสงค์," ในเอกสารประกอบการสัมมนาอาจารย์ใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ณ วนอุทยานแห่งชาติทะเลบัน จังหวัดสตูล, 23-25 สิงหาคม 2527, หน้า 205-207. (อัดสำเนา)

²⁸อธิปัตย์ คลัสันทร, ลัทธิที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 29-35.

²⁹นพพร พานิชสุข, "ประสบการณ์การทำวิทยานิพนธ์ที่มีประสิทธิภาพ," มิตรครู, 22(15เมษายน 2523), หน้า 14-17.

³⁰อารี สัฎฐ์หลวี และคณะ, เรื่องเดียวกัน, หน้า 13.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. เอกสารประกอบการประชุมนิเทศน์ลิตใหม่ ระดับบัณฑิตศึกษา ปีการศึกษา 2529. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. (อัดสำเนา)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. สรุปผลการสัมมนาเรื่อง การเรียน การสอน และการวิจัย ด้านการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ, 2535. (อัดสำเนา)

เฉลิม วราวิทย์ และสมคิด แก้วสนธิ. "การสอนแบบกลุ่มย่อย." ใน เอกสารประกอบการสัมมนาอาจารย์ใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ณ วนอุทยานแห่งชาติทะเลบัน จังหวัดสตูล 23-25 สิงหาคม 2527. (อัดสำเนา)

ชุมพล สุวินทรบูรณ์. "ปัญหาของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย." ใน เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ทบวงมหาวิทยาลัย. แนวนโยบายบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2524.

ทบวงมหาวิทยาลัย. "ประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2523." อุดมศึกษา ปีที่ 15 ฉบับที่ 161 (กรกฎาคม 2533), หน้า 3-6.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. "ปัญหาในการทำวิจัยของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา." ข่าวสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 12 ฉบับที่ 1 มกราคม - กุมภาพันธ์ 2532.

นพพร นานิชสุข. "ประสบการณ์การทำวิทยานิพนธ์ที่มีประสิทธิภาพ." มิตรครู
22 (15 เมษายน 2523), หน้า 14 - 17.

นิเวศ ธรรมรักษ์. "ทัศนะของอาจารย์ บัณฑิตและนิสิต ต่อหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
บริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร." ปริญยานิพนธ์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2524.

เนาวรัตน์ วิไลขันธ์ และสมมาท นาคนคร. "ภาพลักษณ์ผู้บริหาร." บริหารสัมพันธ์ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒประสานมิตร, 2535.

บุญชม ศรีสะอาด. "ข้อบกพร่องที่มักพบในการทำปริญยานิพนธ์ของนิสิตนักศึกษา ชั้นบัณฑิตศึกษา."
วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา ปีที่ 2 (เมษายน 2532), หน้า 18-21.

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คู่มือและหลักเกณฑ์ชั้นบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพ
มหานคร : ประเสริฐการพิมพ์, 2523.

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คู่มือบัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2519. (อัดสำเนา)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2530.

ประคอง กรวรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงแก้ไข).

กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือตรา.ศรีสง่า, 2528.

ประชุมสุข อาชวบำรุง. "การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสตร์." ใน เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ประพัฒน์ จำปาไทย. "ความพึงพอใจของนิสิตต่อกระบวนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ผุสดี ถาวรกุล. "สภาพ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. "การจัดการสอนระดับบัณฑิตศึกษา." ใน พูดเรื่องอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2526.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. "การศึกษาทัศนะของนิสิตบัณฑิตศึกษาที่มีต่อความสำเร็จในการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา." ใน เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. "รูปแบบและวิธีการในการสอนระดับอุดมศึกษา." ใน การเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. ภาควิชาอุดมศึกษา, คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. คู่มืออนิสิต 2521-2522. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
พิมพ์เนศ, 2521.

เมธี ปิไลธนานนท์. การวางแผนอาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2524.

ยุพา บุษชะ. "การศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาชีวะครูในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานคร."
ปริญยานินธ์ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2522.

ระพี สาคริก. "การอุดมศึกษากับงานบริการชุมชนทางวิชาการ." ศาสตร์อุดมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

รวีวรรณ ชินะตระกูล. คู่มือการทำวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาพพิมพ์, 2533.

รัตติกอ ทิมเจริญ. "การวิเคราะห์ข้อความรู้ในวิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิตจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ในช่วงปีการศึกษา 2525-2528." วิทยานิพนธ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2531.

ลดานพร รวีรัฐ. "การติดตามผลมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์." วิทยานิพนธ์ปริญยามหาบัณฑิต,
ภาควิชาอุดมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

วิจารณ์ พานิช. "วัฒนวิถีของอาจารย์มหาวิทยาลัย." ใน เอกสารประกอบการสัมมนาอาจารย์
ใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ณ วนอุทยานแห่งชาติทะเลบัน จังหวัดสตูล 23-25
สิงหาคม 2527. (อัดสำเนา)

วิจิตร ศรีสอาน. "ความสำคัญและความจำเป็นของศาสตร์การบริหารการศึกษา." ใน
สรุปผลการสัมมนาเรื่อง การเรียน การสอน และการวิจัย ด้านการบริหารการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับบัณฑิตศึกษา สถาบันอุดมศึกษาไทย 21 กันยายน 2535 ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ,
2535. (อัดสำเนา)

วิจิตร ศรีสอ้าน. "จุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษาและการพัฒนาอาจารย์." รายงานสรุปการ
สัมมนาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. วันที่ 3-6 มิถุนายน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน ชลบุรี, 2519.

วิจิตร ศรีสอ้าน. "ลักษณะทั่วไป แนวคิด และโครงสร้างในการจัดบัณฑิตศึกษา." วารสาร
รามคำแหง ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 (15-30 กรกฎาคม 2522), หน้า 22-26.

วัลลภา เพทหัตถิน ณ อยุธยา. อุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2530.

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. คู่มือนักศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา. กรุงเทพฯ
มหานคร : ศูนย์ผลิตตำราเรียน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2534.

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. สรุปผลการสัมมนาทางวิชาการเรื่องอุตสาหกรรม
กับการพัฒนากำลังคน. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและคณะวิทยาศาสตร์
ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2531.

สภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. "การศึกษาที่พึงประสงค์." ใน เอกสารประกอบการสัมมนา
อาจารย์ใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, ณ วนอุทยานแห่งชาติทะเลบัน จังหวัดสตูล,
23-25 สิงหาคม 2527. (อัดสำเนา)

สมหวัง ชัยตามล. "การศึกษาสภาพการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ปี พ.ศ.
2528." ผลงานวิจัยได้รับทุนอุดหนุนจากทบวงมหาวิทยาลัย, 2529.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมหวัง พิริยานุวัฒน์. "สาเหตุการออกจากรวมหาวิทยาลัยกลางคันของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ." วารสารการศึกษาแห่งชาติ 4 (เมษายน - พฤษภาคม, 2523).

สมหวัง พิริยานุวัฒน์ และศิริชัย กาญจนวาสี. "การทำวิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต : สภาปัจจุบัน." ใน การอบรมเกี่ยวกับการวิจัย หรือค้นคว้าเพื่อทำวิทยานิพนธ์ สำหรับนิสิตบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.

สังัด อุทรานนท์. "หน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัย." ศึกษาศาสตร์ (เมษายน-มิถุนายน 2520), หน้า 43.

ลีปพนธ์ เกตุทัต. การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2518.

ลีปพนธ์ เกตุทัต. "แนวคิดในการสร้างบัณฑิต." การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

สุนีย์ ช่างเจริญ. "แนวคิดในการจัดบัณฑิตศึกษา." ใน การอุดมศึกษาไทย : อดีต ปัจจุบัน อนาคต. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

สมณ อมรวีวัฒน์. "การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาครุศาสตร์." ใน เอกสารประกอบการสัมมนาคุณาจารย์ครุศาสตร์ เรื่องการบัณฑิตศึกษาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2529.

สุวิทย์ อารีกุล. หลักการวิจัยและการเสนอผลงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองวิทย์, 2521.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อารี สัททวิ และคณะ. "ระเบียบวิธีสอนและสื่อการสอน." ใน รวมบทความอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2525. (อัคราเนนา)

อุทุมพร ทองอุไทย. "ลักษณะอาจารย์มหาวิทยาลัยในอุดมคติ." การวิจัยการศึกษา.
ฉบับที่ 3 (ธันวาคม 2523), หน้า 74 - 86.

อำไพ สุจริตกุล. "คุณภาพของนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย." ใน เสริมสมรรถภาพบัณฑิตศึกษา.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

Best, John W. Research in Education. 4th ed., Englewood Cliff.
New Jersey : Prentice-Hall, 1981.

Jevons, F.R. and H.D. Tuchar. What Kinds of Graduates Do We Need.
Oxford University Press, 1972.

Johnston, James Kennet. "A Comparison of Mid-Semester and End-of-Semester Student Evaluation of Faculty." Dissertation Abstracts International. 39(May 1979).

Kilgo, Reese Danley. "What the Good Teacher Does." Improving College and University Teaching. 18(Autumn 1970).

Leonard, Wilbert M. "Student Preference for What Makes a Good College Teacher." Improving College and University Teaching.
18 (Autumn 1970).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

McDaniel, Ernest and Leonard Revitz. "Students Perceptions of College Instruction." Improving College and University Teaching. 19(Summer 1971).



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ประกาศนิตินิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

นิตินิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 23 มกราคม 2536

1. นางสาวกัญญา วีระวรรณ ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับนิตินิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาไทย" โดยมี รศ.ดร. เมธี บิลันธนาภรณ์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.ศิริพรณ ชุมม และ ผศ.ดร.เนจวีรัตน์ วิไลธานี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของนิตินิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 29 มกราคม 2536


(นายณิศ สังวรศิลป์)
คณบดีนิตินิตวิทยาลัย



ที่ ทม 1504.7/

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

16 มีนาคม 2536

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามสำหรับนิสิต/นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 จำนวน 1 ชุด
2. แบบสอบถามสำหรับนิสิต/นักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์อยู่ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวกัญญา วีระวรรณ เป็นนักศึกษาลัทธิครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาไทย" ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการแล้วเมื่อวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2536

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จากนิสิต/นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1,2 และที่กำลังอยู่ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ อนึ่ง ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับชื่อและที่อยู่ ของนิสิต/นักศึกษา ในสาขาวิชาดังกล่าว เพื่อใช้ในการติดตามเก็บแบบสอบถามคืนต่อไปด้วย

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างสูง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี นิลินชานนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ที่ ทม 1504.7/ว.10

ส่วนงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

27 มกราคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน รศ.ประณม แสงสว่าง

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยให้ตรวจแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวกัญญา วัชรวรรณ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันครุศึกษาไทย"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี พิضانphanth)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040



ที่ ทม 1504.7/ว.10

สำนักงานบัณฑิตศึกษา

คณะกรรมการอำนวยการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง

เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

27 มกราคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร.สุวิทย์ นันทศักดิ์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะกรรมการอำนวยการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยใช้ตรวจแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาวិทยาลัยฯ ได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวกัญญา วีระวรรณ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาไทย"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040



ที่ ทม 1504.7/ว.10

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

27 มกราคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ผศ.ดร.ชร สุนทรายุกต์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นแม่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยใช้ตรวจแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวกัญญา วีรยวรรณ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาวงสนับทึบทางการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาไทย"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)
รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.10



สำนักงานบัณฑิตศึกษา
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
 เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
 เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

27 มกราคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ผศ.นพพงษ์ บุญจิตราศุขย์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยให้ตรวจแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวกัญญา วิวรรธน ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาศาสนานิกายเถรวาท การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาไทย"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณชานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว.10



สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

27 มกราคม 2536

เรื่อง ขอเชิญเป็นฝ่ายทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน รศ. วนิดา ภูวนารณรักษ์

ด้วยงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วย ใช้ตรวจแบบสอบถามที่เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นฝ่ายทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษาชื่อ นางสาวกัญญา วีรยวรรณ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาสภาพปัญหาการเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์ สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาไทย"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายเมธี ปิณฑานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

เจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

เมษายน 2536

เรื่อง ขอความกรุณาตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยดิฉัน นางสาวกัญญา วีระวรรณ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหาร
อาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้รับอนุมัติจากบัณฑิต
วิทยาลัย ให้ทำวิจัยเรื่อง "การศึกษาสภาพปัญหา การเรียน การสอน และ การวิทยานิพนธ์
สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาไทย" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี รศ.ดร.เมธี บิลันธานนท์ เป็นผู้ควบคุม
วิทยานิพนธ์ ดร.ศิริพรรณ ชุ่มชุม และ ผศ.ดร.เนาวัฒน์ วิไลชน์เป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ดิฉันเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับเสนอต่อ
สถาบันอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการวางแผนพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน
ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการบริหารการศึกษาของชาติ
อีกทางหนึ่งด้วย ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความกรุณาของท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้อให้แก่ดิฉัน
คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และจะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อผู้ใดทั้งสิ้น พร้อมกันนี้ดิฉันได้
จัดซองติดแสตมป์ เพื่อขอความกรุณาจากท่าน โปรดส่งแบบสอบถามที่ท่านตอบเรียบร้อยแล้วคืนให้
ด้วย ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่าน ขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ



(นางสาวกัญญา วีระวรรณ)

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

โทร. 3266052-6101 ต่อ 642,663

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาสภาพปัญหา
การเรียนรู้ การสอน และการวิทยานิพนธ์
สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

สำหรับนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1-2

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์
สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน
และการสอน ในสาขาวิชาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ โดยแยกแบบสอบถามเป็น 3 ตอนคือ

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เป็นการสำรวจความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนของ
ท่านในสาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา โดยภาพรวม ประกอบด้วย
คำถามรวม 27 ข้อ
- ตอนที่ 3 เป็นการสำรวจความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพปัญหาเกี่ยวกับการสอน
ของอาจารย์ผู้สอนในสาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาที่ท่านกำลัง
ศึกษาอยู่ โดยภาพรวม ประกอบด้วยคำถามรวม 30 ข้อ

ผู้วิจัยจะสงวนคำตอบของท่านเป็นความลับ และจะใช้เพื่อประโยชน์แก่การวิจัยครั้งนี้

เท่านั้น

ขอขอบคุณ

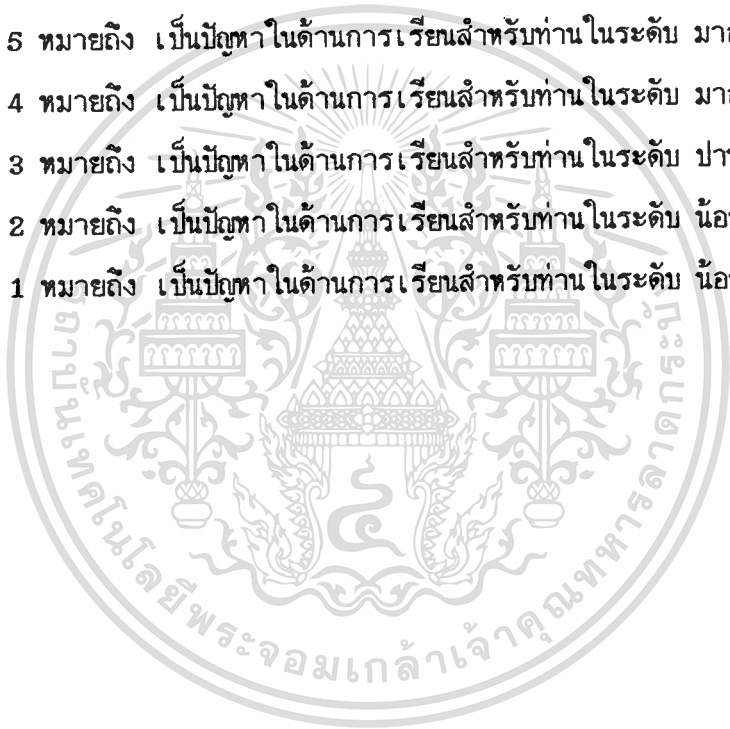
นางสาวกัญญา วีรยวรรณ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียนในสาขาการบริหารการศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่โดยภาพรวม

ขอให้ท่านประเมินว่าสภาพปัญหาในด้านการเรียนที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทุกข้อเป็นปัญหา
สำหรับท่านในระดับใด โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับปัญหาของท่าน

เกณฑ์น้ำหนักคะแนนในการตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นดังนี้

- 5 หมายถึง เป็นปัญหาในด้านการเรียนสำหรับท่านในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง เป็นปัญหาในด้านการเรียนสำหรับท่านในระดับ มาก
- 3 หมายถึง เป็นปัญหาในด้านการเรียนสำหรับท่านในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง เป็นปัญหาในด้านการเรียนสำหรับท่านในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง เป็นปัญหาในด้านการเรียนสำหรับท่านในระดับ น้อยที่สุด



ข้อที่	ปัญหาด้านการเรียน	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>ปัญหาด้านความรู้</u>					
1.	ความเพียงพอของประสบการณ์เดิมในด้านบริหารการศึกษา เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
2.	ความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
3.	พินความรู้ทั่วไป เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
4.	พินความรู้ภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
5.	พินความรู้ทางการผลิตสื่อ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
6.	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
7.	ความรู้และความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหารการศึกษา เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
	<u>ปัญหาด้านการศึกษาขั้นคว่ำ</u>					
8.	ความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านการบริหารการศึกษา เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
9.	ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว่ำ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
10.	ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
11.	ความสะดวกในการใช้ การยืม อุปกรณ์ สื่อการสอน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาด้านการเรียน	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12.	ความสะดวกในการหาตำราและเอกสารประกอบการเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
13.	ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษา ค้นคว้า เป็นปัญหา สำหรับท่านระดับใด
14.	ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งศึกษาดูงานนอกสถานที่ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
<u>ปัญหาด้านการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น</u>						
15.	ความสามารถในการฝึกฝนพัฒนาตนเอง ในการทำกิจกรรม กับผู้อื่น เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
16.	การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการทำกิจกรรม เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
17.	ความรับผิดชอบในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น เป็นปัญหาสำหรับ ท่านระดับใด
18.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนในห้องเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
19.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษ เสริมหลักสูตร เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
20.	ความเชื่อมั่นในการแสดงออกของตนเอง เป็นปัญหาสำหรับ ท่านระดับใด
21.	การมีโอกาสร่วมตัดสินใจในกิจกรรม เป็นปัญหาสำหรับท่าน ระดับใด
22.	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ในการทำงานร่วมกัน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาด้านการเรียน	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23.	การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
24.	การเป็นผู้ตามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
25.	ความเป็นผู้มีจริยธรรม และสำนึกทางสังคม เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
26.	การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการทำกิจกรรม เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
27.	การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาจากข้อคำถามข้างต้น
ด้านความรู้ _____

ด้านการศึกษาค้นคว้า _____

ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น _____

อื่น ๆ _____

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอนของอาจารย์ในสาขาบริหาร
การศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ที่ท่านกำลังศึกษาอยู่โดยภาพรวม

ขอให้ท่านประเมินว่าพฤติกรรมกรรมการสอนของอาจารย์ในแต่ละข้อนั้น เป็นปัญหาสำหรับท่าน
มาก น้อย เพียงใด โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่เป็นปัญหาสำหรับท่าน

เกณฑ์น้ำหนักคะแนนในการตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 3 เป็นต้น

- 5 หมายถึง เป็นปัญหาด้านการสอนมากที่สุด
- 4 หมายถึง เป็นปัญหาด้านการสอนมาก
- 3 หมายถึง เป็นปัญหาด้านการสอนปานกลาง
- 2 หมายถึง เป็นปัญหาด้านการสอนน้อย
- 1 หมายถึง เป็นปัญหาด้านการสอนน้อยที่สุด



ข้อที่	ปัญหาด้านการสอนของอาจารย์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน</u>					
1.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลักโดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
2.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์เข้าด้วยกัน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
3.	การใช้วิธีนำผลงานวิจัยต่าง ๆ มาสนับสนุนการสอน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
4.	การใช้วิธีให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการให้ร่วมอภิปราย เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
5.	การใช้วิธีเปิดโอกาสให้ซักถามแสดงความคิดเห็น เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
6.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
7.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
8.	การใช้วิธีวิเคราะห์ผลงานวิจัยให้ฟัง แล้วให้ผู้เรียนอภิปรายวิเคราะห์โต้ตอบ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
9.	การใช้วิธีการสังเคราะห์และประเมินผล เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาด้านการสอนของอาจารย์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10.	การใช้วิธีให้นักศึกษาค้นคว้าทำรายงานและนำเสนอในชั้นเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
11.	การใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนของอาจารย์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน						
12.	การใช้เวลาในการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ เป็นปัญหาสำหรับท่านท่านระดับใด
13.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาแสดงออกถึงความเป็นผู้นำ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
14.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
15.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการคิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
16.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกัน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
17.	การจัดให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
18.	การเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามหรือปรึกษา นอกเวลาเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
19.	การสอนเนื้อหาวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาด้านการสอนของอาจารย์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
20.	การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
21.	ความเป็นธรรมในการประเมินผลการเรียนของ อาจารย์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
22.	ความรู้ ความคิดทางวิชาการของอาจารย์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
23.	ความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือนักศึกษา ของอาจารย์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
24.	ความกระตือรือร้นตั้งใจสอนของอาจารย์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
25.	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้าน เวลา เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
26.	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงขนาดของชั้นเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
27.	การมอบหมายงาน โดยคำนึงถึงความสามารถที่ แตกต่างกันของผู้เรียน เป็นปัญหาสำหรับท่าน ระดับใด
28.	ความสามารถในการสอน ให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ในรายวิชาที่สอน เป็นปัญหา สำหรับท่านระดับใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาด้านการสอนของอาจารย์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
29.	การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ติดตามการสอนตลอดเวลา เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
30.	ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาจากข้อคำถามข้างต้น
ด้านเทคนิควิธีสอน

การดำเนินการด้านการสอน

อื่น ๆ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาสภาพปัญหา
การเรียนรู้ การสอน และการวิทยานิพนธ์
สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

สำหรับนักศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์

แบบสอบถามสำหรับการศึกษาวิจัย

เรื่อง

การศึกษาสภาพปัญหา การเรียน การสอน และการวิทยานิพนธ์
สาขาการบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษาไทย

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียน การสอนและการวิทยานิพนธ์ในสาขาวิชาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ โดยแยกแบบสอบถามเป็น 4 ตอนคือ

- ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 เป็นการสำรวจความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนของท่านในสาขาบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา โดยภาพรวม ประกอบด้วยคำถามรวม 27 ข้อ
- ตอนที่ 3 เป็นการสำรวจความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพปัญหาเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ผู้สอนในสาขาบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่โดยภาพรวม ประกอบด้วยคำถามรวม 30 ข้อ
- ตอนที่ 4 เป็นการสำรวจความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดทำวิทยานิพนธ์ในสาขาบริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วยคำถามรวม 30 ข้อ

ผู้วิจัยจะส่งวนคำตอบของท่านเป็นความลับ และจะใช้เพื่อประโยชน์แก่การวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

ขอขอบคุณ

นางสาวกัญญา วีระวรรณ

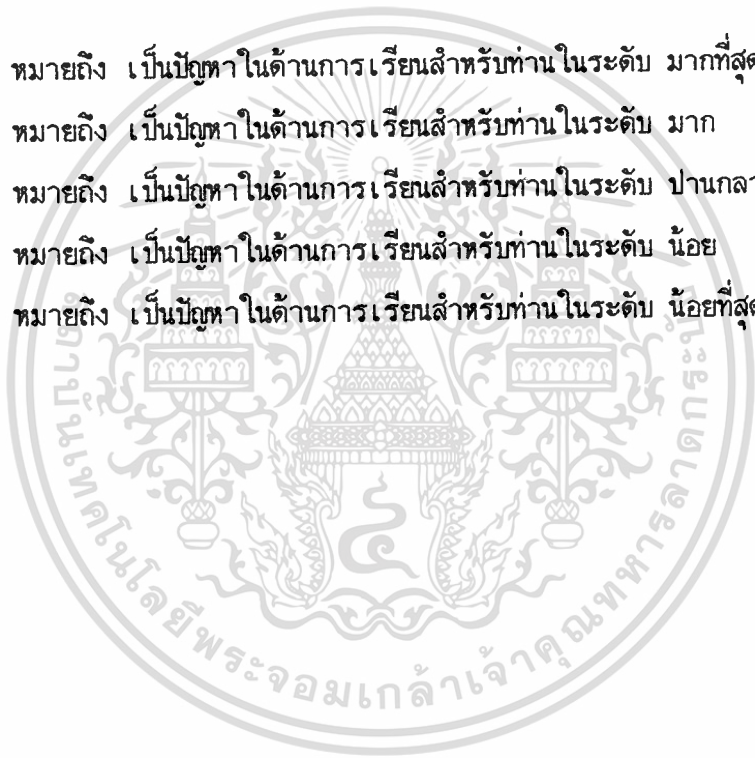
ตอนที่ 2

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การเรียนในสาขาการบริหารการศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่โดยภาพรวม

ขอให้ท่านประเมินว่าสภาพปัญหาในด้านการเรียนที่เป็นอยู่ในปัจจุบันทุกข้อเป็นปัญหา
สำหรับท่านในระดับใด โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับปัญหาของท่าน

เกณฑ์น้ำหนักคะแนนในการตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นดังนี้

- 5 หมายถึง เป็นปัญหาในด้านการเรียนสำหรับท่านในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง เป็นปัญหาในด้านการเรียนสำหรับท่านในระดับ มาก
- 3 หมายถึง เป็นปัญหาในด้านการเรียนสำหรับท่านในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง เป็นปัญหาในด้านการเรียนสำหรับท่านในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง เป็นปัญหาในด้านการเรียนสำหรับท่านในระดับ น้อยที่สุด



ข้อที่	ปัญหาด้านการเรียน	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>ปัญหาด้านความรู้</u>					
1.	ความเพียงพอของประสบการณ์เดิมในด้านบริหารการศึกษา เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
2.	ความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
3.	พื้นฐานความรู้ทั่วไป เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
4.	พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
5.	พื้นฐานความรู้ทางด้านการผลิตสื่อ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
6.	ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
7.	ความรู้และความเข้าใจศัพท์เฉพาะด้านการบริหารการศึกษา เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
	<u>ปัญหาด้านการศึกษาค้นคว้า</u>					
8.	ความสามารถในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านการบริหารการศึกษา เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
9.	ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ศึกษาค้นคว้า เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
10.	ความเหมาะสมของสภาพห้องเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
11.	ความสะดวกในการใช้ การยืม อุปกรณ์ สื่อการสอน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาด้านการเรียน	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12.	ความสะดวกในการหาตำราและเอกสารประกอบการเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
13.	ความสะดวกในการใช้แหล่งศึกษา ค้นคว้า เป็นปัญหา สำหรับท่านระดับใด
14.	ความเหมาะสมในการเลือกแหล่งศึกษาดูงานนอกสถานที่ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
	<u>ปัญหาด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น</u>					
15.	ความสามารถในการฝึกฝนพัฒนาตนเองในการทำกิจกรรม กับผู้อื่น เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
16.	การเป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรม เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
17.	ความรับผิดชอบในกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น เป็นปัญหาสำหรับ ท่านระดับใด
18.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนในห้องเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
19.	การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพิเศษเสริมหลักสูตร เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
20.	ความเชื่อมั่นในการแสดงออกของตนเอง เป็นปัญหาสำหรับ ท่านระดับใด
21.	การมีโอกาสร่วมตัดสินใจในกิจกรรม เป็นปัญหาสำหรับท่าน ระดับใด
22.	การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในการทำงานร่วมกัน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาด้านการเรียน	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23.	การเป็นผู้นำเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน เป็นปัญหาสำหรับ ท่านระดับใด
24.	การเป็นผู้ตามเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียน เป็นปัญหาสำหรับ ท่านระดับใด
25.	ความเป็นผู้มีจริยธรรม และสำนึกทางสังคม เป็นปัญหา สำหรับท่านระดับใด
26.	การเสียสละเพื่อส่วนรวมในการทำกิจกรรม เป็นปัญหา สำหรับท่านระดับใด
27.	การเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน เป็นปัญหาสำหรับ ท่านระดับใด

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาจากข้อคำถามข้างต้น
ด้านความรู้

ด้านการศึกษาค้นคว้า

ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและความสัมพันธ์กับผู้อื่น

อื่น ๆ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการสอนของอาจารย์ในสาขาบริหาร
การศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ที่ท่านกำลังศึกษาอยู่โดยภาพรวม

ขอให้ท่านประเมินว่าเหตุการณ์การสอนของอาจารย์ในแต่ละข้อนั้นเป็นปัญหาสำหรับท่าน
มาก น้อย เพียงใด โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่เป็นปัญหาสำหรับท่าน

เกณฑ์น้ำหนักคะแนนในการตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 3 เป็นดังนี้

- 5 หมายถึง เป็นปัญหาด้านการสอนมากที่สุด
- 4 หมายถึง เป็นปัญหาด้านการสอนมาก
- 3 หมายถึง เป็นปัญหาด้านการสอนปานกลาง
- 2 หมายถึง เป็นปัญหาด้านการสอนน้อย
- 1 หมายถึง เป็นปัญหาด้านการสอนน้อยที่สุด



ข้อที่	ปัญหาด้านการสอนของอาจารย์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>ปัญหาด้านเทคนิควิธีสอน</u>					
1.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการบรรยายเป็นหลักโดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
2.	การที่อาจารย์ใช้วิธีการประยุกต์ทฤษฎีกับประสบการณ์เข้าด้วยกัน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
3.	การใช้วิธีนำผลงานวิจัยต่าง ๆ มาสนับสนุนการสอน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
4.	การใช้วิธีให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยการให้ร่วมอภิปราย เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
5.	การใช้วิธีเปิดโอกาสให้ซักถามแสดงความคิดเห็น เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
6.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
7.	การใช้วิธีมอบหมายงานให้ศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
8.	การใช้วิธีวิเคราะห์ผลงานวิจัยให้ฟัง แล้วให้ผู้เรียนอภิปรายวิเคราะห์โต้ตอบ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
9.	การใช้วิธีการสังเคราะห์และประเมินผล เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาด้านการสอนของอาจารย์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10.	การใช้วิธีให้นักศึกษาค้นคว้าทำรายงานและนำเสนอในชั้นเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
11.	การใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์ช่วยสอนของอาจารย์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
ปัญหาด้านการดำเนินการด้านการสอน						
12.	การใช้เวลาในการปฏิบัติงานสอนของอาจารย์ เป็นปัญหาสำหรับท่านท่านระดับใด
13.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาแสดงออกถึงความเป็นผู้นำ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
14.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
15.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการคิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
16.	การมุ่งเน้นให้นักศึกษาสามารถทำงานร่วมกัน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
17.	การจัดให้นักศึกษาได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
18.	การเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามหรือปรึกษา นอกเวลาเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
19.	การสอนเนื้อหาวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาด้านการสอนของอาจารย์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
20.	การให้ความสนใจแก่นักศึกษาในการสอน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
21.	ความเป็นธรรมในการประเมินผลการเรียนของอาจารย์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
22.	ความรู้ ความคิดทางวิชาการของอาจารย์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
23.	ความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือนักศึกษาของอาจารย์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
24.	ความกระตือรือร้นตั้งใจสอนของอาจารย์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
25.	การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
26.	การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงขนาดของชั้นเรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
27.	การมอบหมายงานโดยคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
28.	ความสามารถในการสอน ให้นักศึกษารู้จักคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ในรายวิชาที่สอน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

ข้อที่	ปัญหาด้านการสอนของอาจารย์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
29.	การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ติดตามการสอนตลอดเวลา เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
30.	ความอดทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งไม่รู้ไม่เข้าใจ หรือติดตามเนื้อหาไม่ทัน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาจากข้อคำถามข้างต้น
ด้านเทคนิควิธีสอน _____

การดำเนินการด้านการสอน _____

อื่น ๆ _____

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหา การจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษา สาขา
บริหารการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

ขอให้ท่านแยกพิจารณาว่าสภาพปัญหาในการทำวิทยานิพนธ์แต่ละข้อเป็นปัญหาสำหรับท่าน
ในระดับใด โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องเป็นปัญหาสำหรับท่าน

เกณฑ์น้ำหนักคะแนนในการตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 4 เป็นดังนี้

- 5 หมายถึง สภาพดังกล่าวเป็นปัญหาสำหรับท่านมากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพดังกล่าวเป็นปัญหาสำหรับท่านมาก
- 3 หมายถึง สภาพดังกล่าวเป็นปัญหาสำหรับท่านปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพดังกล่าวเป็นปัญหาสำหรับท่านน้อย
- 1 หมายถึง สภาพดังกล่าวเป็นปัญหาสำหรับท่านน้อยที่สุด

ข้อที่	ปัญหาด้านการทำวิทยานิพนธ์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	<u>ปัญหาด้านความรู้ ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า</u> ความรู้ด้านเนื้อหาเรื่องที่ทำกรวิจัย เป็นปัญหา สำหรับท่านระดับใด
2	ความรู้ด้านเทคนิควิธีการวิจัย เป็นปัญหาสำหรับ ท่านระดับใด
3	ความสามารถในการหาแนวทางปัญหาหรือหัวข้อ ที่จะทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
4	ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหาของการวิจัย เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
5	ความรู้ความสามารถในด้านสถิติเพื่อ ใช้วิจัย เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
6	การบริหารเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหา สำหรับท่านระดับใด
7	ประสบการณ์ในการทำวิจัย เป็นปัญหาสำหรับท่าน ระดับใด
8	ความเพียงพอของเอกสาร ตำรา สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกต่าง ๆ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
9	ความสามารถในการใช้ห้องสมุดเพื่อการศึกษา ค้นคว้า เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
10	ความสามารถในการแปรผลการวิจัย เป็นปัญหา สำหรับท่านระดับใด
11	ความสามารถในการอภิปรายผลการวิจัยและการ สื่อความหมาย เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาด้านการทำวิทยานิพนธ์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
12	<u>ปัญหาด้านการเลือกปัญหาหรือหัวข้อวิทยานิพนธ์</u> การแสวงหาหัวข้อเพื่อทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
13	การให้นักศึกษาเลือกปัญหาหรือหัวข้อเอง เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
14	ความรู้ของอาจารย์ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเสนอหัวข้อให้ เลือก เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
15	การเลือกปัญหาหรือหัวข้อที่เป็นประโยชน์แก่หน่วยงาน เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
16	การที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายหัวข้อให้ทำ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
17	ความถนัดและความรู้ความสามารถที่จะทำการวิจัย เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
18	การใช้ตัวอย่าง ใกล้เคียงศึกษาเป็นแนวทางในการเลือกหัวข้อ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
19	การยอมรับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
20	การยอมรับความคิดเห็นระหว่างนักศึกษากับคณะกรรมการพิจารณาโครงการวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาด้านการทำวิทยานิพนธ์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	<u>ปัญหาด้านอาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์</u>					
21	การที่นักศึกษาเลือกอาจารย์เองโดยอิสระ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
22	ภาควิชาดำเนินการกำหนดอาจารย์ผู้ควบคุมให้เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
23	การนัดหมายอาจารย์เพื่อทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
24	ช่วงเวลาที่อาจารย์ให้พบเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
25	ความรู้ประสบการณ์ความชำนาญของอาจารย์ในด้านการทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
	<u>ปัญหาด้านกฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการทำวิทยานิพนธ์</u>					
26	การดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
27	การดำเนินการเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
28	การนัดหมายคณะกรรมการเพื่อกำหนดวันสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด
29	รูปแบบการจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ปัญหาด้านการทำวิทยานิพนธ์	ระดับของปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
30	ความเหมาะสมของระยะเวลาที่กำหนดให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เป็นปัญหาสำหรับท่านระดับใด

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาจากข้อความข้างต้น

ด้านความรู้ประสบการณ์ การศึกษาค้นคว้า

การเลือกหัวข้อวิทยานิพนธ์

อาจารย์ผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์

กฎระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิทยานิพนธ์

อื่น ๆ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวกัญญา วีรยวรรณ เกิดเมื่อวันที่ 9 กันยายน พ.ศ.2494 ที่จังหวัด เชียงราย สำเร็จการศึกษาปริญญาการศึกษามัธยมศึกษา เอกภาษาอังกฤษจากวิทยาลัยวิชาการ ศึกษาบางแสน ปีการศึกษา 2513 ในปี พ.ศ.2523 ได้รับทุนโคลอมโบไปฝึกอบรมวิชาภาษาอังกฤษหลักสูตร 1 ปี ณ กรุงแคนเบอร์รา ประเทศออสเตรเลีย ได้เข้าศึกษาต่อระดับปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังปีการศึกษา 2534 ปัจจุบันรับราชการ ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการระดับ 7 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย จังหวัดเชียงราย

